

- 1. OH, TA DIRENDAJ. ORATORIJ 1995
- 2. PESEM, IGRA, PLES. Bansi
- 3. KDO JE KDO. Eneagram
- 4. SONCE ZA VSE. ORATORIJ 1996
- 5. BISER PLANIN. ORATORIJ 1997
- 6. JEZUSOVA CERKEV, Možje in žene za življenje sveta
- 7. VESELO SRCE. ORATORIJ 1998
- 8. PRIDI, OTROK MOJ. ORATORIJ 1999
- 9. LAVRA VIKUNJA. ORATORIJ 2000
- 10. VSAKEMU KOŠČEK NEBA. ORATORIJ 2001
- 11. UJEMI BLESK DAVNINE. ORATORIJ 2002
- 12. ALI HOČETE TUDI VI ODITI? Priročnik za birmanske voditelje ...
- 13. IZZIVALCI. Priročnik za delo v skupini
- 14. NASMEH ZA SREČO VSEH. ORATORIJ 2003
- 15. LAHKO SI ZVEZDA. ORATORIJ 2004
- 16. ŠOLA ZA ANIMATORJE. Priročnik za celostno vzgojo ...
- 17. NE SE BAT! (Tobit in njegova plemenita dela). ORATORIJ 2005
- 18. POVEJ NAPREJ! ORATORIJ 2006
- 19. Z ORATORIJEM SKOZI CERKVENO LETO
- 20. PREKLOPI SANJE NA DEJANJE! ORATORIJ 2007
- 21. TUDI ŠPORT IMA DUŠO
- 22. ODPRI OČI! ORATORIJ 2008
- 23. GOSPOD, ANIMATOR SEM. Priročnik za molitev in meditacijo
- 24. NATE RAČUNAM! ORATORIJ 2009
- 25. PAZI, ČAS! ORATORIJ 2010

Zbirka knjig ANIMATOR je namenjena tistim, ki se na razne načine posvečajo delu med mladimi in za mlade, kot voditelji skupin ali animatorji. Koristna pa bo tudi za mlade same in za vse druge, mlade po srcu, ki želijo odkrivati skrivnosti globljega in lepšega komuniciranja med seboj.

Vedno znova odkrivamo, kako pomembno vlogo igra skupina v življenju mladega človeka. Skupina ni zgolj kraj priložnostnih srečanj, ampak je ozračje, ki pomaga mlademu človeku pri njegovi človeški in krščanski rasti. Zato nobena resna vzgojna ponudba, najsi bo na duhovnem ali izobraževalnem, športnem ali kulturnem področju, ne more mimo skupine. Skupina omogoča mlademu človeku, da se sreča s seboj, z drugimi, s stvarstvom in z Bogom.

Za utrip skupine je pomemben vsak posamezen član. Posebno mesto in vlogo pa ima voditelj skupine ali, kakor ga radi imenujemo, animator. Življenje skupine je v veliki meri odvisno prav od njega, od njegove iznajdljivosti in iskrivosti, od njegove teoretične in praktične podkovanosti, od njegove človeške in duhovne zrelosti.

Poleg posebne karizme in usposobljenosti, ki jo imenujemo ljubezen do mladih, je za dobrega animatorja potrebna tudi osebna rast. Za delo z mladimi ne zadošča le trenutno navdušenje, kar je stvar srca, ampak je potrebno dosti teoretičnega in praktičnega znanja, kar je stvar razuma. In, resnici na ljubo, vzgoja mladih je tudi, in pogosto predvsem, stvar vere.

S pričujočo zbirko želimo salezijanci vsem, ki verjamejo v smisel vzgojnega prizadevanja, ponuditi niz priročnikov za pomoč pri njihovem versko-vzgojnem delu. Zbirka zajema dvoje področij: teoretično osvetljuje vlogo in pomen animatorja v mladinski skupini, hkrati pa skrbi za praktično usposabljanje animatorjev. Zato vzporedno s teorijo pripravljamo tudi priročnike za praktično delo animatorjev v pripravi različnih praznovanj in slovesnosti, pa tudi pri rednih srečanjih, dejavnostih in razvedrilu.

ORATORIJ[®] 2010

PAZI, ČAS!

O deklici Momo, ki je ljudem vrnila čas.

Priročnik
za oblikovanje otrok in doraščajočih

*Navdihuje se v knjigi Michael Ende, Momo, Stuttgart, 1973
(slovenski prevod: Lojze Uršič, Mladinska knjiga 1987)*

Pripravili:
salezijanci,
sestre hčere Marije Pomočnice,
animatorji in voditelji oratorijev,
Mladinski ceh,
Medškofijski odbor za mladino

Ljubljana 2010

■
PAZI, ČAS! ORATORIJ 2010

Priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih

■

■

Oratorijski portal: www.oratorij.net

■

Forum animatorjev: www.animaforum.si

■

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana
27-472-053.6(035)

PAZI, čas! : o deklici Momo, ki je ljudem vrnila čas : priročnik
za oblikovanje otrok in doraščajočih : oratorij 2010 / pripravili
salezijanci ... [et al.] ; [uredil Jure Babnik ; ilustracije Matej
Kovačič]. - Ljubljana : Salve, 2010. - (Zbirka Animator ; 25)

ISBN 978-961-211-530-2

1. Babnik, Jure, 1976-
249889280

■

Pripravili: salezijanci, sestre hčere Marije Pomočnice, animatorji in voditelji oratorijev,
Mladinski ceh, Medškofijski odbor za mladino

Uredil: Jure Babnik

Oblikovanje naslovnice: Petra Černe Oven

Oblikovanje logotipa: Mateja Jemec Lunar

Ilustracije: Matej Kovačič

Lektoriranje: Mihaela Zabukovec, Katja Trtnik, Karmen Jenič

Urednik zbirke: Jure Babnik

Izdajatelj: Salezijanska mladinska pastorala

Založba: SALVE d.o.o. Ljubljana, Rakovniška 6

Tisk: Bograf d.o.o.

	ORATORIJ 2010	6	
	NE PREZRITE!	13	
	ZGODBA	31	
	MOLITVE	57	
	KATEHEZE	71	
	DELAVNICE	123	
	IGRE	133	
	ANIMATORJEM (poslanica, molitve)	153	
	PESMI	183	

VSEBINSKI PREREZ PRIROČNIKA

	PONEDELJEK	TOREK	SREDA
NASLOV ZGODBE	1. zgodba TOPEL SPREJEM	2. zgodba IGRAČA BREZ IGRE	3. zgodba RAČUN ZA NAGLICO
VSEBINA ZGODBE	Kako je želva Garmi Momo pripeljala do zapuščenega amfiteatra, kjer si je deklica našla prebivališče, in kako so jo novi prijatelji lepo sprejeli.	Kako so se Momo in prijatelji lepo igrali skupaj, dokler niso Sivi gospodje Tilna pridobili na svojo stran.	Kako so Sivi gospodje prepričali celo pometača Pepija, da je začel varčevati s časom in je zato zanemaril svoje prijatelje.
VREDNOTA	SPREJEMAM TE, SPREJEMAM SE	IGRA	DELO
SIMBOL	klop	žoga	metla
CILJI	1. Doživeti veselje nad tem, da me ima kdo rad in da imam jaz rad druge. 2. Spoznati, da moram sprejeti samega sebe takšnega, kot sem, da bom lahko sprejemal druge. 3. Vzeti si čas za bližnjega.	1. Doživeti igro kot tisto, ki združuje. 2. Spoznati pozitivne in negativne vidike igre. 3. Narediti deset zapovedi dobre igre.	1. Doživeti napor, vztrajnost in koristnost pri delu. 2. Spoznati, da je tudi najmanjše delo, narejeno iz ljubezni, veliko. 3. Narediti kaj za skupnost (morda čistilna akcija).
MINUTA MODROSTI	Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe (Mr 12,31).	Veselite se v Gospodu (Flp 4,4).	Zaupaj v Gospoda in vztrajaj pri svojem naporu (Sir 11,21).
POSEBNOST DNEVA	Medsebojno spoznavanje in dobro ozračje.	Začetek turnirja v igri »kolosej«.	Čistilna akcija.
DELAVNICE	Vulkan	Družabne igre – spomin, twister	Koš za smeti, Napovedovalec vremena
IGRE	Zgradimo most prijateljstva	Giga mavrica	Delam kot Pepi
MOLITVE OTROK	Pazi, čas za sprejemanje!	Pazi, čas za igro!	Pazi, čas za delo!
MOLITVE ANIMATORJEV	Krst, blagoslov, prvi korak in sprejemanje vseh	Bog je z nami, mi smo z otroki (asistenca)	Delo, darovanje, moliti z delom

**** Pred oratorijem:**

- Srečanje ob poslanici animatorjem (glej poglavje Animatorjem).
- Več srečanj za animatorje je bilo predstavljenih na pomladanskih srečanjih animatorjev Oratorija, kjer je bilo tudi izročeno gradivo zanje.

VSEBINSKI PREREZ PRIROČNIKA

ČETRTEK	PETEK	SOBOTA
4. zgodba BESEDA, OBEŠENA NA VELIKI ZVON	5. zgodba V KRALJESTVU ČASA	6. zgodba NERJAVEČA ZAKLADNICA ČASA
O pripravi na predstavo Zvezdnice Nike in kako je Momo s svojo obveščevalno akcijo ponagajala Sivim gospodom in ljudem skušala odpreti oči.	Kako se je Momo srečala z gospodarjem časa, Mojstrom Urnikom, in kako je uvidela neprecenljivi pomen nedelje.	Kako je Momo premagala Sive gospode in svojim prijateljem razložila, da si je treba s pomočjo časa nabirati zaklade, kakršne ne uničujejo ne molj ne rja in jih ne ukradejo tatovi.
MEDIJI	NEDELJA	V NEBESIH SEM DOMA
časopis	ura	vrata
<ol style="list-style-type: none"> 1. Doživeti, da sem lahko medij. 2. Spoznati raznovrstne medije in njihovo pozitivno oz. negativno plat. 3. Ta dan sporočiti dobro novico. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Razveseliti se nedeljskega praznovanja. 2. Spoznati, da je sv. maša nepogrešljivi del nedelje. 3. Pripraviti zaključno nedeljsko sveto mašo. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Doživeti pripoved o Jezusovem vstajenju. 2. Spoznati, da je največ, kar lahko v življenju dosežemo, to, da pridemo v nebesa. 3. Predstavljeni si svojo pot v nebesa.
Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu (Mr 16,15).	In Bog je blagoslovil sedmi dan in ga posvetil (1 Mz 2,3).	Kdor veruje v Sina, ima večno življenje (Jn 3,36).
Obisk novinarjev, oglašanje v medijih.	Priprava na nedeljsko sveto mašo.	Slovo, spominek, obljuba, da ostanemo povezani.
Reklama, Televizijska oddaja	Ladjica na zračni pogon, Želva Garmi	Peščena ura, Angel varuh
Po sledih skrivnostnih medijev		Zadnji boj
Pazi, čas za medije!	Pazi, čas za nedeljo!	Pazi, v nebesih si doma!
Oznanjevanje, pričevanje in beseda na uho	Nedelja in sv. maša, čas za kosilo/malico	Sv. maša po sv. maši, spremljati mlade/otroke

1. ORATORIJ IN NJEGOV NAMEN

Oratorij – to so dnevi veselja, razgibanih dejavnosti, pesmi, igre in tudi krščanskega življenja. To so dnevi, ki jih navadno otroci skupaj s svojimi animatorji in voditelji preživijo kar v domačem okolju (nekaj dni, cel teden ali tudi več). Mnogim staršem je program oratorija dobrodošla ponudba, da v času službe niso v skrbeh za svoje otroke. Za otroke je to dobrodošla sprememba v včasih že kar zdolgočasnem počitniškem času. Za mlade animatorje pa je oratorij velik izziv, da zaslutijo vrednoto zastojnega darovanja, da vzljubijo mlajše sokrajane, da se navadijo skupinskega dela, da koristno preživijo del počitnic, da se veliko naučijo za življenje. Poleg tega je namen oratorija tudi:

- Pomagati mladim, da bi izkusili življenje s pozitivne, sproščene plati; da bi se zavedli, kako bogato je lahko njihovo življenje.
- Obrniti pozornost mladih na to, da se resno vprašajo o tem, kako živijo nekatere človeške in duhovne vrednote.
- Spodbuditi mlade, da bi se odgovorno vključili v življenje in dejavnosti okoli, v katerem so (*družina, prijatelji, oratorij, skupina, vas, mestna četrt ...*).
- Vzgajati mlade, da bi odkrivali Boga, ki je navzoč v dogodivščinah vsakdanjosti, da bi odkrivali Boga po vsem lepem, ki se nam razodeva, da bi ga našli v bližnjem.
- Pomagati mladim, da bi na zdrav način zaživel s seboj, z drugimi in z Bogom.

2. VSEBINA ORATORIJSKEGA LOGOTIPA

Štirje temeljni elementi oratorija so izraženi v besedah: **šola, dvorišče, dom** in **župnija**. Oratorij je **šola**, ker nas lahko nauči marsikaj za življenje; je **dvorišče**, kjer se srečujemo v veselju in razigranosti; je **dom**, ki sprejema vsakega; in končno, oratorij je tudi **župnija**, ki uvaja v življenje vere.

Temeljni elementi oratorija so izraženi tudi v oratorijskem logotipu. Nosilni elementi simbola so štirje stebri, na katerih stoji streha. **Vsak izmed stebrov predstavlja enega od elementov oratorija**. Le če je oratorij hkrati dom, šola, dvorišče in župnija, lahko trdno stoji in vzdrži.

Logotip lahko razlagamo tudi nekoliko drugače. **V strehi** s štirimi stebri lahko vidimo **dom**, hkrati pa tudi **šolo**. **Dvorišče** je ponazorjeno s **krogom**. V strehi in stebrih vidimo tudi animatorja oz. vzgojitelja, ki z rokami objame štiri otroke (dom, ki sprejema), vsi skupaj pa stojijo na dvorišču (dvorišče za prijateljske stike). **Štirje stebri** na sredini lahko ponazarjajo tudi **župnijo**, ki je občestvo, **oz. štiri evangelije**, kar pomeni župnijo, ki evangelizira, oznanja Jezusa in njegov nauk, zapisan v štirih evangelijih.

Logotip ponazarja tudi **temeljno vzgojno metodo oratorija**. Prvi stik na oratoriju se zgodi na dvorišču (krog), kamor mladi pridejo, kjer se družijo in navežejo prijateljske vezi (štirje stebri so štiri osebe, ki stojijo na dvorišču). V strehi

lahko vidimo puščico, ki mlade vodi navzgor – proti Bogu. Končni cilj oratorija je namreč voditi mlade k Bogu. K Bogu na oratoriju ne potujemo sami, ampak skupaj z drugimi (zato štirje mladi). Oratorij ni samo dvorišče (zabava) – tu se začne. Prav tako ni samo molitev – najprej je potrebno navezati prijateljske stike. Oratorij mladega upošteva v njegovi celovitosti – v človeški in duhovni rasti.

Navedene so tri razlage logotipa. Kakor vsak simbol je tudi oratorijski logotip odprt za nadaljnje razlage v svojem duhu. Naj vam spregovori!

3. AVTORJI ORATORIJA 2010

- **Idejna zasnova** – pripravljalna komisija za Oratorij: Jure Babnik SDB, Marjan Lamovšek SDB, s. Danijela Kordeš HMP, s. Martina Golavšek HMP, Matevž Bolta, Mateja Maček (Medškofijski odbor za mladino), Uroš Vidic (Mladinski ceh), Majdi Zdešar.
- **Zgodba Pazi, čas!:** Marjan Lamovšek SDB.
- **Molitve za otroke:** s. Danijela Kordeš HMP.
- **Kateheze za mlajše:** s. Martina Golavšek HMP, Anka Kozinc
- **Kateheze za starejše:** Matevž Bolta, Urška Gams.
- **Delavnice:** oratorij Škofja Loka (Petra Krmelj, Mateja Maček), oratorij Litija (Nina Bevc, Daša Rajh, Urška Jolič).
- **Velike igre:** Uroš Vidic, Janez Suhoveršnik, Darjan Domadenik, Timotej Čížek, Polona Raspor, Ana Vidic (skice).
- **Poslanica animatorjem:** Janez Vodičar SDB (poslanica), Jure Babnik SDB (vprašanja in misli za poglobitev poslanice).
- **Kateheze za animatorje:** Majdi Zdešar, Jana Volčič (kateheze so v dodatnem elektronskem gradivu).
- **Molitvena srečanja za animatorje:** Jure Babnik SDB.
- **Ilustracije in naslovnica:** Matej Kovačič.
- **Oratorijska himna:** Peter Pučnik.

Vsem tem in mnogim drugim, ki so sodelovali in svetovali pri nastajanju priročnika PAZI, ČAS! (Oratorij 2010), iskrena hvala. Naj vse pri tem delu spremlja don Boskova misel: *Če hočete storiti kaj dobrega, svetega, potem vzgajajte mladino!*

4. ZGRADBA PRIROČNIKA ORATORIJ 2010

Zgodba za Oratorij 2010 *Pazi, čas!* svoje osrednje sporočilo in temeljne obrise pripovedi zajema iz knjige *Momo* Michaela Endeja. Izšla je »davnega« leta 1973, a nosi sporočilo, kot bi jo pisal kdo, ki je doživel naglico in občutek pomanjkanja časa, kot ga daje današnji svet, ki je že dodobra zaoral v ledino tretjega tisočletja.

Marsikaj, kar se je pred slabimi štirimi desetletji zdelo kot znanstvena fantastika, danes postaja resničnost. Izumljamo vedno nove in nove stroje in programska orodja, da bi ljudje nujne obveznosti lahko čim prej in čim bolje opravili ter si tako prihranili čas in ga namenili za to, kar jim je prijetno. A kaj, ko čas, ki ga človek *sebično* porabi zase, kliče po še večjem »odmerku«. Tako si ljudje

neizbežno postajamo tujci med seboj ter srečo, ki bi jo tako radi dosegli, nevede odganjamo od sebe, saj »srečen ni, kdor srečo uživa sam« (Simon Gregorčič, Sam).

Ustvarjalcem vsebinskega načrta za Oratorij 2010 se nam je iztočnica o svetu, ki so ga Endejevi Sivi gospodje s krajo časa spravili v ponoreli tek, zdela odlična vržena kost, na kateri smo si brusili zobe ustvarjalnosti. V upanju, da bo naš pogled sporočilen in bo pritegnil otroke in mlade, želimo sporočilo glavne junakinje deklince Momo, kot smo ga razumeli pri avtorju izvirne zgodbe, priviti na polno. Namreč, da je v resnici pridobljen čas samo tisti čas, ki je podarjen. In da je pravično *Kraljestvo časa* sinonim za to, kar nam je v resnici dosegljivo in kar bi v jeziku in sporočilu bl. A. M. Slomška izrazili z besedami *v nebesih sem doma*.

Gomolje čudovite *rože enournice*, ki svoj cvet požene šele v *Kraljestvu časa*, v resnici zasajamo že tukaj in sedaj. Svojo večno usodo si izrisujemo z današnjimi dejanji: ko pazimo na čas tako, da nismo skopuški z njim, ko ga namenjamo drugim, in z njim nismo preveč potratni in sebični, ko si ga vzamemo zase. Ali ni to evangeljsko sporočilo o altruizmu, o tem, kako naj vidimo bližnjega v pomanjkanju, sprejemamo popotnike, obiskujemo bolne in – pozabljamo nase? *Pazi, čas!* želi biti na drugačen način povedana Jezusova spodbuda k čuječnosti, kajti »to pa rečem, bratje, da je odmerjeni čas kratek« (1 Kor 7,29).

- **Zgodba** – Prolog in 6 zgodb o deklici Momo, ki je ljudem vrnila čas.
- **Osrednja vrednota** – Vsaka zgodba ima neko osrednje sporočilo, ki je kot os oziroma rdeča nit. Nanjo naj se nanizajo vse ostale oratorijske dejavnosti določenega dneva.
- **Cilji** – Še natančneje opredelijo osrednjo vrednoto in so vedno treh vrst: spoznavni, doživljajski in dejavnostni. Na ciljih je zgrajena kateheza. Prav pa je, da jih skušamo upoštevati tudi pri delavnicah, igrah in drugih dejavnostih na oratoriju. *Animatorji naj osrednjo vrednoto in cilje poznajo, da bo oratorij imel jasno vsebino in ne bo le skupek delavnic in iger.*
- **Minuta modrosti** na bolj privlačen način – kot nekakšen slogan – sporoča osrednjo vrednoto dneva. Vzeta je iz Svetega pisma. Primerno je, da jo otrokom razložimo. Temu je namenjen zlasti skupni uvod v katehezo; nanjo pa se nanašamo tudi pri katehezah in drugih dejavnostih. Priporočljivo je, da minuto modrosti zapišemo na vidno mesto oratorija in jo na koncu dneva obnovimo.
- **Kateheze** – Za vsako zgodbo sta predlagani dve katehezi: za mlajše in starejše; na začetku pa imata skupni uvod, ki je zamišljen kot skupen uvod v katehezo in ga vsem otrokom hkrati poda duhovni voditelj oratorija (duhovnik, sestra, odgovorni iz vodstva oratorija). Skupni uvod zelo priporočamo, zlasti če imate dosti mlajših in na področju katehez manj izkušenih animatorjev. Če se za skupni uvod v kateheze ne boste odločili, ga lahko uporabite tako pri katehezah za mlajše kot pri katehezah za starejše. V vsakem primeru pa je dobro, da ga animatorji preberejo v osebni pripravi na katehezo. Letos je vsaki katehezi dodano razmišljanje za animatorja, ki mu pomaga pri globlji pripravi na katehezo.
- **Molitve otrok** – Predlog za 6 jutranjih molitev za otroke. Predlagamo,

- da jih molite po končanih katehezah. Zjutraj, ko otroci pridejo na oratorij, izmolite kratke jutranje molitve s pomočjo molitvenih obrazcev.
- **Delavnice** – Za vsak dan sta predlagani ena ali dve delavnici na temo. Drugo je prepuščeno pobudi animatorjev. Pomembno je, da tudi delavnice povežemo z zgodbo oratorija.
 - **Igre** – V tem poglavju najdemo kar 5 velikih igre. Nekaterim izmed njih so dodane tudi kratke igre. Več iger lahko najdete v drugih knjigah, lahko tudi v starejših oratorijskih priročnikih, nekaj jih je tudi na oratorijskem portalu www.oratorij.net. Odprt je tudi natečaj za velike oratorijske igre, na katerem upamo, da bomo dobili dodatne igre v povezavi z oratorijsko temo (glej www.oratorij.net).
 - **Poslanica animatorjem** – Letos smo pismo animatorjem preimenovali v poslanico animatorjem, saj smo jo že ob novem letu objavili v video obliki na Oratorij.net. Poslanici so dodana vprašanja in misli za poglobitev.
 - **Srečanja animatorjev v pripravi na oratorij** – Letošnja srečanja animatorjev v pripravi na oratorij imajo novo zasnovo – oblikovana so bolj svetopisemsko in v njih je več osebnega dela. Da bi se na izvedbo srečanj dobro pripravili, smo organizirali predstavitve. Srečanj zato tudi nismo dali v priročnik, temveč jih udeleženci predstavitvenih srečanj prejmejo kot dodatno elektronsko gradivo.
 - **Molitvena srečanja za animatorje** so oblikovana po načelu »oratorijska molitev je vesela in ustvarjalna, preprosta in globoka: odpira se skupnostni udeležbi, povezana je z življenjem in se v njem nadaljuje«. Sestavljena so iz: dialoga med animatorjem in Bogom, psalma, misli o preventivnem vzgojnem sistemu, dinamike, svetopisemskega odlomka in animatorjeve molitve.

OPOZORILO:

Animator naj poskrbi, da bo notranja povezanost zgodbe, kateheze, molitev, delavnic in iger na oratoriju ostala jasna. To je namreč zagotovilo, da bo oratorij deloval vzgojno in ne bo samo igratorij. Predlagano gradivo iz priročnika seveda lahko prilagajamo, a prilagoditve ne smejo prekiniti rdeče niti oratorija. Najmladi zaslutijo, kako se lahko avantura njihovih počitnic in sploh njihovega življenja zgleduje po junaku zgodbe – sv. Frančišku Asiškem.

5. NAMEN IN UPORABA PRIROČNIKA

Gradivo je namenjeno animatorjem oz. voditeljem oratorijev za delo z osnovnošolskimi otroki. Priročnik lahko uporabljamo tudi v drugačni skupini, koristen pa je tudi posameznikom za njihovo osebno rast. Uporabimo ga lahko npr. za:

- poletni oratorij,
- počitnice v hribih ali na morju,
- duhovna srečanja, duhovne vaje ipd.,
- skavtska taborjenja,

- mesečna sobotna srečanja oratorija skozi vse leto,
- delo v raznih skupinah skozi vse leto (npr. pri verouku, pri ministrantskih srečanjih, pri duhovnih spodbudah, pri delu z otroškimi zbori, na skavtskih srečanjih ipd.).

Priporočamo, da vse vsebinske elemente, ki jih predlaga priročnik (jutranjo molitev animatorjev, molitev otrok, zgodbo, katehezo, delavnice in igre), izvedete v enem dnevu.

6. DNEVNI RED

novost letošnjega leta

(z možnimi časovnimi zamiki/prilagoditvami)

- 8.00 Molitev animatorjev, priprava na dan, pričakovanje in sprejemanje otrok, igre z otroki.
- 9.00 Prihod otrok, začetek ob zastavi oratorija, petje, **kratka jutranja molitev**, zgodba.
- 9.45 Skupni uvod v katehezo, kateheza.
- 10.45 **Molitve iz poglavja »Molitve za otroke«.**
- 11.10 Delavnice, vmes molitev Angel Gospodov.
- 12.30 Malica/kosilo.
Odmor.
- 14.15 Popoldanske igre, igre brez meja, velike igre, olimpijade, bazen, skriti zaklad, kolesarska tekmovanja ipd. Lahko tudi obisk kakšnega gosta, karaoke, zanimiv sprehod ipd.
- 16.00 Sklep oratorija s spuščanjem zastave, kratko molitvijo in popotnico (spodbudno mislijo za na pot).
- 16.30 Animatorji pospravijo prostore in dvorišče ter se zberejo k ovrednotenju (evalvaciji) dneva in zahvalni molitvi.
- *** *Vsaj enkrat na teden je v program vključena sveta maša (lahko tudi večkrat; marsikje jo imajo vsak dan).*
- *** *Enkrat na teden je običajno izlet, bazen, sprehod, piknik ali kaj podobnega.*
- *** *Primerno je, da se oratorij (ali vsaj del otrok oratorija) zaključi oz. sodeluje pri nedeljski sveti maši.*

**Ne
prezrite**

A hand-drawn illustration of a sign. The sign is a triangle with a double-line border, mounted on a vertical post. The text "Ne prezrite" is written in a bold, sans-serif font inside the triangle. The post has a small hook-like detail at the bottom.

1. OPOMBE K ZGODBI

OSEBE IN NJIHOVO POJAVLJANJE

Štoparica Točna, *pripovedovalka*

deklica Momo, *ki je ljudem vrnila čas*

Sivi gospodje, *trije tatovi časa; lahko so tudi tatice*

– Agent 365

– Agent 007

– Agent 024

*** 365 je dni v letu; 007 je dni v tednu; 024 je ur v dnevu*

– pometač Pepi, *preganjalec nesnage*

– zvezdnica Nika, *zgodbenica – pripovedovalka zgodb*

– Tilen in Žana, *otroka, brezskrbna porabnika časa*

– mojster Urnik, *upravnik časa*

– želva Garmi, *navigatorica – pokazateljica poti*

	uvod	1. zgodba	2. zgodba	3. zgodba	4. zgodba	5. zgodba	6. zgodba
Štoparica Točna	•	•	•	•	•	•	•
Momo		•	•	•	•	•	•
Sivi gospodje Agent 365 Agent 007 Agent 024		•••	•••	•••	•••	•••	•••
Pepi		•		•	•	•	•
Nika			•			•	•
Tilen		•	•			•	•
Žana		•	•		•	•	•
Mojster Urnik						•	•
Garmi		•	•	•	•	•	•
	1	9	9	7	8	11	11

KARAKTERNA IN POJAVNA OPREDELITEV OSEB

Pripovedovalka Štoparica Točna

je oseba, ki »pripoveduje« celo zgodbo. Pri tem si pomaga z igralci, ki uprizarjajo junake in dogodke, o katerih »pripoveduje«. Nastopa samozavestno in, lahko bi rekli, s svojimi občasnimi govorom in igralskimi vložki dirigira svojemu igralskemu orkestru. Oblečena je v »trenirko«, lahko pa tudi v haljo do tal, če se bo tako lažje vživela v vlogo. Na glavi naj ima gumb, kot ga imajo klasične štoparice (nameščenega npr. na 'polkrožnem obroču', s kakršnim si dekleta urejajo pričeske). V rokah ima velik sekundni kazalec, ki ga včasih zavrti, seveda v smeri urinega kazalca, da bodo gledalci vedeli,

za kaj je. Okrog telesa si lahko naredi številčnico do 60 sekund – in to bo dovolj, da bodo gledalci takoj dobili vtis, da ni čisto običajna »bekar'ca«. Druga možnost za njeno opravo pa je, da si okrog glave natakne plavalni obroč, ki ga prej primerno spremeni, da bo nakazoval na štoparico in ne bo gledalcev takoj vlekel v morje. Eno je gotovo: če ne bo znala besedila, ji niti rokavčki ne bi pomagali ;)

Deklica Momo

je plemenita, vendar nekoliko nenavadna, skrivnostna oseba, zato gledalci o njej ne izvedo kaj dosti. Njeno vedenje, poznavanje stvari, je za spoznanje boljše in bolj globoko kot tisto, ki ga imajo »navadni smrtniki«. Oblečena je preprosto, morda v obleki, ki gre od ramen in se nadaljuje v dolgo krilo. Če bo oblekla hlače z naramnicami in kapo s »šildom na rikverc«, nihče ne bo v zadregi, po kateri sklanjatvi gre njeno ime ;) Lahko je bosa – kot je tale o sklanjatvi ;) Ima zelo bujne skodrane lase.

Sivi gospodje

z imeni Agent 365 (leto), Agent 007 (teden), Agent 024 (dan),

so podleži v elegantni obleki. Kolikor bolj je njihova zunanost urejena, toliko bolj so prefinjeno pokvarjeni. Svoje nastopanje zavijajo v skrivnostno eleganco. Po obleki in vedanju naj bodo nekaj skrivnostno posebnega. V sivih (temnih) elegantnih oblekah naj bodo, s kravato, ki lahko kričeče izstopa. Če ne bodo preveč strašni, so lahko tudi po obrazu bledikavo, a urejeno namazani. Seveda brez sončnih očal ne bo šlo. Pa tudi siv/črn klobuk imajo vedno na glavi. »Ta glavnemu« (Agent 365) bi se dobro podal klasičen cilinder. Z obleko skladne rokavice bodo njihovi skrivnostnosti tudi dodale svoje. Celo kakšna sprehajalna palica bi komu od njih prav elegantno pristajala. Svojo življenjsko moč dobivajo iz (suhega ali svežega) sadja, v kar se spreminja čas, ki ga kradejo ljudem.¹ Vedno segajo v žep (oz. kovček) in žvečijo ta nakradeni čas. Kot zlato rezervo časa v elegantnem kovčku – njegova velikost je sorazmerna z agentovo »pomembnostjo« – nosijo (vsaj v zadnji zgodbi!) melono ali kak drug večji sadež; rezerva od »ta glavnega«, Agent 365, je lahko večja, npr. lubenica ... Če bodo kovčke nadomestili z nahrbtnikom, je treba besedilo primerno spremeniti. Ko Sive gospode na koncu Momo premaga, jim vzame ta nakradeni čas, ga razreže in razdeli med igralce in, čisto na koncu, tudi med gledalce.

Pometač Pepi

je preprost in umirjen človek z »zdravo kmečko pametjo«, dokler ga Sivi gospodje ne dobijo na svoje prevarantske limanice. Takrat pa tudi on »ponori«. Njegova obleka naj bo živih barv (kot je to v modi pri smetarjih). V rokah ima veliko metlo, recimo sirkovo, če že ne one, doma narejene, iz brezovih vej. Kaka čepica za senco mu bo tudi prav prišla, saj se napoveduje vroče poletje.

1 V originalu Sivi gospodje kadijo cigare, ki so izdelane iz posušenih rož enournic. Otroci bi težko razumeli, zakaj njihovi animatorji na odru kadijo. Enako bi večina animatorjev težko segla po cigari in jo prižgala. Še manj bi to storili pred otroki, četudi bi bile cigare »ponarejene«. Melone ali suho sadje bodo, tako menimo, smiseln nadomestek.

Zvezdnica Nika

je v vsej svoji pojavi nekoliko izumetničena umetnica, še zlasti izrazito naj to izkazuje v tistem delu (5. zgodba), ko nastopa pod »taktirko« Sivih gospodov in njihovega medijskega imperija. To naj se kaže v njeni ekstravagantni obleki, ki ji bo nemudoma dala takšen videz, k čemur bodo znatno pripomogla temu primerna očala. Kaka nenavadna torbica ji bo med predstavo pomagala zaposliti roke, pa tudi k celostni podobi bo dodala svoje. Nič ne bo pokvarila »afnasta« lasulja, če se igralka morda ne bo kar odločila za vijolično-zelene pramene v laseh tudi za čas po oratoriju ;) Če bi si pa lase drznila speljati po kakšnih štrlečih žicah, ima veliko možnosti, da bi med občinstvom v prvem valu požela navdušenje nad svojo pojavo, v drugem bi pa gledalci le uvideli, da gre za pretiravanje, ki ga v resničnosti ne velja posnemati.

Otroka Tilen in Žana

sta razigrana otroka. Ko nastopata pod vplivom Sivih gospodov, to kažeta z očitno pretirano skrbjo, da bi prihranila kakšno »dragoceno« sekundo časa, in z zavzetostjo za stvar, ki jima je naložena. Oblečena sta tako, kot se oblačijo otroci: preprosto, športno ...

Mojster Urnik

je star, urejen gospod, ki ima vse pod nadzorom, čeprav svet »pod njim« divja v noriji varčevanja s časom. To dokazuje s svojim modrim in umirjenim govorom. Če bo imel kozjo bradico in majhna okrogla starinska očala, hlače na rob in telovnik, po možnosti še veliko uro na verižici, bo najbolje upodabljal edinega predstavnika svoje vrste.

Želva Garmi

je skrivnostna pravljicična oseba z nenavadnimi močmi in lastnostmi. Ve veliko več, kot pove. Igralka, ki se bo spopadla s to vlogo, naj jo odigra po štirih. Rjavozelenkast oklep iz škafa ali »lavorja« na hrbtu bo gledalcem na mah dal vedeti, za kaj gre. Kakšen ponošen jopič Slovenske vojske bi lahko dobro pripomogel k želvjemu videzu. Ne bo govorila »normalno«, ampak včasih le bistvene besede ter monotono in po zlogih, kot kak robot. Saj želve po navadi ne govorijo, kajne?

SCENA

Vse se dogaja v starem, na pol porušenem amfiteatru – gledališču na prostem. Amfiteater (*veliko antično gledališče okrogle ali ovalne oblike s stopničasto vzdigujočimi se sedeži*) je lahko preprosto narisan ali postavljen iz primernih materialov (škatile; stiropor; leseno polkrožno ogrodje, na njem pa kulise ...). Naj bo tako postavljen, da bodo igralci tako rekoč na »odru« amfiteatra in bo za njimi vidno/nakazano polkrožno sedišče amfiteatra. Naj se vidi, da je amfiteater podrt, zapuščen. Vse drugo na oratoriju pa naj bo popolno nasprotje tega ;) Ker bo vse govorilo o času, je lahko kje tudi kak stolp z uro.

Momin amfiteater predstavlja nekakšno »nad-časovnost«; je nema priča v tančicoskrivnosti zavite davnine. Kot prostor za »uprizoritve« se zato dobro poda uprizarjanju izjemno pomembne bitke vseh časov: bitke za čas. Za čas, ki je sam po sebi neopredeljen, a dobi odločilen predznak s tem, v kaj in kako je naložen.

PRIPOMOČKI

Za obleko/opremo igralcev: glej pri opisu oseb.

Za začetek: knjiga pravljic.

1. zgodba: potovalka; punčka; žoga; metla.

2. zgodba: čokolada; košara s hrano; avtomobilček (ali pa kak bager, tovarnjak – primerno spremeni v besedilu!).

3. zgodba: metla; otroški voziček z napisom »Banka časa«; računska tablica (lahko tudi prenosni računalnik – primerno spremeniti); pisalo; list papirja; štoparica.

4. zgodba: nalepljeni plakati; kup časopisov; samokolnica z metlami (čistilni stroj, kot je opisan v sami zgodbi) – za Pepija lahko tudi kakšna gasilska čelada, da se ne bo poškodoval, ko dela s takšnim strojem; torba; robček; papir; flomastri; selotejp; tudi Momo ima pripravljenih že nekaj svojih plakatov, da med uprizoritvijo napiše le enega.

5. zgodba: mikrofona (lahko); steklena krogla (vrč); roža enournica (lepa, nenavadna, recimo iz krep papirja); zvočna kulisa: mila, prijetna glasba.

6. zgodba: otroški voziček z napisom »Banka časa«, v njem polno različnega suhega oz. svežega sadja – nakradenega časa (morda toliko, da bo tudi vsak gledalec na koncu dobil kaj); bel robec; roža enournica; avtomobilček; časopisi; samokolnica z metlami (čistilni stroj); mikrofona (lahko); zvočni efekti: ura, ki odbije dvanajst in glasba, ki ustvarja napetost.

2. DA BO ORATORIJ RES VZGAJAL

Osrednji vzgojni pomen na oratoriju gotovo zavzema **oratorijska zgodba** (letos o deklici Momo). Življenje glavnega junaka je samo po sebi vzgojno, saj za otroke predstavlja zgled, ki ga je vredno posnemati. Posamezni dogodki, dejanja in pogovori v zgodbi so preiščljeno izbrani. Njihov namen je, da sporočijo določene vsebine, ki so za otroke pomembne. **Za kvaliteten oratorij je zato bistvenega pomena, da je zgodba dobro zaigrana.**

Vsak dan oratorija je predlagana ena **osrednja vrednota**, ki je vsebovana tudi v spodbudni misli iz Svetega pisma, poimenovani **minuta modrosti**. Osrednja vrednota je ponazorjena še s **simbolom** določenega dne (za vse tri naštete glej *vsebinski prerez* oratorija v prejšnjem poglavju). Osrednja vrednota, minuta modrosti in simbol dneva torej nosijo glavno vsebinsko sporočilo določenega dne na oratoriju. Če hočemo, da bo minuta modrosti otroke nagovorila in da bodo vrednoto dneva poglobili, je zelo pomembno, da se **okrog vrednote oz. minute modrosti nanizajo vse dnevne dejavnosti oratorija**. Opazili boste,

da je vrednota dneva vsebovana že v molitvah za animatorje, ob njej se ustavi jutranja molitev otrok, sporoča jo dramski prizor, iz nje so vzeti cilji kateheze, na njej se gradijo delavnice in igre.

Predlagamo, da **minuto modrosti izobesite na velikem** iz papirja narejenem plakatu, ki je lahko oblikovan v obliki ure. **Poleg njega naj bo simbol dneva** – simbol namreč nagovarja globlje, močnejše, trajnejše in bolj celostno kot samo beseda. Po dramskem prizoru je predlagan **skupni uvod v katehezo**, ki na kratko ponovi vsebino prizora in s pomočjo simbola izpostavi osrednjo vrednoto dneva. Tedaj je najprimernejši čas, da otrokom predstavite minuto modrosti, ki naj bo nekakšno vodilo prek celega dne. Na minuto modrosti lahko otroke spomnite večkrat čez dan (v katehezah, delavnicah, med igro). Seveda naj bo spomin nanj naraven, spontan in ne prisiljen oz. za lase privlečen. Zagotovo pa naj bo minuta modrosti podana kot **popotnica** ob odhodu domov – tedaj otrokom ponovno na kratko osvežite spomin na osrednjo vrednoto in minuto modrosti ter jih povabite, naj to skušajo živeti tudi, ko niso na oratoriju.

Pri izboru delavnic bodite pozorni, da bodo delavnice na nek način povezane z zgodbo oratorija. Na začetku ali med delavnico otrokom tudi povejte, kako se delavnica povezuje z zgodbo oratorija, katere vrednote nosi v sebi itd. **Velike igre**, ki so predlagane v tem priročniku, povezavo z oratorijsko zgodbo že vsebujejo. Če boste pripravljali še druge igre, naj vam rdeča nit oratorija ne izgine izpred oči.

Oratorij so animatorji. Zato bo brez pomena, če boste vse lepo domislili, pripravili idealne dejavnosti, ki bodo imele jasne cilje, ne boste pa se trudili z otroki vzpostaviti prijateljskega odnosa. Največja vzgojna moč oratorija je prav v **prijateljskih odnosih med animatorji in otroki**. Da bo oratorij lahko župnija, ki evangelizira, in šola, ki vzgaja v življenje, mora najprej biti dom, ki sprejema, in dvorišče za prijateljske stike. Z drugimi besedami bi rekli: da bo animator otrokom lahko govoril o Bogu in življenjskih resnicah, mora otroke najprej sprejeti, se z njimi igrati in postati njihov prijatelj.

3. VSEBINSKO JEDRO ORATORIJA 2010

Pri pripravi vseh oratorijskih dejavnosti (kateheze, delavnice, igre, prosti čas ...) izhajamo iz oratorijske zgodbe in iz vrednot, ki nam jih sporoča. Zato je v naslednjih vrsticah predstavljeno vsebinsko jedro oratorija, ki naj bi ga vsi animatorji obvladali.

ORATORIJSKA ZGOBA

Kratek povzetek oratorijske zgodbe si lahko ogledate **v vsebinskem prerezu na prvih straneh oratorijske knjige**, kjer najdete tudi kratek povzetek vzgojnih ciljev za posamezni dan.

Naslov Oratorija 2010: **PAZI, ČAS!**

Sivi gospodje so ljudi ujeli v veliko prevaro. Prepričali so jih, da so nekatere stvari izguba časa: npr. pogovor s prijatelji, obisk starejših, igra. Prepričali so

jih tudi, naj delajo več in hitreje, da bodo v življenju uspeli, prišli do denarja in postali slavni. A ljudem kljub hitenju ni uspelo priti do lepšega življenja. Zgodilo se je samo to, da so zaradi dela nenehno hiteli in imeli v resnici manj časa ter živeli slabše.

Sivi gospodje so prepričevali: »Vse je treba narediti čim prej.« Pravilno pa je razmišljanje: »Vse ob svojem času.« V življenju je čas za vse stvari, ljudi in opravila.

Naslov oratorija »Pazi, čas!« govori prav to: »Bodi pozoren na čas, da ga ne boš preveč zapravil samo za ene stvari, da ga ne bi po naključju zapravil za nevredne dejavnosti, da ga boš namenil vsakemu in vsaki stvari, kolikor mu ga moraš nameniti.«

»Pazi, čas!« bi lahko svetopisemsko razumeli s prilikom o budnem služabniku, ki pazi, katero uro pride njegov gospodar, da mu odpre (prim. Lk 12,35–40). Kdor ljubi, ima odprte oči in pazi, kje bo srečal Jezusa: v bližnjem, v delu, v sprostitvi, v znamenjih časa (medijih), v nedelji, v misli na večnost.

Naslovi zgodb:

Podnaslov vsake zgodbe se začne z besedami iz naslova »Pazi, čas ...«, nadaljuje pa se z vrednoto dneva ... *za sprejemanje, za igro, za delo, za medije, za nedeljo, v nebesih si doma!*

Minuta modrosti:

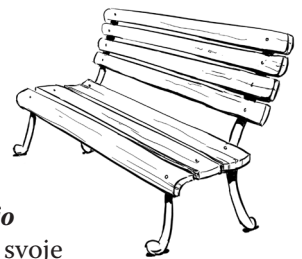
Minuta modrosti je svetopisemska misel, ki se povezuje z vrednoto dneva. Za izraz minuta modrosti smo se odločili, ker zgodba o Momo govori o času in nosi tudi naslov »Pazi, čas!« Obstajajo posebni časi, ki so bolj sporočilni, v katerih se več naučimo – te čase lahko imenujemo minuta modrosti. Bog nam je dal Sveto pismo, da nas v posebnih trenutkih posebno globoko nagovori. Sveto pismo samo pravi: »Božja beseda je namreč živa in dejavna, ostrejša kakor vsak dvorezen meč in zareže do ločitve duše in duha, sklepov in mozga ter presoja vzgibe in misli srca« (Heb 4,12). To je Božja šola, to so minute modrosti. Če smo čisti in odprti, jih doživljamo vse življenje.

SPOROČILA POSAMEZNIH DNI ORATORIJA

1. dan: SPREJEMANJE ob simbolu KLOPI

Momo pride v mesto in se naseli v amfiteatru. Njeni prijatelji jo sprejmejo in pogostijo. Tudi Momo sprejme svoje nove prijatelje – svoje sprejemanje pokaže predvsem s poslušanjem, zvedavostjo, odprtostjo srca in rahlim strahom pred novimi odnosi.

Na oratoriju tega dne bi razmišljali o sprejemanju samega sebe in drugih. Sprejemanje je pravzaprav ljubezen do sebe in do drugih. Ker pa ima ljubezen zelo širok pomen, smo se bolj natančno opredelili za sprejemanje. Sprejemanje je več kot strpnost, o kateri v dandanes veliko govorimo. Sprejemanje je čim bolj globoko in čim bolj odprto razumevanje bližnjega.

Simbol, ki ponazarja sprejemanje, je klopi. Na klopi sedimo, ko govorimo z drugim, ko se poslušamo, ko se sprejemamo. Na stolu sedi en sam, na klopi jih navadno sedi več.

Minuta modrosti – svetopisemski stavek, ki govori o sprejemanju, je: »**Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe**« (Mr 12,31).

2. dan: IGRA ob simbolu ŽOGE

Žana, Nika in Momo se igrajo z žogo. Tilen se noče več igrati z njimi, saj so ga Sivi gospodje prepričali, da je igra z avtomobilčkom veliko boljša in imenitnejša od igre s prijatelji. Prijatelji so večkrat dolgočasni, avtomobilček pa je ves čas samo za njega. Po naročilu Sivih gospodov ga ne sme deliti z drugimi.

Ta dan bi na oratoriju razmišljali o igri. Igra je pomemben element življenja, zlasti še življenja otroka. Zavedamo se tudi nevarnosti, ki jih razne sodobne igre prinašajo (odtujenost, lahko celo odvisnost). Igra je pomemben del življenja, v življenju ne sme biti samo delo. A pomembno je tudi, da smo v igri skupaj z drugimi (ne samo sam zase, stran od drugih).

Žoga je klasičen simbol za igro. Hkrati ponazarja tudi skupinske družabne igre, saj se z žogo navadno ne igramo sami.

Minuta modrosti govori o veselju, ki ga doživljamo pri igri: »**Veselite se v Gospodu**« (Flp 4,4).

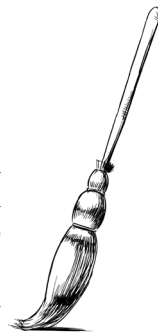
3. dan: DELO ob simbolu METLE

Posebna oseba oratorijske zgodbe je cestni pometač Pepi. Čeprav je cestni pometač, je zelo zadovoljen s svojim delom in mu nič ne manjka. Zanj veljajo besede Martina Lutra Kinga: »Če vam je namenjeno, da ste cestni pometač, pometajte tako, ko je Raffaello slikal, Michelangelo kiparil, Shakespeare pesnil in Beethoven skladal. Pometajte tako dobro, da se bosta nebo in zemlja čudila: tukaj je pa živel velik cestni pometač.«

Vrednota tega oratorijskega dne je delo. Pepi se pri svojem delu drži modrega načela: »Ko je čas namenjen pometanju, pometam. Brez naglice, zamah za zamahom, pa gre. Ni me strah, saj gledam le en korak naprej. Če bom zmozel tega, bom zmozel tudi vse naslednje do konca.« V zgodbi se pokaže tudi napačen odnos do dela. To je Pepijevo delo, potem ko ga Sivi gospodje prepričajo, da mora hiteti in za delo porabiti čas, ki ga ima za prijatelje. Pepi postane nervozen, utrujen, nesrečen.

Predlagamo vam, da ta dan organizirate **čistilno akcijo** – to je konkretno delo, s katerim lahko olepšamo življenje nas in drugih. Če greste ta dan na izlet, lahko čistilno akcijo predstavite.

Simbol za delo je metla – orodje, ki ga uporablja Pepi, in orodje, ki ga vsi uporabljamo za hišna opravila.

Minuta modrosti govori o sproščenosti in zaupanju pri delu:
»**Zaupaj v Gospoda in vztrajaj pri svojem naporu**« (Sir 11,21).

4. dan: **MEDIJI ob simbolu ČASOPISA**

Sivi gospodje organizirajo veliko medijsko akcijo, v kateri vabijo na medijski dogodek leta: Nastop »mega« zvezdnice Nike! **Momo skuša biti glasnejša od Sivih gospodov**. Izdela preproste plakate in jih lepi po mestu, da bi ljudi prepričala o prevari Sivih gospodov. Skoraj bi ji uspelo.

Zgodba tega dne predstavi dve plati medijev – **ta dan bi na oratoriju razmišljali o medijih**. Veselje in tragika zvezdnice Nike je, da so jo za pomembno naredili Sivi gospodje. Nika je kot balon, ki so ga oni napihnilni in ga lahko, če hočejo, v trenutku počijo. To je negativna plat medijev. Obstaja tudi pozitivna plat medijev, ki je ne smemo spregledati, ki se ji tudi ne smemo odpovedati, ampak smo jo po svojih močeh dolžni uporabiti. To je Momo, ki izdela preproste plakate in jih polepi po mestu, da bi ljudi prepričala o prevari Sivih gospodov – ona medije uporabi za sporočanje resnice, za širjenje dobre novice.

Predlagamo, da se ta dan **oglasite v svojih lokalnih medijih** – v časopisu, na radiu. Dogovorite se z novinarji, povabite skupinico otrok in animatorjev in že bo vaš klepet postal sporočilo o veselem dogodku za ves kraj – tudi za tiste, ki bi sicer ne slišali za vaše veselje.

Simbol za medije je časopis. Čeprav danes obstajajo številni elektronski mediji (radio, TV, internet ...), je časopis še vedno klasičen tiskan medij. »Libera scripta manent – Pisana beseda ostane«, pravi latinski pregovor – in tako se zdi, da bo pisana (tiskana) beseda vedno obstala med drugimi mediji.

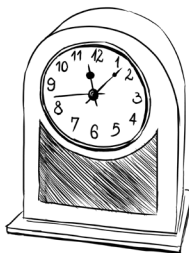
Z minuta modrosti nam Jezus naroča, naj oznanjamo veselo novico po vseh koncih sveta: »**Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu**« (Mr 16,15). Zelo primerno sredstvo, da dosežemo vse konce sveta, so prav mediji.

5. dan: **NEDELJA ob simbolu URE**

Momopride v kraljestvo časa, kjer sreča upravitelja časa – Mojstra urnika. Ta ji razloži velik pomen nedelje.

Zato bi ta dan oratorija razmišljali o nedelji. Nedelja je dan, ko praznujemo in se veselimo svojega časa, ko načrtujemo svoje delo skupaj z Bogom.

Predlagamo, da se **ta dan pripravite na nedeljsko sv. mašo**. Pri katehezah, v delavnicah si vzemite čas, da lepo pripravite sodelovanje pri nedeljski sv. maši. Dan prej smo razmišljali o medijih – naredite lahko tudi plakate, letake, zgibanke, razglednice s privlačnimi vabili na sv. mašo. Naredite jih zase, predvsem pa za druge – za domače, prijatelje, znance, mimoidoče – vse lahko s pomočjo medijev povabite k nedeljski sv. maši.

Ura - je simbol današnjega dne. Z uro hočemo reči, da si je treba vzeti čas tudi za Boga, imeti nekaj ur na teden rezerviranih zanj.

Minuta modrosti govori o lepoti in pomembnosti nedelje: »**In Bog je blagoslovil sedmi dan in ga posvetil**« (1 Mz 2,3).

6. dan: V NEBESIH SI DOMA ob simbolu VRAT

Momo premaga Sive gospode in svoje prijatelje reši suženjstva naglici. **Prijateljem pove, da je bila v Kraljestvu časa pri Mojstru Urniku.** Predstavi jim lepoto, ki vlada v Kraljestvu časa. Opozori jih, da naše življenje tukaj ni vse, ampak je naša pot usmerjena v Kraljestvo časa. Zato moramo biti pozorni na čas, kako ga porabljamo, da bomo uspeli priti v Kraljestvo časa.

Kraljestvo časa je za nas seveda podoba Nebes oz. večnosti, zato bi **ta dan razmišljali o večnosti.** Razmišljanje o večnosti ni ravno lahko, saj nihče od tu živečih še ni videl, kako je tam. Vemo samo, da bo zelo lepo in da je Bog vsake-mu pripravil prostor v nebesih. To lepo izraža Slomškova misel: »V nebesih sem (si) doma.«

Vrata simbolizirajo prehod med zemeljskim življenjem in življenjem v večnosti. Naše življenje poznamo in vidimo do vrat (do smrti). Kako je na drugi strani vrat (v nebesih), še nismo videli. Vemo oz. verujemo Božji obljubi, da je tam neskončno lepše kot tukaj in da tam življenje nima konca.

Minuta modrosti poudari pomen vere, brez katere ne moremo ničesar vedeti o življenju po smrti. Vera nam tudi omogoča vstop v večno življenje: »**Kdor veruje v Sina, ima večno življenje**« (Jn 3,36).

4. NEKAJ IDEJ

MOLITVENI KOTIČEK – adoracija – obisk Jezusa v Najsvetejšem

- ☺ Molitveni kotiček se je v zadnjih letih med oratoriji zelo dobro »prijel«. Če ga še nimate, je skrajni čas, da si ga omislite.
- ☺ Iz oratorijev, kjer ga imajo, poročajo, da se spleča zaupati Jezusu, da je tudi on animator in voditelj oratorija. Pravijo tudi, da se spleča zaupati udeležencem oratorija, da se znajo sami pogovoriti z Jezusom v tišini in osebni molitvi.
- ☺ Zanimivo – da kaj uspe brez nas in da uspe bolje, kot če bi mi karkoli organizirali.
- ☺ Ne boste verjeli, a prav molitveni kotiček je bistveni del oratorija – vsaj oratorija, ki si ga je zamislil njegov ustanovitelj sv. Janez Bosko. Po njegovi zamisli je v središču oratorija kapela, v kateri se otroci radi ustavijo za kratko molitev. Lahko bi se celo zgodilo, da bi Janez Bosko oratoriju, ki ni tako urejen in bi ga obiskal, rekel, da to ni oratorij, da so zgrešili njegovo osnovno idejo.

Kraj

Molitveni kotichek pomeni prostor, kjer se otroci v teku celotnega oratorijskega dneva na kratko ustavijo in tiho zmolijo. Najbolje je, da je molitveni kotichek pred Jezusom v najsvetejšem v cerkvi. Če to zaradi oddaljenosti od cerkve ni mogoče, naredite molitveni kotichek z Marijinim kipom, s križem ipd.

Povabilo

Da bi otroci sploh vedeli za možnost takšne molitve, ne bo odveč, da jih k temu povabimo. Povabilo je lahko tudi ustvarjalno. Nekaj idej:

- Do molitvenega koticčka naredimo puščice; stopala; markacije.
- Letos nas do koticčka lahko vodi želva Garmi, vodnica iz oratorijske zgodbe, ki z znaki kaže pot do kraja molitve. Na kraju samem pa je znak z napisom »Pazi, čas za Boga!«
- Otroke spodbudimo v časih, ko so posebno odprti (zjutraj ob pozdravu, po zgodbi, ob sklepu oratorija, v delavnicah). Iskrena in prepričana spodbuda nagovori, otroci verjamejo, nimajo težav, ni jih strah, ne dvomijo, radi se ustavijo ob Jezusu.

Način

Da bi otroci čim lažje molili, jim lahko pomagamo s pripomočki za lažje izražanje njihovih molitev.

- **Molitvena veriga:** Na papirnate trakove pišejo otroci molitve. Trakove spenjamo v verigo, ki je vsak dan večja in stoji okrog Jezusa.
- **Ura:** Narišemo veliko peščeno (ali drugačno) uro. Nanjo pišemo svoje molitve, zahvale. Lahko je tudi več manjših ur. Ura simbolizira čas, ki si ga vzamemo za Boga.
- **Listki, ki jih lepimo, pripenjamo:** Naredite velik plakat, oblikovano leseno ploščo ipd., na katero prilepite ali z risalnimi žeblički pripenjate molitve. Zlasti še, če niste v cerkvi, si lahko molitveni kotichek zamislite kot preprost križ, na katerega pripenjate svoje molitve.

Posebno leto

Letošnje leto je posebno leto in zato še zlasti vabi k molitvi pred Najsvetejšim. Je namreč leto evharističnega kongresa, ki ga v Sloveniji že zelo dolgo ni bilo. Molitev pred Najsvetejšim, ki ni potrebno, da je dolga, je nadaljevanje kongresa oz. priložnost tudi za tiste, ki se kongresa iz takšnih ali drugačnih razlogov niso mogli udeležiti.

MOLITEV PO KATEHEZAH = premik na urniku oratorija

Veliko smo razmišljali o molitvi otrok, ki jo vsako leto predlagamo v posebnem poglavju oratorijskega priročnika. Molitve so vsebinsko povezane z oratorijsko zgodbo tistega dne. Če to molitev molimo pred dramsko uprizoritvijo zgodbe, še ne dojamejo udeleženci popolnoma dobro njene vsebine. Če molitev molimo po oratorijski zgodbi, jo težko imenujemo jutranja molitev.

Pametno je tudi, da oratorij začnemo z molitvijo in da ni molitev na vrsti šele potem, ko oratorij že dolgo poteka. Zato predlagamo naslednje:

- Kmalu ob začetku oratorija (po uvodni himni in dvigu zastave) zmolimo kratko jutranjo molitev, oblikovano s pomočjo molitvenih obrazcev: Oče naš, Tebe ljubim, Stvarnik moj, O, Gospa moja, Sveti angel.
- Po končanih katehezah se vsi zberemo na kraju za skupno molitev (najprimernejše, če je to cerkev). Skupaj zmolimo molitve iz poglavja Molitve za otroke.

Slednje je tudi lepa oblika skupnega zaključka kateheze, ki so ga nekateri oratoriji že imeli v podobni obliki. Primerno je tudi zato, ker o Bogu ne samo govorimo, temveč Boga tudi molimo. Tako na molitveni način zaključimo pogovor o Bogu, ki je potekal v katehezah. Včasih se nam namreč zgodi, da o Bogu veliko govorimo, pozabimo pa moliti in ga potem v resnici nikdar ne spoznamo.

DUHOVNE SPODBUDE

Molitveni večer (adoracija) z animatorji: V času oratorija, v pripravi na oratorij in lahko tudi celo leto po oratoriju predlagamo molitveni večer. Zelo dobro je, če je slednji pred Najsvetejšim. V ta namen lahko uporabite eno od animatorskih srečanja oz. katehez, ki je pripravljeno v obliki adoracije.

Duhovni vodja oratorija: Zgodi se, da se pri organizaciji oratorija ne znajdemo prav dobro glede mesta duhovnega vodje oratorija. Duhovni vodja oratorija naj bi bil domači župnik, kaplan, redovnik/redovnica, oz. če ste drugače dogovorjeni, kdo od starejših animatorjev. Duhovni vodja naj bi bil del vodstva oratorija, kar pomeni, da se udeležuje načrtovanja, vodstva in preverjanja oratorija. Njegova naloga pri načrtovanju je, da prispeva svoj delež pri duhovni zasnovi oratorija. Njegove naloge pri vodstvu oratorija so naslednje:

- vodenje oz. organizacija molitev za otroke in molitev za animatorje,
- skupni uvod v kateheze,
- misel za slovo, zaključna molitev, in če je duhovnik, podelitev sklepnega blagoslova,
- priprava, in če je duhovnik, vodenje svete maše,
- skrb za druge duhovne elemente oratorija,
- če je mogoče, stalna navzočnost na oratoriju.

Seveda to ne pomeni, da mora vse našete naloge opraviti sam. Priporočeno je, da si za vsako stvar pridobi sodelavce. Skrb za duhovno vzgojo animatorjev ni samo njegova, temveč je skupna skrb celotnega oratorijskega vodstvenega tima, je pa prav, da je prav on posebej pozoren na duhovni vidik vzgoje animatorjev.

Priprava na nedeljsko sv. mašo: Poseben in zelo pomemben del oratorija je zaključna nedeljska sv. maša. Predlagamo, da se glede na program letošnjega oratorija nanjo pripravite peti dan, ko je tema dneva nedelja. Predlagamo tudi, da se posebej potrudite z vabili na sv. mašo: staršem, prijateljem, župljanom. Nekaj predlogov boste našli v gradivu.

Branje Svetega pisma: Predlagamo, da vedno ko berete predvidene odlomke iz Svetega pisma, slednje naredite na slovesnejši način. Pri katehezah in molitvah

imejte poseben, lepo urejen in primerno zaščiten prostor, kjer je postavljena knjiga Svetega pisma. Ko glede na program sledi branje svetopisemskega odlomka, ga preberite iz omenjenega Svetega pisma. Branje naj bo primerno spoštljivo in geste dostojne. Priporočamo, da v branje vključite tudi otroke. Zlasti pri katehezah lahko tudi skupaj poiščete odlomek, ki ga boste prebrali, kar je za otroke tudi vaja v iskanju besedil v Svetem pismu.

Molitev Angel Gospodov: Na lanskoletnem oratoriju je bil velik poudarek na molitvi Angel Gospodov. Ne pozabimo je tudi letos.

Spovedovanje: Priporočamo, da tudi letos v okviru oratorija organizirate spoved otrok in spoved animatorjev. Najprimernejši čas za spoved animatorjev je v bližnji pripravi na oratorij (nekaj dni pred oratorijem). Spoved otrok se primerno uvršča v drugi dan oratorija, ko razmišljamo o zgledu. O izvedbi se pogovorite z vašim župnikom.

AMBIENTACIJA

Podnaslov, vrednota, simbol in minuta modrosti: Osrednje sporočilo vsakega oratorijskega dne je vsebovano v naslovu, vrednoti, simbolu in sončku dneva.

Podnaslov dneva (Pazi, čas za sprejemanje!, Pazi, čas za igro! ...) hkrati izraža vrednoto dneva. Lahko ga vzamete za poimenovanje celotnega oratorijskega dne. Lahko ga napišete pri vhodu v oratorij ali kam drugam na vidno mesto. Lahko ga tudi zapišete v trikotni znak, ki opozarja: »Pazi, čas za ...!«

Simbol in minuta modrosti vsak na svoj način ponazarjata vrednoto dneva. Lahko jih predstavita oz. napovesta Štoparica Točna in želva Garmi. Minuto modrosti boste verjetno zapisali oz. narisali v uro ali v znak ... V nadaljevanju naj tako simbol kot sonček ostaneta na vidnem mestu.

Oratorijske izkaznice za animatorje: Glede na program molitev za animatorje predlagamo, da na hrbtno stran izkaznic animatorjev napišete animatorjevo molitev.

MESTO ORATORIUS

Zgodba Oratorija 2010 se dogaja v velemestu, ki v sebi skriva ostanke starega rimskega mesta – amfiteater, v katerem se Momo naseli. Celoten oratorij tako lahko organiziramo kot *mesto z imenom Oratorius* (latinsko poimenovanje). Prostor, kjer se igra gledališka igra, lahko poimenujemo *amfiteater* (slednji je bil pri Rimljanih namenjen gledališču). Prostor oz. čas, ko se igramo velike igre, lahko poimenujemo *arena* (arena v izvornem poimenovanju pomeni osrednji del amfiteatra, kjer so se tekmovalci bojevali, pravzaprav je to ime za pesek/mivko, na katerem so potekali boji). Mesto ima lahko svoj denar, ki se imenuje *oro* in katerega znak ni ne prečrtan S, ne prečrtan L, temveč prečrtan O – glej Oratorij.net, kjer smo naredili denar za eno od letošnjih iger.

Kolikor boste domišljiji pustili prosto pot, boste verjetno ustvarili še mestna vrata, prijazne vratarje/stražarje, mestnega župana/županjo, ministra za vzgojo, ministra za duhovnost, ministra za igre ...

MOJSTER URNIK IN ŠTOPARICA TOČNA

Precejšen del oratorija sestavljajo urniki, takšni in drugačni sezname, vabila udeležencem, naj se prestavijo sedaj sem, sedaj tja. Na pomoč nam lahko prideta Mojster Urnik in Štoparica Točna.

Štoparica Točna lahko naznanja posamezne dele oratorija (igre, kateheze, odmor ...). Naj bo točna in naj hkrati ne bo tečna, ampak prijazna in simpatična.

Mojster Urnik je povsod, pa ga vendar nihče ne vidi. Njegovo mesto je npr. lahko na urnikih, na prijavnica, na izkaznicah. Na teh napovednih in razporeditvenih publikacijah je lahko njegov podpis v slogu »© by Mojster Urnik« ali »ustvaril Mojster Urnik« ali v slogu bojvnika Zorota »Mojster Urnik je bil tukaj ...«. Saj gledate filme in risanke, tam je polno takih idej. Pazite samo, da vzamete primerne ideje. Mojster Urnik namreč ne sme biti podoben mafijškemu šefu, tudi ne Big Brotheru, ki nadzira in zatira. On je režiser, organizator, skrit v ozadju, a z velikim in ljubečim srcem, v službi otrokom in animatorjem.

Štoparica Točna, pripovedovalka zgodbe o Momo, lahko vodi pravljčno delavnico za otroke, oblečena kar v štoparico, se razume. Morda bi za ta namen lahko uporabili tudi zgodbenico Niko, a verjetno je tudi za otroke preveč naivna – lahko pa priskoči na pomoč in prevzame kakšen komičen del v pravljčni delavnici.

Mojster Urnik se lahko tudi malo bolj razkrije. Lahko ga uporabite na spodbudnih plakatih, na katerih stoji on, ki govori modre misli, misli o času, misli o življenju. Te plakate lahko ustvarjajo udeleženci sami, vi samo pripravite Mojstra Urnika, morda še oblaček za govorjenje. Modre misli bodo dodali otroci v katehezah ali animatorji na pripravljanih srečanjih za oratorij. Potem jim seveda dovolite, da te plakate obesijo po oratoriju.

ŽELVA GARMİ

Prijazna Momina spremljevalka, lahko postane tudi prijazna spremljevalka našega oratorija. Lahko nas vodi, ko gremo na prostor za igre, ko gremo na izlet, ko se zbiramo pred avtobusom – v tem primeru bo živa (preoblečen animator). Lahko nas vodi z usmeritvenimi znamenji oz. puščicami, ki kažejo posamezne kraje oratorija – v tem primeru bo narisana. Morda je najbolje, da jo s puščicami uporabite samo za usmeritve do molitvenega kotička, da tako slednji dobi posebno mesto med drugimi oratorijskimi prostori.

POMETAČ PEPI

Pepi je zgled človeka, ki se veseli svojega dela, pa čeprav je to samo pometanje ceste. Hkrati si vzame čas za klepet z vsakim, pa naj je to uboga Momo, želvasta želva, ali hudobni Sivi gospodje. Verjamemo, da bo udeležencem oratorija simpatičen. Če se vanj preobleče dobrodušen animator, lahko igra vlogo klovna – ne preveč klovnastega, malo pa že.

Red in čistoča: Pepi je hkrati lahko spodbuda za čiščenje in vzdrževanje reda in čistoče na oratoriju. Če bo primerno nastopil, bo hitro imel za seboj četo pro-

stovoljcev, ki bodo pripravljene za vsakršno čistilno in delovno akcijo ob katerem koli času oratorija. Seveda se naj uskladi z Mojstrom Urnikom, vodjem oratorija, da ne bi po naključju izpeljal čistilne akcije med katehezami, med molitvami ali drugim pomembnim oratorijskim časom.

Pepijeva delavnica. Pepi ima lahko tudi svojo delavnico, v kateri se izdelujejo metle. Na nekem oratoriju so celo imeli ekološko delavnico. Za zvenečim in strokovnim imenom se je skrivala preprosta dejavnost pometanja oratorija – na lastne oči smo videli, da so bili udeleženci te delavnice navdušeni in ponosni.

Pepijeve igre: Če ste privrženci najbolj neumnih idej in če ne veste, kaj bi počeli v deževnih popoldnevih, potem lahko Pepi organizira »metla igre«, ki se začnejo s tekmovanjem za najboljšo, najbolj nenavadno, najbolj učinkovito metlo; nadaljujejo z letanjem na metli (kot čarovnice), plesom z metlo, tekmovanjem v različnih pometalnih disciplinah (vzvratno pometanje, pometanje z metlinim ročajem, sabljanjem z metlo, pometanjem v paru ...). Domišljija ne pozna meja, animator ne pozna predmeta, iz katerega ne bi znal ustvariti zabavne igre, hkrati zna vse narediti tako, da ni žaljivo in banalno.

IGRE

Kolosej: Vsi poznamo igro ročni nogomet. V igri se postavimo v krog (5 do 20 oseb), stojimo razkoračeno tako, da se z zunanji delom stopal dotikamo levega in desnega soseda. Nato se sklonimo. V sredino kroga postavimo žogo, ki si jo podajamo z rokami. Gol je med nogami vsakega udeleženca. Gol brani s svojimi rokami, s katerimi hkrati podaja žogo drugim oz. cilja na gol drugega. Igra je po videzu podobna Koloseju, največjemu rimskemu amfiteatru. Nekje jo imenujejo kolosej, druge ročni nogomet.

Bistveno je, da lahko igro zaradi imena kolosej uporabimo na oratoriju. Ker je preprosta, jo hitro organiziramo v času odmora. Če hočemo, lahko naredimo tudi turnir v tej igri. V tem primeru polovica kroga (npr. 5 igralcev) predstavlja eno ekipo, polovica kroga pa drugo ekipo. Igramo na 5 minut. Naredimo preprosto razpredelnico in že deluje. Potrebna je samo še dobra reklama na začetku oratorijskega dne ali po ozvočenju med odmorom. Svetujemo, da udeležencev ne silite k tej igri, temveč naredite prijavno mesto, na katerem se lahko ekipe, ki se same organizirajo, prijavijo k tekmovanju. Nagrada tudi ni slaba ideja, ne prevelika seveda.

Cirkuške igre: Rimska zgradba, ki je podobna amfiteatru, je tudi cirkus. Z razliko od amfiteatra, ki je grajen v obliki kroga, je cirkus zgrajen v obliki podkve. Njegov prvotni namen so bile konjske dirke, a v njem so organizirali tudi druge zabavne igre – do te mere, da je poimenovanje prešlo v današnji cirkus.

Na oratorijih poznamo takšne in drugačne igre brez meja. Letos jih lahko imenujemo cirkuške igre. Vsebine bo iznašla vaša domišljija, na tem mestu je pomembno, da poimenovanje dobro zveni.

ČISTILNA AKCIJA

Zgoraj smo precej govorili o čiščenju in o skrbi za red na oratoriju. Tovrstna dobrodelnost lahko preide oratorijski okvir. Lahko organizirate čistilno akcijo za širši okoliš. Razmislite, kaj bi bilo potrebno očiščenje; kako boste to primerno in varno organizirali; s kom se morate dogovoriti; kako boste to predstavili staršem, animatorjem in udeležencem; kako bo čiščenje potekalo, da se ne bi zgodil nered namesto čiščenja in da bo čiščenje potekalo v veselem ozračju.

MEDIJI

Ena od tem letošnjega oratorija so mediji. Morda se premalo zavedamo pomena medijev za sporočanje veselih dogodkov, za oznanjevanje, za obveščanje o našem delu, za širjenje pozitivnih spodbud. Na oratoriju imamo kar nekaj možnosti da to naredimo:

Oratorijski časopis: je primeren izdelek, ki ga lahko naredijo animatorji oz. ga izdelajo v novinarski delavnici.

Oglasna deska: Oglasna deska ni namenjena samo obiskovalcem oratorija, temveč jo lahko s pridom uporabimo za mimoidoče sprehajalce. Nanjo napišemo osnovne informacije o oratoriju (kaj je oratorij, komu je namenjen, kdo ga pripravlja, kaj otroci počnejo), vsak dan dodamo opis dneva in lepo sporočilo.

Izjave za javnost: Z otroki in animatorji lahko na koncu oratorija napišemo kratko sporočilo (poslanico) oz. izjavo za javnost. V njem napišemo, kaj smo počeli, kaj je naš namen in kako si želimo skupaj z drugimi graditi prijazen svet. Izjavo lepo oblikujemo in jo pošljemo lokalnim medijem, uradom, občini, župniščem v dekaniji, šoli ipd.

Obisk novinarjev: Na oratorij povabimo novinarje lokalnega časopisa, radia, televizije. Za obisk se vnaprej dogovorimo, predvidimo dogajanje, ki je za novinarje zanimivo in ki dobro predstavlja oratorijsko ozračje. Lahko se dogovorimo tudi za obisk v njihovem studiu. Dogovorimo se z otroki in animatorji, ki bodo nastopali, dali izjave, odgovarjali na vprašanja, povedali svoje mnenje, občutja, opisovali dogajanje. Novinarji imajo radi, če jim tudi mi predlagamo, kaj bi bilo v prispevku. Mi najbolje vemo, kaj se na oratoriju dogaja in kaj želimo po mediju predstaviti. S tem tudi novinarjem olajšamo delo. Seveda moramo sprejeti njihove namige in nasvete, saj se na govorico medijev spoznajo bolje od nas in nam bodo pomagali narediti dober prispevek.

Oratorijski blog in galerija slik: Na Oratorij.net ima vsak oratorij možnost, da se predstavi v svojem blogu in v galeriji slik. Več boste našli na www.oratorij.net/vsi-oratoriji

ORATORIJ NI KONČAN, IMELI BOMO ORATORIJSKI DAN!

»Oratorij ni končan, imeli bomo oratorijski dan!« je lahko slogan, s katerim zaključite vaš oratorij. Od otrok se poslovite z obljubo, da boste zanje pripravili enega ali več oratorijskih dni tudi v času šolskega leta. Tudi za animatorje bo to dragoceno druženje, služenje in priložnost za osebno in duhovno rast. Za

voditelja tako delo seveda pomeni malo zahtevnejše početje, a če pravilno razporedi svoje delo, lahko marsikaj naredijo drugi animatorji. Če so animatorji razen tega še dobro usposobljeni (glej spodaj – usposabljanja animatorjev), potem res ne bi smelo biti nikakršnih težav.

5. ZA ANIMATORJE

IGRE

Za animatorje so letos pripravljena posebna molitvena srečanja, ki vključujejo tudi vsebine oratorijske pedagogike oz. preventivnega vzgojnega sistema.

USPOSABLJANJE ANIMATORJEV

Biti dober animator pomeni tudi udeležiti se usposabljanja za animatorje. Oratorijsko gradivo v tej knjigi je priročnik. Priročnik moramo znati uporabiti, znati ga prilagoditi sebi in udeležencem – ni mogoče drugače. Vsak dober učitelj, vzgojitelj, veroučitelj vedno prilagodi program, ki je predviden v učbeniku. Tega se naučimo na usposabljanju za animatorje. Misliti, da ne potrebujemo usposabljanja, da se bomo sami naučili vsega, da bomo sami usposobili nove animatorje, je precej nevarno početje. Verjetno je v takem razmišljanju tudi nekaj zagledanosti vase.

Usposabljanje animatorjev torej zelo priporočam. V Sloveniji so za animatorje tri močna usposabljanja: Slovenska šola za animatorje, Mladinska akademija in Oratorijska usposabljanja. Vsako ima delno svoje področje in vsako ima svoje prednosti in meje. Oglejte si predlagana spletna mesta in se odločite, kaj bi bilo primerno za vas.

FACA BLOK

V animatorskem prostoru lahko izvedemo dejavnost, ki spodbuja povezovanje med animatorji in odmev na oratorij. Dejavnost imenujemo »Faca blok«. Verjetno ste že ugotovili, da gre za variacijo spletne aplikacije »Face book«, le da tukaj nimamo interneta, ampak uporabljamo papir, pisala in steno.

Na steno nalepimo velik kos papirja, na katerega narišemo navpične stolpce (širina stolpca ca. 20 cm). Na vrhu vsakega stolpca napišemo ime animatorja – ali pa si to ime napiše vsak animator sam. Poleg imena lahko animator prilepi tudi svojo fotografijo. Ta stolpec je njegov zid (podobno, kot zid v Face book-u). Vsak lahko na svoj zid piše odmeve na oratorijski dan (občutja, kritike, veselje, zahvala, pritožbe, ugotovitve ...). Prav tako lahko vsak piše na zidove drugih animatorjev.

Pozorni moramo biti na dve stvari: 1. Animatorje prijazno spodbujamo, da pišejo sebi in drugim. 2. Opozorimo, naj ne bodo žaljivi in naj bodo pozorni, da napišejo tisto, kar se jim zdi, da je za vse animatorje.

**Slovenska šola
za animatorje**

www.drustvo-skam.si/ssa

Mladinska akademija

www.mladinski-ceh.si/akademija

Oratorijska usposabljanja

www.oratorij.net/usposabljanja

Ob koncu oratorija lahko vsak svoj zid odnese domov – v ta namen je morda primernejše, če je stolpec oblikovan kot trak, ki je prilepljen na steno (da torej niso stolpci narisani na en velik plakat, temveč so izrezani posamično in prilepljeni drug poleg drugega).

SREČANJA ANIMATORJEV V PRIPRAVI NA ORATORIJ

Letošnja srečanja animatorjev v pripravi na oratorij imajo novo zasnovo – oblikovana so bolj svetopisemsko in v njih je več osebnega dela (puščave). Da bi se na izvedbo srečanj dobro pripravili, smo organizirali predstavitve v okviru pomladanskih srečanj animatorjev oratorija. Srečanj zato tudi nismo dali v priročnik, temveč jih udeleženci predstavitvenih srečanj prejmejo kot dodatno elektronsko gradivo.

6. SPLETNA PODPORA

Na spletni strani **www.oratorij.net** so objavljeni nekateri dodatni že izdelani materiali, ki vam jih predlaga oratorijski priročnik. Prav tako je tam mogoče dobiti ilustracije iz oratorijske knjige.

Na spletnem forumu animatorjev **www.animaforum.si** so v debatah podani predlogi za boljšo animacijo in organizacijo oratorija.

Upamo, da v kratkem nastane (morda je v času, ko bereš že nastalo) spletno mesto za zbiranje animatorskega gradiva. Njegov naslov je **http://gradiva.animaforum.si**. Tam se bo našlo marsikaj zanimivega in uporabnega.

7. ORATORIJ SLOVENIJA

Organizacijo, ki skrbi za nacionalno koordinacijo, animacijo in podporo župnijskim oratorijem, smo poimenovali z novim imenom »Oratorij Slovenija«. Ime je iz več razlogov boljše od sedanjega »Projekt Oratorij«:

1. Beseda projekt označuje ciljno usmerjeno in časovno zamejeno dejavnost, medtem ko je *Oratorij Slovenija* prerasel v stalno dejavnost za animacijo župnijskih oratorijev.
2. Z imenom *Oratorij Slovenija* jasno označimo nacionalni nivo.
3. *Oratorij Slovenija* se bolje razlikuje od poimenovanj župnijskih oratorijev, ki so navadno *Oratorij Ime Kraja* (npr. *Oratorij Reteče*) ali v nekaterih primerih tudi *Ime Župnije, projekt oratorij*.

Zgodba

A hand-drawn signpost consisting of a rectangular sign with rounded corners and a thick black border. The sign is mounted on a vertical post that tapers slightly towards the bottom and ends in a small circular base. The word "Zgodba" is written in a bold, black, sans-serif font in the center of the sign.

ZA ZAČETEK

Štoparica

Točna

(pride opravljena tako, da nima vseh rekvizitov štoparice, se prikloni občinstvu in počasi ter doživeto začne iz knjige brati/pripovedovati pravljico):

Nekoč, pred davnimi časi, sta živel a kralj in njegova kraljica. Kralj je hodil na lov, kraljica pa je doma luščila fižol ... Oops! *(Pogleduje zdaj knjigo, zdaj občinstvo in odkimava.)* Tole pa ne bo držalo! Povejte mi, ali ste že kdaj videli, da bi kraljica luščila fižol?! Ne, tale pravljica pa že ne bo prava. Eno drugo moram poiskati *(brska po knjigi)*. Nič pametnega ni tu notri. Imate vi kak predlog? *(Se spomni, navdušeno.)* Že vem! Juhu! Že vem! Počakajte tu, takoj pridem! *(Jih prepričuje, naj počakajo, nato odhiti za oder, se vrne in na koncu ima na sebi tudi rekvizite »štoparice«; nima več knjige.)*

Torej: Nekoč, pred davnimi časi ... Ah ne, saj ni treba, da se vsaka zgodba začne z »nekoč«. Zgodbe se godijo tudi danes, kajne. Pripovedovala vam bom takšno, ki se je sicer zgodila pred mnogimi leti, a bi se prav tako lahko zgodila danes, v našem mestu (v naši vasi).

Preden začnem, naj vam povem, kdo sem. Štoparica Točna mi je ime. Poglejte tale moj kazalec *(vrti kazalec v krogu, zraven pa ritmično tleska z jezikom, pleše in skače)*: Tlesk, tlesk, tlesk ... Čas merim natančno in gotovo. Tlesk, tlesk, tlesk ...

Tudi to, kar vam bom povedala, govori o času. *(Se previdno ozre naokrog, če je morda kdo ne sliši; bahavo.)* Saj, zato pa so mene izbrali. *(To pa lahko slišijo tudi »drugi«.)* Govorila bom o času, ki so ga ljudje imeli na pretek, in o tem, kako so jim ga zviti Sivi gospodje ukradli. In veste kaj? Potem nenadoma *(se zgrozi)* ni bilo več časa!!! Kar naenkrat ni bilo *(stopnjujoče dramatično našteva)* let, ni bilo dni, ni bilo ur, ni bilo minut in niti sekund, da bi jih ljudje lahko uporabili ali jih podarili komu, ki ni imel časa. Ne boste verjeli, zelo veliko ljudi takrat ni imelo časa! Še dobro, da je bila Momo. Deklica z neobičajnim imenom in še bolj neobičajnim pogumom! Ne verjamete? Pojdite z menoj. Gremo na sprehod skozi čas – nazaj *(koraka vzvratno; tudi z rokami pokaže, kot bi veliko kolo počasi vrtela nazaj)*. Spoznali bomo Momo, a ne le njo. Izvedeli bomo tudi to, da je treba paziti na čas. To pomeni, da nismo skopuški z njim, ko si moramo vzeti čas za druge, in da nismo preveč razsipni in sebični, ko imamo čas zase.

Jo, oprostite! *(Se drži za glavo.)* Preveč sem vam »naložila«. Pa sem si prej točno odmerila, koliko časa vam bom govorila. Kaj še čakamo? Začnimo! *(Kliče in teče za oder)* Momo, že grem, že grem!

1. Topel sprejem

Pazi, čas za sprejemanje!

Kako je želva Garmi Momo pripeljala do zapuščenega amfiteatra, kjer si je deklica našla prebivališče, in kako so jo novi prijatelji lepo sprejeli.

Štoparica

Točna: Nekega poletnega dne sem hodila po velikem mestu. Kot štoparica imam vedno dovolj dela. Vsak premik ljudi, vsako opravilo mora biti izmerjeno ... Ko sem tako hodila križem kražem po tem velikanskem mestu, kjer se ceste vijejo mimo velikanskih modernih stavb in kjer se prepletajo v križišča vseh mogočih oblik in velikosti, sem ob robu mesta prišla do tega razpadajočega zidovja. Nisem si znala predstavljati, kaj bi to bilo. Za nogometni stadion je občutno premajhno, za trgovski center preveč staromodno, se vam ne zdi? Če bi bila tole napol podrta cerkev, bi morala biti kje vsaj kaka slika ... Ne, nisem si znala predstavljati. Kar naenkrat pa opazim, da se za tem zidovjem nekaj premika.

Garmi *(na nasprotni strani, kot je Momo; jo vabi, govori po zlogih):* Pridi sem, deklica. Tu boš imela čudovito bivališče.

Momo: Ho, poglej si jo no! Želva, ki govori! *(Stopi k njej in jo poboža; odskoči, kot da bi jo speklo.)*

Garmi: Peče, kaj?! Želva z nenavadno močjo sem. Garmi mi je ime. In veliko vem.

Momo *(še enkrat z roko seže proti njej):* Peče že, peče. No, če pa res veliko veš, to dokaži! Povej, kako mi je ime!

Garmi: Momo si ti. In tu je lahko tvoj dom. To ti povem. Zbogom, še se bova srečali *(hitro odide)*.

Momo: No, ta je pa lepa. Govoriti znaš, pa se nočeš pogovarjati! Hvala, da si me povabila sem. Pa srečno se plazi, želva! *(Se razgleduje naokrog in skuša ugotoviti, kam bi odložila skromno potovalko z osebni stvarmi, kje bi si uredila posteljo ...)* Ooo, koliko prostora je tu. *(Kliče, vprašuje.)* Hej, je kdo kje? Oglasi se, da ti ne bom zasedla prostora. Halo?! Nikogar nikjer. Tudi prav. Tule bo moj kotichek. V gledališču na prostem, pravzaprav *(poudari imenitno besedo)* v amfiteatru, še nikoli nisem prebivala. *(Kot bi povohala prijeten vonj)* Mmm, prav po starih časih diši!

Štoparica

Točna *(govori tiho in oprezno, da je Momo ne bi slišala):* Prav ste videli. To je Momo. Sploh ne vemo, od kod se je vzela. Ni iz tega mesta. *(Pogleda na svoj kazalec in v daljavo.)* Ohoho, pogledjte, še nekdo gre. Umaknila se bom, ne smejo me videti. Jaz vse poštopam naskrivaj. *(Že beži, ko še govori.)*

- Žana** (skupaj s Tilnom priteče; v rokah ima punčko, on pa žogo):
Tilen, prva sem bila tukaj, zato jaz izbiram igro.
- Tilen** (tapka z žogo): Uau! To je pa odličen kraj za igro. Pusti punčko, si greva podajati žogo. V ta stari zid žoga lahko prileti po mili volji (si podajata, brcata žogo ...).
- Momo** (se boječe pokaže izza ruševin in ju nemo gleda; čez čas jo opazita.)
- Žana** (presenečeno): O! Živio, kdo si pa ti?
- Tilen** (pride pokroviteljsko): Živio. Jaz sem Tilen. Kdo si pa ti?
- Žana:** Iz katerega bloka si?
- Momo** (samo odkimava.)
- Pepi** (pometa z metlo, se približa): Dober dan, otroci!
- Žana, Tilen:** Dober dan, pometač Pepi.
- Pepi** (se obrne k Momo): Tebe pa še ne poznam.
- Tilen:** Midva tudi ne. Saj tole bitje sploh ne govori.
- Žana:** Morda pa sploh ni iz bloka?
- Momo** (odkimava.)
- Pepi:** Si sploh iz teh krajev?
- Momo** (odkimava.)
- Pepi:** Kako ti je ime?
- Momo** (počasi, s strahom): Koliko vprašanj ste mi postavili – a le za to, da izveste moje ime! Momo sem.
- Tilen:** Kaj praviš, Momo? Pa saj si deklica! (Ukazovalno.) Pokaži zobe! (Si jih natančno ogleda.) Točno, deklica si. Čudno, da si potem – Momo.
- Pepi:** Tudi deklici je lahko ime Momo. Res je, da tega imena nisem še nikoli slišal, čeprav sem že veliko ulic pometel. (Se obrne k Momo.) Kdo pa ti je dal to ime?
- Momo:** Sama.
- Žana:** Pa kaj še! Mamica ti da ime ali pa očka.
- Tilen** (odločno): Ni rečeno. Meni ga je dala babica – po dedku!
- Žana:** Potem bi pa ti lahko bil celo – Ferdinand, hahaha!
- Pepi:** No, tudi Ferdinand ne bi bilo slabo! Momo, povej, od kod si doma.
- Momo:** Od tu.
- Pepi:** Čakaj malo. Od tu? Saj tukaj menda ...?
- Momo:** Da, prav od tu sem. Tu je moj dom.
- Žana in Tilen** (se spogledata.)
- Pepi:** Saj vendar ne moreš živeti tu – v gledališču.
- Momo:** Modra želva me je povabila sem. Prej sem bila drugje. A tu tako lepo diši po dobrih starih časih ... Hočem ostati tu. Tu je lepo!
- Tilen:** Pa res nekaj diši. Po zažganem ...

- Pepi:** Oh, Tilen, nisi je dobro razumel. Tudi jaz ne, a tu res posebno diši ...
- Žana:** Ah, dajta no, kakšne vonjave neki! Momo, imaš sploh kaj jesti?
- Momo** (*odkima*): Aa.
- Žana:** Ti bova s Tilnom kaj prinesla.
- Tilen** (*da prst na usta in se ozira naokoli*): Samo – psst! Nihče ne sme izvedeti! Pepi, ti ne boš povedal drugim smetarjem, da je Momo tukaj, kajne?
- Pepi:** Ne, nihče ne bo izvedel in nihče ne bo odpodil Momo!
- Sivi gospodje** (*v ozadju počasi gredo mimo*.)
- Tilen** (*kaže s prstom na Sive gospode*): Poglej, Pepi, nekdo nas je videl. Nekakšni sivi možje.
- Pepi:** Ah, ne bojmo se! Kaže, da se oni gredo neko svojo igro.
- Momo:** Da, a njihova igra ni čisto običajna.
- Tilen** (*prestrašeno*): Ho, povej, Momo, si jih že kdaj videla? Kakšna je njihova igra?
- Momo:** Ne poznam jih še dobro. A pogledjte, kako čudno se obnašajo!
- Pepi:** Ah, pustimo to. Veste, kaj je sedajle najbolj pomembno?
- Garmi** (*pride počasi mimo*): Dobrodošla. Vidiš, to so tvoji prijatelji! (*In odide*.)
- Momo:** Garmi, prijateljica moja, spet ti!
- Tilen** (*presenečen, vesel*): Uau, kakšna govoreča želva! Tvoja prijateljica je? Daj jo pokliči nazaj.
- Momo:** Ne morem. Sama pride, kadar hoče. Nenavadno moč ima.
- Tilen:** Tole pa postaja zanimivo. Momo, daj, ostani pri nas!
- Žana:** Tako je. Mi bomo poskrbeli zate, Momo!
- Pepi:** Dobrodošla, Momo!
- Tilen:** Sedaj pa brž, Žana! Pojdiva pobrskat po hladilniku, da bo Momo imela kaj za pod zob.
- Žana** (*ovohava in se razgleduje naokrog*): Tule res diši po starih časih, saj ni nikjer kakega hladilnika. Teciva!
- Pepi:** Počasi!
- Tilen:** Če je sila, je sila. Teci, Žana. Momo je lačna! (*Zdirjata*).
- Momo:** Kar počasi! Jaz sem počasi lačna.
- Štoparica**
- Točna:** Žana in Tilen sta se spoprijateljila z Momo. Zvečer so se zopet srečali v tem gledališču na prostem. Tudi pometaç Pepi se jim je pridružil. Momo je ta dan prehodila veliko ulic, da je prišla do tega gledališča, zato je bila prav lačna, ko so ji prijatelji prinesli večerjo. Še bolj kot tega daru pa se je razveselila njihovega toplega sprejema.

2. Igrača brez igre

Pazi, čas igre!

Kako so se Momo in prijatelji lepo igrali skupaj, dokler niso Sivi gospodje Tilna pridobili na svojo stran.

Štoparica

- Točna:** Naslednjega dne je Žana prišla že zelo zgodaj k Momo v gledališče na prostem. S sabo je imela prijateljico Niko. Žana je za hrbtom nekaj skrivala.
- Žana** (*pogleduje in šepetaje išče Momo*): Momo! Momo? Si še tu, ali si že odšla? Momo!
- Momo** (*se zaspano privleče iz nekega kota*): Kdo je? O, Žana, dobro jutro. Kako lepo, da si tukaj.
- Žana:** Nekaj imam zate.
- Momo** (*se silno razveseli*): Čokolada! Hvala. Ne veš, koliko časa je že nisem jedla (*začne jesti*).
- Žana:** Sedaj ti pa predstavim (*jo pokliče*) – pripovedovalko zgodb. To je Zvezdnica Nika.
- Momo:** Dobro jutro. Momo si pravim.
- Nika** (*se nasmehne*): Si praviš? Meni pa drugi pravijo – Nika. Znam pripovedovati dve zgodbi.
- Žana:** In tu v tem gledališču na prostem ju bo prav prijetno poslušati.
- Nika:** Katero želiš slišati? Ono drugo ali ta prvo?
- Momo:** Jaz bi najprej rajši kos kruha.
- Žana:** Oh, saj res, jaz pozabljivka (*skoči po košaro*). Na, Momo. Tu imaš zajtrk.
- Momo** (*veselo ogleduje in brska*): O, hvala! Zelo si prijazna, Žana.
- Tilen** (*priteče*): Živio, Momo! (*Žani*) O, si že tukaj? Sem računal, da bom prvi. (*Niki*) Kaj pa ti?
- Žana:** Jaz sem jo pripeljala. Da nam kaj lepega pove.
- Nika:** Ravno se pripravljam na nastop. Lahko začnem. (*Doživeto.*) Za sedmimi štori in tremi kamni je pred sedemnajstimi stoletji živel polž. Bil je močan. Tako silno močan, da je vsak dan vzel na hrbet svojo hišo in jo nesel daleč, daleč ...
- Tilen:** Oh, ti Nika! A ti sploh veš, da je tako silno močan vsak polž? Kar nekaj si si izmislila in nam s takimi neumnostmi kradeš čas.
- Žana:** Tilen, ne bodi nesramen in ne prekinjaj predstave.
- Nika:** A tako? Če vam kradem čas, potem me tu sploh ne potrebujete. Še žal vam bo. Nasvidenje (*odhaja*).
- Momo** (*prijazno*): Počakaj, Nika. Lepo si začela svojo zgodbo, a je še nisi povedala do konca. Tilen je nekoliko nestrpen. Nadaljuj!
- Nika:** Prav, zaradi tebe, Momo. (*Se spet vživi.*) In tako je nekega dne polž prelezel že dober kos poti ...

Štoparica

- Točna:** Stop stop stop! Tedaj se na prizorišču spet pojavijo Sivi gospodje, ki se hočejo igrati svojo igro.
- Agent 365** (*prijazno, a odločno*): Dan. Imel si prav, fantè! Tole njeno nakladanje je potrata časa. Pusti punčare. Zate imamo nekaj bolj koristnega (*se hudobno zakrohota*), hahaha.
- Agent 007:** Na avtomobilček!
- Tilen:** Uau, kakšen avto! A je res zame?
- Agent 024:** Zakaj vprašuješ in moram tratiti svoj dragoceni čas, da ti razlagam. Če ti je dal, vzemi!
- Tilen:** Takšnega avtomobilčka si niti v sanjah ne bi predstavljal!
- Agent 365:** Počasi, mulo. Čisto zastonj pa vseeno ne bo šlo.
- Agent 007:** Tole si dolžan: Vsak dan se moraš s tem avtomobilčkom igrati dve uri! Ampak sam!
- Agent 024:** Sicer ga ne bo več. Odšel bo še hitreje, kot je bil prišel.
- Tilen:** To pa res ne bo težko. Grem. Ve kar imejte tistega počasnega polža. Glavno, da ta hitri avto za vedno ostane moj. (*Gre na svoj konec in se igra sam zase.*)
- Agent 365:** Hahaha. (*Udarijo z roko »pet«*) Bravo, Agent 024, eden je že naš!
- Agent 007:** Drugi še pridete na vrsto. Dobro si si zamislil tole akcijo, Agent 365. Adijo, papa! (*Vsi agenti odidejo.*)
- Momo** (*kliče in vabi Tilna*): Hej, Tilen, kaj je s tabo? Pusti tisto igračo.
- Tilen:** Nočem poslušati vaših neumnih zgodbic o močnih polžih. Poglej tale avtomobilček, to je moč, to je prava zverina!
- Žana:** Pridi, Tilen, saj se ne gremo več pravljličnih uric. Žogat se gremo.
- Tilen:** Ne maram se žogat. Tale igra je veliko boljša.
- Garmi** (*počasi pride od neznano kje*): Tilen, ali ne slišiš? Vabijo te. Pazi, čas je za igro!
- Tilen:** Oh, spet ta butasta želva.
- Momo:** Garmi, oprosti, ker te je Tilen užalil.
- Garmi** (*odhaja*): Zaslepljen je. Ti, Momo, mu lahko pomagaš.
- Momo:** Le kako naj ti pomagam, Tilen?
- Tilen:** Jaz ne potrebujem nobene pomoči!
- Momo:** Prav, če ti tako misliš!
- Nika, Žana in Momo se žogajo.**
- Momo:** Tilen, daj, ne bodi tak. Pridi sem. Se bomo skupaj igrali.
- Tilen:** Saj nisem neumen. Rekli so mi, da se moram sam igrati. In to dve uri. Ne bi rad, da mi vzamejo avtomobilček.
- Agent 007** (*pride k Tilnu*): Le pazi se! Za zdaj ti gre dobro. Če boš dobro opravil nalogo, bi morda lahko dobil še enega.
- Tilen** (*veselo, začudeno*): Kaj res?

Agent 007

(jezno, odrezavo): A mi ne verjameš, mulo? Ne sitnari in igray se. Saj nič težkega ne zahtevam od tebe (odide).

Momo:

Tilen, ali si res padel na tako neumno foro? Pridi sem!

Tilen:

Ne bodi tako sitna, Momo *(zbeži in tesno k sebi stiska avtomobilček).*

Štoparica

Točna:

Ali ste videli, kaj se je zgodilo? Sivi gospodje so Tilna ujeli v svojo mrežo. Dali so mu igračo in ga odtrgali od prijateljev. Nič več se ni zmenil zanje in za skupno igro. Momo je zaslu-tila, da to pomeni nekaj zelo hudega. Vedela je, da mora nekaj ukreniti. Začela je tuhtati načrt rešitve.

3. Račun za naglico

Pazi, čas za delo!

Kako so Sivi gospodje prepričali celo pometača Pepija, da je začel varčevati s časom in je zato zanemaril svoje prijatelje.

Štoparica

Točna

(pogleda na štoparico): Že 7 dni, 5 ur in 37 sekund je minilo, odkar je Tilen odšel s svojim avtomobilčkom. Momo je žalostna. Še vedno ne razume, zakaj so ga Sivi gospodje speljali v takšno past. Zaradi enega ubogega avtomobilčka je pozabil na vse svoje prijatelje. Ravno ko je takole razmišljala, je h gledališču pri-pometal Pepi s svojo metlo.

Momo:

Lepo, Pepi, da pometeš tudi tod okoli.

Pepi:

Danes je na vrsti tole okrog gledališča. Počasi, zamah za zamahom, in vse bo v najlepšem redu.

Momo:

Lahko ti pomagam, da boš hitreje opravil.

Pepi:

Hvala za prijaznost, Momo, a mi ni potrebno hiteti. Veš, vsaka stvar ima svoj čas. Ko imam čas za klepet, klepetam; ko je čas namenjen pometanju, pometam. Nobene pretirane naglice. Zamah za zamahom, pa bo šlo.

Momo:

Ali se nič ne ustrašiš, ko gledaš pred sabo takšno dolgo ulico? Prav nič. Gledam le za en korak naprej. Če bom zmozel tega, bom zmozel tudi naslednjega. Saj nobene poti nikoli ne prehodimo v eni sami sapi, ampak korak za korakom. To je modrost, ki te bo vodila daleč.

Pepi:

Agent 365

(se kar naenkrat znajde pred Pepijem): Ne poneumljaj otrok, stari.

Pepi:

Kdo ste pa vi? *(Se razjezi, vrže metlo na tla.)* Kaj sploh hočete?

Agent 007

(potiska pred sabo otroški voziček, preurejen v potujočo »Banko časa«): Umiri se. Ko boš izvedel, kdo smo, ti bo žal vsake neumnosti, ki si jo kdaj izustil.

Momo:

O, vas pa že poznam. Tilna ste vzeli, da ne pride več sem. Sram vas bodi!

Agent 365:

Tiho, smrklja. Ne moti, ko se odrasli pogovarjamo. Agent 007 in Agent 024, odpeljita jo! *(Jo odvedeta; Momo se upira.)*

Pepi:

Pripeljite Momo nazaj! Takoj! Bolje, da takoj nehate s temi neumnostmi, sicer bom poklical policijo.

Agent 024:

Hahaha. *(Zaničljivo, posmehljivo.)* Prihrani mi smešnice, pometalko, da ne popokam od smeha. Ha. Ha. Ha. Policija je z nami, stari.

Agent 007:

Zate bo najbolje, če začneš čim prej sodelovati z nami.

Pepi:

Ho? In kaj bi radi od mene, gospodje v sivem?

Agent 365:

Kaj ne vidiš? Od potujoče Banke časa smo.

Pepi:

Pri moji metli, da zanjo še nisem slišal!

- Agent 024:** Pri nas ljudje hranijo čas. Mi pa jim damo za to obresti. (*Mu od blizu pogleda v oči.*) Dobre obresti!
- Agent 007:** Predlagamo, da pri nas odpreš račun in prihraniš čas.
- Pepi:** Veste kaj, gospodje, ves čas, ki ga imam, je že moj. Ni treba, da bi ga kaj prihranil.
- Agent 024:** Poglej ga no, ali ne opaziš, kako si butast?
- Pepi** (*se z metlo v roki začne z njim prerivati*): Tako se pa ti z menoj ne boš pogovarjal.
- Agent 365** (*ostro proti Agentu 024*): Da, Sivi gospod, Agent 024! Svoji stranki nikoli ne povemo, da je butasta.
- Pepi:** Mislite si pa, kajne? Sicer pa – jaz nisem vaša stranka. Adijo, smeti me že komaj čakajo (*začne pometati*).
- Agent 007:** Počakaj, saj ti sploh še nismo razložili zadeve. Pri nas lahko odpreš račun.
- Pepi:** Ne potrebujem ga. (*Se nasloni na metlo.*) No, pa mi vseeno povej, kako se to naredi.
- Agent 365:** Vprašaj se – koliko si star, koliko ur si do zdaj prihranil?
- Pepi** (*se praska za ušesi*): Prihranil? Nič; ves čas, ki ga imam, uporabim. Obiščem prijatelje – kot je Momo, grem k bolni materi, malo na sprehod, drugače pa pometam.
- Agent 365:** Pa spiš tudi, kajne?
- Pepi** (*se zareži*): Hahaha, tole si pa dobro pribil! (*Resno.*) Seveda spim!
- Agent 365:** Vidiš, če bi za začetek dal na stran vsaj pol ure na dan, bi to zneslo ... Agent 024, prinesi računsko tablico! (*Jo vzame iz vozička.*) ... Bi to zneslo (*zapiše*) 1800 sekund. V desetih letih je to (*zapiše*) 6 milijonov 570 tisoč sekund.
- Agent 007:** Če bi pa vsoto prihranjenega časa na dan podvojil, torej po eno uro na dan, je to v desetih letih (*zapiše*) 13 milijonov in 140 tisoč sekund.
- Agent 024:** In če bi eno uro prej vstal, so to takšni prihranki, da tvoja pamet niti šteti ne zna do tja!
- Pepi:** No ja, saj to je pravzaprav res ...
- Agent 365:** A to še ni vse, pometalko, dragi! Mi ti bomo na ta prihranjeni čas dali obresti. Poglej sem v Banko časa. Ves prihranjeni čas se tu spremeni v to čudovito sadje.
- Pepi** (*pogleda v voziček in se čudi*): Hu, kakšne banane! Pa hruške. Kdo pa vse to poje?
- Agent 024:** Dobro vprašanje, ni kaj. A za zdaj nanj ne bomo odgovarjali.
- Agent 365** (*odpre kovček in iz njega potegne list papirja*): Poglej, tu je kovček časa, tu je papir; ti samo podpiši, da boš vsak dan prihranil eno uro.
- Agent 007:** To pomeni, da boš malo hitreje delal in da ne boš izgubljal časa z neumnostmi, kot so: prijatelji, obisk bolne mame ...

- Pepi:** Ne vem, ampak ponudba, ki mi jo dajete – in tole (*ogleduje sadje v vozičku in se oblizne*) ...
- Agent 007:** No, ne slini se, raje podpiši! (*Pepi začne podpisovati.*)
- Agent 365:** Čakaj, čakaj. Ko smo že pri stvari – zakaj ne bi podpisal še za prihranek nedeljskega časa. Tam damo dvojne obresti.
- Pepi:** To pa tudi ni slabo! Nedelja je tako ali tako eno samo poležavanje. Naj bo (*podpiše*).
- Agent 007** (*mu seže v roko*): Čestitam, naš novi varčevalec časa. Obveščam te, da račun začnemo polniti (*potegne iz žepa štoparico, pritisne; ali pa »pritisne« na Štoparico Točno*) – zdaj!
- Pepi** (*začne z vso naglico pometati.*)
- Agent 365** (*Sivi gospodje ga nekaj časa gledajo, nato odhajajo*): Hahaha, še eden več! A je sprva kazalo, da je stari bolj trde sorte ...
- Momo** (*se prikrađe iz »ujetništva«; začudeno gleda, teka okrog Pepija, da bi ga zaustavila*): Pepi, hej, ustavi se! Kaj so ti storili? Celó tebe so zaslepili!
- Pepi:** Pojdi, otrok, ti ne razumeš. Ne smem izgubiti nobene sekunde. Banka časa vse natančno beleži (*še hitreje pometa*).
- Momo:** Pepi! Ustavi se! (*Se spomni.*) Že vem. Želva! Garmi, pridi sem.
- Garmi** (*pride počasi*): Povej, Momo, kaj te muči.
- Momo:** Ali ne vidiš Pepija?
- Garmi** (*se postavi na zadnje noge in se drži za glavo; prestrašena*): Vidim in vem! Ej, Pepi, hiti počasi. Umiri metlo!!!
- Pepi** (*pride mimo, jezno*): Umakni se, želva želvasta, da te ne bo odpihnilo!

Štoparica Točna

(*se opoteka, žalostna*): Kar pred kazalci se mi zvrtil, ko tole gledam. Kako so ti Sivi gospodje zlobni! Celó stari Pepi, modri preganjalec smeti, je začel noretí. Z metlo v roki! Edino Momo razume, da so Sivi gospodje goljufi, ki krađejo ljudem čas. Le zakaj ga krađejo? Le zakaj? Pazite na čas! Prava akcija se bo šele začela. Jutri ob 9.15!

4. Beseda, obešena na veliki zvon

Pazi, čas za medije!

O pripravi na predstavo Zvezdnice Nike in kako je Momo s svojo obveščevalno akcijo ponagajala Sivim gospodom in ljudem skušala odpreti oči.

Štoparica

Točna:

Kar ne morem iz svoje kože in kar naprej merim. Poglejte, 32 dni, 8 ur, 43 minut in 27 sekund je, odkar Momo ni obiskal noben prijatelj. Odločila se je, da jih poišče in pogleda, kako se jim godi. Ve, da so Sivi gospodje povsod zasejali nemir in naglico. Vsi ljudje so hiteli, da bi le prihranili kaj časa. V rešnici pa več ko so ga prihranili – manj so ga imeli.

Vsi so gledali, katere prihranjene sekunde bi še lahko položili na račun v Banki časa. Sivi gospodje so si lahko le meli roke nad silnimi dobički. Le pogledjte, kaj so Sivi gospodje naredili iz Zvezdnice Nike.

Momo (*gleda plakate, s katerimi je polepljeno gledališče, in bere*): Zvezdnica Nika. Velika predstava, kot je naše mesto še ni imelo.

Žana (*priteče s kupom časopisov*): Momo, na, tudi zate je eden. Preberi o Niki (*teče dalje*).

Momo (*maha za njo*): Žana, daj, ustavi se za trenutek. Povej, kako je z Niko.

Žana (*priteče nazaj; govori silno hitro*): Kaj ne veš? Ona je danes najbolj slavna pripovedovalka zgodb. O njej piše v teh časopisih. Mudi se mi. Še sedem takih kupov časopisov raznesem. To so trije kupi več kot včeraj. To mi bo prineslo dodatne točke.

Momo: Žana, ne bodi prismuknjena. Kakšne točke neki!

Žana (*govori v naglici*): Momo, ti si čisto za časom. Sploh ne »štekaš«. Danes je čas zlato. Preberi si, vse piše v časopisu. Pa zvečer glej po televiziji. Saj interneta v tej luknji itak nimaš. Beda (*hitro odide*).

Momo (*se tiplje po glavi*): Ali se meni vrti ali pa je ta svet čisto ponorel. Kaj pomeni vsa ta norija? (*Bere v časopisu.*) Kaj piše tu? Ne zamudite nocoj v našem mestu življenjske priložnosti. Prihaja največja pripovedovalka zgodb, Zvezdnica Nika. Zvezda, ki se je utrnila iz neznano kje, a žari kot še nikoli nobena.

Pepi (*pridrvi mimo s samokolnico; spredaj ima privezani dve metli, ki pometata, na svojem hrbtu pa še eno, da pometata za sabo; na glavi ima lahko čelado*): O, Momo! Oprosti, toliko dela imam, da sploh ne utegnem priti k tebi. S tem strojem danes naredim 12-krat toliko kot prej na peš.

Momo (*steče k njemu*): Ubogi Pepi! Kako ti lahko pomagam?

- Pepi:** Samo tako, da se mi umakneš. Danes se mora vse svetiti. Pri-
de Zvezdnica Nika. (*Hitro še nekajkrat steče s samokolnico
sem ter tja.*) Adijo. (*Steče stran.*)
- Momo** (*gleda začudeno za njim*): Pa saj to ne more biti res! V tre-
nutku je počistil. Ubogi Pepi, kako so ga Sivci privili. (*Zagle-
da Sive gospode, se skriva pred njimi in se občasno previdno
pokaže, da bi vse dobro slišala.*) Oh ne, kaže da so mu Sivi
gospodje vedno za petami.
- Agent 024** (*iz torbe potegne lepo zložen robček, z njim pobriše prah po
tleh, nato pogleda proti soncu*): Stari Pepček se je zelo
potrudil.
- Agent 007** (*tudi on preverja z robčkom, na drugem koncu*): Ne, ne, ne,
tega ne bomo trpeli. Poglejta te štiri praške. Ne, pet jih je!
7.300 sekund mu odbijemo z računa in še vse nedeljske obre-
sti zraven! To je za celo gajbico hrušk!
- Agent 365:** Tako je, strogi moramo biti. Sicer bo zopet začel lenariti in
zapravljati čas za (*omalovažujoče, se pači*) prijatelje, pa za iz-
lete, piknike, hahaha ...
- Agent 024:** Za nocoj je za Zvezdnico Niko vse nared; čisto tako, kot smo
predvideli.
- Agent 007:** V vseh časopisih smo objavili, največje TV hiše bodo spekta-
kel prenašale v živo, oglas je na vsaki spletni strani ...
- Agent 365:** In ta puhloglava Zvezdnica Nika je prepričana, da je slavna
zaradi svojih sposobnosti. Ki jih sploh nima, hahaha.
- Agent 007:** Trapa votloglava. Mi smo jo naredili za zvezdo in mi jo bomo
(*kot bi pihnil peresce*) odpihnili.
- Agent 024:** Seveda ne še čisto takoj. Najprej naj nam dobro napolni ra-
čun s svojimi sekundami, hahaha.
- Agent 007:** Potem pa (*pošteno ploskne z rokami*) – pok – in vse bo naše.
- Momo** (*pride odločno*): Ne bo, barabe. Vse ljudi ste poneumili. Raz-
krinkala vas bom. Tudi o vaših barabijah bodo pisali časopisi.
- Agent 365** (*posmehljivo*): Ali sta jo slišala? Punčka, kaj res ne veš? Časo-
pisi so naši; pišejo, kar mi hočemo!
- Agent 007:** Gospoda, pustimo jo. Tudi ona bo še naša! Pojdimo, en slado-
led nam bo v tej vročini dobro del.
- Garmi** (*prinese Momo papir in flomastre*): Izvoli, Momo, tole ti bo še
kako prav prišlo!
- Momo:** Hm, le kaj bi sedajle s papirjem in flomastri? (*Garmi odide;
Momo premišljuje, nato se spomni in začne pisati.*) Saj res!
Tud jaz lahko kaj napišem: Zaradi nevarnih sivih oblakov
Zvezde Nike nocoj ne bo. Ostanite doma. (*Nato te plakate,
- 3 ali 4 - polepi okrog in okrog; tudi po dvorani, okrog občin-
stva; nato odide.*)

Agent 365

(vsi pridejo): Gospoda, tole nocoj bo sijajno! *(Vidi Momin plakat.)* Glej, glej, glej! *(Berejo.)* Zvezde Nike nocoj ne bo! ... To je napisala Momo!

Agent 007:

In mi to smrklo pustimo na svobodi?

Agent 024:

Brž, uničimo te plakate in ulovimo Momo! *(Trgajo plakate, nato tekajo, da bi našli Momo; se lovijo po odru.)*

Štoparica

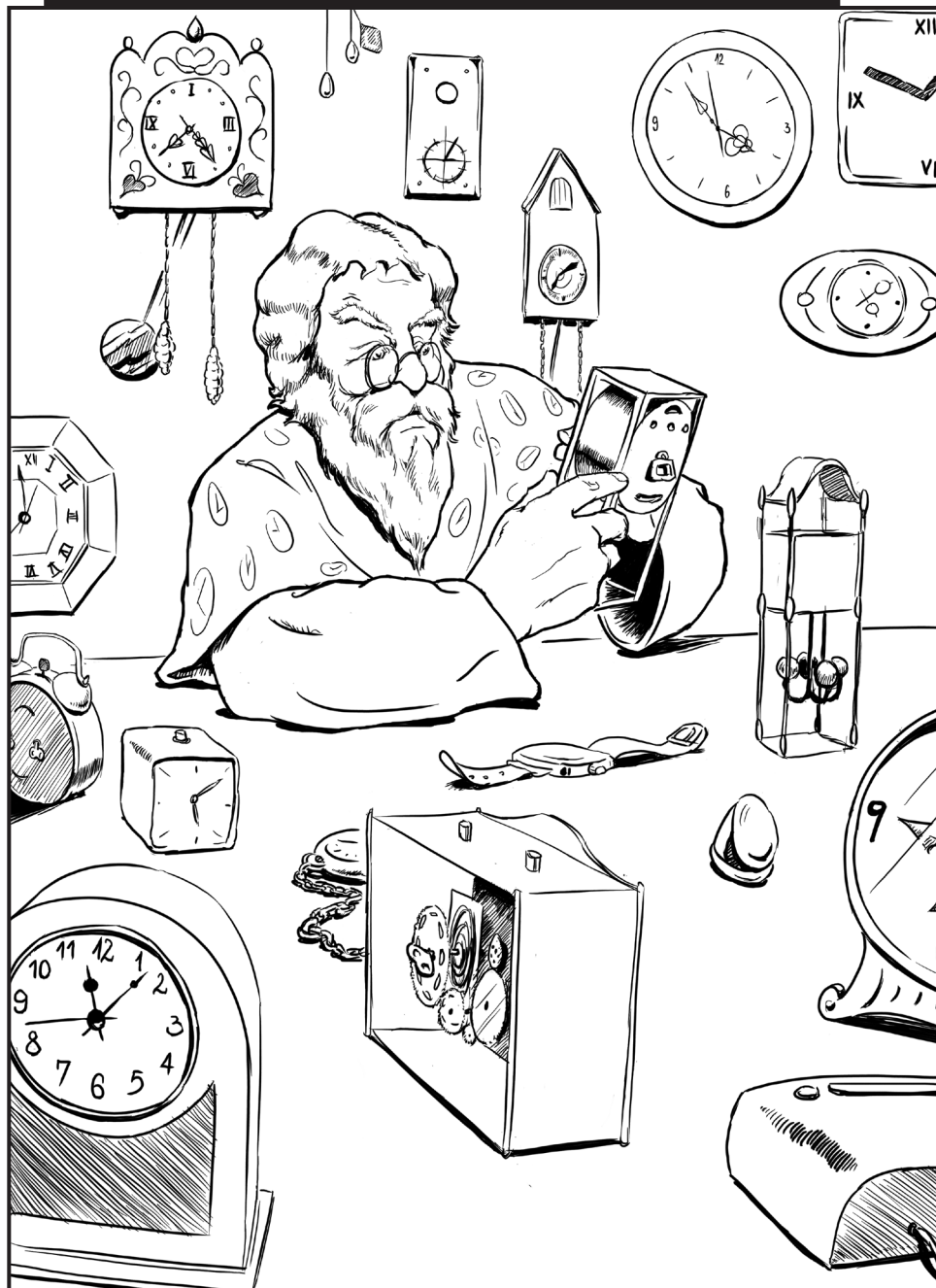
Točna:

Momo se je tokrat dobro skrila. Kako se ne bi, saj jim je pošteno zagodla. A Sivi gospodje so iskalno akcijo kmalu ustavili, saj so na prizorišče že začeli prihajati prvi gledalci. Na predstavi so ostali skriti, kajti svoje umazane niti so - kot vedno doslej - vlekli iz ozadja.

Momo pa je pridobila nekaj dragocenega časa. Odlično ga je uporabila. Jutri boste videli, kako. Zaradi izrednih razmer začnemo 24 sekund prej kot danes.

5. V Kraljestvu časa

Pazi, čas za nedeljo!

Kako se je Momo srečala z gospodarjem časa, Mojstrom Urnikom, in kako je uvidela neprecenljivi pomen nedelje.

Štoparica

Točna: Prišel je véliki trenutek, za mnoge tako težko pričakovan. Silna množica (*pokaže na občinstvo*) se je nagnetla k predstavi, o kateri so vsi govorili in je o njej povsod pisalo. Vsi Momini prijatelji so prišli gledat Zvezdnico Niko. Prišlo je tudi veliko takih, ki jih sicer pripovedovanje zgodb še zdaleč ne zanima. A bili so zraven, ker je biti zraven nekaj tako silno imenitnega.

Nika (*doživeto pripoveduje zgodbo; med »občinstvom na odru«* so Tilen, Žana, Pepi, Momo; obrnjeni so tako, kot bi bili del občinstva v dvorani; Nika je lahko z mikrofonom v roki): Za sedmimi štori in tremi kamni je pred sedemnajstimi stoletji živel polž. Bil je močan. Tako silno močan, da je vsak dan vzel na hrbet svojo hišo in jo nesel daleč, daleč ... (*ko se v nadaljevanju drugi pogovarjajo, ona še naprej igra, kot da bi pripovedovala, gestikulira, odpira usta ...*)

Tilen (*Žani*): Tole zgodbo sem sicer že slišal, a danes zveni čisto drugače. Bolj veličastno.

Žana: Poglejte vse te luči in (*pokaže na občinstvo*) vso to množico ljudi. Pa televizijske kamere!

Momo: Veste kaj, meni se pa Nika smili. Sivi gospodje so jo čisto zasušnili. In tudi vse druge.

Tilen: Ni res, Momo, mene že ne.

Momo: Kot vem, si bil ti prvi na njihovem seznamu. In si zaradi enega majhnega avtomobilčka pozabil na vse prijatelje!

Pepi: Sivi gospodje so nam prinesli denar, bogastvo, napredek ...

Momo: Sivi gospodje so nas spravili v kletko, pa čeprav zlato in posejano z dragulji.

Agent 024 (*hitro pride, ker je preveč slišal*): Tiho, smrklja! Kaj trobezljajš? (*Tilnu, Pepiju in Žani.*) Vi imate dovolj zabave. Gremo, delat! (*Ti odidejo.*)

Agent 007 (*prekine Niko*): No, dama, za nocoj si opravila.

Nika: Kako? Saj vendar ...

Agent 007: Mi smo te najeli in ko rečemo, da je dovolj, je dovolj. Ali ne vidiš, da te nihče več ne posluša? (*Jo odvede s prizorišča.*)

Agent 365 (*Momo*): In ti, blebetavka? Preveč veš! Nikogar ni več, ki bi lahko videl, kako bomo s tabo poračunali.

Momo: Garmi, Garmi! Pridi, na pomoč!

Garmi (*se skrivnostno pojavi*): Tu sem. Danes uporabljam nenavadno moč, da me lahko vidiš samo ti. Hodi za mano.

- Momo** *(gre za Garmi; za njo pa oprezno Sivi gospodje).*
- Agent 365:** Ne boš nam ušla! *(Agentoma, ki se nato razporedita po odru.)* Ti pojdi tja, ti pa z one strani.
- Agent 007:** Brez hrupa, da nas kdo ne sliši.
- Momo** *(se ozre, se ustraši Sivih gospodov):* Garmi, stopiva brž.
- Garmi:** Ne, Momo. Bolj počasi bova šli, hitrejši bova. To je moja moč.
- Sivi gospodje začnejo tekati z iztegnjenimi rokami mimo njiju sem ter tja, a ju ne ujamejo. Včasih se ustavijo, da se najedo sadja – in tako dobijo novo moč.*
- Momo:** Oni pa bolj tekajo, bolj so počasni.
- Garmi:** Vidiš, v tem je skrivnost.
- Štoparica**
- Točna:** Zares nenavadno: Kolikor bolj počasi sta Momo in želva Garmi hodili, toliko hitrejši sta bili. Sivi gospodje pa so tekali z vso naglico, a ju niso mogli ujeti. Nenadoma sta prispeli do čudovitega vhoda, kakršnega Momo še nikoli ni videla.
- Momo** *(premeri s pogledom visoko):* Ooo, kakšna mogočna vrata!
- Garmi:** Pripravi se, Momo. Zakrij si oči. Ko preštejem do deset, bova tam. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.
- Momo in Garmi** *pri 10 prestopita navidezni prag in Momo razkrije oči; tedaj pride Mojster Urnik, Sivi gospodje pa popadajo na tla in se nato v naglici razbežijo. Lahko mila, prijetna glasba.*
- Mojster Urnik:** Pozdravljena, Momo!
- Momo** *(se razgleduje naokrog, s strahom prijema stvari in se ne more načuditi):* Uau, kako je tu lepo! Vse je tako kot v mojem gledališču, a milijonkrat bolj lepo, svetlo ...
- Garmi:** V Kraljestvu časa sva. To pa je Mojster Urnik. A on nima časa.
- Momo:** Oprosti potem, da motim.
- Garmi:** Nima časa, ker Mojster Urnik od vedno je in ker vedno bo.
- Momo** *(popolnoma nič ne razume):* Kaj? Potem si pa res star!
- Garmi:** Njemu se leta ne poznajo; on je gospodar vsega časa!
- Mojster Urnik:** Dobrodošla pri nas, kjer je doma čas.
- Momo:** Kako? Saj je tudi tam čas, od koder sem jaz!
- Mojster Urnik:** Da, a ves čas, kar ga obstaja, sem dal jaz.
- Momo:** In sploh ne opaziš, da ti ga Sivi gospodje spretno izmikajo!
- Mojster Urnik:** O, vem, da so tatovi. A tatovi k nam ne morejo! Poglej skozi tole kroglo *(vrč)* in videla boš čas zunaj Kraljestva časa.

- Momo** *(gleda skozi stekleno kroglo – vrč – proti občinstvu; Sivi gospodje hodijo med gledalci, se navidezno z njimi pogovarjajo, so prijazni do njih):* Vidim Sive gospode. In, joj, koliko zaveznikov imajo!
- Mojster Urnik:** Poglej in se čudi! Vsak, kdor lenari, je njihov pomočnik. In kdor vidi samo delo in delo, je tudi njihov pomočnik. Kateri dan je danes?
- Momo:** Nedelja.
- Mojster Urnik:** Ali vidiš, kaj delajo v nedeljo, za katero jim dajem najbolj dragocen čas?
- Momo:** Delajo.
- Mojster Urnik:** Jaz pa jim dajem čas iz Kraljestva časa samo zato, da v nedeljo počivajo. In da slavijo Stvarnika, ki jim daje vse – tudi čas.
- Momo:** Da, sedaj šele vidim, kako se svet vrti v napačno smer.
- Mojster Urnik:** Še eno presenečenje imam zate. Poglej rožo enournico *(ji pokaže rožo enournico)*.
- Momo** *(se silno čudi):* Kako je lepa! Takšne še nisem videla!
- Mojster Urnik:** Samo v Kraljestvu časa raste. Vedno ko storiš kako dobro dejanje, ko svoj čas podariš drugim, ko moliš, tu požene tak čudovit cvet. Bi rada videla, koliko jih že imaš?
- Momo** *(skupaj z Mojstrom stopita nekaj korakov vstran; on stori, kot bi odgrnil zaveso; Momo se razgleduje po Kraljestvu časa in se silno čudi in se od presenečenja drži za glavo, si zakriva in odkriva oči, da preveri, če res prav vidi):* Ooo, koliko jih je! Ne, saj ne more biti res! Praviš, da so to moji cvetovi?
- Mojster Urnik:** Vse si ti vzgojila!
- Momo:** Tako majhna sem še, nikakor nisem mogla vzgojiti toliko rož!
- Mojster Urnik:** In vendar je res. Vsako še tako majhno dobro dejanje tu stotero poplačamo s temi cvetovi. In nikoli ne ovenijo.
- Momo:** Kako lepo! Niti gledati ne morem *(zadnje besede pove že v polsnu in omahne)*.
- Mojster Urnik:** Le zaspaj in sanjaj o cvetovih. Verjemi, nikoli več jih ne boš mogla pozabiti *(vzame Momo v naročje in jo položi na tla, k počitku)*. Garmi, ti jo pa pusti na miru, da si odpočije.

Štoparica

- Točna:** Momo je zaspala za veliko trenutkov. Ne vem natančno, za koliko, ker jaz v Kraljestvu časa ne smem meriti. Vem le to, da bo Momo spet prišla sem. Mojster Urnik jo bo poslal, da bo poračunala s Sivimi gospodi. Čakajmo, da se Momo prebudi. Verjemite, takrat bo šlo zares!

6. Nerjaveča zakladnica časa

Pazi, v nebesih si doma!

Kako je Momo premagala Sive gospode in svojim prijateljem razložila, da si je treba s pomočjo časa nabirati zaklade, kakršne ne uničujejo ne molj ne rja in jih ne ukradejo tatovi.

Štoparica

Točna: Ko se je Momo prebudila, je bil Mojster Urnik še vedno ob njej. Nastopil je odločilen dan za rešitev z naglico obsedene-ga in ponorelega sveta.

Garmi (*se plazi okrog Momo*): Oj, prijateljica moja, sedaj bo pa že čas!

Momo (*se prebudi in se preteguje*): O, kako lepe sanje so bile to!

Mojster Urnik: Dolgo si spala tu, v Kraljestvu časa! (*Ji da rožo enournico.*) Na, da ne bodo le sanje. Tu imaš rožo enournico. Za s sabo.

Momo: Kako čudovito, hvala!

Garmi: Skrbno jo čuvaj!

Mojster Urnik: Če bi Sivi gospodje pokradli ali zaustavili ves čas ...

Garmi (*ga prekine*): ... ga boš ti imela še za eno uro!

Mojster Urnik (*Momo poda roko*): Momo, samo ti lahko vrneš ljudem čas, ki so jim ga Sivi gospodje ukradli. Pojdita!

Garmi: Zakrij si oči. Štejemo. 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1.

Momo (*pri 1 prestopita navidezni prag; Mojster Urnik se že prej umakne; lahko glasba, ki ustvarja napetost; Momo odpre oči*): U, to mi je pa poznano! To ni več Kraljestvo časa. Kako mrzlo je tukaj.

Garmi: Da, kjer so gospodarji Sivi gospodje, tam je mraz.

Momo: Pelji me, želva. Čim prej moram rešiti svoje prijatelje.

Garmi: Momo, to je največja napaka. Ne »čim prej« ampak »vse ob svojem času«.

Štoparica

Točna: Hodili sta zelo počasi, a premikali sta se skoraj s svetlobno hitrostjo. Nenadoma pa so se spet pojavili Sivi gospodje.

Agent 365: Poglejte jo! Planimo po njej. To je naša sovražnica, ki nas hoče uničiti. (*Peljejo s sabo voziček, Banko časa.*)

Garmi: Si videla, jaz sem zanje zopet nevidna. Primi se me za oklep in boš tudi ti.

Agent 007 (*Sivi gospodje tekajo sem ter tja, skoraj se zaletijo v Momo in Garmi, a ju ne opazijo; jezno*): Pravkar je bila še tu! Le kam se je spet skrila?

Momo: Zakaj pa imajo Sivi gospodje kovčke?

Garmi: Tam tiči problem. To morava dobiti! Pazi – ko bo ura odbila dvanajst, naju bodo spet lahko videli.

Momo (*počepne, se hoče skriti za Garmi; tedaj ura odbije dvanajst*).

Agent 365: Poglejte! Za ono želvo velikanko se skriva!

Agent 007: Sedaj nam ne uideta več!

- Momo** (*dvigne bel robec, za hrbtom v roki skriva rožo enournico, stopi k Agentu 365*): Premirje, gospodje!
- Agent 365** (*se spakuje, po otročje*): Ha, kako si ti bitjece smeškano! Hahaha! Premirje bi rado? Hahaha!
- Agent 024** (*ostro*): Mi nočemo premirja, punčara! To je izgubljanje časa!
- Momo** (*pogumno*): Jaz imam časa dovolj. Tako dragocenega časa vi še videli niste! (*Visoko dvigne rožo enournico.*)
- Agent 365** (*in oba druga agenta si zakrivata oči; ne morejo verjeti; se tresejo ob pogledu na rožo*): Kaj? Saj to ne more biti res!
- Momo:** Dragi gospodje, ves čas, kar ga imate nagrabljenega v tistile Banki časa, ne more odtehtati tega, ki ga predstavlja ta – roža enournica.
- Agent 365:** Seveda, deklica. Seveda! Sprejmemo premirje!
- Momo:** Prvi moj pogoj je, da dva agenta izročita svoja kovčka.
- Agent 007** (*se odločno upira*): Nemogoče!
- Agent 024** (*glasno*): Ne dam! Brez tega sem izgubljen. (*Kriči na ta glav-nega.*) Hinavec, Agent 365! Ti ji daj svoj kovček, ti!
- Momo** (*Agentu 365*): No, šefe?! Ali bo kaj?
- Agent 365** (*agentoma; samozavestno*): Tako pač je, fanta moja! Tu sem jaz ta glavni. Jaz moram preživeti. Vidva – tudi če ne. (*Uka-zujoče.*) Izročita kovčka!
- Garmi** (*stopi k agentoma, ki se upirata; postavi se na 'zadnje noge', roke sklene nad glavo in jezno na dolgo pihne v oba agenta; tedaj izpustita kovčka in v obupu zbežita za vedno; kovčka prinese k Momo*): Izvoli, Momo. Onih dveh ne bo nikoli več nazaj. Ta nakradeni čas boš lahko vrnila ljudem.
- Momo** (*gleda v kovčka*): To je lepa zaloga, a še ni ves čas, kar ga hočem dobiti nazaj.
- Agent 365:** Ali mi sedaj izročiš rožo enournico?
- Momo:** Teга se nisva dogovorila. Govorila sva o premirju!
- V tem trenutku pritečejo Tilen z avtomobilčkom, Žana s časopisi, Pepi s samokolnico in Nika z mikrofonom:* Momo, kje si bila, kod si hodila? Zelo te že pogrešamo!
- Agent 365** (*prišlekom*): Delat! Pogodba, ki ste jo podpisali, je jasna in neizprosna. (*Se obrne k Momo.*) Tale roža mora biti moja!!! Če ne bo šlo zlepa, bo šlo pa zgrda! (*Z rokami po zraku zariše velik krog in besno ukaže.*) Ukazujem času: Ustavi se!!! (*Medtem trikrat ploskne, tretji plosk je močnejši in nekoliko kasneje kot prva dva; v tem trenutku vsi, razen Momo, Garmi in njega samega, okamenijo, ostanejo nepremični v gibu, v katerem so bili.*)
- Momo** (*dvigne rožo enournico*): Nisi vedel, da ima ta roža takšno ne-navadno moč, kaj?! Tudi če se je vse ustavilo, se jaz še lahko premikam. (*Momo začne loviti Agent 365, on pa se ji izmika.*)
- Agent 365:** Momo, bodi usmiljena z mano. Ves čas vrnem.

- Momo:** Lažeš! (*Pride do Banke časa, in iz nje iztrese nakradeni čas: polno sadja.*) Poglej, koliko si nakradel! Ta cvet je veliko močnejši od vseh tvojih prevar. Ker je čist, vsa tvoja dela pa so umazana! (*Lahko popestrimo z napeto glasbo; Momo se mu približuje, držeč pred sabo rožo enournico kot ščit; Agent 365 se trese.*)
- Agent 365**
Momo (*v obupu*): Neee! Neee!
(*želvi*): Vzemi mu kovček. (*Dogaja se kot v počasnem posnetku; Agent 365 se brani dati kovček, nato le popusti, ko mu Momo še bolj približa rožo enournico; Garmi da kovček Momo; medtem se Agent 365 ves trese.*) Poglejva njegovo zalogo časa (*odpre kovček, v kateri je velik sadež.*)
- Agent 365:** Vsaj to mi pusti! Brez te zaloge ne morem živeti!
Momo (*želvi*): Storiva, Garmi, kar morava storiti. Vrniva čas tistim, katerim je bil ukraden! (*Garmi prinese nož, s katerim razrežeta sadež; tedaj Agent 365 v obupu zbeži; ko Momo prereže sadež, vsi okameneli v trenutku oživijo; Momo in Garmi razdelita sadež – in ono sadje iz Banke časa – med igralce.*)
- Momo:** Poglejte, vse, kar so vam ukradli, dobite nazaj.
- Žana** (*radostno*): Momo, hvala ti spet za čas!
Pepi: Spet se bomo lahko ustavili, veselili, prijateljevali – ne pa tekmovali s časom.
- Tilen:** Mene pa zanima, kakšen cvet je to, s katerim si premagala Sive gospode?
- Momo:** Iz Kraljestva časa je. Z vsakim trenutkom, ki ga podariš, in z vsakim dobrim dejanjem si tam zasadiš po en tak cvet!
- Garmi** (*kot bi povedala pesmico*): Kar danes dobrega storiš, v Kraljestvo časa za vedno posadiš!
- Momo:** Mojster Urnik, gospodar vsega časa, mi je naročal: Pazi na čas! Ne bodi skopuška s časom, ko si vzameš čas za druge in ne bodi sebična, ko ga imaš zase.
- Garmi:** In tako si polniš zakladnico v Kraljestvu časa!
Momo: Kaj še čakate, prijatelji? Ali nisem rekla, da podarite čas? Vrnite ves ta nakradeni čas. Dajte ga vsem, ki ga nimajo. (*Igralci začnejo podarjati čas – sadje, kar ga je še ostalo – gledalcem.*)
- Štoparica**
Točna: Tako, draga prijateljica in prijatelj moj. Pazi na čas! Vse, kar želiš, da bi drugi tebi storili, ti najprej stori njim. Tako boš s svojim časom zbiral zaklade v Kraljestvu časa. Tam ga ne bo pojedel ne molj ne rja, niti tatovi časa ne bodo mogli priti do njega. Boš videl, koliko čudovitih rož enournic boš vzgojil! Gomalje teh rož posadiš z vsakim trenutkom, ki ga veselo živiš in podariš, cvetove pa boš ugledal nekoč. Ko prideš v Kraljestvo časa. Ne boš se mogel načuditi! Zato: Pazi na čas!

**Molitve
za otroke**

UVODNA NAVODILA

- Glede na izkušnje nekaterih oratorijev vam predlagamo, da imate na začetku oratorija (po himni in dvigu zastave) preprosto jutranjo molitev, npr. Sveti angel, Tebe ljubim, Stvarnik moj, O Gospa moja, Oče naš, Zdrava Marija ...
- Predlagamo, da imate daljšo molitev, ki je v tem poglavju, v času po katehezah.
- Ob letošnjem evharističnem kongresu želimo na oratoriju poglobiti nekatere molitvene drže, pomen svete maše in veselje nad tem, da smo velikonočni kristjani. Da smo kristjani, je zastonjski Božji dar. Kdo se bo tega veselil, če ne mi? Pred začetkom molitve je vsak dan na kratko predstavljena ena molitvena drža. Predstavi naj jo duhovnik ali duhovni voditelj oratorija.
- Vsak dan je predvidena molitev, ki jo molimo vsi skupaj: Težko pričakovani oratorij. Dobro je, da je ta molitev na kartončkih. Otrokom jih vsak dan pred molitvijo razdelimo, po končani molitvi pa pobereмо. Molitev je lahko tudi na hrbtni strani oratorijske izkaznice.
- SCENA: Vsak dan je želva Garmi tista, ki prinese prometni znak, rdeč trikotnik s simbolom dneva. Postavi ga ob cesto, ki jo ponazorimo s kosom blaga, pobarvanim kartonom ... Prometni znak se vsak dan doda, predhodni se ne odnaša. Prvi dan želva Garmi prinese tudi table z imeni krajev, iz katerih prihajajo animatorji in otroci. Zadnji dan prinese krajevno tablo z napisom »Nebesa«.
- Za drugi dan je kot molitev otrok predvidena adoracija.
- OZNAKE BESEDILA: V = voditelj; B = bralec.

1. dan: PAZI, ČAS ZA SPREJEMANJE!

Ime kraja

Pripomočki: cesta, prometni znak z risbo klopi, table z napisom kraja oratorija ali krajev, od koder prihajajo otroci, kartončki z molitvijo Težko pričakovani oratorij (uporabljali jih bomo ves teden)

Predlagane pesmi: Oče, dobri Oče; Da, Gospod, dober si; Zgodi se Tvoja volja

V (*uvod*): S čim začnemo vsako sv. mašo ali molitev? (*Z znamenjem križa*). Danes se bomo na kratko ustavili ob znamenju križa, ki ga delamo kristjani (*voditelj lahko povabi veroučenca 1. razreda, da pride naprej in pred vsemi naredi mali križ, in animatorja, da naredi veliki križ*).

V: Znamenje križa je izrazito krščansko znamenje. Že na začetku krščanstva je pomenil križ znamenje srečanja z Bogom, zato so se kristjani pogosto pokrižali.

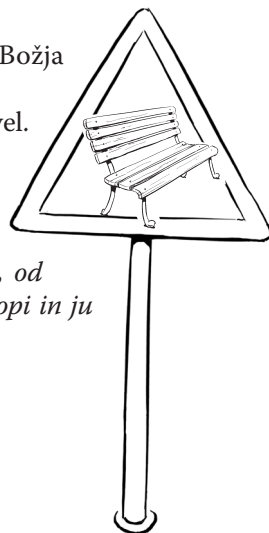
V imenu Očeta: Bog je nad nami, ker nas je prvi ljubil in vse dela iz ljubezni. In Sina: Bog je med nami, ker nas je tako ljubil, da je dal svojega edinega Sina. In Svetega Duha: Bog je v nas. Vabi nas, naj se posvetimo.

Mali križ: Vse svoje misli, vse svoje besede, vso svojo ljubezen darujem tebi, o Bog. Trojni križ pred evangelijem ima še posebno simboliko:

- Čelo – Božjo besedo sem pripravljen sprejeti z razumom. Naj Božja beseda vodi moje misli.

- Ustnice – Božjo besedo bom z govorjenjem širil. Naj Božja beseda vodi moje besede.
- Prsi – Božjo besedo bom nosil v srcu in po njej tudi živel. Naj Božja beseda vodi moja dejanja.
- Veliki križ: Vse svoje misli (*čelo*), vso svojo ljubezen (*prsi*), vse svoje delo (*rame*) darujem tebi, o Bog.

Želva Garmi prinese tablo z napisom kraja oratorija ali krajev, od koder prihajajo otroci in animatorji, in prometni znak z risbo klopi in ju postavi ob cesto.

V: Začnimo našo molitev z znamenjem križa
V imenu Očeta ...

Pesem: Oče, dobri Oče

B1: Gospod, naj tvoja ljubezen napolni moje srce.

B2: Naj tvoja dobrota spremlja moja dejanja.

B1: Naj bo tvoj mir z menoj.

B2: Naj tvoja moč ohranja moje življenje.

B1: Naj tvoje oko nadzira moje korake.

B2: Naj mi bo tvoja beseda varstvo in opora.

B1: Naj me tvoja roka brani pred sleherno nevarnostjo.

B2: Naj me tvoja modrost uči, da bom znal sprejemati sebe takšnega, kot sem.

B1: Naj me tvoja odprtost Očetovi volji vzpodbuja k sprejemanju drugih takšnih, kot so.

B2: Naj me tvoje radosti spodbujajo k razveseljevanju drugih na današnjem oratoriju.

Pesem: Da, Gospod, dober si

B3 (*svetopisemski odlomek se lahko tudi uprizori*):

»Eden izmed pismoukov je slišal, kako razpravljajo, in videl, da jim je Jezus dobro odgovoril; pristopil je in ga vprašal: 'Katera je prva od vseh zapovedi?' Jezus je odgovoril: 'Prva je: Poslušaj, Izrael, Gospod, naš Bog, je edini Gospod. Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega srca, iz vse duše, z vsem mišljenjem in z vso močjo. Druga pa je tale: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Večja od teh dveh ni nobena druga zapoved.' Pismouk mu je rekel: 'Dobro, učitelj. Resnico si povedal: On je edini in ni drugega razen njega, in ljubiti njega iz vsega srca, z vsem umevanjem in z vso močjo ter ljubiti bližnjega kakor samega sebe je več kakor vse žgalne daritve in žrtve.' Ko je Jezus videl, da je pametno odgovoril, mu je rekel: 'Nisi daleč od Božjega kraljestva.' In nihče si ga ni drznil še kaj vprašati« (Mr 12,28– 34).

V: Danes je Momo doživela topel sprejem s strani Pepija, Žane, Tilna, želve Garmi. Tudi Momo je pokazala njim, da jih sprejema. Jezus nam v evangeliju pove, da moramo imeti radi njega, sami sebe in svoje bližnje. Za to se bomo tudi trudili na letošnjem oratoriju. Povabim vas, da sklenemo

krog, se primemo za roke (voditelj počaka, da otroci in animatorji v tišini sklenejo krog). Prosimo Jezusa v molitvi očenaš, ki jo je svoje učence on sam naučil, da nam pomagata, da bomo drug drugega sprejemali in imeli radi. Jezus, pomagaj nam, da si v času oratorija vzamemo čas za medsebojni pogovor na klopi, ki danes simbolno spominja na sprejemanje.

Oče naš, ki si v nebesih.....

Pesem: Zgodi se Tvoja volja

Molitev (vsi skupaj)

Težko pričakovani oratorij!
 Zdaj imam torej »veliko časa«.
 Toda ti mi praviš: »Pazi, čas!«
 Bog, ti veš, da bi rad ta čas kar najbolje porabil.
 Zavedam se, da si mi vsak trenutek podaril ti,
 da je vsak trenutek enkratni,
 ker se nikoli ne bo več ponovil.
 Prosim te, pomagaj mi,
 da bi vsaj nekaj trenutkov napolnil s pravim namenom.
 Vztrajaj in večkrat mi ponovi: »Pazi, čas!«
 Ta oratorij hočem preživeti kar najbolj polno.
 Bog, saj res: hvala za oratorij.
 Bog tišine, odpri mi pot v samoto.
 Glej, utrujen popotnik sem,
 ki hrepeni po dobroti in resnici.
 Ko se vse umiri, ko ni več tekanja,
 ko na samotni poti nihče več ne pride mimo,
 se z modrega neba ozreš in me molče pokličeš.
 Rad bi ti iz vsega srca rekel: »Tukaj sem, pošlji mene.«

Slava Očetu, V imenu Očeta ...

Minuta modrosti

Ljubi svojega bližnjega
 kakor samega sebe.

Mr 12,31

2. dan: PAZI, ČAS ZA IGRO!

Pripomočki: cesta, prometni znak z risbo žoge, pisala, kartončki z molitvijo
 Težko pričakovani oratorij, preluknjani kartončki z risbo žoge, vrvica
(pripravljenih imamo več vrvic, da žoge hitreje dajemo na vrvico; na koncu vrvic zvežemo med seboj)

Predlagane pesmi: Aleluja, Gospodu poj; Jezus moj, ljubim te; Molim te ponižno;
 O slavljen bodi; odpev: Pojte z menoj Gospodu vsi; Tu smo zbrani.

ADORACIJA

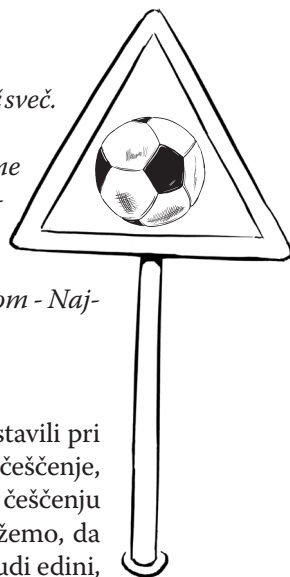
Uvodna navodila

Če zaradi kraja, kjer poteka vaš oratorij, oz. zaradi oddaljenosti od cerkve ni mogoča adoracija v cerkvi, predlagamo, da za molitev vzamete križ ali ikono in

primerno pripravite prostor molitve. Ob ikoni ali križu prižgite več sveč. V tem primeru pripravljeno adoracijo prilagodite.

Prometni znak z risbo žoge naj bo že postavljen v cerkvi, da ne motimo zbranosti med samo adoracijo. Ko otroci prihajajo v cerkev, naj bodo animatorji pozorni na to, da jih že pred vhodom v cerkev umirijo. Z njimi naj molijo in pojejo (animatorji naj bodo porazdeljeni med otroki). Spomnijo naj jih tudi, da se pred Jezusom - Najsvetejšim poklekne.

Pesem: Aleluja, Gospodu poj

V: Včeraj smo govorili o znamenju križa, danes pa se bomo ustavili pri klečanju. Klečanje na kolenih je drža, ki izraža globoko češčenje, zbranost in molitev. Zato običajno vsaj nekaj časa klečimo pri češčenju Jezusa pod podobo kruha. S klečanjem lahko Jezusu pokažemo, da smo veseli kristjani in da ga častimo, ker je naš Bog. On je tudi edini, pred katerim klečimo.

Pesem: Jezus moj, ljubim te

Duhovnik izpostavi Najsvetejše na oltar.

V (s svojimi besedami pove uvod): Vabim vas, da se najprej lepo pokrižamo in (še enkrat) s poklekom počastimo Jezusa pred nami (Hvaljeno in češčeno naj vedno bo – presveto Rešnje telo – zdaj in vekomaj – amen). Dogodek, ki je sedaj pred nami, je nekaj posebnega. Prišli smo k Jezusu. Čisto blizu njega smo. S svojimi očmi lahko vidimo sveto hostijo, kjer Jezus vedno prebiva med nami. V tem trenutku je prav na poseben način vesel vseh udeležencev, animatorjev in voditeljev oratorija.

Pesem: Tu smo zbrani

B1: Tvoja sreča, Jezus, mi zadošča! Torej: zadošča mi, da si srečen. Jezus, ti imaš na razpolago večnost, da nas narediš srečne; mi pa imamo samo ta kratki trenutek, da osrečimo Tebe. Včasih se lahko zdi naše češčenje Jezusa izguba časa, gledanje, ne da bi videli. Jezus, ti veš, da bi lahko sedaj odšli in počeli na oratoriju tisoč drugih stvari, ki bi nam dale morda na prvi hip večje zadoščenje. Želimo vztrajati in ostati tukaj s Teboj.

Pesem: Molim te ponižno

B2: Jezus, vsaj malo želimo biti podobni možu v arški župniji, ki je ure in ure preživljal v cerkvi s pogledom uprtim v tabernakelj. Ko ga je sveti arški župnik Janez Marija Vianey vprašal, kaj počne, mu je odgovoril: »Nič. Jaz gledam Njega, On gleda mene.« Tudi mi želimo, da se danes srečata Tvoj in naš pogled. Želimo biti tu pred Teboj, Jezus, in ti delati družbo. Želimo biti pod Tvojim pogledom.

Pesem: O slavljen bodi

- B3:** V Drugi Mojzesovi knjigi beremo: »Ko je Mojzes šel z gore Sinaj, ni vedel, da koža njegovega obraza žari zaradi pogovora z Njim« (2 Mz 34,29).
- B1:** Mojzes ni vedel, da žari. Morda se bo kdaj tudi nam zgodilo, da bo naš obraz žarel, ker smo gledali Jezusa v evharistiji. To bo lahko kdo opazil ali pa ne. Srečanje z Jezusom nas spremeni. To se kaže potem v odnosu do ljudi, s katerimi živimo, in v našem vsakdanjem življenju.
- V:** Prisluhnili bomo apostolu Pavlu, ki piše v Filipe. Prav iz tega pisma izhaja tudi današnja minuta modrosti: »Veselite se v Gospodu zmeraj; ponavljam vam, veselite se.« V duhu veselja, ki nam ga daje Jezus, prisluhnimo Pavlovim besedam, da se bo Jezusov mir lahko naselil v naših srcih in na oratoriju.
- B3:** »Veselite se v Gospodu zmeraj; ponavljam vam, veselite se. Vaša dobrota bodi znana vsem ljudem. Gospod je blizu. Nič ne skrbite, ampak ob vsaki priložnosti izražajte svoje želje Bogu z molitvijo in prošnjo, z zahvaljevanjem. In Božji mir, ki presega vsak um, bo varoval vaša srca in vaše misli v Kristusu Jezusu. Sicer pa, bratje, vse, kar je resnično, kar je vzvišeno, kar je pravično, kar je čisto, kar je ljubeznivo, kar je častno, kar je količkaj krepostno in hvalevredno, vse to imejte v mislih. Kar ste se od mene naučili, prejeli, slišali in videli, to delajte. In Bog miru bo z vami.« (Flp 4,4–9)

Pesem: Tu smo zbrani

Otrokom razdelimo pisala in žoge, ki so simbol današnjega dneva oratorija. Natisnjene ali narisane naj bodo na kartončkih in naj imajo luknjico, da jih bomo lahko nanizali na vrvico in jih čim bližje oltarja v cerkvi tudi obesili.

- V:** Povabim vas, da v petih minutah tišine vsak osebno v tišini izreče Jezusu svoje prošnje in zahvale. Eno zahvalo ali eno prošnjo potem tudi zapišite na žogo. Prošnje ali zahvale so lahko za kakšno konkretno stvar v vaši družini, za dogajanje na oratoriju, lahko pa tudi širše za potrebe vesoljne Cerkve in sveta. To prošnjo ali zahvalo z žoge bomo po končani tišini tudi na glas prebrali.

Tišina

- V:** Prišel je trenutek, ko bomo Jezusu na glas izrekli svoje prošnje in zahvale. Po vsaki tretji zahvali ali prošnji bomo zapeli odpev Pojte z menoj Gospodu vsi. Ko prebereš zahvalo ali prošnjo, jo položiš na konec klopi. Animator bo sproti pobiral vaše žoge in jih dajal na vrvico. Po končanih zahvalah in prošnjah (*Animatorji naj tudi sodelujejo s svojimi prošnjami in zahvalami. Če je otrok in animatorjev veliko, po določenem času prekinemo z branjem zahval in prošenj, vendar damo tudi neprebrane žoge na vrvico*) animator položi ali obesi vrvico v bližino oltarja.

Odpev: Pojte z menoj Gospodu vsi (*po vsaki tretji zahvali*)

Molitev (*vsi skupaj*)

Težko pričakovani oratorij!
Zdaj imam torej »veliko časa«.
Toda ti mi praviš: »Pazi, čas!«

Bog, ti veš, da bi rad ta čas kar najbolje porabil.
 Zavedam se, da si mi vsak trenutek podaril ti,
 da je vsak trenutek enkratni,
 ker se nikoli ne bo več ponovil.
 Prosim te, pomagaj mi,
 da bi vsaj nekaj trenutkov napolnil s pravim namenom.
 Vztrajaj in večkrat mi ponovi: »Pazi, čas!«
 Ta oratorij hočem preživeti kar najbolj polno.
 Bog, saj res: hvala za oratorij.
 Bog tišine, odpri mi pot v samoto.
 Glej, utrujen popotnik sem,
 ki hrepeni po dobroti in resnici.
 Ko se vse umiri, ko ni več tekanja,
 ko na samotni poti nihče več ne pride mimo,
 se z modrega neba ozreš in me molče pokličeš.
 Rad bi ti iz vsega srca rekel: »Tukaj sem, pošlji mene.«

Minuta modrosti

Veselite se
v Gospodu.

Flp 4,4

Pesem: Ti si moj prijatelj

Duhovnik blagoslovi zbrane z Najsvetejšim.

Pesem: Povzdigujem tvoje ime (2x)

Ko zapuščamo cerkev, povabimo vse otroke, da skupaj pokleknemo in pozdravimo Jezusa: Hvaljeno in čiščeno naj vedno bo – presveto Rešnje telo – zdaj in vekomaj – amen. V tišini zapustimo cerkev in se v srcu Jezusu zahvalimo, da smo smeli biti z Njim.

3. dan: PAZI, ČAS ZA DELO!

Pripomočki: cesta, prometni znak z risbo metle, kartončki z molitvijo Težko pričakovani oratorij

Predlagane pesmi: Moj Jezus, rešitelj; Stopi s hvalnico h Gospodu; Suša (Sprašujem se)

V: Sedenje je kot telesna drža znamenje oblasti in poučevanja. Jezus je večkrat sede razlagal nauk v prilikah. Sedenje je pa tudi telesna drža, ki olajšuje zbrano poslušanje. Evangelij pravi, da je Marija, Martina sestra, sedla h Gospodovim nogam in poslušala njegovo besedo (prim. Lk 10,39). Zbrana je bila pri tem delu. Marta je imela medtem polne roke dela s postrežbo. Oboje je potrebno in pomembno delo. Pomembno je, da vemo, kdaj je v našem življenju čas za molitev, kdaj za delo. Zamislimo si, da kot Marija sedimo pri Jezusovih nogah. Po znamenju križa bomo prisluhnili evangelijskemu odlomku o Marti in Mariji.

Želva Garmi prinese prometni znak z risbo metle in ga postavi ob cesto.

V: Svojemu desnemu sosedu povej na uho: »Pazi, sedaj je čas za molitev!«

V: Začnimo torej našo molitev z znamenjem križa. V imenu Očeta ...

B1 (*evangeljski odlomek lahko uprizorimo*):

»Ko so potovali, je prišel v neko vas in žena z imenom Marta ga je sprejela v svojo hišo. Imela je sestro, ki ji je bilo ime Marija. Ta je sedla h Gospodovim nogam in poslušala njegove besede, Marta pa je imela s postrežbo veliko dela. Pristopila je in rekla: 'Gospod, ti ni mar, da me je sestra pustila samo streči? Reci ji vendar, naj mi pomaga!' Gospod ji je odgovoril: 'Marta, Marta, skrbi in vznemirja te veliko stvari, a le eno je potrebno. Marija si je izvolila dobri del, ki ji ne bo odvzet'« (Lk 10,38–42).

Pesem: Moj Jezus, Rešitelj

B2: Od mladih let, Gospod Jezus, si si v obrtniški delavnici služil kruh v potu svojega obraza.

B3: Z delom postanemo Božji sodelavci.

B2: Delo je moka, s katero se zamesi vsakdanji kruh.

B3: Daj mi razumeti, Gospod, koliko ljubezni zmorejo tisti, ki tkejo odeje, sejejo pšenico, pometajo ceste, zidajo hiše, popravljajo okvare, so pozorni na probleme ali se šele pripravljajo na jutrišnje delo ali služenje.

B2: Daj nam, Gospod, milost, da bomo darovali vsakdanje delo tebi in slavo in da bo naše delo v službi bratom. Samo tako bomo lahko Marta in Marija.

Pesem: Stopi s hvalnico h Gospodu

B3: Naj bomo ob vsem delu pozorni na to, da bomo imeli čas zate, za prijatelje, za obiske, za nedeljski počitek.

B2: Gospod, daj nam milost, da se bomo – kot Pepi v začetku današnje zgodbe – lotili kakršnegakoli dela postopoma, korak za korakom. Varuj nas naglice, uči nas vztrajnosti in zmernosti pri delu.

B3: Naj ne pozabimo, da si z nami in da si ti tisti, ki blagosavljaš naša opravila in paziš na vsa naša pota. Daj nam odprto srce za ljudi, ki potrebujejo prijazno besedo, dobrohoten pogled, majhno pozornost.

Pesem: Suša (Sprašujem se)

Molitev (*vsi skupaj*)

Težko pričakovani oratorij!

Zdaj imam torej »veliko časa«.

Toda ti mi praviš: »Pazi, čas!«

Bog, ti veš, da bi rad ta čas kar najbolje porabil.

Zavedam se, da si mi vsak trenutek podaril ti,

da je vsak trenutek enkratni,

ker se nikoli ne bo več ponovil.

Prosim te, pomagaj mi,

da bi vsaj nekaj trenutkov napolnil s pravim namenom.

Vztrajaj in večkrat mi ponovi: »Pazi, čas!«

Minuta modrosti

Zaupaj v Gospoda
in vztrajaj
pri svojem naporu.

Sir 11,21

Ta oratorij hočem preživeti kar najbolj polno.
Bog, saj res: hvala za oratorij.
Bog tišine, odpri mi pot v samoto.
Glej, utrujen popotnik sem,
ki hrepeni po dobroti in resnici.
Ko se vse umiri, ko ni več tekanja,
ko na samotni poti nihče več ne pride mimo,
se z modrega neba ozreš in me molče pokličeš.
Rad bi ti iz vsega srca rekel: »Tukaj sem, pošlji mene.«

Slava Očetu, V imenu Očeta ...

4. dan: PAZI, ČAS ZA MEDIJE!

Pripomočki: cesta, prometni znak z risbo časopisa, kartončki z molitvijo Težko pričakovani oratorij

Predlagane pesmi: Rad bi te videl (Odpri mi oči srca); Spremenil srca je; Ti si spremenil; Dvignimo k Jezusu pogled; odpev: Hvala, Jezus ...

V: Sklenjene roke so danes najbolj naravna drža vernikov pri molitvi (*voditelj sklene roke*). Sklenjene roke pomenijo povezanost, zbranost, pozornost na to, kar se dogaja v nas in med Bogom in nami. Dlan na dlan in palca čez so kakor trden zapah. Vsi prsti ene roke prekržani s prsti druge roke so kakor močna mreža. Vse to že na zunaj izraža notranji mir, sveti molk, iskanje in pričakovanje nečesa velikega, srečanje z Bogom, naše prošnje in Božje usmiljenje. Za ta sveti trenutek se mora človek zares zbrati in umiriti. Zato nikakor ni vseeno, kako sklepamo roke. Sklepajmo jih tako, da bodo izraz tega, kar se dogaja ali bi se moralo dogajati v naši notranjosti. Sklepajmo jih tako, da nas bodo opozarjale, da se nekaj dogaja med Bogom in nami.

Želva Garmi prinese prometni znak z risbo časopisa in ga postavi ob cesto.

V: Začnimo našo molitev z znamenjem križa

V imenu Očeta ...

B1 (*evangeljski odlomek lahko uprizorimo*):

»Prišel je v Jeriho in šel skozi mesto. Tam je bil mož, Zahej po imenu. Bil je višji cestnar in bogat človek. Poskušal je videti, kdo je Jezus, pa ni mogel zaradi množice, ker je bil majhne postave. Stekel je naprej in splezal na divjo smokvo, da bi ga videl, kajti moral bi iti tam mimo. Ko je Jezus prišel na tisti kraj, je pogledal gor in mu rekel: 'Zahej, hitro splezaj dol, danes moram namreč ostati v tvoji hiši.' In takoj je splezal dol in ga z veseljem sprejel. Ko so to videli, so vsi godrnjali in govorili: 'Ustavil se je pri grešnem človeku!' Zahej pa je vstal in rekel Gospodu: 'Gospod, glej, polovico svojega premoženja dam ubogim, in

če sem koga v čem prevaral, mu povrnem četverno.' Jezus pa mu je rekel: 'Danes je v to hišo prišlo odrešenje, ker je tudi on Abrahamov sin. Sin človekov je namreč prišel iskat in rešit, kar je izgubljeno.'« (Lk 19,1-10)

Pesem: Rad bi te videl (Odpri mi oči srca)

B2: Izredna novica je prišla iz Jerihe. Jezus je sredi množice opazil Zaheja na divji smokvi. Povabil ga je z edinstvenim povabilom: »Zahej, hitro splezaj dol, danes moram ostati v tvoji hiši.«

B3: In Zahej ... Takoj je splezal dol in ga z veseljem sprejel.

B2: Zahej je dal polovico svojega premoženja ubogim. Četverno je povrnil vsem, ki jih je prevaral.

B3: Srečanje z Jezusom ga je vrglo iz tira. Ni več mogel ostati isti. Zato ta izredna novica: »Danes je v to hišo prišlo odrešenje.«

Pesem: Spremenil srca je

B2: Ta novica je spremenila in spreminja še danes življenje mnogih kristjanov po vsem svetu. Danes lahko ta novica spremeni življenje koga od nas. Jezus lahko vstopi v naše življenje in nas spremeni. Tudi za nas lahko veljajo Jezusove besede: »Danes je prišlo v to hišo, v ta oratorij odrešenje.«

B3: Tudi naši Momo je v zgodbi že skoraj uspelo razkrinkati lažne novice Sivih gospodov.

B2: Jezus, prosimo te, pomagaj nam, da bomo znali ločevati lažne novice od resničnih. Naj bomo med tistimi, ki bomo širili v svet vesele novice.

Pesem: Ti si spremenil

B3: Za nas lahko veljajo besede današnje minute modrosti, ki jih je Jezus izrekel po vstajenju apostolom: »Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu.«

B2: Ta novica, te besede so dosegle že mnoge naše misijonarke in misijonarke, duhovnike, redovnike in redovnice. Zmolimo zanje in za nove duhovne poklice zdravamarijo.

Zdrava Marija, milosti polna ...

Pesem: Dvignimo k Jezusu pogled

V: Vas povabim, da pomislite na en vesel dogodek ali veselo novico, ki ste jo slišali v zadnjem obdobju. Ostanimo nekaj trenutkov v tišini, potem pa lahko pridete do mikrofona in poveste npr. »Jezus, hvala za težko pričakovani oratorij.« Po vsaki tretji zahvali Jezusu za veselo novico zapojemo odpev: Hvala, Jezus.

Molitev (vsi skupaj)

Težko pričakovani oratorij!

Zdaj imam torej »veliko časa«.

Toda ti mi praviš: »Pazi, čas!«

Bog, ti veš, da bi rad ta čas kar najbolje porabil.

Zavedam se, da si mi vsak trenutek podaril ti,
 da je vsak trenutek enkratni,
 ker se nikoli ne bo več ponovil.
 Prosim te, pomagaj mi,
 da bi vsaj nekaj trenutkov napolnil s pravim namenom.
 Vztrajaj in večkrat mi ponovi: »Pazi, čas!«
 Ta oratorij hočem preživeti kar najbolj polno.
 Bog, saj res: hvala za oratorij.
 Bog tišine, odpri mi pot v samoto.
 Glej, utrujen popotnik sem,
 ki hrepeni po dobroti in resnici.
 Ko se vse umiri, ko ni več tekanja,
 ko na samotni poti nihče več ne pride mimo,
 se z modrega neba ozreš in me molče pokličeš.
 Rad bi ti iz vsega srca rekel: »Tukaj sem, pošlji mene.«

Minuta modrosti

Pojdite po vsem svetu
 in oznanite evangelij
 vsemu stvarstvu.

Mr 16,15

Slava Očetu, V imenu Očeta ...

5. dan: PAZI, ČAS ZA NEDELJO!

Pripomočki: cesta, prometni znak z risbo ure, kartončki z molitvijo Težko pričakovani oratorij

Predlagane pesmi: Za nebo pred teboj; Danes je dan; Da, Gospod, dober si; Psalm 29 (Dajte Gospodu čast)

V: Današnja minuta modrosti nas vabi: Pazi, čas za nedeljo! Zato se na kratko ustavimo ob sodelovanju pri sveti maši in skupni molitvi. Jezus ji pripisuje zelo veliko vrednost, saj pravi: »Kjer sta dva ali so trije zbrani v mojem imenu, sem sredi med njimi.« Povsem druga stvar je, če grem na koncert, v gledališče. Tam gledam in poslušam. Ko grem v cerkev, grem na srečanje z Jezusom, ki me ima rad. Na prav poseben način se srečam z Jezusom pri sveti maši. Jezus pride na oltar in se daruje zame. Pride tudi v moje srce in v moje telo. Svojo ljubezen mu lahko pokažem z molitvijo, s petjem, s poslušanjem, s sodelovanjem, z darovanjem svojega življenja. Prav posebej dragocen trenutek svete maše je sveto obhajilo. Kaj vse lahko takrat Jezusu povem ... in seveda tudi prisluhnem, kaj želi povedati on meni.

Želva Garmi prinese prometni znak z risbo ure in ga postavi ob cesto.

V: Začnimo našo molitev z znamenjem križa

V imenu Očeta ...

Pesem: Za nebo pred teboj

B1: »Tako sta bila narejena nebo in zemlja in vsa njuna vojska. Sedmi dan je Bog dokončal delo, ki ga je naredil, in počival je sedmi dan od vsega dela, ki ga je

storil. In Bog je blagoslovil sedmi dan in ga posvetil, kajti ta dan je počival od vsega svojega dela, ki ga je storil, ko je ustvarjal. To je nastanek neba in zemlje, ko sta bila ustvarjena.« (1 Mz 2,1–4)

B2: Bog je posvetil sedmi dan, da slavimo Stvarnika.

B3: Predragi Jezus, daj mi spoštovanja polno vero in pristrčno ljubezen, da se bom z veseljem udeleževal nedeljske svete maše.

B2: Daj, da bom v nedeljski sveti maši vedno iskal in našel svojo trdnost in mir.

Pesem: Ti velik si (Tebi čast in slava)

B1: Če pristopimo drug k drugemu in na vsakem obrazu prepoznamo svojo sestro in brata, tedaj se svet spremeni.

B2: Tedaj se nebo dotakne zemlje. Tedaj smo svobodni. Tedaj bo vsak dan postal nedelja, ker slavimo Tebe.

Pesem: Danes je dan

B3: Momo se je veliko naučila v kraljestvu časa. Med drugim tudi to, da je nedelja za to, da slavimo Stvarnika, in da je najbolj dragocen čas tisti, ki je podarjen.

B2: Gospod, naj se učimo prav porabljeni svoj čas in naj nedelja postane res nedelja: ko smo pri maši, ko več molimo, ko smo skupaj z družino.

Pesem: Psalm 29 (Dajte Gospodu čast)

Molitev (vsi skupaj)

Težko pričakovani oratorij!

Zdaj imam torej »veliko časa«.

Toda ti mi praviš: »Pazi, čas!«

Bog, ti veš, da bi rad ta čas kar najbolje porabil.

Zavedam se, da si mi vsak trenutek podaril ti,

da je vsak trenutek enkratni,

ker se nikoli ne bo več ponovil.

Prosim te, pomagaj mi,

da bi vsaj nekaj trenutkov napolnil s pravim namenom.

Vztrajaj in večkrat mi ponovi: »Pazi, čas!«

Ta oratorij hočem preživeti kar najbolj polno.

Bog, saj res: hvala za oratorij.

Bog tišine, odpri mi pot v samoto.

Glej, utrujen popotnik sem,

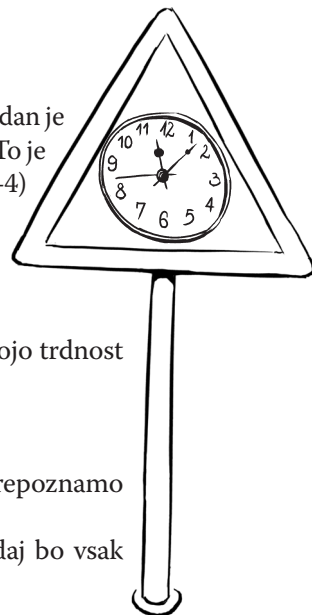
ki hrepeni po dobroti in resnici.

Ko se vse umiri, ko ni več tekanja,

ko na samotni poti nihče več ne pride mimo,

se z modrega neba ozreš in me molče pokličeš.

Rad bi ti iz vsega srca rekel: »Tukaj sem, pošlji mene.«

Minuta modrosti

In Bog je blagoslovil sedmi dan in ga posvetil.

1Mz 2,3

Slava Očetu, V imenu Očeta ...

6. dan: PAZI, V NEBESIH SI DOMA!

Pripomočki: cesta, označba kraja z napisom Nebesa, kartončki z molitvijo
Težko pričakovani oratorij

Predlagane pesmi: Aleluja (Ko Jezus je vstal); Aleluja/Radostni spev; V nebesih sem doma; Nebeški Jeruzalem; Aleluja, Gospodu poj.

V: V družbenem življenju je priklon znamenje medsebojnega spoštovanja. Najbolj na mestu in najbolj poln vsebine je seveda priklon človeka Bogu (*voditelj se prikloni: priklon z glavo ali priklon z gornjim delom telesa*). Priklon je izraz globokega spoštovanja, globljega, kakor ga more izraziti spoštljiva beseda. Ko se priklonim pred Bogom, mu dam prednost. Priklon v bogoslužju danes ni tako pogost kot nekdaj. Je drobno sveto dejanje, ki je samo zase počastitev ali pa spremlja in podpira ustno molitev.

Želva Garmi prinese označbo kraja z napisom Nebesa in jo postavi ob cesto.

Začnimo našo molitev z znamenjem križa in s priklonom Jezusu.

V imenu Očeta ... (*istočasno se priklonimo*)

Pesem: Aleluja (Ko Jezus je vstal)

B1 (*evangeljski odlomek lahko uprizorimo*):

»Marija pa je stala zunaj pred grobom in jokala. Med jokom se je sklonila v grob in zagledala dva angela v belih oblačilih. Sedela sta eden pri vzglavju in eden pri vnožju, kjer je bilo položeno Jezusovo telo.

Rekla sta ji: 'Žena, zakaj jokaš?' Dejala jima je: 'Mojega Gospoda so odnesli in ne vem, kam so ga položili.'

Ko je to rekla, se je obrnila in zagledala Jezusa. Stal je tam, pa ni vedela, da je Jezus. Jezus ji je rekel: 'Žena, zakaj jokaš? Koga iščeš?' Mislila je, da je vrtnar, in mu rekla: 'Gospod, če si ga ti odnesel, mi povej, kam si ga položil, in ga bom jaz odnesla.' Jezus ji je dejal: 'Marija!' Ona se je obrnila in po hebrejsko rekla: 'Rabuní' (kar pomeni Učitelj). Jezus ji je rekel: 'Ne oklepaj se me! Kajti nisem še šel gor k Očetu; pojdi pa k mojim bratom in jim povej: 'Odhajam gor k svojemu Očetu in vašemu Očetu, k svojemu Bogu in vašemu Bogu.' Marija Magdalena je šla in učencem sporočila: 'Gospoda sem videla,' in to, kar ji je povedal.« (Jn 20,11–18)

Pesem: Aleluja/Radostni spev

B2: Bilo je še temno, Gospod, ko je šla Marija na pot s svojimi dišavami, da bi mazilila truplo človeka, ki ga je ljubila. Kamen, ki je težil njeno srce, je bil brez dvoma težji kot tisti, ki je zapiral grob.

B3: Od daleč opazi v luči zarje, da je kamen odvaljen. Grob je široko odprt. Vzeli so truplo, si misli, ne bom ga imela več kje objokovati.

B2: Toda dan se dviga in glas šepeta: »Ne išči živega med mrtvimi.« Pusti dišave, posode in platna, vse, kar kliče žalost.

B3: Končno je dojela: ljubezen je močnejša od smrti. Bog te ni mogel pustiti v skrivnostni noči. Po zori tega jutra, na prvi dan v tednu, vemo, da se naša življenja, čeprav so smrtna, za vedno odprejo v življenje.

B2: Nova pesem se dviga v nas. Nič nas ne more več ločiti od tvoje zmagovite ljubezni. V nebesih imamo svoj dom. Ne daj, da bi kdorkoli od nas na to pozabil ali to zapravlil.

Pesem: V nebesih sem doma

B3: Gospod, naj tudi mi s svojim življenjem pričujemo »Gospoda smo videli« in naj pričujemo, da smo veseli, ker živimo. Hvala, ker nam je oratorij dal novega upanja, da imamo v nebesih svoj dom.

B2: Utruj nas še naprej v prepričanju, da je zelo dragocen tisti čas, ki ga podarimo za druge. Pogosto nam ponavljaj in se ne naveličaj: »Pazi, čas!«

Pesem: Nebeški Jeruzalem

V: Povabim vas, da dvignete roko tisti, ki bi molili naprej desetko rožnega venca (*izberem npr. štiri, ki molijo naprej desetko rožnega venca »ki je Svetega Duha poslal«*) z namenom, da bi skupaj z Jezusom preživeli preostanek počitnic in da bi vsi mi prišli v nebesa, kjer je naš dom.

Pesem: Aleluja, Gospodu poj

Molitev (*vsi skupaj*)

Težko pričakovani oratorij!

Zdaj imam torej »veliko časa«.

Toda ti mi praviš: »Pazi, čas!«

Bog, ti veš, da bi rad ta čas kar najbolje porabil.

Zavedam se, da si mi vsak trenutek podaril ti,

da je vsak trenutek enkratni,

ker se nikoli ne bo več ponovil.

Prosim te, pomagaj mi,

da bi vsaj nekaj trenutkov napolnil s pravim namenom.

Vztrajaj in večkrat mi ponovi: »Pazi, čas!«

Ta oratorij hočem preživeti kar najbolj polno.

Bog, saj res: hvala za oratorij.

Bog tišine, odpri mi pot v samoto.

Glej, utrujen popotnik sem,

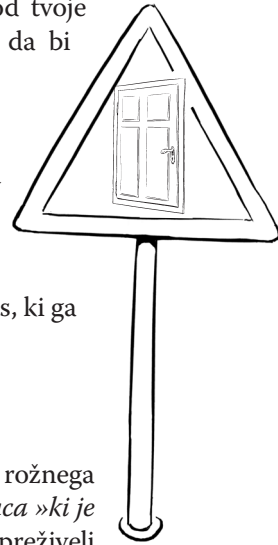
ki hrepeni po dobroti in resnici.

Ko se vse umiri, ko ni več tekanja,

ko na samotni poti nihče več ne pride mimo,

se z modrega neba ozreš in me molče pokličeš.

Rad bi ti iz vsega srca rekel: »Tukaj sem, pošlji mene.«

Minuta modrosti

Kdor veruje v Sina,
ima večno življenje.

Jn 3,36

Slava Očetu, V imenu Očeta ...

**Kateheze
za otroke**

DOBRO JE VEDETI

»Poslanstvo Oratorija se je začelo s preprostim prazničnim veroukom,« pravi don Bosko. Naj bo tudi letošnji oratorij nekaj prazničnega!

1. KAJ JE KATEHEZA?

Beseda kateheza izhaja iz grškega glagola kateho, ki pomeni »odmevati« – govoriti tako, da bo moja beseda odmevala v človeku.

2. PRIPRAVA NA KATEHEZO

Ko se pripravljate na katehezo, bodite pozorni na:

Osebo doživetje katehetske vsebine:

- Poznavanje oratorijske zgodbe in njenih vrednot.
- Poznavanje vrednote dneva, ciljev kateheze, minutke modrosti, simbola dneva – to so smerokazi za katehezo!
- Animator se vpraša, kako on vse to doživlja v svojem življenju, kaj to pomeni njemu.
- Ob tem animator moli oz. se pogovori z Bogom.

Pri katehezi nagovarjamo:

- razum (glava),
- čustva (srce),
- praktično življenje (roke).

Zato so cilji pri katehezi:

- spoznavni (razum),
- doživljajski (čustva),
- dejavnostni (praksa).

Kako in na kateri ravni bi iste vsebine doživeli otroci:

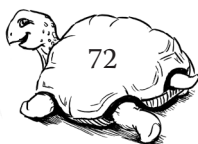
- Kje je torej vstopno mesto, s katerim jih lahko pritegnem.
- Na kakšen način bom podal vsebine in kam hočem, da te vsebine pripeljejo.
- Kaj naj otroci doživijo, spoznajo, naredijo.
- Vživeti se v otroke, moliti zanje, jih vzljubiti.

Pri neposredni prilagoditvi kateheze bodite pozorni na:

- Časovni, vsebinski in metodološki načrt.
- Pri tem biti pozoren na to, kdaj so otroci najbolj pripravljene delati (kmalu po začetku) in kdaj naj pridejo manj zahtevne stvari (v zadnji tretjini).
- Navezava stikov z otroki med odmori (don Bosko: "Trudi se, da te bodo ljubili" in "Če učitelj govori samo pri uri, to dela, ker mora; če pa z otrokom spregovori med odmorom, je to beseda človeka, ki ljubi.")
- Graditev skupine (spoznavanje, igrice, upoštevanje vseh članov skupine).

Pri izvedbi kateheze bodite pozorni na:

- Prilagajanje pripravljene vsebine stanju otrok in hkrati tudi sledenje zastavljenemu cilju (ne pusti se preveč motiti).
- Prijaznost in hkrati zahtevnost.
- Upoštevanje vseh pri pogovoru in drugih dejavnostih.
- Opazovanje procesov v skupini in odzivanje nanje.
- Pozornost na to, da bo kateheza predvsem izkušnja.

3. POTEK KATEHEZE

Pri izvedbi kateheze upoštevaj temeljne korake, da boš prišel uspešno do konca:

3.1. VSTOPNO MESTO (IZKUŠNJA)

- Otroka motiviraš in vzbudiš njegovo zanimanje za dogajanje v skupini.
- Navežemo se na otrokovo izkušnjo; izkušnjo lahko tudi ustvarimo (izkušnja je tudi oratorijska zgodba ali dogajanje oratorija.)
- O izkušnji se pogovorimo.
- **Vstopno mesto ne sme trajati več kot 10 minut.**

Vstopno mesto mora biti dinamično: igra s smejočo žogo, pesem, naredimo klopco, bans, risanje, nadaljevanka, mobilna igrice, metla ples, nastop na televiziji ...

3.2. OZNANILO

- Je jedro kateheze!
- Izhajajoč iz otrokove izkušnje nadgradimo sporočilo vere.
- Izhaja iz Svetega pisma; to so besede, ki nam jih sporoča Jezus.
- To sporočilo je potrebno podati otrokom razumljivo in tako, da si ga bodo zapomnili.
- Nagovoriti moramo otrokovo srce in razum. Da pa bomo animatorji to zmogli, moramo najprej sami doživeti, da je evangelij Jezusova beseda meni osebno, saj jo bomo le tako lahko posredovali otrokom kot nekaj res velikega in dragocenega.
- **Oznanilo naj traja največ 25 minut.**

Temeljni element je Svetopisemski odlomek. Kadar bomo oznanjali Kristusov nauk (branje Božje besede), je pomembno, da vzamemo v roke Sveto pismo in ne beremo odlomka iz priročnika. Sledi pogovor in povzetek ob glavni vrednoti in sporočilu kateheze. Pomembno je, da otrokom posreduje mo vsebino vere.

3.3. DEJAVNOST

- Lahko je že med vstopnim mestom ali med samim oznanilom (se prepleta).
- Poglobi oznanilo, kar pomeni, da v dejavnosti delamo nekaj, kar se nanaša na oznanilo.
- Otrok tudi s svojo dejavnostjo konkretno naredi nekaj, kar se navezuje na vrednoto dneva. Tako ne ostanemo samo pri besedah in otrok lahko izkusi, kako bi vrednoto, oznanilo lahko vnesel v svoje vsakdanje življenje – dejavnost ga k temu tudi spodbudi. To je prvi korak, da bo kateheza v življenju odmevala.
- **Dejavnost naj traja do 20 minut.**

Trenutek, ko se otroci uživajo v oznanilo, tako na čustveni, razumski kot fizični ravni. Udeleženci skupine bodo uprizorili Svetopisemski odlomek, naredili klopco iz slamic, napisali članek, se preizkusili v kvizu, sestavili deset pravil dobre igre, izvedli čistilno akcijo, napisali reklamo za nedeljsko sveto mašo, pripravili posamezne uvode za zaključno sveto mašo ... To je tudi trenutek, ko se otroci lahko naučijo marsikaj novega.

3.4. MOLITEV

- Je lahko na začetku – pred vstopnim mestom, na sredini ali na koncu.
- Gre za osebni pogovor s prijateljem Jezusom, v katerem se mu zahvalimo, ga prosimo, mu pokažemo, kaj smo naredili ...

Več o katezezi pa v šoli za animatorje

- Molimo na različne načine, da bo otrok spoznal, da je molitev lahko tudi pesem, pogovor, beseda ... in ne samo obrazec.
- Molitev lahko traja 5–10 minut.

3.5. ODMEV SKUPINE IN VREDNOTENJE

- Naredimo ga po končani katezezi, zaznavamo pa že med katezezo.
- Odmev skupine je način, kako skupina sprejme, kar skupaj delamo. Neko stvar lahko sprejememo navdušeno, zadržano, z zanimanjem, s tarnanjem, z uporom, s strahom.
- Pomembno je, da animator začuti odmev skupine in posameznika ter sproti ugotavlja, zakaj je odmev tak.

4. ŠE NEKAJ NAPOTKOV ZA LETOŠNJI ORATORIJ:

- Kateheze za Oratorij 2010 Pazi, čas!, ki so pred vami, so vsebinsko zelo bogate. Presodite, kaj lahko posredujete skupini, ki vam je zaupana, da bodo udeleženci prišli do vsaj enega novega spoznanja vere.
- Pri vsaki katezezi naj bo v središču prostora Sveto pismo, minutka modrosti in simbol dneva.
- V središču oznanila je svetopisemski odlomek, ki ga preberete iz Svetega pisma! Kjer je odlomek daljši, ga pripovedujte s svojimi besedami, pri tem pa se skušajte čim bolj živeti v besedilo.

1. dan: PAZI, ČAS ZA SPREJEMANJE!

Vrednota: **SPREJEMAM TE, SPREJEMAM SE ...**

Simbol: **KLOP**

Minuta modrosti: **Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe** (Mr 12,31).

CILJI:

doživljajski: Doživeti veselje nad tem, da me ima kdo rad in da imam jaz rad druge.

spoznavni: Spoznati, da moram sprejeti samega sebe takšnega, kot sem, da bom lahko sprejemal druge.

dejavnostni: Vzeti si čas za bližnjega.

SKUPNI UVOD

Voditelj: NO, zdaj pa si vzemimo minuto časa za ... **TOPEL SPREJEM!**

Animator *se greje na klopi ob grelnem telesu (štedilniku, ognju).*

Končno pride voditelj in ga vpraša

Voditelj: Kaj delaš?

Animator: Pripravljam topel sprejem.

Voditelj: Topel?! Ali ni že dovolj toplo?

Animator: Ne. Zjutraj, ko sem prihajal na oratorij, me je zeбло.

Voditelj: Za topel sprejem ni dovolj, da ti je od zunaj toplo. Topel sprejem prihaja iz srca.

Animator: Kako to misliš – iz srca?

Voditelj: Tako, iz srca, od znotraj.

Animator: Od znotraj?

Voditelj: Tako od znotraj, kot je bila sprejeta Momo. Meni se zdi, da je doživela topel sprejem. Pa ob njej ni bilo nobene peči, ampak so jo Tilen, Žana in Pepi lepo sprejeli. Vzeli so si čas zanjo. In to je bilo veliko bolj topel sprejem, kot pa če bi Momo sedela nekje za pečjo. Predmeti namreč ne morejo sprejeti ljudi. Ljudje smo tisti, ki lahko sprejmemo drug drugega. Včasih je dovolj le minuta. Tudi mi si bomo vsak dan vzeli minuto in pogledali, kaj nam pravi Sveto pismo. In za danes, za topel sprejem, Jezus podaja tole modrost: *Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe* (Mr 12,31). In to je tisto, kar bo naredilo vsak naš sprejem topel. Namreč, če si bomo znali vzeti čas za sočloveka, se ustaviti, kot so se ob Momo ustavili Tilen, Žana in Pepi, in ga bomo imeli radi, se bo vsak ob nas dobro počutil. Čas za sočloveka si lahko vzamemo pri igri, da se z njim igramo, s preprostim nasmehom, da prehodimo del poti z njim, s tem da z njim malicam, da gremo skupaj kolesarit ali rolat. Ali čisto preprosto, da se k nekemu usedeš. Zato je simbol današnjega dne klop, kamor se lahko usedemo in si drug za drugega vzamemo čas, čas za klepet. Povrhu vsega jo lahko najdemo skoraj povsod. Naj nas torej klop, kjer koli jo bomo videli, spomni, da si moramo vzeti čas za drugega.

A – ZA MLAJŠE

Pesmi: Sem jaz, gradim prijateljstvo; Jezus ljubi vse otroke; Ko čutiš to; Mnogo poti; Pridi, prijatelj; Vsakdo mora imeti prijatelja.

Priporočki: Sveto pismo, smejoča žoga, bel, rdeč in zelen šelešamer, razcepki¹, barvice, flomastri, škarje, slamice od soka oz. lesene palčke, povoj, obliži, plakat z mislijo za zaključno molitev, krep lepilni trak.

VSTOPNO MESTO

1. DEL: PREDSTAVITEV

Animator že pred katehezo izdelava žogo. Naredi jo iz papirja in krep lepilnega traku, tako da preprosto zmečka papir in ga prelepi z lepilnim trakom. Ali tako, da nogavico napolni z zmečkanim papirjem ali vato in jo trdno zaveže. Pomembno je, da je žoga narejena doma in da animator ne vzame kupljene žoge.

Ko pridete z udeleženci v vaš prostor za kateheze, se usedete v krog. Zapoje primerno pesem. Animator pred otroki nariše na žogo smejoči obraz.

Sledi predstavitev posameznih članov skupine. Pri tem si podajate »smejočo žogo«. Animator je pozoren na to, da dobijo žogo vsi člani skupine in da se v skupini oblikuje domače vzdušje.

¹ Sponke, ki se na spodnjem delu razcepijo.

Vsak udeleženec skupine dobi žogo večkrat. V prvem krogu, ko dobi žogo, pove svoje ime. Čeprav se med seboj mogoče že poznate, vztrajajte pri tem, da vsak pove svoje ime. Ob tem lahko poveste, zakaj je ime vsakega posameznika tako zelo pomembno:

- izbrali so mi ga starši,
- po njem me prepoznajo drugi,
- pod imenom, ki ga imam, me pozna Bog, ki me kliče, da mu pomagam graditi okolje ljubezni in dobrote.

Ko se vsak predstavi, se na žogo podpiše in jo poda naprej. Ko ste se vsi predstavili, začnete z drugim, tretjim, četrtem ... krogom podajanja žoge. V drugem krogu vsak pove, koga ima doma, v tretjem krogu, kaj ga veseli, v četrtem pove imena najboljših prijateljev, v petem, zakaj je prišel na oratorij, v šestem ... Tako lahko člani skupine spoznajo še mnogo novega in lepega o drugem.

V zadnjem krogu pa ob podajanju žoge vsak izreče, zakaj poda žogo drugemu. *Na primer:* žogo dajem Petru, ker mi je danes ob prihodu pokazal, kam naj odložim nahrbtnik; žogo dajem Alenki, ker se je igrala z mano; žogo dajem Sonji, ker me je lepo pozdravila ... Pozorni moramo biti na to, da žogo dobijo vsi udeleženci skupine, da vsak pove eno lepo stvar o drugem in da je o vsakem slišana vsaj ena lepa stvar.

2. DEL: ČAS ZA ...

V nadaljevanju si vsak izdelava veliko uro. Izreže krog in kazalce iz papirja in jih na sredo kroga pritrdi z razcepki. Na krog vsak napiše številke od 1 do 12 (ki označujejo ure) ter napiše oz. nariše, za koga in za kaj si vzame čas v enem delovnem dnevu. Animator spodbudi udeležence skupine, da pomislijo, koliko časa na dan si vzamejo zase (da se uredijo ...), za učenje, delo, igro, za molitev, za bližnje (prijatelje, sošolce, brate in sestre, tiste, ki potrebujejo pomoč ...).

Vsak predstavi svojo razporeditev časa.

Vzeti si čas zase je znamenje, da se spoštujem in cenim. Moje življenje je največji dar Boga meni samemu in za druge. Ali se ga veselim? Sem zadovoljen s tem, kar sem in kar imam?

Vzeti si čas za drugega pa je znamenje, da cenim drugega, ga imam rad in ga sprejemam. Kdaj podarim svoj čas bližnjemu? Ko sem z njim, ko mu pomagam, ga obiščem, se z njim lepo igram, pogovarjam, ko delim z njim bonbone in čokolado ... Spodbudite udeležence skupine, naj bodo čim bolj konkretni.

OZNANILO

Če pomislimo na današnjo zgodbo: Koga smo spoznali? Ali je bila Momo zadovoljna s seboj? Da. Kako pa je to pokazala? Ni se sramovala povedati, kdo je, kakšna je, kaj dela, da rada pomaga drugim, da rada prisluhne drugim, se zanima za Tilna, za Žano in za Pepija. Do vsakega je bila odprta in ga je z veseljem sprejela. S tem si je pridobila veliko prijateljev.

Vi imate prijatelje? Kdo so vaši prijatelji? Nekdo, ki mi želi res dobro, je moj prijatelj. Lahko mu rečemo tudi moj bližnji – ker mi je najbližji, z njimi se največkrat srečamo, slišimo, pogovarjamo ...

O tem, kdo je moj bližnji, nam spregovori tudi Jezus, ko pove priliko o usmiljenem Samarijanu. (Animator pripoveduje evangelijski odlomek s svojimi besedami, pri tem pa se skuša čim bolj vživeti v besedilo.)

Tedaj je vstal neki učitelj postave, in da bi ga preizkušal, mu je rekel: »Učitelj, kaj naj storim, da dosežem večno življenje?« On pa mu je dejal: »Kaj je pisano v postavi? Kako bereš?« Ta je odgovoril: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega srca, z vso dušo, z vso močjo in z vsem mišljenjem, in svojega bližnjega kakor samega sebe.« »Prav si odgovoril,« mu je rekel, »to delaj in boš živel.« Ta pa je hotel sebe opravičiti in je rekel Jezusu: »In kdo je moj bližnji?« Jezus je odgovoril: »Neki človek je šel iz Jeruzalema v Jeriho in je padel med razbojnike. Ti so ga slekli, pretepli, pustili napol mrtvega in odšli. Primerilo pa se je, da se je vračal po tisti poti domov neki duhovnik; videl ga je in šel po drugi strani mimo. Podobno je tudi levit, ki je prišel na tisti kraj in ga videl, šel po drugi strani mimo. Do njega pa je prišel tudi neki Samarijan, ki je bil na potovanju. Ko ga je zagledal, se mu je zasmilil. Stopil je k njemu, zlil olja in vina na njegove rane in jih obvezal. Posadil ga je na svoje živinče, ga peljal v gostišče in poskrbel zanj. Naslednji dan je vzel dva denarija, ju dal gostilničarju in rekel: »Poskrbi zanj, in kar boš več porabil, ti bom nazaj grede povrnil.« Kaj se ti zdi, kateri od teh treh je bil bližnji tistemu, ki je padel med razbojnike?« Oni je dejal: »Tisti, ki mu je izkazal usmiljenje.« In Jezus mu je rekel: »Pojdi in ti delaj prav tako!

Lk 10,25–37

Ali sta duhovnik in levit² sprejela ubogega človeka, ki so ga roparji pretepli in pustili napol mrtvega? Ne. Kako sta to pokazala? Medtem ko udeleženci skupine odgovarjajo, animator pokaže geste, ki izražajo nesprejemanje drugega (obrnem obraz, zavijem z očmi, se obrnem stran, se izognem srečanju ...).

Kako pa je Samarijan³ pokazal ljubezen do bližnjega? Ubogi človek se mu je zasmilil, zato se je ustavil in mu pomagal, čeprav ga je to stalo kar nekaj časa

2 Kdo sta bila levit in duhovnik, ki sta šla mimo ubogega človeka? To sta bila dva naziva za »visoka« člana tedanje družbe. Levit je bil član Levijevega rodu (2 Mz 6,16–25). Imeli so nalogo oskrbovanja svetišča, kasneje pa tudi templja, na poseben način so pripadali Bogu, zato ima beseda 'levit' največkrat prav ta pomen: tisti, ki dela v templju. Niso pa duhovniki, saj so lahko postali duhovniki le Aronovi potomci. Duhovniki in leviti so bili prepričani, da je največji izraz njihove vere ta, da dosledno izpolnjujejo zapovedi. To jih je velikokrat naredilo hladne in nesočutne. Zaradi doslednega izpolnjevanja pravil so se imeli za boljše od drugih in so druge prezirali, če niso natančno izpolnjevali pravil.

Duhovnik in levit sta se v Jezusovi pripovedi vračala iz Jeruzalema v Jeriho. V Jeruzalemu je bil tempelj, zato sta se najverjetneje vračala domov iz službe v templju. »Primerilo pa se je, da se je vračal po tisti poti domov neki duhovnik; videl ga je in šel po drugi strani mimo. Podobno je tudi levit, ki je prišel na tisti kraj ...« Ker je bilo predpisano, da mora tisti, ki služi v templju, ostati čist, da se ne sme dotakniti krvi, sta se izognila srečanju z ranjenim človekom.

3 Kdo pa so bili samarijani? Zgodovinsko gledano so Samarijani potomci tistih, ki so izmed devetih rodov hebrejskega naroda živeli v severnem izraelskem kraljestvu in so v času pregnanstva in preselitve naroda ostali v tej pokrajini. Ta narod »ostalih« se je skozi zgodovino začel mešati z ostalimi poganskimi narodi, ki so jih nasilno naselili v to isto pokrajino leta 721 pr. Kr. Za »prave« in »čiste« potomce rodu Judovskega kraljestva so tako veljali hebrejci po babilonski sužnosti, medtem ko so samarijani potomci Izralecev ter tujcev in poganov. Judje so zato Samarijane imeli za nečiste, za priseljence. Vseskozi pa velja, da so Samarijani izpolnjevali zapovedi, imeli so se za Abrahamove potomce in so molili Jahveja. Jezus izbere Samarijana kot vzor (in ne duhovnike in levite, ki so dosledni v izpolnjevanju Mojzesove postave), ker želi pokazati, da je Božje kraljestvo za vse in da je pomembno poleg zapovedi živeti tudi ljubezen do bližnjega.

in denarja. Kako mi sprejemamo drugega? Udeleženci skupine pokažejo nekaj gest sprejemanja. Na primer: bližnjemu podam roko, ga potrepļjam po rami, mu namenim prijazno besedo, se mu nasmehnem ...

Izpolnjevanje pravil in zapovedi je bilo zelo pomembno tako za levita in duhovnika kot tudi za Samarijana. Edini, ki je spoznal, da je poleg zapovedi in pravil zelo pomembno, da pomagamo bližnjemu, če nas potrebuje, pa je bil Samarijan. Zato nam ga Jezus daje za zgled. Jezus sam je rekel, da je prva zapoved: »*Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe*« (Mr 12,31). Tudi mi smo poklicani, da izpolnjujemo zapovedi in imamo radi bližnje.

DEJAVNOST

MOŽNOST 1

V nadaljevanju udeleženci skupine zaigrajo odlomek o usmiljenem Samarijanu. Pri tem lahko dejansko oskrbijo (povijejo) ubogega človeka oz. enega od udeležencev skupine, ki igra to vlogo. S tem dobijo udeleženci skupine konkretno izkušnjo, kako pomagati drugemu, ki je v stiski.

MOŽNOST 2

Vsak udeleženec skupine izdela rožico, ki jo bo podaril staršem, bratom in sestram, g. župniku, animatorjem ali voditelju oratorija, tistemu, ki je zastavljen ...

Rožico lahko izdelate tako, da iz papirja izrežete cvet in list in ju prilepite na slamico od soka oz. leseno palčko.

Povabite vse udeležence skupine, da si ob tem, ko bodo podarili rožo izbranimu, vzamejo tudi čas za pogovor z njim in ga vprašajo, kako je, kaj dela ... To je konkreten izraz podaritve svojega časa bližnjemu.

MOLITEV

Animator pripravi plakat, na katerem sta narisani Jezusovi dlani in napisana Božja beseda: »*Jaz te ne pozabim. Glej, na obe dlani sem te napisal*« (Iz 49,15–16). Plakat položi na sredino kroga.

Znamenje križa

Animator moli: Jezus, ti nas imaš rad, skrbiš za nas, nas varuješ, sprejemaš, objemaš in nas vabiš z današnjo minutko modrosti, da »ljubimo svoje bližnje kakor samega sebe«. Hvala ti, ker lahko tudi jaz z rokami pomagam bližnjemu. Vse, kar naredim dobrega, je pri tebi zapisano, saj mi praviš: '*Jaz te ne pozabim. Glej, na obe dlani sem te napisal.*' Hvala ti, Gospod!

Animator povabi vse udeležence skupine, da na Jezusove dlani napišejo svoje ime.

Naša skupna molitev Oče naš naj bo naš odgovor na ljubezen Jezusa, staršev, prijateljev, g. župnika, sester, vseh tistih, ki nas imajo radi. Z rokami sklenimo krog in zmolimo skupaj: Oče naš.

Znamenje križa

B – ZA STAREJŠE

Pesmi: Na na ljubezen; Kaj čakaš, prijatelj; Naš najboljši brat je Jezus; Pogledajte, kakšno ljubezen; Rad nekoga bi poznal; Hej brat ...

Priponočki: 4 kratke in 8 dolgih slamic za vsakega udeleženca, lepilo in vrvice, Sveto pismo

VSTOPNO MESTO

MOŽNOST 1: PAZI, ČAS ZA SPREJEMANJE

Predlagamo vam, da če imamo klopce, jih postavimo v obliki črke U. Če imamo stole ali sedimo na tleh, se usedemo v krogu. Tako se po parih (dva in dva) predstavite drug drugemu. Med seboj si podelimo, kdo smo, od kod prihajamo, koliko bratov in sester imamo, kaj najraje počnemo, kateri so naši hobiji in kako preživljamo prosti čas. Ko s predstavljanjem v paru zaključimo, predstavimo skupini drug drugega. Torej tisti, ki je poslušal, sedaj predstavlja soseda v 1. osebi ednine. Primer: Pogovarjala sta se Momo in Pepi. Momo skupini predstavlja: *Sem Pepi in ...* oziroma Pepi skupini predstavlja: *Ime mi je Momo ...*

MOŽNOST 2: RAD TE IMAM

Stojimo v krogu in nekdo, ki ga animator določi, začne tako, da si nekoga izbere, stopi do njega in ga povpraša po eni stvari, ki ga zanima o njem. Vsi ostali v krogu pozorno poslušamo. Nato vsi rečemo: *[ime], sprejemamo te*. Krog spoznavanja nadaljuje tisti, ki je bil ogovorjen, kdor pa je bil prej v krogu, se postavi na njegovo mesto. Dinamika poteka tako dolgo, dokler se ne predstavimo vsi navzoči.

OZNANILO

Med seboj smo se spoznali. Z nekaterimi pa smo prijatelji že od prej. In kot prijateljem nam ni vseeno drug za drugega, saj se imamo med seboj radi. V Svetem pismu je evangelist Janez zapisal Jezusove besede, kako naj se imamo radi med seboj:

Kakor je Oče mene ljubil, sem tudi jaz vas ljubil. Ostanite v moji ljubezni! Če se boste držali mojih zapovedi, boste ostali v moji ljubezni, kakor sem se tudi jaz držal zapovedi svojega Očeta in ostajam v njegovi ljubezni. To sem vam povedal, da bo moje veselje v vas in da bo vaše veselje dopolnjeno. To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil. Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje. Vi ste moji prijatelji, če delate, kar vam naročam. Ne imenujem vas več služabnike, ker služabnik ne ve, kaj dela njegov gospodar; vas sem imenoval prijatelje, ker sem vam razodel vse, kar sem slišal od svojega Očeta. Niste vi mene izvolili, ampak sem jaz vas izvolil in vas postavil, da greste in obrodite sad in da vaš sad ostane; tako vam bo Oče dal, kar koli ga boste prosili v mojem imenu. To vam naročam, da se ljubite med seboj!

Jn 15,9–17

Ljubezen se začne najprej pri meni. Šele takrat ko bom zmozel ljubiti sebe in sprejemati sebe takšnega, kot sem, bom zmožen ljubiti tudi druge. Saj veste, kaj pravi zapoved, ki jo je postavil Jezus: »Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe« (Mt 22,39). Zato te vabim, da si vzameš čas, najprej za sebe in potem za drugega. Da ga boš sprejel, takšnega kot je. Le tako bomo lahko dobri prijatelji in seveda tudi Jezusovi prijatelji. Da bomo lahko prijatelji drug z drugim, si moramo drug za drugega vzeti čas. Kajti prijatelj si vzame čas za prijatelja. Spomnimo se Jezusovih besed *Ne imenujem vas več služabnike ... vas sem imenoval prijatelje* (Jn 15,15). Sporočajo nam, da služabnik le delno ve, kaj dela gospodar, služi gospodarju, ker mu mora.

V današnjem času bi lahko služabnika primerjali z našimi starši, ki delajo za nekoga, za svojega šefa. Šef naj bi vedel za vse, kar se dogaja, kdo kaj dela, koliko dela naredi, kaj je še potrebno narediti, medtem ko zaposleni (starši) vedo le, kaj je njihovo delo, kaj mora vsak izmed njih narediti.

Ali pa v šoli – učenci veste, kaj morate narediti, veste kaj imate za domačo nalogo, kaj morate narediti v šoli. Medtem ko učitelji vedo za vsak teden posebej, za celo leto naprej, kdaj se bo kaj obravnavalo, kdaj bomo imeli kulturni ali športni dan, do kdaj je potrebno zaključiti ocene ... Nam vsega tega ni nujno potrebno vedeti; zvemo, ko je za nas aktualno.

Jezus nam pravi prijatelji. Prijatelji smo zaradi tega, ker se imamo radi, ker nam ni vseeno drug za drugega, ker smo si pripravljene vzeti čas drug za drugega. In to je pravzaprav tisto največ, kar lahko damo prijatelju – čas. Čas, da mu prisluhneš, da ga pospremiš, da poseliš z njim, da se z njim igraš. Tako kot so si naši prijatelji v zgodbi vzeli čas drug za drugega. Tilen in Žana sta si vzela čas, da bi spoznala Momo. Nista oddirjala mimo nje in se slepo igrala sama zase. Videla sta deklico in pristopila in si vzela čas, da sta jo sprejela in da je ona sprejela njiju. In zvečer sta se še enkrat oglasila. Tudi v družini naj bi bilo tako. Drug za drugega si moramo vzeti čas.

Tako večkrat naši straši prisluhnejo nam, seveda pa moramo tudi mi prisluhniti njim. Najlažje to naredimo zvečer, preden se odpravimo spat, ali pri skupnem obedu, ko se vsi zberemo in prisluhnemo drug drugemu, kaj vse se nam je danes že pripetilo in kakšne načrte še imamo. Naj si znamo vzeti čas tako zase kot za drugega, nam danes naroča tudi Jezus: *Ljubite se med seboj!* (Jn 15,17). Ste že kdaj komu rekli *Ljubim te?* Tega ne slišimo prav pogosto. Jezus pa vseeno uporabi ravno te besede, ki gredo nam največkrat težko z jezika. Ko nam naroča, naj se ljubimo med seboj, nam želi povedati, naj si vzamemo čas drug za drugega. Da prisluhnemo drug drugemu, se skupaj sprehodimo, gremo kolesarit, ali se preprosto z njim usedemo na klopco.

Vse to so konkretna dejanja naše ljubezni do drugega. Bi mi lahko vi naštel, še kakšna? In s temi dejanji govorimo, da nam ni vseeno drug za drugega, da se imamo radi, da se ljubimo med seboj.

Klopca pa nas danes nagovarja kot simbol prav zaradi tega, ker se lahko na klopco usedeta vsaj dva, lahko tudi več, in se tam pogovorita in si tako vzameta čas drug za drugega. Na klopci sedimo skupaj, na isti ravni, in se lahko pogovorimo

drug z drugim iz oči v oči. Nihče ni vreden več, nihče manj. Nihče ni gospodar ali služabnik. Na klopci smo vsi prijatelji. Vsi smo na istem. In le od nas samih je odvisno, ali bomo znali sprejeti drug drugega ali ne.

DEJAVNOST

MOŽNOST 1: KLOPCA

Vsak udeleženec dobi 4 kratke slamice za noge in 8 dolgih slamic za klopco (4 za sedalo in 4 za naslonjalo). Vsak si bo postavil svojo klopco, vendar ne iz svojih slamic, ampak iz slamic, ki jih bo dobil od drugih. Izmenjali si jih bomo s tistimi, s katerimi sedimo skupaj – s svojim levim in desnim sosedom. S svojima desnima sosedoma si zamenjamo po dve slamici, ki jih bomo uporabili za noge. S svojima levima sosedoma si zamenjamo po dve slamici; uporabili jih bomo za sedalo. Štiri slamice si lahko izmenjamo s komer koli želimo. Nato s pomočjo lepila in vrvice sestavimo preprosto klopco.

MOŽNOST 2: KLOPCA PRIJATELJEV

Postavimo se v krog, tesno drug zraven drugega. Vsi se obrnemo tako, da imamo spredaj enega in za seboj enega. Nato počasi in vsi hkrati sedemo drug drugemu na kolena. Ko tako udobno sediš na kolenih soseda zadaj in imaš na svojih kolenih sprednjega soseda, se sprosti in počuti varno. Kajti sedaj veš, da se lahko nasloniš na njega. Za zaključek vaje lahko poskusimo še z nagibanjem naše klopce prijateljstva naprej, nazaj, levo, desno ... Po tej dejavnosti se pogovorimo, kdaj se lahko zanesemo na koga in se naslonimo nanj, če nam je težko. Si vzameš čas za druge, jih imaš rad in imaš čas za poslušanje? Imaš rad sebe, si vesel, da imaš rad ljudi in oni tebe? Vzemi si čas za bližnjega, saj se v njem skriva veličina odnosnega življenja, ko zmoreš in znaš sprejemati druge, takšne kot so. S tem, ko sprejemamo drug drugega, hkrati tudi že sprejemamo Boga v svoje življenje.

MOLITEV

Sveto pismo nas uči, naj se *ljubimo med seboj* (Jn 13,34). Tako bomo izpolnjevali Božjo zapoved in prišli pred nebeška vrata. Danes smo se pogovorili, da moramo najprej imeti radi sebe, da imamo lahko nato radi tudi druge, to pa dosežemo tudi preko tega, da imamo radi Boga. Razmislili smo tudi, da si je treba vzeti čas za druge in jih poslušati. Marsikdaj poslušamo, pa ne slišimo, in govorimo, pa ne razumemo. Takšna je tudi molitev očenaš, ki jo molimo in molimo, pa velikokrat pozabimo, kaj pravzaprav z njo želimo povedati Nebeškemu Očetu. Vabimo vas, da počasi molite očenaš, z namenom, da bi znali tudi slišati in ne samo poslušati.

V pomoč vam je pogovor z Bogom, ki ga po lastni presoji lahko tudi uporabite kot zaključno molitev.

Znamenje križa

A: Oče naš, ki si v nebesih ...

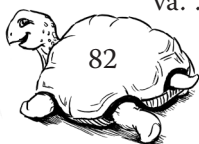
B: Prosim, kaj želiš?

A: Ne moti me, molim.

A = animator
B = Bog

- B:** Saj si me vendar poklical, dragi prijatelj.
- A:** Jaz nisem nikogar klical! Oče naš, ki si v nebesih ...
- B:** Že spet me kličeš. Se želiš pogovarjati z mano?
- A:** Posvečeno bodi tvoje ime ...
- B:** Misliš resno? Veš, kaj to pomeni?
- A:** Tako pač molimo ...
- B:** Pomeni, da me čistiš, da ti je moje ime pomembnejše kot vsa druga imena; da se ob tem imenu počutiš doma, da ga izgovarjaš s srcem.
- A:** Da, zdaj razumem ... Pridi k nam tvoje kraljestvo, zgodi se tvoja volja kakor v nebesih tako na zemlji.
- B:** Narediš kaj za to?
- A:** Da bi se zgodila tvoja volja, da bi prišlo tvoje kraljestvo tudi na zemljo? ... Seveda! Delam, hodim k verouku in sveti maši, molim.
- B:** Od tebe bi pričakoval še kaj več: da skušaš tako živeti, da drugih ne boš spravljal v slabo voljo; da drugih ne obsojaš, da jih skušaš razumeti in sprejemati takšne, kot so; želim, da tudi po tebi prihaja moje kraljestvo na zemljo, in sicer tudi k tistim, ki so bolni in zapuščeni, ki so pozabljeni in za katere se nihče ne zmeni; ki se jim zdi, da so predaleč od mene in so me že pozabili klicati ...
- A:** Zakaj si ravno mene našel? Koliko jih je v Cerkvi, ki ravno tako molijo, kot sem jaz doslej, pa jim ni treba razmišljati, kaj vse to pomeni.
- B:** Oprosti, toda mislil sem, da res želiš, da se moje kraljestvo širi in uresničuje tudi na zemlji.
- A:** Saj si tega resnično želim, vendar ... Lahko molim naprej? ... Daj nam danes naš vsakdanji kruh ...
- B:** Veš, koliko ljudi je lačnih kruha, pa ne samo telesnega, tudi duhovnega?
- A:** In odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom ...
- B:** In tvoji učitelji? Pa tvoja sošolka?
- A:** Zdaj pa še to! Saj jo poznaš. Sam veš, da me prezira, da mi ne privoščijo nobene normalne besede, da mi gre na živce, že preden jo srečam. Zato včasih raje naredim kak korak več ... Pa saj sam veš, kakšna je.
- B:** Vem, vem. Ampak čemu potem molitev?
- A:** Na to nisem nikoli pomislil.
- B:** Ti si vsaj iskren. Ali misliš, da se tu ne da prav ničesar več storiti? Ti je jeza v veselje?
- A:** Uh, od tega postajam že kar bolan.
- B:** Želim te ozdraviti. Skušaj odpuščati, kljub vsemu, znova in znova. Mogoče boš ponižan. Mogoče te ne bodo razumeli. Mogoče boš izigran ... Gotovo boš pa mirnejši in sproščen. Njena jeza ne bo več tvoj problem. Skušaj želeti najboljše.
- A:** Ne vem, ali mi bo uspelo.
- B:** Pomagal ti bom, bodi brez skrbi. Bodi pogumen.
- A:** In ne vpelji nas v skušnjavo, temveč reši nas hudega.
- B:** Nič lažjega kot to.
- A:** Kako to misliš?
- B:** Poznaš svoje slabosti. Premaguj jih že od začetka. In če padeš, začni znova. ... Poznaš pa tudi svoje dobre lastnosti in zmožnosti. Veliko jih imaš.

Postavi jih v središče svojega življenja. Z njimi lahko najboljše premaguješ tudi svoja slaba nagnjenja in skušnjave.

A: To je bil moj najtežji očenaš, čeprav sem jih že toliko premolil. Prvič me je ta molitev nagovorila v mojem resničnem in vsakdanjem življenju.

B: Lepo! Vidiš, ni bilo zaman.

A: Tvoje je kraljestvo, tvoja je oblast in slava vekomaj. Amen.

B: Sedaj veš, kaj mi je v veselje. Vesel sem, če me ljudje, kot si ti, vzamejo resno, tudi pri vsakdanji molitvi. Vesel sem, če jih molitev spreminja in dela bolj meni podobne. Bodi prepričan, Božje kraljestvo boš najprej začutil sam, v svojem srcu.

Še enkrat skupaj zmolimo Gospodovo molite in tokrat res pomislimo, kaj bomo izrekli v tej molitvi.

Oče naš, Slava Očetu, Znamenje križa

2. dan: PAZI, ČAS ZA IGRO!

Vrednota: **IGRA**

Simbol: **ŽOGA**

Minuta modrosti: **Veselite se v Gospodu** (Flp 4,4).

CILJI:

doživljajski: Doživeti igro kot tisto, ki združuje.

spoznavni: Spoznati pozitivne in negativne vidike igre.

dejavnostni: Narediti deset zapovedi dobre igre.

SKUPNI UVOD

Voditelj: NO, zdaj pa si vzemimo minuto časa za ...
IGRO!

Vsi animatorji pridejo na oder in se začnejo igrati gusarsko ladjo. Pomembno je, da se animatorji vživijo v vloge, igro lahko spremlja primerna glasba. Že od vsega začetka se en animator igra sam.

Sredi igre se zasliši kapitana:

Kapitan: Spustimo jadro!

Prvi častnik: Dvignimo sidro!

Ladja gre naprej.

Animator (*zakliče z vrha jambora*): Pazite, pošast!

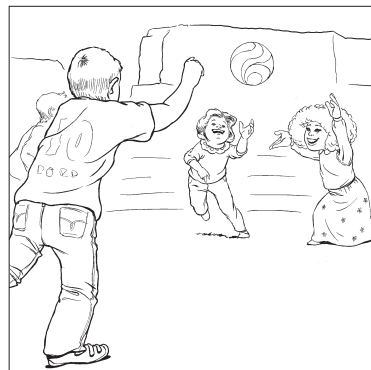
Kapitan: Vsi na levi bok ladje!

Eden ostane sam na desni strani.

Kapitan: Ej, ti, tam, kaj pa delaš tam sam?!

V tistem se vsi obrnejo proti njemu in okamenijo.

Voditelj (*pristopi*): Kdo se vam zdi, da je bolj vesel? Tale tukaj sam ali vsi oni, ki se igrajo skupaj? Meni se zdijo vsi oni veliko bolj veseli.

Kako nas včasih igrače, ki si jih tako srčno želimo, ohromijo. Le z njimi se potem igramo. Če pa se igramo brez igrač, vsi skupaj, ko nas igra čisto prevzame, kakšno veselje, kakšen zagon nam daje. To smo videli sedaj tu in tudi v zgodbi. Tilen se je odpravil ves v skrbeh za svojo igračo. Momo, Nika in Žana pa so se vesele igralle. Veste, današnja minuta modrosti iz Svetega pisma pravi: *Veselimo se v Gospodu* (Flp 4,4). In najbolj preprost način, da se veselimo, je igra. Mar ne? Koliko čisto preprostih iger poznamo: lovljenje, zemljo krast, ristan'c, pepček, bratec, reši me ...

Če pa že potrebujemo kakšen pripomoček pri igri, je to žoga. Iger z žogo pa je tudi malo morje: nogomet, med dvema ognjema, košarka, preprosto podajanje, kolosej ... Poleg tega žogo lahko naredimo tudi sami. Naj nas danes žoga kot simbol spominja na igro. Igro, kjer sta potrebna vsaj dva. Zato si danes vzemimo čas za igro in se tako veselimo tudi v Gospodu.

A – ZA MLAJŠE

Pesmi: Naše veselje, Pesem vesela, Danes je dan, Kaj se je danes z mano zgodilo, Ko čutiš to, Ljubezen me spreminja.

Pripomočki: Sveto pismo, igralne karte (črni peter, osel), kreda, vrvica, plakati, flomastri, žoga, časopisni papir, več kartonov A4-formata, plakat.

VSTOPNO MESTO

Ob začetku zapojete primerno pesem ali bans, na primer: En mali slonček:

- »En mali slonček (*naredimo pred seboj krog z rokami*)
- se je pozibaval (*z rokami »pestujemo otroka«*)
- na pajčevini (*kretnja za dež: miganje s prsti in hkratno spuščanje rok*)
- tam pod drevesom, (*pokažemo s kazalcem*)
- ko je ugotovil, (*prst na teme*)
- da stvar je zanimiva, (*izraz obraza: zanimivosti*)
- je poklical (*s kazalcem vabimo k sebi*)
- še enega slončka.« (*krog z rokami pred seboj*)

Animator udeležencem skupine določi prostor (ga zariše s kredo, označi z vrvico ...), v katerem se lahko gibljejo, ne smejo pa ga zapustiti. Pomembno je, da je med udeleženci razmik, ki jim onemogoča, da bi se med seboj družili. Vsakemu izročite igralne karte glede na pravilo igre (na primer za črnega petra, osla ...) in jih spodbudite, da se med seboj igrajo. Zaradi oddaljenosti je to za njih seveda nemogoče! Pozorni morate biti, da nihče ne zapusti svojega prostora! Samo tako boste dosegli, da bodo udeleženci skupine začutili, da se je mogoče igrati takrat, ko sem z drugimi, in da nas igra povezuje. Ne moremo se igrati sami oz. igra ni tako zanimiva, lepa, prijetna, če se igramo sami. Za igro sta potrebna vsaj dva.

Nato povabi vse udeležence skupine nazaj v krog. Skupaj se igrate igro s kartami.

OZNANILO

Kaj je pomembno za igro? Pustimo, da udeleženci skupine naštevajo: pravila, osebe, pripomočki, veselje, poštenost, da smo skupaj ... Pravila so temeljna in nam omogočajo, da se sploh lahko igramo, da je igra lepa, zanimiva, povezujoča in prijazna za vse. Kaj bi se zgodilo, če ne bi imeli pravil?

Tudi Jezus nam daje pravilo, po katerem bi se naj ravnali tudi pri igri. In to je ljubezen.

Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj! Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj! Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen.

Jn 13,34–35

Ali se lahko igramo, če imamo samo karte, nimamo pa soigralca? Ali je igra prijetna, če se z drugim ne razumem dobro? Kaj se je v zgodbi zgodilo s Tilnom? S kom je bil na začetku? Bil je v družbi z Žano, Nikom in Momo. Ko so prišli sivi gospodje, so Tilna ujeli v svojo mrežo. Dali so mu igračo in ga odtrgali od prijateljev. Prepričali so ga, da je igra z avtomobilčkom veliko boljša in imenitnejša od igre z drugimi.

Ali je to v skladu s tem, kar nam naroča Jezus? Ne. Zakaj pa ne? Ker je Jezus vesel, če smo povezani med seboj, da sodelujemo z drugimi, se imamo radi, se igramo skupaj, da smo pošteni, da ni pomembno samo zmagati, da izbiramo dobre igre (brez streljanja, pretepanj ...), da smo ob tem tudi mi veseli, odgovorni, vztrajni ...

Katere pa so dobre igre? Animator spodbudi udeležence skupine, da naštejejo nekaj dobrih iger. Kartanje, skrivanje, pantomima, sestavljanje kock ... Zakaj so dobre? Ker v nas spodbujajo veselje, ljubezen. O tem nam govori tudi današnja minutka modrosti: »*Veselite se v Gospodu*« (Flp 4,4). Za dobro igro ni potrebno, da imamo veliko stvari, s katerimi bi se igrali. Bolj pomembno je, da med nami velja temeljno pravilo ljubezni.

Animator spodbudi udeležence skupine, da povedo kakšen primer slabe igre in skušajo sami ugotoviti, zakaj je igra slaba. Primeri slabih iger: igre na mobilni telefonu, na računalniku, ninja želve, bakugani ... Igra je slaba, če v nas zbuja nasilje, odvisnost, če ostanem sam v igri, se odtujim od drugih, me ne poveže z drugimi. Ali ne bi bilo bolje, da namesto tega grem k prijatelju in se skupaj igrava?!

Animator naj dobro razloži, da ima večina iger lahko tako pozitivne kot tudi negativne plati. Na primer: Sestavljanje kock v nas spodbuja potrpežljivost, vztrajnost, sodelovanje ... Lahko pa postane tudi negativna igra, če se začnemo prepirati, obmetavati s kockami, če izključimo drugega ... Igra naj bi v nas spodbujala ljubezen in veselje.

DEJAVNOST

Animator spodbudi udeležence skupine, da oblikujejo in na veliki plakat zapišejo deset zapovedi dobre igre.

V nadaljevanju jih lahko preizkusite s katero od iger.

Angelčki – Razdeli skupino na polovico. Polovica igralcev sedi v krogu, en stol ostane prazen. Za vsakim stolom stoji igralec z rokami na hrbtu in s pogledom, usmerjenim v tla. Igralec za praznim stolom pomežikne enemu iz-

med sedečih igralcev. Ta skoči, da bi zasedel prazen stol. Če ga igralec – angel za hrbtom – pravočasno ujame pri pobegu, mora ostati pri njem. To isto igro se lahko igrate tudi brez stola, tako da oba igralca stojita.

Aviončki – Skupino razdeli v trojice. Vsaka trojica dobi paket časopisnega papirja. Njihova naloga je, da v določenem času izdelajo čim več aviončkov in jih vržejo, tako da pristanejo na pisti (miza, košara, zarisan kvadrat ...).

Hoja po močvirju – Skupino razdeli v trojice. Vsak član štafete mora prehoditi določeno pot po »močvirju«. Za to ima na razpolago 3 kartone A4-formata. Če stopi v močvirje, mora pot začeti znova. Zmaga hitrejša trojica.

Kolosej – Vsi člani skupine se postavijo v krog. Z razkoračenimi nogami se s stopali dotikajo drug drugega. Na sredini je žoga, ki si jo sklonjeni podajajo z rokami. Ko gre nekomu žoga med noge, izpade. Krog se tako vedno bolj zmanjšuje, tako da na koncu ostaneta samo še dva igralca.

Pantomima – En član skupine se postavi stran od skupine. Nato se mu da besedo, ki jo mora pokazati s pantomimo. Ne sme kazati črk in ne sme govoriti. Ostali člani skupine morajo ugotoviti besedo.

MOLITEV

Na sredo položite vse pripomočke, ki ste jih uporabili pri igrah.

Znamenje križa.

Povabite vse udeležence skupine, da Jezusu izrazimo na glas našo hvaležnost za igro, ki nas povezuje in razveseljuje.

Molitev zaključite s skupno molitvijo Sveti angel, da se nam pri igri ne bi nikoli zgodila kakšna nesreča.

Znamenje križa.

B – ZA STAREJŠE

Pesmi: Aleluja, naše veselje; Angelček, varuh moj; Bojim se samote; Da, Gospod, dober si

Pripomočki: mobilni telefon, Sveto pismo, star papir, pisala, listki, križ

VSTOPNO MESTO

MOŽNOST 1: NADALJEVANKA

Sedimo v krogu. Animator razloži, da se gremo »nadaljevanko«. Animator pove stavek. Njegov desni sosed doda nov stavek, ki pa se mora navezovati na prejšnji stavek. Pri tem je predhodno potrebno opozoriti, da je zgodba lahko smešna, ne sme pa biti žaljiva. Delo v skupini lahko popestrimo tako, da vsak pove le eno besedo in se tako tvorijo povedi.

Pri starejši ali bolj razigrani skupini lahko poleg govorjenja vpeljemo še igranje. Igrata vedno dve osebi, ki se živita v določeno vlogo (npr. prodajalca časopisa). V določenem trenutku lahko kdor koli v skupini reče stop. Takrat morata oba igralca okameneti. Kdor je rekel stop, zamenja enega od igralcev, se namesti na njegov položaj in nadaljuje zgodbo z drugačno vsebino, kot je bila predhodno (npr. nabiranje gob).

MOŽNOST 2: MOBILNA IGRICA

Animator, ki vodi katehezo, se ob prihodu udeležencev igra z mobitelom. To se še nekaj časa nadaljuje. Nato ga drugi animator, ki je v skupini, začne spraševati, če danes ne bodo nič delali. Prvi animator še vedno ne pokaže pretiranega zanimanja za delo v skupini, ampak se le igra z mobitelom. Končno le preneha uporabljati mobilni telefon in se obrne k skupini. Nadaljujemo s pogovorom o tem, kako se nam je zdelo, ko se je voditelj igral z mobitelom. Ali se nam zdi to čisto normalno, da se v družbi stalno igramo z mobitelom? Zakaj se potem družimo z ljudmi? Da se lahko nato z njimi pogovarjamo preko kratkih sporočil? Z ljudmi smo zato, da se z njimi srečamo, da lahko navežemo osebni stik.

OZNANILO

Za večino stvari, ki jih delamo v življenju, potrebujemo določene veščine ali znanje. Vse to pa dobimo od našega Stvarnika. Tudi znanje in veščine, da se lahko igramo. Jezus uči:

Tako bo namreč kakor s človekom, ki se je odpravljaj na potovanje in sklicaj svoje služabnike ter jim izročil svoje premoženje. Enemu je dal pet talentov, drugemu dva in tretjemu enega, vsakemu po njegovi zmogljivosti, in odpotoval. Ta, ki je prejel pet talentov, je šel takoj z njimi trgovati in je pridobil pet drugih. Prav tako je tisti, ki je prejel dva, pridobil dva druga. Oni pa, ki je prejel enega, je šel, skopal jamo in skrival denar svojega gospodarja. Po dolgem času je prišel gospodar teh služabnikov in napravil z njimi obračun. Pristopil je tisti, ki je prejel pet talentov. Prinesel je pet drugih in rekel: »Gospodar, pet talentov si mi izročil, glej, pet drugih sem pridobil.« Gospodar mu je rekel: »Prav, dobri in zvesti služabnik! V malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil. Vstopi v veselje svojega gospodarja!« Nato je pristopil tisti, ki je dobil dva talenta, in rekel: »Gospodar, dva talenta si mi izročil, glej, dva druga sem pridobil.« Gospodar mu je rekel: »Prav, dobri in zvesti služabnik! V malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil. Vstopi v veselje svojega gospodarja!« Nazadnje je pristopil oni, ki je dobil en talent, in rekel: »Gospodar, vedel sem, da si trd človek. Žanješ, kjer nisi sejal, in zbiraš, kjer nisi razsul. Zbal sem se in sem šel ter zakopal tvoj talent v zemljo. Glej, tu imaš, kar je tvojega!« Gospodar pa mu je odgovoril: »Malopridni in leni služabnik! Vedel si, da žanjem, kjer nisem sejal, in zbiram, kjer nisem razsul? Zato bi moral dati moj denar menjalcem in ob vrnitvi bi jaz prejel svojo lastnino z obrestmi. Vzemite mu torej talent in ga dajte tistemu, ki jih ima deset; kajti vsakemu, ki ima, se bo dalo in bo imel obilo, tistemu pa, ki nima, se bo vzelo tudi to, kar ima. Neuporabnega služabnika pa vrzite ven v najzunanjejšo temo. Tam bo jok in škripanje z zobmi.«

Mt 25,14–30

Morda se nam zdi zaključek zelo grob. A nanj lahko gledamo drugače. Namreč, če bomo razvijali svoje talente, se nam ni potrebo bati teme. Katere talente pa misliš, da imaš? Kje si odkril in razvijal te talente? Si katere razvijal tudi ob igri? Katere talente je dobro imeti, če se želiš igrati? (Poštenost, otroškost, igrivost, vztrajnost ...) Katere pa, če se želiš veseliti? (Veselje, igrivost, dobrosrčnost ...)

Katere igre pa ste se igrali, ko ste bili mlajši? Zakaj ste se pravzaprav igrali?

Da bi bili veseli? Današnja minuta modrosti nam sporoča prav to: *Veselite se v Gospodu* (Flp 4,4) – glavni namen igre je, da se skupaj veselimo. In v našem iskrenem veselju bo odsevala Božja ljubezen. Kaj pa danes delamo, da bi bili veseli? Mar ni še vedno igra najbolj enostaven način, da smo veseli?

Kdaj nas pa igra razjezi? (Ko ne igramo pošteno.) Kaj lahko naredim, da bi igra dobro potekala? Da bi igra pošteno potekala? Ali je potrebno za dobro igro prositi tudi za blagoslov? Je lahko tudi igra v Božjo slavo? Jezus je vedno rad sprejel otroke. Da jih celo za zgled in pravi, da bo tisti, ki je podoben otroku, lahko prišel v nebesa.

Veselimo se v Gospodu in vzemimo si čas za igro. Ne le za tipkanje, ampak za igro, kjer bomo resnično skupaj s prijatelji in kjer bomo lahko odsevali Kristusovo veselje med nami. Tudi v igri smo danes videli, kako so bile Momo, Nika in Žana vesele, ko so se igrale skupaj. Tilen pa je dobil svojo igračo in na koncu ves zagrnjen odšel. Kdo je bil danes torej bolj srečen v igri? Momo, Žana in Nika ali Tilen? Tilna je na koncu le še skrbelo, kaj bo z njegovo igračo. Igrače nam prevečkrat pokvarijo igro. Hitro se skregamo zaradi njih. Večkrat se zgodi, da jih tudi uničimo, po drugi strani pa nas naredijo nesrečne, če jih nimamo pri sebi. Če pa igrač niti nimamo in se v igri lahko posvetimo preprostemu igranju in druženju s sočlovekom, je naša igra veliko lepša in bolj doživeta.

DEJAVNOST

MOŽNOST 1: DESET ZAPOVEDI DOBRE IGRE

Iz starega časopisnega papirja oblikujemo večjo žogo. Zlepimo jo s krep selotejpom. Poleg tega pripravimo po pet listkov za vsakega. Vsak mora na te listke napisati, katera so pravila, ki bi lahko veljala pri vsaki igri; katere zapovedi bi lahko vedno uporabili. Ko vsak sam napiše na svoje listke, se pogovorimo v skupini, kaj je res potrebno za dobro igro. Pri tem bodite animatorji kritični in res poskušajte utemeljiti vsako »zapoved«. Tako skozi pogovor izluščimo 10 zapovedi igre. Te lepo prepisemo in jih nalepimo na žogo iz starega papirja. Nato se s to žogo lahko igramo igro kolosej (glej pri katehezah za mlajše).

MOŽNOST 2: NAŠA IGRA

Skupina naj si izmisli novo igro, ki bo vključevala vse (mlade, stare ...), ki bo pravična (če je slučajno kje možnost goljufanja, je to potrebno izničiti), ki bo čim bolj preprosta (po možnosti brez pripomočkov ali s takimi, ki jih lahko najdemo kjerkoli), ob kateri se bomo vsi veselili in katere glavni cilj ne bo, da nekdo zmaga.

Če vzamemo drugo dejavnost kot nadaljevanje prve, ob sestavljanju igre upoštevamo naših 10 zapovedi za dobro igro.

MOLITEV

Na sredino položimo križ in ob križ žogo kot današnji simbol.

Znamenje križa

V Matejevem evangeliju beremo:

▶ *Preberemo odlomek Mt 25,14–30.
Glej OZNANILO na prejšnji strani.*

Nebeški Oče, tudi za igro nam naklanjaš različne talente. K tebi se obračamo, da nam daš moči, da bomo znali te talente dobro unovčiti. Zato skupaj molimo:

Oče naš, Zdrava Marija, Slava Očetu, Znamenje križa

3. dan: PAZI, ČAS ZA DELO!

Vrednota: **DELO**

Simbol: **METLA**

Minuta modrosti: **Zaupaj v Gospoda in vztrajaj pri svojem naporu** (Sir 11,21).

CILJI:

doživljajski: Doživeti napor, vztrajnost in koristnost pri delu.

spoznavni: Spoznati, da je tudi najmanjše delo, narejeno iz ljubezni, veliko.

dejavnostni: Narediti kaj za skupnost (morda čistilna akcija).

SKUPNI UVOD

Voditelj: NO, zdaj pa si vzemimo minuto časa za ... DELO!

Na sceni je prometni znak DELO NA CESTI.

Animator *(se pripelje z avtomobilom in se pritožuje nad prometom):* Kaj se dogaja tukaj? Spet bom zamudil! Pa tako se mi mudi ...

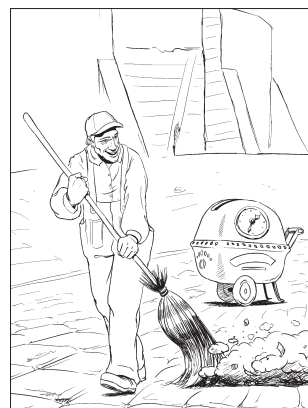
Voditelj *(lahkotno pristopi z druge strani in mirno vpraša):* Kaj je narobe?

Animator *se še bolj razjezi in se pritožuje nad zastojem.*

Voditelj *(ga potolaži):* Pogledaj, vedno si moramo znati vzeti čas. Tudi za pot na delo. Kar koli se ti

že dogaja, se dogaja z razlogom. Zato je pomembno, da zaupamo v Gospoda, kjer koli že smo ... Čeprav ni vedno lahko. Tako kakor je rekel Martin Luther King: »Če vam je namenjeno, da ste cestni pometlač, pometajte tako, kot je Raffaelo slikal, Michelangelo kiparil, Shakespeare pesnil in Beethoven skladal. Pometajte tako dobro, da se bosta nebo in zemlja čudila: tukaj je pa živel veliki cestni pometlač.« Le poglejte, kaj se je zgodilo s pometlačem Pepijem v zgodbi. Tako vztrajen je bil sprva, korak za korakom, vzel si je čas za pometanje. Tudi Momo je rekel, da ni potrebno hiteti, saj ima vsaka stvar svoj čas. Brez pretirane naglice, pa ti vse uspe. In kako prav je razmišljal takrat.

Nato so ga sivi gospodje povsem prelisicili. Dirjal je sem in tja, pometal hitro, kot se le da, ne pa da bi si zares vzel čas za delo. Tako je postal nervozen, utrujen, nesrečen. Ko smo slabe volje, si težko zares vzamemo čas za delo in ga opravljamo z veseljem. Še težje pa takšne volje zaupamo v Gospoda in vztrajamo pri svojih naporih. Da bomo danes vztrajali pri našem delu, nas bo spominjala minut-

ka modrosti, ki pravi: *Zaupaj v Gospoda in vztrajaj pri svojem naporu* (Sir 11,21). Ne iščimo le tega, kako se bomo izognili stvarem, ampak se jih z veselim srcem lotimo, čeprav so naporne.

A – ZA MLAJŠE

Pesmi: Dajte Gospodu čast, Čas življenja, Naj bo lep ta dan, Pojte z menoj, Sedanji trenutek, Stvarnik zemlje in neba.

Pripomočki: Sveto pismo, metla, predvajalnik zgoščenk, glasba slovenske polke, papir, barvice, škarje, pisala, izrezani vrči (iz papirja), predlog za izdelavo kuverte, vreče za smeti.

VSTOPNO MESTO

Udeleženci skupine se zberejo v krog. Na začetku zapojete primerno pesem. V nadaljevanju animator povabi vse udeležence k »metla plesu«.

Ples gre takole: Za začetek potrebujete poskočno glasbo. Zelo dobra je slovenska polka! Na sredini kroga se zberejo pari tako, da ostane en plesalec brez soplesalke. Namesto »taprave« plesalke, pleše z metlo! Med plesom opazuje ostale pare in v nekem trenutku vrže metlo na tla. Ko pari zaslišijo metlin tresk, se morajo takoj med sabo zamenjati (ne sme se zgoditi, da nekdo ostane z istim plesalcem ali plesalko). Tisti, ki ostane sam, pleše z metlo. To lahko ponovite večkrat. Namesto udarca z metlo je lahko znak za menjavo plesalcev tudi to, da nekdo preprosto ustavi glasbo.

Zakaj vse se uporablja metla (ali pa sesalec, krpe)? Ali ste že videli koga, da je uporabljal metlo? Kdo jo uporablja na oratoriju? Kdo pa jo uporablja doma? Mama, oče, brat, sestra, jaz ...

Kaj vse še delajo starši poleg pometanja, sesanja? Pustim, da spregovorijo udeleženci skupine: hodijo v službo, delajo na kmetiji, pospravljajo, kuhajo ... Ali ste jim kdaj hvaležni za vse to?! Prisluhnimo zgodbi, ki nosi naslov »0 evrov«. (*Animator pripoveduje zgodbo s svojimi besedami. Med pripovedovanjem naj se čim bolj vživi v besedilo.*)

»Andrej je sedel za kuhinjsko mizo in molče nekaj vneto pisal v svoj zvezek. »Kaj pa tako pridno pišeš?« ga je vprašala mama izza štedilnika. »Račun zate!« je odvrnil in se ni dal motiti. »Sem pa res radovedna,« je dejala mama. »Boš že videla, ko bo gotov!« Ko je popisal ves list, ga je pokazal mami, ta pa ga je prebrala na glas:

Račun Andreja Novaka svoji mami

Pripravil sem mizo za kosilo	10 evrov
Vsak dan grem spat, ko mi rečejo	18 evrov
Pokosil sem travo	20 evrov
Šel sem v trgovino po mleko	17 evrov
Pospravil sem svojo sobo	18 evrov
Pazil sem na ta malo (3 popoldneve)	15 evrov
Nisem 'šprical' pouka, čeprav se mi ni dalo sedeti v razredu	10 evrov
Skupaj	108 evrov

Ko je mama prebrala nenavadni račun, se je morala nasmejati. Nato je vzela svinčnik in dejala:

»Zraven ti napišem še moj račun!«

»Tvoj račun?« se je začudil Andrej. »Si tudi ti kaj storila zame?«

»No, nekaj malega pa že,« je pokimala mama. Nato je zapisala:

8 let kuhala zanj	0 evrov
8 let prala zanj	0 evrov
10x skrbno iskala po trgovini pravo mero hlač in puloverjev	0 evrov
100 noči bedela ob njem, ko je bil bolan	0 evrov
Za vse, kar sem te dan za dnem naučila	0 evrov
<hr/> Skupaj	0 evrov

Andrej je pozorno prebral mamin račun. »Ampak mami, zakaj si povsod napisala 0 evrov?«

»Zato, ker mami naredi za svojega otroka vse zastonj.« Postal mu je nerodno. Opravičil se je mami, ker je tako zahteven in se ji do danes ni nikoli zahvalil za vse, kar stori zanj.

Kako je ravnal Andrej, kako mama? Staršem moramo biti hvaležni za vse, kar storijo za nas.

Kaj je danes vaše največje delo? Kaj pa šola, verouk, glasbena šola? Izpolnjevanje šolskih, veroučnih, glasbenih nalog je za otroke najpomembnejše delo! Kako opravljate to delo?

OZNANILO

Tudi Jezus je veliko delal. V delavnosti sta mu bila velik zgled mama Marija in njegov skrbnik Jožef. Ko je bil mlajši in vse do svojega tridesetega leta, je veliko pomagal Mariji, še več pa Jožefu v njegovi mizarški delavnici. Ob nji se je naučil veliko novega, hodil je tudi v tempelj, kjer se je naučil molitve in vse o zapovedih.

Kaj pa je bilo Jezusovo glavno delo, ko je začel hoditi po deželi? Oznanjal je evangelij. Vsem je želel povedati, da nas ima Bog zelo rad. Jezus nas odrešuje greha in vsega slabega. Kdaj in na kakšen način nam je to povedal? Vedno, ko si je vzel čas za bližnjega, se mu posvetil in mu pomagal. Nekega dne je bil povabljen na poročno praznovanje v galilejski Kani in tam je naredil nekaj zelo velikega, tako da to imenujemo prvi čudež. S tem se je njegovo delo začelo.

Tretji dan je bila svatba v galilejski Kani in Jezusova mati je bila tam. Na svatbo so bili povabljeni tudi Jezus in njegovi učenci. Ko je vino pošlo, je rekla Jezusu njegova mati: »Vina nimajo.« In Jezus ji je dejal: »Kaj imam s teboj, žena? Moja ura še ni prišla.« Njegova mati je rekla strežnikom: »Kar koli vam reče, storite.« Tam pa je stalo šest kamnitih vrčev za judovsko očiščevanje; držali so po dve ali tri mere. Jezus jim je rekel: »Napolnite vrče z vodo!« In napolnili so jih do vrha. Nato jim je rekel: »Zajemite zdaj in nesite starešini!« In nesli so mu. Ko je starešina pokusil vodo, ki je postala vino, in ni vedel, od kod je – strežniki, ki so zajeli vodo, pa so vedeli –, je poklical ženina in mu rekel:

»Vsakdo postreže najprej z dobrim vinom, in ko se ljudje napijejo, s slabšim, ti pa si dobro vino prihranil do zdaj.« Tako je Jezus v galilejski Kani naredil prvo od znamenj in razodel svoje veličastvo in njegovi učenci so verovali vanj.

Jn 2,1–12

Kaj nam pove ta dogodek? Kaj je Marija naredila? Zakaj? Jezus je na Marijino povabilo, naj pomaga družini, odgovoril: »Moja ura še ni prišla.« Na začetku se zdi, kot da jim noče pomagati, a kasneje pomaga vsej družini in jih tako reši velike sramote, da bi jim že na sam poročni dan zmanjkalo veselja (vino je znamenje veselja).

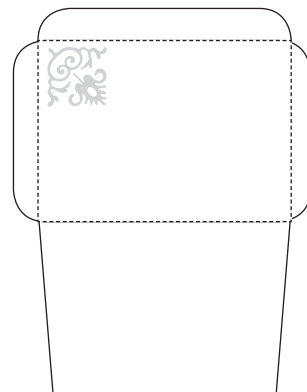
Kaj je naredil Jezus? Za koga je Jezus delal: zase ali za druge? Delo ima svojo vrednost, če je narejeno za drugega iz ljubezni. Ni najbolj pomembno, kako veliko naredimo, temveč kako naredimo in da smo pri delu vztrajni, pa četudi je naporno. K temu nas danes spodbuja tudi minutka modrosti: »Zaupaj v Gospoda in vztrajaj pri svojem naporu« (Sir 11,21). V zgodbi smo videli pometaća Pepija, ki je dejal: »Zamah za zamahom in vse bo v najlepšem redu ... korak za korakom.« Kasneje so ga sivi gospodje povsem zasvojili, tako je modri »preganjalec« smeti začel delati hitro, brez srca in neozirajoč se na druge. Z metlo v roki je hitel, da bi naredil čim več! Ali je prav, da samo delamo? Kaj se lahko zgodi, če delamo preveč? V zgodbi Pepi postane nervozen, utrujen, nesrečen in v resnici ima kljub skrbi, da ne bi zapravljal časa, časa vedno manj. Po vrhu vsega pa je na koncu ostal še sam, brez prijateljev.

Jezusovo glavno delo je bilo torej pomagati drugim. Kot je to storil v Kani, želi danes pomagati tudi nam, ker nas ima zelo rad. Kako nam Jezus pomaga? Daje nam zdravje, lahko se učimo, hodimo, govorimo, igramo ... Prav je, da tudi mi pomagamo drugim. Že prvi dan smo se pogovarjali o tem, za koga in zakaj vse si vzamemo čas. Zdaj si ga bomo vzeli za drugega.

DEJAVNOST

MOŽNOST 1: Napišejo oz. narišejo pismo (oz. priznanje) staršem ali pa osebi, ki veliko in dobro dela. V njem se jim zahvalijo za vse, kar storijo za njih. Sami lahko izdelajo tudi kuverto in jo okrasijo.

MOŽNOST 2: V dogovoru z ostalimi skupinami lahko izvedete v župniji, v kraju, kjer poteka oratorij, čistilno akcijo.

MOLITEV

Animator že pred katehezo izreže toliko vrčev, kot je udeležencev v skupini. Znamenje križa.

Na začetku molitve animator razdeli vrče vsem udeležencem skupine in jih povabi, da nanje vsak zase napiše oz. nariše, kaj je njihovo delo danes.

Vrče položimo k Jezusu (slika, ki je na sredi) ali pa jih nesite v cerkev in položite pred tabernakelj.

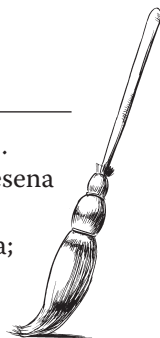
Prosimo Jezusa, naj napolni naše vrče s Svetim Duhom, da bomo delo, ki nam je zaupano, dobro opravljali in da bodo »vztrajali pri svojem naporu«. Skupaj molimo: Zdrava, Marija.

Znamenje križa.

B – ZA STAREJŠE

Pesmi: Mojstri dobrih del; Življenje je dar; Mnogo sem prehodil poti ...

Priporočki: platno v dveh barvah, šivanke, sukanec in škarje; daljša lesena palica, nekaj vrbovih vej in vrv ali žica; listi za ustvarjanje origami izdelkov; majhni listki za dobro delo in pisalo za vsakega udeleženca; vrečke za smeti, rokavice; Sveto pismo, misel Martina Lutra Kinga

VSTOPNO MESTO

MOŽNOST 1: PAZI, ČAS JE ZA DELO

Delo je naporno, če ga opravljaš vestno, a ni težavno, če ga opravljaš z ljubeznijo. Danes bomo poizkusili opraviti naporno in težko nalogo. Svinčnik, ki ga bomo privezali na vrv (dolgo približno 1 m), bomo poskušali vtakniti v plastenko. Najprej poskusimo s plastenko, ki ima širše grlo. Če udeležencem to prehitro uspe, »težavnost« povečamo na dva načina: vrv lahko navežemo na palico (dolgo okoli 60 cm); zamenjamo plastenko in uporabimo takšno z ožjim grlom.

MOŽNOST 2: ORIGAMI

Pripravite liste, iz katerih boste ustvarjali origami izdelke. Obstajajo knjige, kjer so predstavljene različne zahtevnostne stopnje in predlagamo vam, da izberete stopnjo, ki je primerna vaši skupini, saj bodo le tako otroci doživeli občutek vztrajnosti in napora ter občutili, da se je potrebno potruditi za končni izdelek. Ideje lahko najdemo tudi na <http://www.origami-club.com> in <http://dev.origami.com/diagram.cfm>

OZNANILO

Danes smo se morali že na začetku potruditi, da smo lahko nekaj naredili. Prerok Sirah takole piše, kako naj se trudimo:

Drži se svoje zaveze, posvečaj se ji, postaraj se pri svojem delu. Naj te ne presenečajo dela grešnika. Raje zaupaj v Gospoda in vztrajaj pri svojem naporu, zakaj v Gospodovih očeh je malenkost, da siromaka naglo in nenadejano obogati. Gospodov blagoslov je plačilo za pobožnega, on lahko v kratkem času omogoči razcvet njegovega blagoslova.

Sir 11,20–22

V odlomku prerok omenja pobožnega človeka. Pobožen človek ni le tisti, ki stalno moli. Pobožen človek je tisti, ki vedno postavlja Boga na prvo mesto.

Ne le pri molitvi, ampak tudi pri delu, igri, obedovanju ... Z vsakim svojim dejanjem sporoča, da v njem prebiva Bog, se zaveda te veličine in jo s preprostim zgledom poskuša približati tudi drugim. Si lahko predstavljate, da je za pobožnega Gospod pripravil blagoslov? Tako kot je zanj pripravil blagoslov, tako tudi pri vsakodnevnih naporih pripravlja plačilo. Bog želi, da bi znali ceniti že najmanjše delo, saj je vsako delo, če je le narejeno iz ljubezni, vredno in veliko. Želi, da bi znali ceniti svoje delo, ki ga opravljamo, ga pravilno načrtovati in razporejati svoj urnik. Želi, da bi znali biti hvaležni za skrb, ki smo je deležni od drugih. Prav tako pa pričakuje, da se bomo naučili ločevati med dobrim in boljšim in za sebe znali izbirati le najboljše.

Najlažje je le sedeti in čakati, kdaj se bo kaj naredilo. Ali pa na hitrico nekaj narediti, da imamo potem mir. Bog nam daje pomembno naročilo – da moramo svoje delo opravljati vestno in vztrajno. Tako kot na začetku Pepi. Ko ga je Momo vprašala če se ne boji cele ceste, ji je odgovoril, da ne, saj se je loteva korak za korakom. Tudi mi se moramo lotevati dela korak za korakom. Tisti, ki hodite v glasbeno šolo in igrate kakšen inštrument, že veste, kako je, da lahko dobro igraš. Potrebna je vaja in vaja in vaja in še enkrat vaja. Skoraj nihče se ne nauči igrati na inštrument čez noč. Ali pa dobri športniki, ki morajo kar naprej trenirati. Kakšna vztrajnost se pokaže pri teh, ki modelirajo. Košček za koščkom sestavljajo, dokler končno ne dobijo celote. Ali pa preprosto delo na polju.

Celo leto se je potrebno truditi in vztrajati kljub vsem vremenskim razmeram, da jeseni lahko poberemo pridelke. Naj se naša vztrajnost res kaže pri vsakem delu, najsi bo to pri pisanju domače naloge, pospravljanju sobe, branju knjige, igranju inštrumenta, treniranju, delu na polju ... Tudi tako bomo z našim življenjem oznanjevali drugim, da sledimo Kristusu, ki je sam vztrajal vse do smrti na križu. Dal nam je pomemben zgled, kako je potrebno vztrajati predvsem takrat, ko se cel svet zgrinja na nas in ko se nam zdi, da ni rešitve. Takrat je še posebno pomembno, da vztrajamo pri svojem delu. Namreč naša vztrajnost in naši naporji bodo obrodili sad.

Ko bomo stopili pred Nebeškega Očeta, nas ne bo vprašal, koliko bližnjic smo ubrali, koliko ur smo presedeli pred televizorjem ali pred računalnikom. Vprašal pa nas bo, koliko časa smo namenili delu, koliko našega dela smo z naporom opravili in kako vztrajni smo bili pri tem. Vprašal nas bo tudi, koliko ljubezni smo vložili v svoje delo. In to bo tisto, kar bo štel.

DEJAVNOST

MOŽNOST 1: ČISTILNA AKCIJA

V domačem kraju organizirajmo čistilno akcijo in se potrudimo, da bomo za seboj pustili prostor lepši, kot smo ga prejeli. S tem ko bomo čistili okolico, bomo pripomogli k čistejši naravi, poleg tega bo to super reklama za naš oratorij in priložnost, da ljudi povabimo na zaključno prireditev. Naredite načrt za čiščenje okolice in ga tudi izpeljite. Pri tem lahko naredimo načrt, kdaj v dnevnu si bomo vzeli čas in pospravili našo okolico (lahko vsak dan do konca tedna), lahko točneje določimo prostor (župnišče, prostor za kateheze, prostor za delavnice, župnijsko dvorišče ...).

MOŽNOST 1: MOJA ODGOVORNOST

Se zavedaš, kaj lahko osebno narediš za skupno dobro? Ne? Pomisli, česa je potreben vaš oratorij? Morda povsod po tleh ležijo papirčki in jih nihče ne pospravi. Morda vedno iščejo nekoga, ki bi skrbel za praznjenje koša? Ko se odločiš za eno stvar, s katero se boš trudil skozi teden, z lepimi črkami na list napiši svojo odločitev. Nato s svojo odločitvijo počakaj do molitve, kjer boš lahko Boga prosil, da ti pri tvojem trudu pomaga.

MOLITEV

Znamenje križa

Martin Luter King pravi: »Če vam je namenjeno, da ste cestni pometač, pometajte tako, kot je Raffaello slikal, Michelangelo kiparil, Shakespeare pesnil in Beethoven skladal. Pometajte tako dobro, da se bosta nebo in zemlja čudila: tukaj je pa živel velik cestni pometač.«

Jezus, prosim te, da mi uspe v tem tednu ... (Če smo uporabili Dejavnost 1, prosimo le, da bi nam uspela čistilna akcija. Če smo uporabili Dejavnost 2, prosim za to konkretno dejavnost, za katero sem se odločil, da jo bom opravljal.)

Zaupajmo v Gospoda in vztrajajmo pri svojem naporu. Sedaj pa skupaj zmolimo:

Oče naš, Slava Očetu, Znamenje križa

4. dan: PAZI, ČAS ZA MEDIJE!

Vrednota: **MEDIJI**

Simbol: **ČASOPIS**

Minuta modrosti: **Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu** (Mr 16,15).

CILJI:

doživljajski: Doživeti, da sem lahko medij.

spoznavni: Spoznati raznovrstne medije in njihovo pozitivno oz. negativno plat.

dejavnostni: Ta dan sporočiti dobro novico.

SKUPNI UVOD

Voditelj: NO, zdaj pa si vzemimo minuto časa za ... MEDIJE!
Animator (sedi na klopi in prebira naslove v časopisu):

zgodila se je prometna nesreča, oropali so banko, oče ustrelil mater in otroka ...

Voditelj pride mimo s Svetim pismom v roki.

Animator ves žalosten pove, kaj vse se je zgodilo.

Voditelj (mu izroči Sveto pismo in reče): Raje preberi naslove v tej knjigi.

Animator (odpre Sveto pismo in bere): Jezus ozdravi gobave, Jezus nasiti množico ... Vau! To se pa sliši zelo dobro. Kaj pa naj zdaj?

Voditelj: Pojdi in to povej drugim. Tako jih boš osrečil.

Animator *vesel odide.*

Voditelj: Ste videli, kako pomembno je, da sporočamo ljudem vesele novice? Tako tudi oni postanejo bolj veseli, nasmejani in boljše volje. Kakšna škoda, ker so mediji polni žalostnih zgodb. Saj s tem tudi mi postanemo bolj zagrenjeni in žalostni. In kaj se je v zgodbi zgodilo z Niko?

Sivi gospodje so uporabili svoj vpliv, da so jo postavili v medijski prostor, sama pa je mislila, da je postala pomembna zaradi svojih zgodb. Ni pa se zavedala, da je sedaj v njihovih rokah in jo lahko naredijo povsem nepomembno v katerem koli trenutku. In kaj je storila Momo? Želela je preprečiti ta slavni nastop in s tem zavarovati Niko. Želela je, da se sporočajo resnične, vesele stvari, ne pa umetne in lažne. Ali veste, kako se evangeliju reče z drugimi besedami?

Veselo, dobro oznanilo; kako nas ima Bog rad, kako želi, da ga imamo tudi mi radi, koliko dobrih stvari je naredil, vsi njegovi čudeži in še mnogo drugih dogodkov. Bog nam daje tudi posebno nalogo, o kateri govori evangelist Marko. Pravi, naj gremo po vsem svetu in oznanjamo evangelij vsemu stvarstvu.

Tudi danes. In na to nas bo spominjala minutka modrosti: *Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu* (Mr 16,15). Se sliši kar težko, kaj? Iti po vsem svetu. Ja, cel svet je velik zalogaj. A ne pozabimo, da se svet začne tu, sedaj. Jezus nas vabi, da naprej povemo evangelij, torej veselo novico, svojim staršem, sošolcem, prijateljem, sorodnikom. Vsem, ki jih poznamo, moramo povedati, kako je Bog dober, kako nas ima rad. Tako bomo oznanili veselo novico vsemu svetu.

A – ZA MLAJŠE

Pesmi: Ko Jezus je začel učiti, Aleluja, Jezus je kralj, Jezus se ob morju ustavi, Stvarnik zemlje in neba, Pusti svoj dom.

Pripomočki: Sveto pismo, A4-listi, pisala, iz papirja narejen mikrofون in ekran, plakati, različni časopisi, barvice, risalni listi, flomastri, izrezani mobiteli.

VSTOPNO MESTO

Animator za začetek izbere primerno pesem in eno izmed iger, kot je »telefon« ali »fax«.

Telefon – Udeleženci skupine se usedejo v krog. Prvi si izmisli besedo, stavek in jo zašepeta svojemu desnemu sosеду na uho. Ta jo spet pove svojemu desnemu sosеду. Zadnji pove besedo ali stavek naglas. Upam, da isto, kot je povedal prvi, ki si jo je izmislil!

Fax – Udeleženci skupine se razporedijo po parih. Drug drugemu s prstom narišeta na hrbet eno stvar (sonce, hišo, luno ...). Vsak mora ugotoviti, kaj mu je drugi narisal.

V nadaljevanju se udeleženci skupine razdelijo v pare. Po pari se pogovarjajo o tem, kaj vse delamo na oratoriju, o čem se pogovarjamo? Kakšen je naslov oratorija? Kako se počutijo? Nato na čim bolj zanimiv način predstavita ostalim udeležencem skupine to, kar sta si podelila. Animator lahko pripravi iz papirja in palice preprosti mikrofona in iz velike škatle izreže ekran. Udeleženca, ki se predstavljata, govorita na mikrofona in stopita za ekran ter tako predstavita drug drugega. Da bo stvar še bolj zanimiva, je lahko nekdo povezovalc programa »Oratorij 2010 – Pazi, čas!«, vmes pa zapojete še kakšno pesem.

OZNANILO

Kaj smo videli? Kje? Ekran nas spominja na televizijo ali internet. Televizija in internet sta dva izmed pomembnih medijev. Kaj so mediji? To so sredstva oz. poti, preko katerih drugemu nekaj sporočamo. Kot kristjani smo poklicani, da sporočamo vesele novice in se borimo proti slabemu. Ali so že objavili kdaj kakšno tvoje besedilo ali risbo? Kje? Katere medije poznaš? Animator prinese Delo, Mavrico, Ognjišče, lanski oratorijski časopis, Sveto pismo, križ, računalnik, mobitel, Lady, Pil ... in povabi udeležence skupine k pogovoru. Skupaj naštejete različne medije.

O kom poročajo mediji? O ljudeh, raznih dogodkih, spoznanjih ...

Ali sem lahko tudi jaz medij? Da. Kot pri igri na začetku kateheze.

Kako pa mislite, da je ves svet izvedel novico o Jezusovem življenju, smrti in vstajenju? Prvi učenci so šli in vsem govorili o Jezusu. Komu se je najprej prikazal? Ženam, Mariji Magdaleni. Kako pa je Marija Magdalena sporočila, da je Jezus živ? Kako je bila medij za Jezusove učence?

Marija pa je stala zunaj pred grobom in jokala. Med jokom se je sklonila v grob in zagledala dva angela v belih oblačilih. Sedela sta eden pri vzglavju in eden pri vnožju, kjer je bilo položeno Jezusovo telo. Rekla sta ji: »Žena, zakaj jokaš?« Dejala jima je: »Mojega Gospoda so odnesli in ne vem, kam so ga položili.« Ko je to rekla, se je obrnila in zagledala Jezusa. Stal je tam, pa ni vedela, da je Jezus. Jezus ji je rekel: »Žena, zakaj jokaš? Koga iščeš?« Mislila je, da je vrtnar, in mu rekla: »Gospod, če si ga ti odnesel, mi povej, kam si ga položil, in ga bom jaz odnesla.« Jezus ji je dejal: »Marija!« Ona se je obrnila in po hebrejsko rekla: »Rabuní« (kar pomeni Učitelj). Jezus ji je rekel: »Ne oklepaj se me! Kajti nisem še šel gor k Očetu; pojdi pa k mojim bratom in jim povej: ›Odhajam gor k svojemu Očetu in vašemu Očetu, k svojemu Bogu in vašemu Bogu.‹« Marija Magdalena je šla in učencem sporočila: »Gospoda sem videla,« in to, kar ji je povedal.

Jn 20,11–18

Marija je šla h grobu. Tam je srečala Jezusa. Najprej ga ni prepoznala. Ko pa ga prepozna, jo Jezus sam pošlje, naj gre in učencem oznani, da je vstal. Njeno sporočilo je jasno: »Gospoda sem videla.« Tudi vsak izmed nas je, kot je bila Marija Magdalena, medij, ki nekaj sporoča. Največkrat težko zdržimo, da ne bi nikomur nič povedali o tem, kaj se nam je zgodilo. Ali je vseeno, kaj rečemo, naredimo? Ne. Kaj pa je pomembno? Da smo dobri, ljubeznivi, iskreni, da sporočamo drugim resnico in da pomagamo drugim, da so boljši. Tudi s

tem, kako sedim, govorim, se jokam, smejim, delam ... z vsem nekaj sporočam o sebi in o drugih.

Ali se lahko preko medijev tudi naučimo kakšno stvar? Kaj? Kuhati, ustvarjati, dobimo znanje o svetu, zgodovini ... Pa so vsi mediji dobri? Ne. Kako to? Ker mi ne pomagajo, da bi bil boljši, da bi spoznal kaj novega, ne govorijo resnice in mi zato škodujejo. Kaj se je zgodilo v zgodbi z Niko? Kako je postala slavna? Sivi gospodje organizirajo veliko medijsko akcijo, v kateri povabijo vse ljudi na medijski dogodek leta: »Nastop 'mega' zvezdnice Nike!« Niko so prepričali, da je pomembna, niso pa ji povedali, da je njeno življenje sedaj v njihovih rokah in da jo lahko vsak trenutek naredijo za nepomembno.

Največkrat se zgodi isto z junaki resničnostnih šovov, kot so Kmetija, Big brother ... Ali gledate te nanizanke? Koliko časa jim namenite? Ali mislite, da je vse to, kar nam te nanizanke predstavljajo, res? Kaj zbudijo v nas? Veselje ali nemir, spoštovanje do drugega ali egoizem? V naše srce vstopi vse tisto, kar mi sami dovolimo. Lahko so to evangeljske besede ali pa grde besede, misli. Bodimo »izbirčni« pri tem! Dopustimo, da v nas vstopijo le dobre stvari, slike, evangeljske besede! Le tako bomo uresničevali današnjo minutko modrosti, ki pravi: »*Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu*« (Mr 16,15).

DEJAVNOST

Prav je, da vsem povemo, kako lepo je na našem oratoriju. Otroci napišejo, narišejo lepe dogodke iz oratorijskega dogajanja. Animatorji jih zberejo in spejejo v knjižico. Lahko podajo poročilo o dogajanju tudi v obliki messengerja, facebooka. Vsak udeleženec dobi risalni list, na katerega nariše en oratorijski dogodek, nato pa vsak udeleženec skupine doda še svoj komentar.

Če imate na oratoriju novinarsko delavnico, ki predvideva izdajo oratorijskega časopisa ali izdelavo reportaže na domači internetni strani, to vključite vanjo.

MOLITEV

Animator vnaprej izreže iz papirja toliko mobitelov, kot je udeležencev v skupini. Na sredo kroga postavite Sveto pismo in prižgano svečko. Vsak udeleženec skupine dobi iz papirja izrezan mobitel in pisalo.

Znamenje križa.

Pesem: Stvarnik zemlje in neba.

Jezus ima danes moje roke, moje noge, misli, glas ... prosimo ga, da bi z veseljem oznanjali njegovo besedo. Jezus računa na nas in nam sporoča, da nam daje danes čas, da gremo in govorimo drugim o njem!

Vsak na mobitel zapiše sporočilo: »*Pazi, danes ti dajem čas, da greš in še drugim govoriš o meni! Jezus.*«

Molitev zaključimo s skupno prošnjo, naj nam Jezus pomaga, da bi bili vedno in povsod njegovi veseli oznanjevalci. Skupaj zmolimo očenaš in zdravamarijo.

Znamenje križa.

B – ZA STAREJŠE

Pesmi: Jezus se ob morju ustavi; Mladost, več kot norost;

Mnogo poti; Hej brat

Pripomočki: Sveto pismo, pisala, listi, plakat, svetopisemske misli

VSTOPNO MESTO

MOŽNOST 1: TELEFONČKI

Posedemo se v krog. Povemo, da se bom šli telefončke. Pri tem smo pozorni, da uporabimo besede ali stavke, primerne starosti udeležencev. Lahko tudi pripravimo nekaj lističev, na katere napišemo različna vesela sporočila, ki jih udeleženci izžrebajo in nato sporočajo naprej.

Pogovorimo se, kaj je vsak posameznik pravzaprav počel pri tej igri – sporočal naprej.

MOŽNOST 2: REKLAMA

Povprašamo, če se kdo spomni kakšne reklame. Izmed naštetih izberemo eno in jo tudi uprizorimo. Pogovorimo se, v čem je naša reklama ostala enaka tisti na televiziji – v bistvu, v sporočilu. Kaj je pravzaprav namen vsake reklame? Oglaševanje oziroma prepričevanje za določen predmet ali idejo.

OZNANILO

Tudi Jezus je na nek način spodbudil, da bi stvari, ki jih je on povedal, oznanjevali naprej. V Markovem evangeliju beremo takole:

Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu! Kdor bo sprejel vero in bo krščen, bo rešen, kdor pa ne bo sprejel vere, bo obsojen. Tiste pa, ki bodo sprejeli vero, bodo spremljala ta znamenja: v mojem imenu bodo izganjali demone, govorili nove jezike, z rokami dvigali kače, in če bodo kaj strupenega izpili, jim ne bo škodovalo. Na bolnike bodo polagali roke in ti bodo ozdraveli.

Mr 16,15–18)

Jezus da apostolom veliko moč. Da jim moč izganjati hude duhove, moč zdravljenja. Z vsem tem pa jim daje tudi veliko odgovornost. Odgovornost, da to, kar bodo delali, oznanijo tudi z besedami. Naročil jim je, naj vsem ljudem prinesejo evangelij, kar pomeni veselo novico. Jezus ni učil, kako hudobni so ljudje, kako se je potrebno proti komu upreti. Jezus je rekel, da *nastavi še levo lice, če te kdo bije po desnem* (Mt 5,39). Tako nas Jezus še danes uči, da je vesela novica dobra novica in hkrati tista, ki jo je potrebno širiti. Poleg tega je Jezus vsakemu izmed nas dal podobno nalogo – da smo s svojim življenjem tudi mi oznanjevalci veseliga sporočila. Da moramo biti mi tisti, ki bomo ponesli pravo novico med ljudi.

V zgodbi smo videli Momo, kako je želela Sivim gospodom preprečiti, da bi zavajali ljudi. Momo je želela, da bi ljudje videli resnico. Tudi naša naloga, naloga vsakega izmed nas je, da ljudem ponesemo Resnico. Ali lahko to naredimo le s plakati? Kaj pa recimo pri vsakem obroku, lahko tudi oznanjujemo Resnico? Seveda; že s tem ko se pokrižamo, pokažemo, kdo nam je podaril vse te dobrote. Kaj pa pri pogovoru? Kakšen besednjak uporabljaj?

Tudi s tem, da ne preklinjam, lahko širim Resnico. Vse te malenkosti so moje oznanjevanje in so tako pomembne, kot če bi na plakat napisal, da verujem v Jezus Kristusa, ki je dal življenje za nas. Da tega ne bi pozabili, imamo poseben medij, ki se mu reče Sveto pismo. To je knjiga veselega oznanila. In vanjo lahko vedno pogledamo in bomo skoraj gotovo našli kakšno veselo novico, ki jo bomo lahko povedali naprej.

Pravo nasprotje Svetega pisma je lahko televizija. Le-ta nas prepričuje v vse mogoče stvari. Še posebno televizijske reklame »topshop«, ki nas prepričujejo, kako nujno potrebujemo gospodinjski pripomoček, razgibalno orodje ali le nekaj za na steno. Ali res potrebujemo vse sesalce, naprave za shujševanje, pečice, modelče za piškote ... Niti ne. A reklame nas z vsemi možnimi besednimi igrami želijo prepričati, da jih potrebujemo. Poleg tega nam kažejo slike, ki nam pokažejo ravno to, kar želimo videti, a to velikokrat ni skladno z resnico.

Kako hitro se prepustimo takšnemu prepričevanju? Kako hitro si tudi sami želimo vseh »sladkosti«, ki nam jih ponujajo? Mar niso stvari, ki jih že imamo, čisto dovolj? Mar niso modelčki za piškote, ki jih je uporabljala stara mama, še vedno dobri? Kaj pa je narobe z našo pečico? Ali ni veliko bolj koristno, da se odpraviš na sprehod s prijateljem, kot da sediš pred televizorjem s pasom, ki naj bi te naredil super suhega? Če dobro pomislimo, ničesar, kar nam ponuja televizija, ne potrebujemo. A vseeno nas reklame velikokrat zapeljejo.

Tudi zaradi tega moramo biti mi tisti, ki bomo znali reči »ne« slabemu. Kot nas je nagovoril svetopisemski odlomek (*bolniki bodo ozdraveli* (Mr 16,18)), moramo biti mi tisti, ki bomo lahko druge ljudi prepričali, da ni vse zlato, kar se sveti in kar nam ponuja televizija. Hkrati pa je pomembno, da vztrajamo pri širjenju vesele in dobre novice, katere začetek je zagotovo v Svetem pismu.

DEJAVNOST

MOŽNOST 1: ORATORIJSKE NOVIČKE

Danes se bomo lotili sestavljanja dobre novice. In sicer se bo vsak potrudil in čim bolj zanimivo napisal eno dobro, veselo, razigrano novico z oratorija. Ta novica se lahko nanaša na kateri koli del oratorijskega dne. Naj bo čim bolj osebna, kar pomeni, da sem jo res doživel jaz. Če komu uspe dokaj hitro napisati, svojo veselo novico še ilustrira. Te novičke lahko uporabimo tudi pri izdaji oratorijskega glasila. Novico lahko objavimo tudi na župnijski spletni strani ali na www.oratorij.net.

MOŽNOST 2: VABILO K MAŠI

Tudi mi bomo danes naredili posebna vabila. Mi ne bomo nikogar odganjali, ampak ga bomo poskušali pritegniti. Namreč poskušali bomo sestaviti vabilo, »oglasni« plakat k zaključni sveti maši. Pri tem imejmo pred očmi dve stvari: poskušajmo privabiti čim več ljudi in ne pozabimo, da vabimo ljudi k SVETI maši – ne na kakšen koncert, predstavo ali kaj podobnega, ampak na srečanje z Jezusom, ki je naš Bog. Vabilo lahko oblikujemo na majhne letake, lahko na plakate, lahko pa se tudi sami odpravimo »na ulico« in osebno povabimo ljudi.

MOLITEV

Vsak pred molitvijo izžreba svetopisemsko misel, ki smo jih predhodno pripravili.

Znamenje križa

Nebeški Oče, tudi ti nam nenehno sporočaš vesele novice. Tvoj časopis je Sveto pismo. Vsakemu izmed nas naklanjaš posebno sporočilo. (Vsak prebere svetopisemsko misel, ki jo je izžrebal.)

Slava Očetu, Znamenje križa

5. dan: PAZI, ČAS ZA NEDELJO!

Vrednota: NEDELJA

Simbol: URA

Minuta modrosti: **In Bog je blagoslovil sedmi dan in ga posvetil** (1 Mz 2,3).

CILJI:

doživljajski: Razveseliti se nedeljskega praznovanja.

spoznavni: Spoznati, da je sv. maša nepogrešljivi del nedelje.

dejavnostni: Pripraviti zaključno nedeljsko sveto mašo.

SKUPNI UVOD

Voditelj: Vzemimo si minuto časa za ... NEDELJO!

Voditelj: Pojdite v miru!

Vsi animatorji: Bogu hvala.

Animator: Uh, pa je res že toliko ura, da je konec oratorija?«

Voditelj: Ne, zdaj se šele začnema.

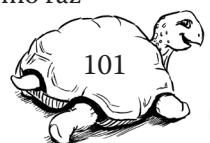
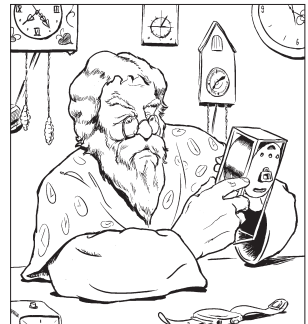
Animator: Kako? Ali ne reče to župnik, ko je konec svete maše?

Voditelj: Ja.

Animator: Kakšno povezavo ima to z našim oratorijem?

Voditelj: Pa še kakšno! Bog računa na nas in nam daje čas! V zgodbi smo videli Mojstra Urnika, ki je gospodar vsega časa. V njegovem kraljestvu čas je in bo vedno. Kako mi merimo čas? Z uro. Na to nas bo spominjal današnji simbol: ura. Lahko se malce poigrate s številkami: koliko ur ima dan, koliko je to minut, sekund. Vse te ure, minute, sekunde nam daje Bog. Bog je tisti, ki ima čas, zato si vedno vzame čas za nas, hodi z nami in nam pomaga.

Prav je, da si tudi mi vzamemo čas za Boga in ne samo za delo, kot smo videli v začetku zgodbe. Momo je neuspešno pregovarjala Tilna, Pepija in Žano, da so jih sivi gospodje ogoljufali. Prinesli so jim denar, ne pa veselja, prijateljstva, dobrote. Kaj pa je odkrila Momo ob srečanju z Mojstrom Urnikom? Odkrila je velik pomen nedelje. Že sama beseda »nedelja« nam govori o tem: »ne-delaj«. To je dan, 24 ur, ki pripada samo Bogu in bližnjemu. Danes bomo raz-

mišljali še posebej o nedelji in njenem najpomembnejšem dogodku: sveti maši. Na to nas bo spominjala tudi minuta modrosti: *In Bog je blagoslovil sedmi dan in ga posvetil* (1 Mz 2,3).

Jezus nam daje pri sveti maši svoj mir, še več, daje nam samega sebe. In želi, da bi ga prinašali tudi drugim. Toda, kako bom delil Kristusov mir drugim, če v nedeljo ne grem k sveti maši? Če se v obhajilu ne srečam z njim? Težko. Tistega, česar nimamo, ne moremo podariti drugemu. Tudi Momo ne bi mogla pomagati svojim prijateljem, če ne bi šla do Mojstra Urnika! Sveta maša je začetek našega življenja, iz nje prejemamo moč za vsakdanje napore in težave.

A – ZA MLAJŠE

Pesmi: Kakor je bil ta kruh; Danes je dan; Glej na te darove; Miza; Hvalnico pojem Bogu; Tu smo zbrani; Ljubezan me spreminja; O Gospod, studelec vse dobrote; Da, Gospod, dober si; Glejte, sejalec gre sejat.

Pripomočki: Sveto pismo, beli krogci, rdeče kapljice, prt, krožniki, pribor, kozarec, servet, cvetje, slika patene, ciborija in keliha, korporala in drugih drž duhovnika pri sveti maši (najdeš jih na www.oratorij.net), pobarvan-ka *K sveti maši gremo*, pisala, beli listi, velik bel plakat.

VSTOPNO MESTO

MOŽNOST 1

Animator vnaprej pripravi dva plakata; na enega nalepi sliko patene ali ciborija, na drugega pa sliko keliha in ju postavi v sredino kroga.⁴

Udeleženci skupine na bel krogec (ki predstavlja Jezusovo telo) napišejo oz. narišejo, kaj se jim je v zadnjem tednu zgodilo lepega. Ko končajo, prilepijo krogec na plakat s sliko patene ali ciborija.

Nato pa še na rdečo kapljico (ki predstavlja Jezusovo kri) napišejo oz. narišejo, kaj jim je bilo v zadnjem tednu najtežje. Ko končajo, prilepijo kapljico na plakat s sliko keliha.

Sledi pogovor.

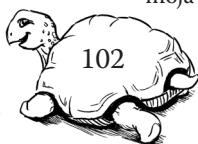
Ali ste že kje videli ti dve posodi? Kje? V cerkvi, pri maši. Kdo ju uporablja? Duhovnik. Kako ju imenujemo? Patena,⁵ ciborij⁶ in kelih⁷. Kam pa jih položi? Na oltar. Kaj vse je še položeno na oltar?

⁴ Sliko patene, ciborija in keliha najdete na www.oratorij.net.

⁵ **Paténa** je majhen ploščat krožnik (ali tudi skledica), kamor duhovnik med mašo polaga hostijo. Na pateno duhovnik navadno polaga tisto hostijo, ki jo potem tudi sam použije in je nekoliko večja od ostalih (zato da jo pri povzdigovanju ljudje lažje vidijo). Manjše hostije, ki jih duhovnik deli vernikom pri obhajilu, so navadno spravljene v ciboriju.

⁶ **Cibórij** je posoda, ki jo v Rimskokatoliški in v nekaterih drugih Cerkvah uporabljajo za shranjevanje posvečenih hostij. Je podobne oblike kot kelih, le da ima kovinski pokrov. Na pokrovu je pogosto majhen križ. Poleg tega je ciborij včasih pokrit s prtčem. Beseda ciborij izvira iz latinske besede cibum = hrana, obrok.

⁷ **Kelih** (latinsko calix) je posoda z dolgim pecljem, namenjena za pitje. V krščanstvu je kelih posoda za vino, ki pri evharistični daritvi pomeni navzočnost Kristusove krvi. Sveto pismo poroča, da je Jezus pri zadnji večerji ponudil apostolom kelih z vinom in jim rekel: »To je moja kri, kri zaveze, ki se preliva za mnoge« (Mr 14,24).

Lahko povabimo duhovnika, redovnico, starejšega ministranta, da spoštljivo predstavi svete posode in geste duhovnika med sveto mašo. Pri tem so vam lahko v pomoč slike, ki jih najdete na www.oratorij.net. Če tisti, ki to predstavlja, nima slike ali pripomočkov, lahko oltar in vse, kar je na njem, tudi nariše, medtem ko govori. Če imate možnost, si vse to oglejte v cerkvi.

Oltar je pokrit z belim prtom. Na njem ali ob njem so vedno križ, dve sveči in rože (le v postnem času rož ni). Pri darovanju ministranti prinesejo na oltar najprej korporal.⁸ Nanj duhovnik položi pateno, na kateri je velika hostija,⁹ v ciboriju pa je več manjših hostij in kelih, v katerega zlije vino in kapljico vode. Kaj se zgodi s hostijo, ko duhovnik moli posvetilne besede »*To je moje telo, ki se daje za vas*«? In kaj z vinom, ko moli nad njim posvetilne besede »*To je moja kri, nove in večne zaveze, ki se daje za vas*«? Postaneta Jezusovo telo in kri.

Tudi mi lahko Jezusu prinesemo na oltar vse, kar se nam zgodi. In Jezus da temu čisto nov pomen.

MOŽNOST 2

Udeleženci skupine pripravijo družinsko mizo. Pogrnejo prt, nanj položijo krožnike, kozarce, pribor, servet, jo okrasijo s cvetjem ... Sledi pogovor o tem, kaj vse se dogaja ob družinski mizi: družina obeduje, se pogovarja, moli. Kate-ri dan v tednu se družina še posebej zbere skupaj h kosilu? V nedeljo.

Ob nedeljah pa se zberemo še ob drugi mizi, ki ji pravimo oltar. Kje ga lahko najdemo? V cerkvi. Kaj vse je položeno na oltar?

Lahko povabimo duhovnika, redovnico, starejšega ministranta, da spoštljivo predstavi te svete posode in geste duhovnika med sveto mašo. Pri tem so vam lahko v pomoč slike, ki jih najdete na www.oratorij.net. Če tisti, ki to predstavlja, nima slike ali pripomočkov, lahko oltar in vse, kar je na njem, tudi nariše, medtem ko govori. Če imate možnost, si vse to oglejte v cerkvi. Za razlago glej 1. možnost.

OZNANILO

Kateri dan v tednu je posvečen Gospodu? Nedelja. Kaj to pomeni? Že beseda sama nam spregovori o njenem pomenu »ne – delaj«. Ta dan smo poklicani, da si vzamemo čas za Boga in za bližnjega. Minutka modrosti nam govori, da je nedelja sedmi dan, ki ga je Bog blagoslovil in posvetil (prim. 1 Mz 2,3). V pogovoru se lahko navežete na prvi dan, ko so udeleženci skupine

8 **Korporal** je prtiček kvadratne oblike in je pred uporabo po navadi zložen na tretjine po širini in po dolžini. Mašnik ali ministrant ga razgrne na oltarju in potem nanj odloži pateno ali ciborij s hostijami in kelih z vinom. Beseda »korporal« izvira iz latinske besede corpus = telo (corpus Christi = Kristusovo telo), saj na korporal duhovnik odloži posvečeno hostijo, ki predstavlja Kristusovo telo.

9 **Sveta hostija** je tanek okrogel kruh iz nekvašenega testa. Latinska beseda hostia pomeni žrtev. Kristjani verujemo, da se hostija (in vino) pri posvetilnem obredu na skrivnosten način spremenita v Jezusovo telo (in kri). To se zgodi vsakokrat pri sveti maši, ko duhovnik povzdigne kruh (in vino) ter moli. Posvečena hostija zato pomeni realno Jezusovo navzočnost in zahteva ustrezno spoštljiv odnos.

izdelovali uro, in jih vprašate, kaj je v nedeljo drugače. Kaj pravi Mojster Urnik o tem? Ali se kdo spomni? »Jaz pa jim dajem čas iz Kraljestva časa zato, da v nedeljo počivajo. In da slavijo Stvarnika, ki jim daje vse – tudi čas.« To je dan Gospodov, dan, ko se spominjamo Jezusovega vstajenja in ko vse pripada Gospodu. V središču dneva je srečanje z Jezusom pri sveti maši. Ponovi se isti dogodek, ki se je zgodil pri zadnji večerji in na križu: Jezus daruje samega sebe.

Ko je prišla ura, je sédel k mizi in apostoli z njim. In rekel jim je: »Srčno sem želel jesti z vami to pashalno večerjo, preden bom trpel, kajti povem vam, da je ne bom več jedel, dokler ne bo dopolnjena v Božjem kraljestvu.« In vzel je kelih, se zahvalil in rekel: »Vzemite to in si razdelite med seboj, kajti povem vam, odslej ne bom več pil od sadu vinske trte, dokler ne pride Božje kraljestvo.« In vzel je kruh, se zahvalil, ga razlomil, jim ga dal in rekel: »To je moje telo, ki se daje za vas. To delajte v moj spomin.« Prav tako je po večerji vzel tudi kelih in rekel: »Ta kelih je nova zaveza v moji krvi, ki se preliva za vas.

Lk 22,14–20

Jezus je obhajal z učenci zadnjo večerjo. Kaj to pomeni? Zadnja večerja imenujemo dogodek, ko je Jezus zadnjikrat večerjal z apostoli, preden je bil izdan in križan. Obhajal jo je v Jeruzalemu, in sicer v četrtek pred judovskim praznikom pashe.¹⁰ Izraelci so se s tem praznikom vsako leto spominjali izhoda iz egiptovske sužnosti.

Kristjani pa obhajamo in praznujemo spomin na Jezusovo zadnjo večerjo, in sicer na četrtek pred največjim praznikom: veliko nočjo. Na veliko noč se kristjani spominjamo največjega čudeža in temelja naše vere, ki je vstajenje Jezusa Kristusa od mrtvih. Jezus Kristus nas je s svojim trpljenjem in smrtjo odrešil, kar pomeni, da greh in smrt (ki nas delata sužnje) nimata zadnje in dokončne besede v našem življenju, ampak nam je Jezus odprl pot v večno življenje.

Pri zadnji večerji je Jezus Kristus postavil zakrament evharistije in zakrament mašniškega posvečenja. Jezus je dal učencem naročilo: »*To delajte v moj spomin.*« Glavno vsebino praznika torej izraža večerna sveta maša. Ko duhovnik obhaja sveto daritev, to dela v Kristusovi osebi, njemu da na razpolago svoj glas in roke, tako da velja, da Kristus sam daruje daritev Bogu Očetu za odrešitev sveta.

Kaj vse se dogaja pri sveti maši? Kako poteka? Sveta maša se začne z začetnim obredom, v središču sta dva glavna dela: besedno in evharistično bogoslužje, ki sta med seboj tesno povezana. Zaključí pa se s sklepnim obredom.

V nadaljevanju animator predstavi posamezne dele svete maše. Pri tem mu je lahko v pomoč ena izmed sledečih možnosti.

¹⁰ **Pasha** je čas, ko se Judje spominjajo izhoda iz Egipta, kjer so trpeli v suženjstvu. Dogodek podrobno opisuje Druga Mojzesova knjiga, ki se ravno zaradi tega imenuje tudi Exodus – Izhod.

MOŽNOST 1

Animator na plakat nariše posamezne dele in jih razloži. V pomoč vam je lahko naslednja shema.

Začetni obred 1. Priprava: doma, v cerkvi. 2. Začetni obred: vstopna pesem, uvod v sveto mašo, kesanje, Slava, glavna mašna prošnja.	
Besedno bogoslužje – 1. berilo: iz Stare zaveze (razen v velikonočnem času) – Spev z odpevom (največkrat so to psalmi) – 2. berilo: iz Nove zaveze – Aleluja – Evangelij – Pridiga – Izpoved vere – Prošnje za vse potrebe	Evharistično bogoslužje – Pripravljanje darov – Evharistična molitev – Obhajilni obred: Oče naš, obred sprave in miru, lomljenje kruha, Jagnje Božje, obhajilo – Molitev po obhajilu
	Zaključni obred – Oznanila – Mašnikov pozdrav in blagoslov – Odslovitev

A. Začetni obred

aa. Priprava

Na sveto mašo se začnemo pripravljati že doma. Lepo se oblečemo in pravočasno odidemo v cerkev. Ko vstopimo v cerkev, lepo pokleknemo in se pokrižamo z blagoslovljeno vodo. Medtem ko čakamo, da se bo začela sveta maša, pomislimo, kaj želimo danes prinesiti Jezusu na oltar, za kaj se mu želimo zahvaliti oz. kaj ga želimo prositi.

ab. Začetni obred

Sveto mašo začnemo z vstopnim spevom ali s primerno pesmijo. K oltarju pristopijo mašnik in njegovi pomočniki ministranti. Ob prihodu pred oltar se globoko priklonijo, v znamenje počastitve ga duhovnik poljubi. Vsi zbrani se pokrižamo, nato pa nas mašnik pozdravi in vsem pove, da je Gospod navzoč. S kratkim uvodom nas duhovnik povabi h kesanju.

Sledi Slava, ki je prastara hvalnica, s katero slavimo Boga. Moli se ob nedeljah in praznikih (razen v adventnem in postnem času). Lahko se tudi poje.

Začetni obred se zaključí z glavno mašno prošnjo, v kateri duhovnik zbere tudi vse naše molitve, prošnje in zahvale.

B. Besedno bogoslužje

Besedno bogoslužje se začne z branjem Svetega pisma. Svetopisemska berila so za vsak bogoslužni dan posebej zbrana v knjigi, ki se imenuje lekcio-nar.¹¹ Maše med tednom imajo eno berilo in evangelij, nedeljske in praznične pa dve berili in evangelij. Prvo berilo je iz Stare zaveze (razen v velikonočnem

¹¹ Beseda izvira iz latinske besede, ki pomeni, da je v tej knjigi branje.

času) in drugo iz Nove zaveze, sledi evangelij. Berila lahko berejo laiki ali mašni pomočnik, evangelij pa samo duhovnik. Po prvem berilu sledi spev z odpevom (največkrat je to psalm). Po drugem berilu sledi »Aleluja«¹² ali drug spev, kakor to predvideva čas cerkvenega leta. »Alelujo« molimo ali pojemo vse leto razen v postnem času. Sledi homilija ali pridiga. Ima jo mašnik ali diakon. Nagovori zbrano ljudstvo tako, da spregovori o Božji besedi, o prazniku oz. o drugi temi, ki je za vse zbrane pomembna. Besedno bogoslužje se zaključí z izpovedjo vere in s prošnjami vernikov za vse potrebe. Redno se prosi za štiri namene: za potrebe Cerkve; za vladajoče in za blagor vsega sveta; za trpeče v katerikoli stiski; za krajevno občestvo. Lahko pa se dodajo še druge prošnje.

C. Evharistično bogoslužje

Evharistično bogoslužje je sestavljeno iz pripravljanja darov, evharistične molitve in obhajilnega obreda.

Medtem ko se poje pesem, na oltar prinesemo darove – kruh in vino, ki bodo po klicanju Svetega Duha postali Kristusovo telo in kri. Na oltar lahko verniki prinesemo tudi svoje darove. Ob nedeljah in praznikih verniki darujejo svoj dar v pušico za potrebe občestva in cerkve, kateri pripadamo. Evharistična molitev je središče celotnega obhajanja mašne daritve in se zaključí tako, da mašnik dvigne posvečeni kruh in vino (povzdigovanje) ter moli: »Po Kristusu, s Kristusom in v Kristusu ...«

Obhajilni obred je sestavljen iz več delov: Očenaš. Obred sprave in miru. Obred lomljenja kruha. Jagnje Božje. Med lomljenjem kruha molimo ali pojemo vzklik »Jagnje Božje«. Mašnik nato pokaže vernikom evharistični kruh in povabi h Gospodovemu obedu. Sledi obhajilo. Po obhajilu je primerna kratka tišina in molitev po obhajilu.

D. Sklepni obred

Sestavljen je iz naslednjih delov:

- Kratka oznanila, če so potrebna (ponavadi so ob nedeljah).
- Mašnikov pozdrav in blagoslov.
- Odslovitev. Mašnik ali diakon odslovi občestvo ali sveti zbor z naročilom, da se vsak vrne v svoje vsakdanje življenje in z dobrimi deli slavi Boga ter služi bližnjim.

MOŽNOST 2

V nadaljevanju vam je lahko v pomoč pobarvanka *K sveti maši gremo* (Ognjišče 2007), ki na preprost in zelo dinamičen način prikaže potek svete maše in pomen njenih posameznih delov. Ob tem, ko udeleženci skupine opazujejo slike ali rešujejo nekatere uganke, jim razlagate posamezne dele svete maše. Sledite lahko preprosto razlagi, ki je ob vsaki risbi.

¹² Beseda je sestavljena iz halel in Jah, kar pomeni hvalite, slavite Jahveja, Boga.

MOŽNOST 3

Kviz. Udeleženci skupine lahko tekmujejo posamezno ali pa jih razdelite v dve, tri podskupine. Dobro je, da si preberete 1. možnost, ki opisuje posamezne dele svete maše, da vas udeleženci skupine ne spravijo v zadrego. Podčrtani odgovori pomenijo pravilno rešitev. Vprašanja, ki se vam zdijo pretežka, lahko izpustite ali pa preoblikujete, da bodo primerna za skupino, ki vam je zaupana. Namen kviza je, da preko vprašanj in odgovorov utrdite v udeležencih skupine poznavanje svete maše in razložite njene posamezne dele.

1. Ljudje, ki vstopajo v cerkev

Kdor pride v nedeljo k sveti maši, pride z razlogom.

Kateri razlog je pravi?

- a) Ker gredo k sveti maši tudi vsi moji prijatelji.
- b) Ker me vznemirja, če ne grem k sveti maši.
- c) *Ker je to temeljna dolžnost vsakega kristjana.*

2. Uvodna pesem

Zakaj pojemo ob začetku svete maše?

- a) Da nehamo klepetati.
- b) *Pesem nas poveže, preko nje izrazimo našo vero v Jezusa, hkrati pa smo veseli, da smo lahko skupaj v Očetovi hiši.*
- c) Ker je to priložnost, da z nastopom pokažem, kako lep glas imam.

3. Kesanje

Zakaj se sveta maša začne vedno s prošnjo za odpuščanje?

- a) Da nam ni treba k sveti spovedi.
- b) S tem se mi ni treba drugemu opravičiti.
- c) *Ker kot kristjan vem, da sem grešnik in potrebujem odpuščanja.*

4. Prvo berilo

Ali je res, da je prvo berilo iz Stare zaveze?

- a) Da, vedno.
- b) *Da, skoraj vedno.¹³*
- c) Nikoli.

Zakaj se pri sveti maši berejo knjige Stare zaveze?

- a) Ker so to dogodki, ki so zanimivi.
- b) *Ker je to Božja beseda, ki govori o zgodovini odrešenja in napoveduje Jezusov prihod.*
- c) Ker tega ne beremo v šoli.

Prvemu berilu sledi spev z odpevom (največkrat je to psalm), pri katerem se ponavlja odpev. Kakšen je njegov namen?

- a) Ponoviti z drugimi besedami sporočilo psalma.
- b) *Pomaga, da sprejmemo globlji smisel prebrane Božje besede in da nanjo odgovorimo z molitvijo psalmista.*
- c) Da dodamo različnost svetopisemskih besedil.

¹³ V velikonočnem času se bereta obe berili iz Nove zaveze.

5. Drugo berilo

Iz katerega dela Svetega pisma je vzeto drugo berilo?

- a) Iz evangelijev.
- b) Iz modrostnih knjig Stare zaveze.
- c) *Iz knjig Nove zaveze, razen iz evangelijev, Apostolskih del in knjige Razodetja.*

Zakaj beremo drugo berilo?

- a) Da damo prostor še drugim besedilom Svetega pisma.
- b) *Da prisluhnemo Jezusovemu sporočilu, kakor ga poglobijo apostoli.*
- c) Da je vključenih več bralcev.

6. Evangelij

Katero hebrejsko besedo izrečemo oz. zapojemo pred branjem evangelija?

- a) Amen.
- b) *Aleluja.*
- c) Hozana.

Kdo bere evangelij?

- a) Kateri koli bralec.
- b) *Duhovnik, ki mašuje, ali diakon.*
- c) Ministrant.

Kako duhovnik zaključi branje evangelija?

- a) Božja beseda.
- b) Beseda apostolov.
- c) *Kristusov evangelij.*

Kako odgovori ljudstvo?

- a) *Hvala tebi, Kristus.*
- b) S tvojim duhom.
- c) Hvalimo Boga.

7. Prinašanje darov

Kakšen kruh prinesemo na oltar pri darovanju?

- a) Je kot kruh, ki ga jemo vsak dan, čeprav se ne zdi.
- b) *Je nekvašen kruh.*
- c) Je podoben pecivu.

Kaj darujemo Bogu?

- a) Nič.
- b) *Naše življenje, vesele in težke trenutke.*
- c) Samo zadnje dosežke znanosti in tehnike.

8. Klicanje Svetega Duha

Ko duhovnik stegne roke nad kruh in vino, koga kliče v sredo?

- a) Božji blagoslov.
- b) *Svetega Duha.*
- c) Osvoboditev od slabega.

Zakaj kličemo Svetega Duha?

- a) Da bi se kruh in vino dobro ohranila.
- b) Da kruh in vino postaneta bolj okusna.
- c) *Da Sveti Duh s svojo božjo močjo spremeni kruh in vino v Kristusovo telo in kri.*

9. Posvetitev kruha

Za posvetitev kruha in vina duhovnik ponovi Jezusove besede.

Kdaj jih je izrekel?

- a) Ko je pomnožil kruh.
- b) Na križu.
- c) *Pri zadnji večerji.*

10. Posvetitev vina

Pri posvetitvi vina (kot tudi kruha) se zgodi nekaj edinstvenega. Kaj?

- a) Spominjamo se pomembnega dogodka iz Jezusovega življenja.
- b) *Kruh in vino postaneta Kristusovo telo in kri.*
- c) Nič se ne zgodi: kruh in vino ostaneta kruh in vino.

11. Po Kristusu, s Kristusom in v Kristusu

Ko duhovnik dvigne hostijo in kelih pravi: »Po Kristusu, s Kristusom in v Kristusu ...«, kaj se mora takrat zgoditi v naših srcih?

- a) Gledati moramo hostijo in kelih brez vsake misli.
- b) *Združiti se z Jezusom, ki je na skrivnosten način navzoč v kruhu in v vinu.*
- c) Prositi Jezusa za pokojne.

12. Dvignjene roke pri molitvi Oče naš

Zakaj molimo očenaš med sveto mašo?

- a) Ker to molitev poznamo vsi kristjani.
- b) *Ker nas je to molitev naučil Jezus sam in je povzetek vsega njegovega sporočila.*
- c) Je zelo kratka in jo lahko zmolimo v nekaj sekundah.

Zakaj molimo očenaš pred obhajilom?

- a) *Ker nas ta molitev spomni na nekatere drže, s katerimi gremo k obhajilu.*
- b) Je lepa molitev, vedno koristna.
- c) Je molitev, ki je najbolj razširjena.

13. Podelitev miru

Kaj si izrazimo pri pozdravu miru?

- a) Da smo vzgojene osebe.
- b) Da bi prenehale vojne na svetu.
- c) *Da ne moremo biti v miru z Gospodom, če nismo v miru z brati in sestrami.*

14. Obhajilo

Kdo pride v nas, ko gremo k obhajilu?

- a) Prejmemo košček kateregakoli kruha.
- b) *Prejmemo Jezusa pod podobo posvečenega kruha in se združimo z njim.*
- c) Naredimo znamenje bratstva.

15. Zahvala po obhajilu

Kaj je potrebno narediti potem, ko prejmemo Jezusa?

- Vrniti se na svoje mesto in se raztresti, da mine tisti čas.
- Klepetati.
- Zbrati se za kakšen trenutek in slaviti Boga, ki je navzoč v nas. Zahvaliti se mu, ga povabiti, da ostane v našem življenju.

16. Zaključni blagoslov

Kakšen pomen ima zaključni blagoslov?

- Je klicanje Božje pomoči na vse navzoče, ki se bodo vrnili v vsakdanje življenje, da bi imeli moč pričevati za Jezusa.
- Je način, s katerim izrazimo, da je konec svete maše.
- Je preprost religiozni pozdrav.

17. Ljudje, ki odhajajo iz cerkve

S kakšno držo gremo iz cerkve?

- Opravlil sem svojo dolžnost, zdaj sem miren za cel teden.
- Po tem dogodku se vrnem v vsakdanje življenje, kot da se ni nič zgodilo.
- Odločim se, da bom iz svojega življenja naredil dar za druge.

DEJAVNOST

Že vnaprej se dogovorite z ostalimi skupinami, kateri del svete maše ob zaključku oratorija boste pripravili: uvod v sveto mašo, prinašanje darov, uvod v očenaš, uvod v pozdrav miru, prošnje, zahvale. Če je skupin še več, lahko pripravite seznam pesmi, uvod v zaključek svete maše in blagoslova, uprizoritev evangelija. Animator naj na začetku razloži, kakšen pomen ima tisti del svete maše, ki ga bodo pripravili (pri tem ti je lahko v pomoč: Kateheze za starejše, dejavnost 5. dneva). Posamezne dele lahko pripravite na različne načine; lahko jih uprizorite, preberete, jih predstavite preko slike ...

MOLITEV

Na sredo postavite dva plakata s sliko: patene ali ciborija in keliha, v katerih so zbrani vsi krogci in kapljice, ki so jih udeleženci skupine napisali ob začetku ure. V primeru, da ste izbrali drugo možnost vstopnega mesta, usmerite svoj pogled v pripravljeno družinsko mizo in sliko oltarja.

Znamenje križa.

Bog je naš skupni Oče in nas zbira okoli oltarja, na katerem se pri vsaki sveti maši daruje Jezus. Hvaležni se obrnimo nanj in kot ena družina zmolimo skupaj očenaš.

Znamenje križa.

B – ZA STAREJŠE

Pesmi: Danes je zasijala luč; Jezus, kralj vsega stvarstva; Zdaj sem tu, moj Bog; Tebi, o Gospod; ...

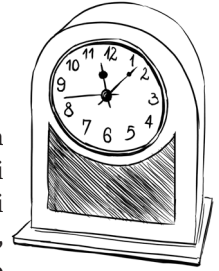
Pripomočki: sestavine za torto (moka, pecilni prašek, mleko, sladkor, maslo, jajca) in biskvit za torto, listi, pisala, Sveto pismo

VSTOPNO MESTO

MOŽNOST 1: PAZI, ČAS JE ZA NEDELJO

Pri sveti maši uporabljamo zelo različne kretnje. Nekatere od teh si bomo ogledali. Animator jih pokaže, udeleženci pa najprej sami povedo, kaj naj bi to predstavljalo, nato pa jih animator po potrebi dopolni. Pri odkrivanju in razlaganju različnih drž bodimo pozorni, da ne bomo predolgi. Ni potrebno, da omenimo vse drže, pomembno je, da udeleženci začutijo, da nam tudi različne drže pri sveti maši ali molitvi lahko sporočajo različne, duhovno bogate stvari.

Poklek – Jezus je pri zadnji večerji pokleknil pred učence in jim umil noge. Jezus nam je dal zgled, kako moramo biti mi pripravljene služiti drugim. Poklek nas podobno kot klečanje naredi majhnega in s tem pokažemo, da je Bog vsemogočni, ki je nad nami vsemi. Ponavadi pokleknemo, ko pridemo in odidemo iz cerkve. Prav tako storimo, ko gremo mimo tabernaklja. Poklek lahko povzamemo z besedami: Gospod Bog, ti si moj Gospod, jaz sem tvoj služabnik. Ti si največji, zato te častim.

Klečanje – klečanje na kolenih je drža, ki izraža globoko čaščenje, zbranost in molitev, zato običajno klečimo pri čaščenju evharistije. Tudi Jezus je klečal. Na oljski gori je »*padel na kolena in molil*« (Lk 22,41). Klečanje na kolenih je naravna molitvena drža, ko želimo izraziti prošnjo ali čaščenje. Klečanje je tudi spokorna drža. Simbolizira, da nas je greh vrgel na tla. To je znamenje ponižnega priznanja grešnosti pred Bogom in Cerkvijo. Najbolj popoln izraz ima klečanje v čaščenju, ko človek očitno izpoveduje: »Čisto majhen sem pred teboj, o moj veliki Bog, in ves sem od tebe odvisen.« Zato je klečanje pri maši pri spremenjenju najbolj naraven izraz naše združitve s Kristusovo daritvijo. Izraža tisto tiho in popolno vdanost, ki jo je pokazal naš Gospod Jezus Kristus, ki je sam sebe izničil in bil pokoren Očetu, pokoren do smrti, smrti na križu. Naj danes naše klečanje izraža to popolno vdanost nebeškemu Očetu.

Se pokrižamo – pokrižanje je znamenje in izražanje krščanske vere in pripadnosti Kristusu. Sveto mašo začnemo s križem in jo z njim tudi končamo. S tem rečemo troedinemu Bogu: Tvoj sem! Hkrati pa s tem izrazimo tudi največjo zapoved, ki se glasi: Ljubi Gospoda svojega Boga z vsem srcem, z vso dušo in z vso močjo. To je naš pozdrav Jezusu ob vstopu v cerkev, na začetku svete maše in ob koncu maše. Ob koncu ta križ spremlja blagoslov duhovnika, kar še posebej pomeni, da se s tem izročamo v Božje varstvo – da bo Bog z nami in naj nas spremlja zunaj cerkve.

Sklenjene roke – sklenjene roke imamo običajno pri molitvi. Tudi sveta maša je molitev. S tem, da se prsti prepletajo drug z drugim, ponazarjamo, kako bi moralo biti tudi naše življenje prepletano z Bogom.

Stojimo – stoja je znamenje spoštovanja pred določeno osebo ali ob določenem dogodku. S tem, da ob določenem dogodku stojimo, izražamo tudi spoštovanje ter hvaležnost. Iz resnične zahvale ter v Božjo slavo je seveda primerno, da stojimo spoštljivo in ne mlahavo in nemirno ali da se kam naslajamo.

Sedenje – kadar se pogovarjamo v domačem okolju, največkrat sedimo. Tudi pri sveti maši ima sedenje podobno vlogo – pogovor. Ko sedimo, prisluhnemo Božji besedi, prisluhnemo duhovniku, prisluhnemo Bogu, kaj nam želi povedati. In tudi Bog posluša nas. Prisluhne kakšne težave pestijo naša življenja, kakšno veselje se nam je pripetilo, prisluhne temu, kar mu imam jaz osebno povedati.

Poljub oltarja – oltar poljubi duhovnik ali diakon ob pristopu. S tem počastita oltarno mizo, ki predstavlja Kristusa, ki je obenem daritev in daritveni oltar. S poljubom pokažemo ljubezen in spoštovanje do Kristusa, ki se je daroval za naše vstajenje.

Dvignjene roke – dvignjene roke lahko razumemo kot dviganje naše daritve k Bogu. To je znamenje, ki ponazarja, da želimo k Bogu dvigniti naša življenja, naše daritve in naše molitve. Želimo biti pri Bogu. Poleg tega so dvignjene roke pripravljene sprejemati. Pokažemo, da smo pripravljene sprejeti to, kar nam Bog pošilja. Odprti smo zanj.

Sežemo si v roko – pozdravljanje je zelo običajno in vsakdanjem življenju. S pozdravom želimo človeku nekaj dobrega, pozdrav je neke vrste blagoslov. V bogoslužju ta blagoslov imenujemo pozdrav miru. Po kratkem uvodu ali povabilu podamo roko najbližjemu in rečemo: Mir s teboj.

MOŽNOST 2: CELOTA JE BISTVO STVARI

Pripravimo vse sestavine, ki jih potrebujemo za izdelavo torte. Poskusimo, ali je vsaka sestavina sama zase dobra. Marsikatera od teh sestavin sama zase ni slastna, morda niti užitna. Če pa jih zamesimo skupaj in spečemo, nastane zelo okusna torta. Prav tako kot je s torto, je tudi s sv. mašo. Listek, ki ga dobimo na koncu sv. maše, sam na sebi ni nič in nima vrednosti, če pa poslušamo Božjo besedo in prejmemo zakrament sv. evharistije, potem je sv. maša kot celota podoba torte kot celote. Šele preko celote lahko sv. mašo razumemo tudi kot del. Tako je tudi pri torti; del zaužijemo od celote. Zamislimo si čim preprostejši biskvit, ki ga predhodno pripravimo in ga nato kot torto po razlagi razdelimo.

OZNANILO

Nedelja že v imenu nosi »ne delaj«, kar nam govori, naj ne delamo. Bog je ta dan ustvaril za počitek in praznovanje. V 1. Mojzesovi knjigi o tem beremo takole:

Bog je rekel: »Naredimo človeka po svoji podobi, kot svojo podobnost! Gospoduje naj ribam morja in pticam neba, živini in vsej zemlji ter vsej lazni, ki se plazi po zemlji!« Bog je ustvaril človeka po svoji podobi, po Božji podobi ga je ustvaril, moškega in žensko je ustvaril. Bog ju je blagoslovil in Bog jima je rekel: »Bodita rodovitna in množita se, napolnita zemljo in si jo podvrzita; gospodujta ribam v morju in pticam na nebu ter vsem živalim, ki se gibljejo po zemlji!« Bog je rekel: »Glejta, dajem vama vse zelenje s semenom, ki raste po vsej zemlji, in vse sadno drevje, katerega sadje nosi seme. Naj vama bo v hrano. Vsem živalim na zemlji, vsem pticam na nebu, vsemu, kar se giblje po

zemlji in ima v sebi življenje, dajem v živež vse zelene rastline.« Zgodilo se je tako. Bog je videl vse, kar je naredil, in glej, bilo je zelo dobro. In bil je večer in bilo je jutro, šesti dan. Tako sta bila narejena nebo in zemlja in vsa njuna vojska. Sedmi dan je Bog dokončal delo, ki ga je naredil, in počival je sedmi dan od vsega dela, ki ga je storil. In Bog je blagoslovil sedmi dan in ga posvetil, kajti ta dan je počival od vsega svojega dela, ki ga je storil, ko je ustvarjal. To je nastanek neba in zemlje, ko sta bila ustvarjena.

1 Mz 1,26–31; 2,1–4

V Svetem pismu beremo, da je Bog sedmi dan blagoslovil in počival. Ko beremo, moramo biti res pozorni na to, da je ta dan blagoslovil in nato počival (1 Mz 2,3). Kot blagoslov danes razumemo sveto mašo. Tako tudi mi stopimo pred Boga, se mu zahvalimo za dobro, ki smo ga prejeli, ter prosimo za blagoslov našega dela. Blagoslovu se latinsko reče benedicere, kar pomeni dobro reči. Mar ni tako, da po vsakem delu, dobri stvari, ki smo jo naredili, radi slišimo dobro besedo? Besedo spodbude? Enako je z blagoslovom. To so besede, ki na nas kličejo Božje milosti, da bi lahko živeli v Kristusovi ljubezni. In ko je Bog sedmi dan blagoslovil, je šele nato počival. Šele po blagoslovu, ki ga dobimo na koncu svete maše, si lahko privoščimo počitek. Predvsem počitek od naših vsakdanjih stvari. Naj nas počitek ne zapelje v lenarjenje. Počitek je lahko to, da ne opravljaš vseh tistih stvari, ki jih običajno med tednom. Lahko pa se sproščeno pogovoriš z domačimi, koga obiščeš, greš na sprehod ...

Naj nam ne bo pred očmi počitek le kot poležavanje pred televizorjem. Tudi Momo si je danes vzela čas za počitek. Pride do Mojstra Urnika, pri katerem ni časa. Ta jo lepo sprejme in ji pomaga, da vidi, kaj res delajo Sivi gospodje. Nam pa je lahko sveta maša tisti dogodek, ko nam Bog govori, nam razlaga in nas vodi, da bi videli pravo pot. Sveta maša naj bo tudi kraj počitka. Kraj, kamor ne zamujamo, si vzamemo čas za pogovor z Bogom in prosimo tudi za dobro besedo, za blagoslov. Ali morda tudi mi vemo za kraj, kjer ni časa? Pri Bogu. Ljudje smo tisti, ki smo omejeni s časom, Bog pa je brezčasen. In on je tisti, ki gleda na naša dobra dela, On je tisti, ki za nas goji rože enournice. In to je tisto bogastvo, ki nam ga poklanja. Mi pa se mu zahvalimo za njegovo dobroto in si vsaj ob nedeljah vedno vzemimo čas za sveto mašo.

DEJAVNOST: PRIPRAVA SVETE MAŠE

Ta dan je predvidena le ena dejavnost. Pripravljali se bomo na zaključno sv. mašo. Vsaka skupina na oratoriju bo zadolžena, da pripravi posamezen del svete maše. Tako si razdelite: uvod v sv. mašo, 1. berilo, psalm, 2. berilo, prošnje, uvod v očenaš, pozdrav miru, zahvale po obhajilu, ena skupina pa naj pripravi seznam vseh pesmi, ki se bodo pri sv. maši pele. Če se predhodno dogovorite z duhovnikom, lahko ena skupina tudi uprizori evangelij.

Animator naj se sam predhodno pripravi, da bo znal otrokom tudi razložiti, kakšen pomen ima tisti del svete maše, ki ga bodo pripravili. Uvod v sveto mašo je pozdrav, nagovor, ki nas povabi, da se umirimo in spomnimo, zakaj smo prav-

zaprav tu. Pri branju Božje besede moramo biti prav tako skrbni, saj ljudem beremo besede, ki nam jih je razodel sam Bog – torej smo Božji glasniki. Če se lotimo uprizoritve evangelija, to ne pomeni, da imamo sedaj gledališče. Naša uprizoritev naj le pomaga, da bodo res vsi razumeli Kristusov evangelij. Hkrati pa mora to ostati svet trenutek. Pri sestavljanju prošenj se moramo zavedati, da na oltar polagamo prošnje vseh, ki so pri tej sveti maši. Naj naše prošnje res odsevajo prošnje zbranega ljudstva pri sveti maši. Uvod v očenaš naj nas na kratko spomni, zakaj se bomo sedaj obrnili k nebeškemu Očetu. Pri pozdravu miru se moramo zavedati, da je vsak izmed nas glasnik Božjega miru. Torej bomo mir, ki ga dobimo od Boga, sedaj podarili drug drugemu. Ko se po obhajilu zahvalimo Bogu, imejmo pred očmi res zahvalo Bogu. Njemu se zahvaljujemo za dobroto, ki nam jo je izkazal. To dobroto nam je izkazal pri sveti maši, kjer se je kruh spremenil v Kristusovo telo, da smo ga lahko prejeli, kjer nam je po Božji besedi govoril, da bi znali živeti. Seveda se ne pozabimo zahvaliti tudi za vse dobrote, ki smo jih deležni v naših življenjih.

Najbolj navdušeni lahko naredite tudi uvod v zaključek svete maše in blagoslov. Z njim vse spomnimo, da je sedaj trenutek, ko se sveta maša sicer končuje, a življenje se tu začne. Ob koncu smo povabljeni: Pojdite v miru. To povabilo pomeni, da to, kar smo pri sveti maši doživeli (slišali Božjo besedo in prejeli Kristusa pod podobo kruha), ponese mo med ljudi. Da moramo to najprej sami živeti in nato tudi oznanjevati drugim.

MOLITEV

Danes bomo zmolili molitev, ki jo ponekod molijo po obhajilu. Ta molitev nas še tesneje povezuje z Jezusom Kristusom, ki se nam daje pri sveti evharistiji, sveti maši.

Znamenje križa

Duša Kristusova, posveti me.
 Telo Kristusovo, zveličaj me.
 Kri Kristusova, napoji me.
 Voda iz strani Kristusove, operi me.
 Trpljenje Kristusovo, utrdi me.
 O dobri Jezus, usliši me.
 V svoje rane sprejmi me.
 Od tebe se ločiti ne pusti me.
 Pred hudim sovražnikom brani me.
 Ob uri moje smrti pokliči me
 in k tebi priti pusti me,
 da bom s tvojimi svetniki hvalil te
 na veke vekov. Amen.

Slava Očetu, Znamenje križa

6. dan: PAZI, V NEBESIH SI DOMA!

Vrednota: V NEBESIH SEM DOMA

Simbol: VRATA

Minuta modrosti: **Kdor veruje v Sina, ima večno življenje** (Jn 3,36).

CILJI:

doživljajski: Doživeti pripoved o Jezusovem vstajenju.

spoznavni: Spoznati, da je največ, kar lahko v življenju dosežemo, to, da pridemo v nebesa.

dejavnostni: Predstavljati si svojo pot v nebesa.

SKUPNI UVOD

Voditelj: NO, zdaj pa si vzemimo minuto časa za ... NEBESA!

Voditelj: Svetniki obstajajo. Kje? V nebesih. Katere lastnosti in dejavnosti so jih pripeljale v nebesa?

Posamezni animatorji prikažejo (lahko tudi uprizorijo) nekatere lastnosti in dejavnosti svetnikov. Pri tem se sprehodijo med otroki in se vsi ustavijo v kotu odra.

Animator: *(medtem bere):* Svetniki:

- znajo poslušati (velika ušesa),
- so pozorni do drugih (odprte oči),
- so dobrotljivi (veliko srce),
- želijo si, da bi se naučili kaj novega (v roki drži knjigo oratorija),
- radi podelijo to, kar imajo (razlomijo kruh in ga razdelijo med otroke),
- v srcu so vedno otroci (v rokah drži igračo),
- so vedno na poti (si nadene nahrbtnik),
- nimajo vseh odgovorov (narisan velik vprašaj) ...

Ko se vsi predstavijo, začnejo skupaj prepevati pesem V nebesih sem doma. Medtem se vsi skupaj odpravijo proti drugemu koncu odra, kjer so pripravljena velika vrata (simbol dneva). Ko stopijo skozi vrata, izginejo.

Voditelj: Kam pa so šli?

Nekdo *(nekdo od otrok bo že rekel):* Domov, v nebesa ...

Voditelj: Kaj pa so vzeli s seboj? Tisto, s čimer so imeli radi druge. Eden velika ušesa, ker je rad prisluhnil drugemu; drug odprte oči, ker je bil pozoren do drugih; spet drug veliko srce, ker je bil dober in je rad pomagal drugim; nekdo knjigo, ker se je rad naučil česa novega; nekdo igračo, ker je bil otroško preprost ... V nebesih so vsi, ki so dobri in imajo radi bližnje. Kako pa si je Momo prislužila še en cvet v kraljestvu časa? S tem, ko je Žani, Tilnu in Pepiju pomagala spoznati, kako pomemben je čas, ki si ga vzamemo za drugega! Z vsakim dobrim delom si zasadimo en cvet v nebesih.

Ali si tudi vi želite v nebesa? Kdo nam je odprl pot v nebesa? Jezus. V Svetem pismu lahko beremo: *Kdor veruje v Sina, ima večno življenje* (Jn 3,36). To je minutka modrosti, ki nas bo spremljala skozi celo oratorijsko dogajanje. Torej smo tudi danes povabljeni, da si prislužimo kakšen cvet, zaradi katerega bodo naša nebesa lepša. Bodimo dobri do drugih in imejmo radi Jezusa. Simbol, ki nas bo spremljal, pa so vrata. Ko pridemo pred vrata, ne vemo, kaj je na drugi strani. Stopimo skoznje v veri, da je na drugi strani nekaj lepega, domačega, prijetnega in veselega. Zato se potrudimo, da pred nebeškimi vrati ne bomo v strahu, kaj je na drugi strani, ampak se bomo veselili tega, kar nas čaka – večno življenje.

A – ZA MLAJŠE

Pesmi: Na poti skozi življenje; V nebesih sem doma; Pojdi v popolnem miru; Vsi, ki ste žejni; Vse, kar biva; Tisti dan, ko konec bo poti; Rad bi te videl; Prihajam k tebi, moj Gospod.

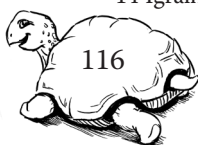
Pripomočki: Sveto pismo, igra: Na poti domov, razni predmeti, kot so: dojenček, zvezek, žoga, metla, cerkev, Sveto pismo, obliži ..., A4-listi, pisala.

VSTOPNO MESTO

Igra: Na poti domov. Za igro potrebuješ: igralno ploščo,¹⁴ kocko ter figurice (za vsakega udeleženca skupine ena figura). Vsak udeleženec skupine si izbere eno figuro ter jo postavi na polje start. Ko se dogovorite, kdo bo začel z metanjem kocke, se igra lahko začne. Glede na število pik na kocki vsak prestavi svojo figuro po poljih naprej. Polja, kjer so številke *odebeljene in podčrtane*, skrivajo dodatno nalogo. Kdor bo prišel prvi do polja nebesa, je zmagovalec!

Polje	Naloga
3.	Ker si prijatelju posodil svojo igračo, pojdi za dve polji naprej.
6.	Priti do nebes ni tako lahko. Zato naredi pet počepov.
8.	Zelo lepo od tebe, ker si mami pomagal nesti vrečke iz trgovine domov. Pojdi za tri polja naprej.
14.	Včeraj si grdo govoril o prijatelju in takšna dejanja zagotovo ne vodijo do nebes. Zato pojdi za dve polji nazaj.
16.	Tudi lepa pesem te pelje do nebes. Izberi si eno pesem, ki ti je na oratoriju najbolj všeč, in jo zapoj.
19.	Ker si pri sveti maši lepo sodeloval, pojdi za eno polje naprej.
21.	Pot do nebes je že dolga. Da si jo malo popestriš, naredi pet poskokov.
25.	Skoraj pred nebesi si, pa tako veliko časa si preživel pred računalnikom in TV, namesto da bi se igral s prijatelji. Pojdi za tri polja nazaj.
27.	Do nebes te loči le še čisto malo. Da greš lahko na polje številka 29, povej, kaj vse dobrega si danes že naredil (če otrok ne pove ničesar, ostane pa polju 27).

¹⁴ Igralno ploščo lahko najdete tudi na www.oratorij.net ali jo naredite sami.

OZNANILO

Končni cilj so ... nebesa! Ju-hu!!! Ali se spomnite, o čem smo se pogovarjali včeraj? Koga je srečala Marija Magdalena? Včeraj smo slišali, da je Jezus vstal od mrtvih in se prikazal Mariji Magdaleni, kasneje pa še učencem. Kdo pa je prišel prvi v nebesa? Jezus. Kako pa se je to zgodilo? O tem nam govori Sveto pismo.

Potem ko je Gospod Jezus govoril z njimi, je bil vzet v nebo in je sédel na Božjo desnico. Oni pa so šli in povsod oznanjali in Gospod je z njimi sodeloval ter besedo potrjeval z znamenji, ki so jih spremljala.

Mr 16,19–20

Kot Jezus smo tudi mi na poti v nebesa. Kdo je prišel v nebesa takoj za Jezusom? Desni razbojnik. Jezus mu pravi na križu: »Resnično, povem ti: Danes boš z menoj v raju.« (Lk 23,43). To Jezusovo zagotovilo je v veliko tolažbo tudi vsem nam, ki smo grešni. Jezus nam odpušča in je usmiljen z nami. Želi nam, da bi bili srečni – tukaj na zemlji in v večnosti. Bil je vzet v nebesa, kjer sedi na Očetovi desnici in nam zagotavlja, da je v hiši njegovega Očeta veliko bivališč (prim. Jn 14,1). Kaj pa so nebesa? Kraj, kjer se imamo radi, se spoštujemo, se imamo lepo, smo povezani med seboj in nismo besni drug na drugega. »Kar danes dobrega storiš, v Kraljestvo časa za vedno posadiš!« je rekla želva Garmi v zgodbi.

Jezus nam daje vse tisto, kar potrebujemo v življenju. Spodbudite udeležence skupine, da povedo oz. napišejo na liste stvari, ki jih največ uporabljajo. Medtem animator na tla postavi še druge predmete: dojenčka, zvezek, žogo, karte, metlo, cerkev, Sveto pismo, obliže ... Kaj od tega mi pomaga na poti v nebesa? Vse, kar je prijeto, uporabljeno, izrečeno z ljubeznijo, me vodi v nebesa. Za nekoga bo to igrača, za drugega zvezek, pisalo, dobra dela, bratje, sestre, starši ... Kaj je Momo dobila od Mojstra Urnika? Rožo enournico, s katero je premagala vse sive može in njihove ovire ter vrnila čas Žani, Pepiju in Tilnu. Vedela je, da je čas, ki ga podarimo drugemu, najdragocenejši čas. Saj Jezus pravi: »Kar ste storili kateremu izmed mojih bratov, ste meni storili.« (Mt 25,40) Mojster Urnik, gospodar vsega časa, je Momo naročil: »Pazi na čas! Ne bodi skopuška s časom, ko si vzameš čas za druge, in ne bodi sebična, ko ga imaš zase.« Z vsakim trenutkom, ki ga podariš, in z vsakim dobrim dejanjem si v kraljestvu časa (nebesih) zasadiš po en cvet! Prav tako pa si zasadiš v nebesih en cvet, če prosiš Jezusa za odpuščanje, če mu dopustiš, da ti pomaga, če moliš. Minutka modrosti nam pravi: »Kdor veruje v Sina, ima večno življenje« (Jn 3,36).

Pot v nebesa pa zahteva tudi marsikatero odpoved (to smo izkusili v igri ob začetku), kot je: narediti ali pojesti kaj, kar mi ni najbolj prijetno in okusno, biti vztrajen, dober, pošten, imeti rad bližnjega, rad deliti stvari ... Tudi evharistični post (to, da ne jemo eno uro pred sveto mašo oz. vsaj eno uro pred obhajilom) ni vedno lahek, je pa znamenje, da želimo pripravljene sprejeti Jezusov dar. Jezus se je moral odpovedati celo svojemu življenju. Kdaj je umrl? Na veliki petek, ko je iz ljubezni do nas nesel težki križ in umrl. In zaradi tega, ker je nesel križ iz ljubezni do nas, ga je Oče tretji dan obudil od mrtvih. In kaj praznujemo takrat? Veliko noč. To je naš največji praznik in dan odrešenja.

In koliko dni po veliki noči praznujemo Jezusov vnebohod, ko je šel v nebesa? Štirideset. Jezus je šel v nebesa in nam tam pripravlja prostor.

DEJAVNOST

Animator povabi vse udeležence skupine, da uprizorijo svetopisemski odlomek o Jezusovem vnebohodu. Pomembno je, da so vključeni vsi udeleženci skupine. Najprej še enkrat preberete zgornji odlomek, si razdelite vloge, prikrbite potrebne pripomočke in zaigrate odlomek.

MOLITEV

Znamenje križa

Tudi ta teden smo prehodili del poti, ki nas vodi v nebesa. Zahvalimo se Gospodu za vse lepo, ki smo ga doživeli, in za vse, kar nam je bilo težko. Udeleženci skupine izrazijo na glas svoje zahvale. Ob koncu zmolite molitev, ki nam jo je zapustil Jezus, preden je šel v nebesa: Oče naš.

Znamenje križa

B – ZA STAREJŠE

Pesmi: Jezus je pot; Aleluja – Jezus Kristus je naš Rešenik; Na tej poti v večnost; Danes

Pripomočki: klop, blago, belo blago

VSTOPNO MESTO

MOŽNOST 1: JEZUS ŽIVI

Uprizorimo vstajenje Jezusa Kristusa. S pomočjo mize in blaga naredimo grob. Pod mizo se uleže »Jezus«. Pred grobom stojita dva stražarja. Ko se začne nekaj pod mizo premikati in počasi blago odkrivati, stražarja zbežita. Iz grob vstane belo oblečeni vstali Kristus, ki odkoraka stran. Med tem h grobu prideta Marija Magdalena in druga Marija. Takrat h grobu pride še angel in reče ženama: *»Ne čudite se! Jezusa iščete, Nazarečana, križanega. Bil je obujen. Ni ga tukaj. Poglejte kraj, kamor so ga položili. Toda pojdite in povejte njegovim učencem in Petru: ›Pred vami pojde v Galilejo; tam ga boste videli, kakor vam je rekel.«* (Mr 16,6–7). Ženi se prestrašita in odhitita povedat učencem, kaj sta videli.

MOŽNOST 2: VELIKONOČNO TRIDNEVJE

Pripravimo nekaj slik, ki ponazarjajo velikonočno tridnevje. Sliko zadnje večerje, povzdigovanja, sliko umivanja nog, sliko križevega pota, čaščenja križa, velikonočne sveče, kipa vstalega Kristusa. Pogovorimo se, kaj posamezna slika predstavlja, simbol česa je. Kakšna je povezava med dogodki, ki so se pripetili dva tisoč let nazaj in kako se jih spominjamo in obhajamo danes? Animator povzame, da v velikonočno tridnevje vstopamo z velikim četrtkom, ko se spominjamo Jezusove zadnje večerje. Skupaj z učenci je praznoval vrnitev izraelskega ljudstva v obljubljeni deželo. Pri tej večerji je postavil zakrament svete evhari-

stije, ko je učencem rekel, naj jejo njegovo telo in pijejo njegovo kri. Zakrament svete evharistije je Božja navzočnost med nami v podobi kruha in vina kot njegovo telo in njegova kri. Prav tako je naredil še eno močno simbolno dejanje: učencem je umil noge in jih očistil vsega greha. S tem nam je pokazal, kako močna je Božja ljubezen – tako močna, da nam lahko odpusti vsa naša huda dejanja. Na veliki petek se spominjamo, kako so Kristusa pripeljali pred Pilata in ga križali. Za nas in za naše grehe je Kristus daroval svoje življenje na križu. Zato tudi častimo križ – znamenje našega odrešenja. Nato so Jezusa položili v grob in grob zapečatili. Zato je tudi na veliko soboto dopoldan možna molitev pred Božjim grobom, ko vidimo, da je bil Jezus res pokopan. Velikonočna vigili-ja prinaša luč v naše življenje. Namreč v tej sveti noči se spominjamo, da je Jezus vstal od mrtvih. Prihaja kot mogočna luč, ki razsvetljuje naša srca.

OZNANILO

Pređen pa se je Jezus daroval na križu in vstal od mrtvih, je naročil svojim učencem:

»Vaše srce naj se ne vznemirja. Verujete v Boga, tudi vame verujte! V hiši mojega Očeta je veliko bivališč. Če bi ne bilo tako, ali bi vam rekel: Odhajam, da vam pripravim prostor? Ko odidem in vam pripravim prostor, bom spet prišel in vas vzel k sebi, da boste tudi vi tam, kjer sem jaz. In kamor jaz grem, poznate pot.« Tomaž mu je rekel: »Gospod, ne vemo, kam greš. Kako bi mogli poznati pot?« Jezus mu je dejal: »Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni. Če ste spoznali mene, boste spoznali tudi mojega Očeta. Od zdaj ga poznate in videli ste ga.

Jn 14,1–7

S temi besedami je Jezus jasno dal vedeti, da je življenje, ki ga sedaj živimo tu na zemlji, le predsoba večnosti. Večnost je pri Bogu. Jezus je prava pot, da lahko pridemo tja. Prava pot je tako, da nas po Svetem pismu uči, kako lahko pridemo pred nebeška vrata. Jezus Kristus nas uči, naj se trudimo biti dobri do sebe, do sočloveka in do Boga, kajti le tako bomo lahko deležni Božje milosti in bomo lahko gledali Boga iz oči v oči. Bistvo zemeljskega življenja so nebesa. Čeprav tja lahko pridemo le po Božji milosti, si moramo prizadevati, da bi jih lahko dosegli. Prizadevamo si lahko tako, da živimo blagre, ki dopolnjujejo deset Božjih zapovedi, in ne iščemo bližnjic in izgovorov. Blagre nam Jezus daje kot izziv. Izzove nas, da bi bili mi krotki, žejni in lačni pravičnosti, usmiljeni, čisti v srcu ...

Poleg tega pa bo naša vera močna, če bomo živeli zakramentalno življenje. To pomeni, da redno obhajamo zakramente: prejemamo sveto obhajilo, gremo k sveti spovedi. Vzeti si moramo čas za Jezusa. Včasih se nam zdi, da imamo kup drugih obveznosti in nimamo časa zanj. Si predstavljate, da si Momo ne bi vzela časa za kratek pogovor z Garmi? Da ji ne bi sledila? Ali pa da bi rožo enournico porabila za kaj drugega. Vsi bi še naprej drveli in drveli. Naj nam ne bo škoda »tratiti« čas za prijatelje in za sebe ter predvsem za Boga. Trudimo se, da bi tudi mi imeli čim več rož enournic, ki si jih lahko prislužimo

z dobrimi deli. Dobro delo je največje darilo, ki ga lahko podarimo sočloveku – nič ne stane, le nekaj minut tvojega časa.

Naj nam iz zavesti ne uide misel 'Ne čim prej, ampak vse ob svojem času.' To je namreč tista prava pot, ki nas bo vodila do nebeških vrat. In čeprav nihče ne ve, kako pravzaprav izgledajo nebesa, nam prebrani svetopisemski odlomek govori o nebesih takole: *V hiši mojega Očeta je veliko bivališč* (Jn 14,2). Nebesa so hiša, hiša v kateri smo doma. V kateri lahko vsak najde svoje mesto, v kateri smo vsi skupaj združeni kot velika družina. Kot kraj, ki nas bo vse združil. Ne le za nekaj časa, ampak za večnost. Torej vzemimo si čas, da pridemo do nebeških vrat, da bomo v nebesih doma.

DEJAVNOST

MOŽNOST 1: KAJ ME BO PRIPELJALO V NEBESA?

Pogovorimo se, kaj lahko vsak osebno sam zase naredi, da bi lahko stopil pred nebeška vrata. Na list papirja si vsak nariše nekaj stopnic in na koncu nebeška vrata. Na vsako stopnico napiše konkretna dejanja, kako priti do nebeških vrat (že danes bom doma odnesel smeti v koš; vsako jutro in večer bom zmolil za blagoslov oziroma za zahvalo dneva ...). Ko bomo oblikovali naše stopnice k nebeškim vratom, imejmo v mislih, da bomo ta dejanja res urešničili. Star pregovor namreč pravi: *Pot v pekel je tlakovana z dobrimi sklepi*. Ta pregovor nas opozori, da niso dovolj sklepi, ki jih bomo zapisali na papir, ampak so nujno potrebna tudi dejanja.

MOŽNOST 2: KRŠČANSKI POGLED NA POSMRTNO ŽIVLJENJE.

Kaj se zgodi z nami, ko umremo? Naše telo pokopljejo – kaj pa se zgodi z dušo? V pomoč nam je lahko Katekizem. Pri tem ne berimo otrokom vsega od začetka do konca, ampak naj bo ta razlaga najprej namenjena nam, da bomo lahko bistvo predstavili otrokom in odgovorili na morebitna vprašanja. Pogovor lahko oblikujemo tako, da damo na listih napisana vprašanja, v katera se udeleženci sami zagrižejo, nato pa jih mi dopolnimo.

Kaj označuje izraz meso in kakšen je njegov pomen?

Izraz meso označuje človeka v njegovem stanju slabotnosti in umrljivosti. »Meso je stožer odrešenja in zveličanja« (Tertulijan). Verujemo namreč v Boga, ki je stvarnik mesa; verujemo v Besedo, ki je postala meso, da bi odkupila (rešila) meso; verujemo v vstajenje mesa, dovršitev stvarjenja in odrešenja mesa.

Kaj pomeni »vstajenje mesa«?

Pomeni, da končno stanje človeka ne bo samo duša, ločena od telesa, marveč da bodo tudi naša umrljiva telesa nekoč znova prešla življenje.

Kakšen je odnos med Kristusovim in našim vstajenjem?

Kakor je Kristus resnično vstal od mrtvih in živi na veke, tako bo On sam poslednji dan obudil z nerazpadljivim telesom vse: »Tisti, ki so delali dobro, bodo vstali k življenju, tisti pa, ki so delali hudo, bodo vstali k obsodbi« (Jn 5,29).

Kaj se ob smrti zgodi z našim telesom in našo dušo?

Ob smrti, ločitvi duše od telesa, zapade človekovo telo minljivosti (trohljivosti), medtem ko gre duša, ki je neumrljiva, naproti srečanju z Božjo sodbo in čaka, da se bo spet združila s telesom, ko bo ob Gospodovi vrnitvi vstalo spremenjeno. Razumevanje načina, kako se bo izvršilo vstajenje, pa presega zmožnost naše predstave in našega razuma.

Kaj pomeni umreti v Kristusu Jezusu?

Pomeni umreti v Božji milosti, brez smrtnega greha. Verujoči v Kristusa more tako po njegovem zgledu preoblikovati svojo smrt v dejanje pokorščine in ljubezni do Očeta. »Zanesljiva je beseda: če s Kristusom umremo, bomo z njim tudi zaživeli« (2 Tim 2,11).

Kaj je večno življenje?

Večno življenje je življenje, ki se bo začelo takoj po smrti. Ne bo imelo konca. Pred njim bo za vsakega posebna sodba, izvršena po Kristusu, sodniku živih in mrtvih, in bo potrjena s poslednjo sodbo.

Kaj je posebna sodba?

Je sodba takojšnjega povračila, ki ga vsakdo ob smrti prejme od Boga v svoji neumrljivi duši po svoji veri in po svojih delih. To povračilo je takojšnji vstop v nebeško blaženost, neposredno ali po ustreznem očiščevanju, ali pa vstop v večno pogubljenje v peklu.

Kaj razumemo z »nebesi«?

Z »nebesi« razumemo stanje najvišje in dokončne sreče. Tisti, ki umrjejo v Božji milosti in ne potrebujejo nadaljnega očiščevanja, so zbrani okoli Jezusa in Marije, angelov in svetnikov. Tako sestavljajo nebeško Cerkev, kjer gledajo Boga »iz obličja v obličje« (1 Kor 13,12), živijo v občestvu ljubezni s presveto Trojico in prosijo za nas.

»Stvarno in resnično življenje je Oče, ki po Sinu in v Svetem Duhu razliva nebeške darove brez izjeme na vse. Zaradi njegovega usmiljenja smo tudi mi ljudje prejeli nevarljivo obljubo večnega življenja« (sveti Ciril Jeruzalemski).

Kaj so vice?

Vice so stanje tistih, ki umrejo v Božjem prijateljstvu, a čeprav jim je njihovo večno zveličanje zagotovljeno, še vedno potrebujejo očiščenja, da bi vstopili v nebeško blaženost.

Kako moremo pomagati dušam v vicah pri očiščevanju?

V moči občestva svetih morejo verniki, ki še potujejo na zemlji, pomagati dušam v vicah tako, da zanje molijo in predvsem darujejo evharistično daritev, pa tudi miloščino, odpustke in spokorna dela.

V čem obstaja pekel?

Pekel obstaja v večni obsojenosti tistih, ki po svobodni izbiri umrjejo v smrtnem grehu. Glavna kazen pekla obstaja v večni ločenosti od Boga, v katerem edinem ima človek življenje in večno blaženost, za kateri je bil ustvarjen in po katerih hrepeni. Kristus izreka to stvarnost z besedami: »Proč izpred mene, prekleti, v večni ogenj!« (Mt 25,41).

Kako se sklada obstoj pekla z neskončno Božjo dobroto?

Bog, ki je ustvaril človeka svobodnega in odgovornega, vsekakor spoštuje njegove odločitve in hoče, »da bi vsi stopili na pot spreobrnjenja« (2 Pt 3,9). Zato je človek sam, ki se v polni avtonomiji prostovoljno izključi iz občestva z Bogom, če do trenutka svoje smrti vztraja v smrtnem grehu ter zavrača Božjo usmiljeno ljubezen.

V čem bo poslednja sodba?

Poslednja (vesoljna) sodba bo obstajala v razsodbi o blaženem življenju ali o večni kazni, ki jo bo Gospod Jezus izrekel ob svoji vrnitvi kot sodnik živih in mrtvih glede »pravičnih in krivičnih« (Apd 24,15), ki bodo vsi zbrani okoli njega. Zaradi te poslednje sodbe bo vstalo telo deležno plačila, ki ga je duša imela v posebni sodbi.

Kdaj se bo izvršila ta sodba?

Poslednja sodba se bo izvršila ob koncu sveta. Samo Bog ve za dan in uro te sodbe.

Vzeto iz Katekizem katoliške Cerkve:
Kompedij. Družina. Ljubljana, 2006. Člen 202–215

MOLITEV

Danes bomo za molitev zapeli lepo Slomškovo pesem V nebesih sem doma. Če je potrebno, jo predhodno zvadimo.

Znamenje križa

V nebesih sem doma,
to oznanjujeta
mi zemlja in nebo
in vsaka stvar lepo.

V nebesih sem doma,
od tega ne sveta,
nebes se veselim,
tja priti si želim.

V nebesih sem doma,
kjer družba angelska
se večno veseli,
si mene tja želi.

V nebesih sem doma,
tam Jezus krono da,
tam je moj pravi dom,
kjer večno srečen bom.

Nebeški Oče, nakloni nam moči, da se bomo v tem življenju res trudili, da bi lahko dosegli nebeška vrata in po tvoji milosti lahko zrlili v tvoje obličje. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Slava Očetu, Znamenje križa

Delavnice

A hand-drawn signpost consisting of a rectangular sign with rounded corners and a thick black border. The sign is mounted on a vertical post that has a small circular base at the bottom. The word "Delavnice" is written in a bold, black, sans-serif font in the center of the sign.

1. VULKAN

VSEBINSKI UVOD

Deklica Momo se naseli v zapuščenem amfiteatru, kjer se hitro spoprijateljijo z drugimi otroki. Amfiteatre še danes najdemo v Grčiji, Turčiji, Italiji. Prav v Italiji pa si lahko, poleg znanega Koloseja, še danes ogledamo tudi vulkan Etna, ki je v preteklosti še deloval in povzročil veliko naravno katastrofo. Ob takih nesrečah se še posebej pokaže človeška dobrotta in pripravljenost, da sprejmeš k sebi svojega bližnjega.

MATERIAL: manjša platenka, voda, rdeča, rjava ali črna tempera, šelešamer, lepilni trak, detergent za posodo, soda bikarbona ali pecilni prašek, kis, škrobno lepilo, čopič, 2 dl moke, metlica za mešanje, lonec, štedilnik ali plinski gorilnik.

ČAS IZDELAVE: 60 minut.

IZDELAVA:

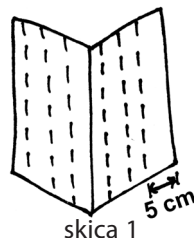
1. Najprej izdelamo škrobno lepilo, s katerim bomo oblikovali vulkan.

V lonec nalijemo 1 liter hladne vode, ki jo postavimo na štedilnik in začnemo segrevati. Dodamo 2 dl moke in zmes dobro premešamo (najbolje z metlico, da bo grudic čim manj). Ko postane zmes gosta kot med, lonec odstavimo s štedilnika in počakamo, da se ohladi.

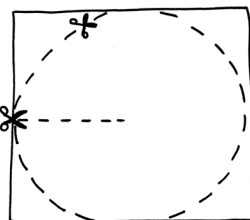
2. Časopisni papir narežemo na trakove, široke približno 5 cm. (skica 1) Iz šelešamerja izstrižemo krog s polmerom 25 cm in ga oblikujemo v stožec, ki nam bo služil za ogrodje makete vulkana. (skica 2) Rob zlepimo z lepilnim trakom, vrh stožca pa odstrižemo. (skica 3) V narejeno ogrodje postavimo platenko. (skica 4) S škrobnim lepilom na stožec nalepimo narezane časopisne trakove in počakamo, da se posuši. Vulkan še pobarvamo z rjavo ali črno tempero.
3. V platenko nalijemo približno deciliter vode, dodamo malo rdeče tempere, da bo vulkan bolj prepričljiv.
4. Dodamo malo detergenta za posodo in dve čajni žlički sode bikarbone ali pecilnega praška. Mešanico počasi premešamo, da se ne speni.
5. V platenko nalijemo še malo kisa in vulkan bo začel delovati.

Opombi:

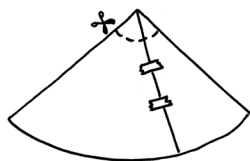
- Več kot bo sode bikarbone/pecilnega praška in kisa, močnejši bo izbruh vulkana. Količine obeh sestavin pa naj bodo v približno enakem razmerju.
- Da bo na koncu čiščenja čim manj, priporočamo, da vulkan postavite v večjo plastično posodo.

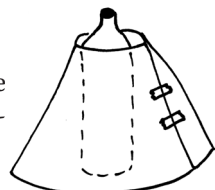
skica 1

skica 2

skica 3

skica 4

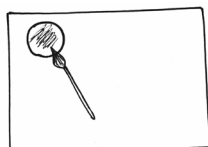

2. DRUŽABNE IGRE – spomin, twister

VSEBINSKI UVOD

Momo se v današnjem prizoru igra s prijatelji. V zgodbo vstopijo Sivi gospodje (trije agenti iz hranilnice časa), katerih prevare še niso jasne. V svoje pasti ujamejo Tilna, ki ga prepričajo, da se igra z igračo za enega (avtomobilček) in pusti svoje prijatelje pri miru. Tilna zasvoji igrača in postane prvi suženj časa in egoizma. Izgubi prijatelje, misleč, da je individualna igra z lastno igračo boljša od skupinske.

Zato bomo danes izdelovali igro, ki se jo lahko igra več otrok, da ohranjajo vezi s prijatelji in niso egoistični.

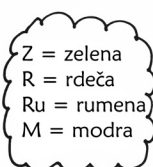
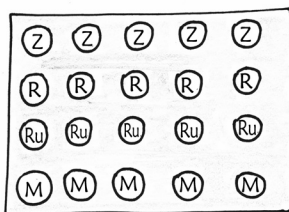

skica 1

MATERIAL

1. Twister: večja rjuha (bela), barve za blago (ali tempere), čopiči, karton za tablo (oblika je kvadratna 3 x 3 dm ali okrogla s polmerom 3 dm), kazalček, žeblički za pritrditev kazalčka na tablo.

2. Spomin: flomastri, tempere, barvice, karton oz. šeshamer, škarje ali olfa noži (pri delu z njimi moramo biti še posebno previdni).

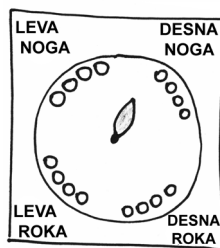

skica 2

ČAS IZDELAVE: 90 minut (twister), 60 minut (spomin).

IZDELAVA: TWISTER

1. Rjuho razgrnemo na čisto, ravno površino.
2. Z barvami naslikamo enakomerne kroge s polmerom 10 cm v mrežo 5 x 4 in jih pobarvamo z različnimi barvami. (skica 1 in 2)
3. Karton s flomastrom razdelimo na 4 enake dele in narišemo desno in levo roko ter desno in levo nogo, vsako po enkrat na vsako stranico kartona.
4. Za desno in levo roko ter desno in levo nogo narišemo po 4 kroge, vsakega drugačne barve. (skica 3)
5. S spodnje strani preluknjamo tablo z žebličkom, nato na žebliček nataknemo kazalček ter zapognemo ostali del žeblička. Z zgornje strani dodamo še en žebliček, da se kazalček lepo vrti.

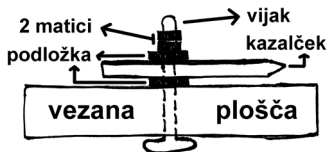

skica 3

Opomba:

Če želimo, da nam bo tabla služila dalj časa, jo lahko naredimo tudi tako:

– V vezano ploščo (debeline 5 mm) z vrtalnikom naredimo luknjo. Iz vezane plošče naredimo še kazalček.

skica 4

– Na tablo položimo kazalček tako, da med tablo in kazalček vstavimo podložko. Na vrhu kazalčka prav tako vstavimo podložko. Na vijak navijemo dve matici, ki ju privijemo eno na drugo – da ne privijete stisneta kazalčka. (skica 4)

IZDELAVA: SPOMIN

1. Karton razrežemo na npr. 20 enakih delov.
2. Na kartončke narišemo po 2 enaki sličici, da dobimo 10 parov. Predlogi za sličice: osebe iz letošnje zgodbe. V primeru, da so v skupini tudi mlajši otroci, si lahko pomagaš s sličicami, ki jih najdeš na internetu: www.oratorij.net).

TWISTER – PRAVILA IGRE

Priprava na igro:

1. Rjuho razgrnemo na ravno površino.
2. Dobro je, da se igralci pred začetkom igre sezujejo.
3. Dodatna oseba pri igranju igre je sodnik, ki med igro vrtil kazalček na tabli in sporoči nadaljnje poteze.

Potek igre:

Sodnik zavrti kazalček na tabli in zahteva od igralcev, da zavzamejo položaj, kot ga kaže puščica. Primer: Sodnik zakliče: desna roka, rdeča. Vsi igralci morajo čim hitreje zahtevani del telesa postaviti na barvno ustrezni in prosti krog. Nikoli ne sme biti več kot ena roka ali noga na enem krogu. Člani iste ekipe si lahko delijo isti krog z eno roko ali nogo. V primeru, da se dva ali več igralcev odloči za isti krog, o tem, kdo je prvi, odloča sodnik. Ostali pa morajo najti drugi prosti krog. Roke ali noge igralci ne smejo premakniti iz kroga, dokler sodnik zopet ne zavrti kazalčka. Vsak igralec, ki pade ali se dotakne kroga s komolcem ali kolenom, je iz igre izločen. Zadnji igralec, ki ostane v igri, je zmagovalec.

3. KOŠ ZA SMETI

VSEBINSKI UVOD

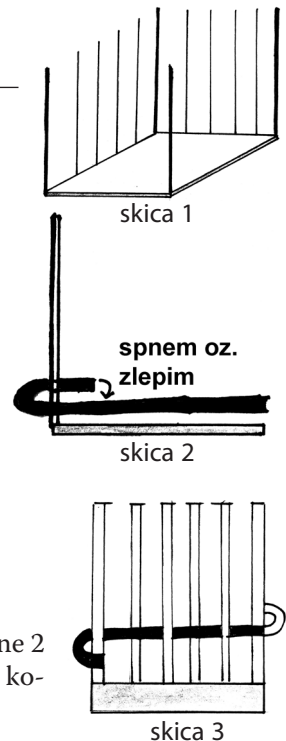
Pometač Pepi je osrednja oseba današnjega dne. Pepi je pometač, ki pometa po cestah in mu je njegovo delo v veselje. Pometa počasi in natančno, saj je prepričan, da se počasi daleč pride. Tudi sami se moramo doma večkrat lotiti pospravljanja ali pometanja. Smeti odvržemo v koš za smeti, ki ga bomo danes izdelali.

MATERIAL: das masa/glina ali kvadratna keramična ploščica (vsaj 20 x 20 cm), valjar, lesene palčke (dolžina 50 cm, širina 2 cm) – še bolje je, če so palčke okrogle in ne ploščate, usnje – različne barve, spenjač ali lepilna pištola, škarje.

ČAS IZDELAVE: 90 minut.

IZDELAVA

1. Iz das mase ali gline oblikujemo kvadratno ploščo debeline 2 cm in dolžine 20 cm (v primeru, da delamo s ploščico, ta ko-

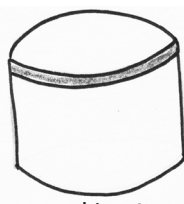
rak izpustimo). Pomagamo si z valjarjem. Preden se masa dokončno posuši, vanjo zapičimo lesene palčke: na vsak vogal po eno in na vsako stranico približno 3–4 palčke. Palčke, preden jih zapičimo v podlago, namažemo z lepilom iz lepilne pištote, da bodo dobro pritrjene. (skica 1)

2. Usnje razrežemo na dolge in 1 cm široke trakove. Vzamemo poljubni trak in ga ovijemo okrog palčke na vogalu ter pritravimo s pomočjo spenjača ali lepilne pištote. (skica 2) Nato začnemo s pletenjem. (skica 3)
3. Ko pridemo do vrha vseh palčk, trak zopet prilepimo z lepilno pištoto ali pritravimo s spenjačem. S pomočjo lepilne pištote lahko prilepimo še dodatne štiri palčke na vrh vsake stranice in tako naredimo lep zaključek pletenja. V koš vstavimo še manjšo vrečo za smeti.

5. NAPOVEDOVALEC VREMENA

VSEBINSKI UVOD

Pometać Pepi je osrednja oseba današnjega dne. Za lažje opravljanje svojega dela potrebuje predvsem dobro delovno orodje, potrpežljivost in vztrajnost. Za dela, ki se opravljajo zunaj, velikokrat pomembno vlogo igra tudi primerno vreme. Izdelali bomo preprosto napravo, ki nam bo povedala, kakšno vreme nas čaka.

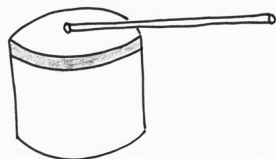
skica 1

MATERIAL: kozarec za vlaganje, večji plastičen balonček, izolirni trak, slamica za sok, močnejše lepilo, majhna lesena palčka, šeleshamer, flomastri.

ČAS IZDELAVE: 60 minut.

IZDELAVA

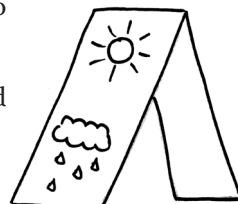
1. Čez odprtino kozarca za vlaganje napremo tanko opno, ki jo dobimo tako, da odrežemo del balončka. Da se opna ne sname, rob ovijemo z izolirnim trakom. (skica 1)
2. Na sredino opne z močnejšim lepilom prilepimo slamico in počakamo, da se posuši. (skica 2)
3. Na rob kozarca prilepimo še tanjšo palčko tako, da jo podložimo pod slamico. (skica 3)
4. Iz šeleshamerja odrežemo trak (dolžina 50 cm, širina 10,5 cm) in ga oblikujemo v trikotno stojalo ter zalepimo z lepilom. Narišemo še simbola za sončno in deževno vreme. (skica 4)

skica 2

skica 3

skica 4

Opomba: Izdelka ne postavi na sonce, da se bo napoved res ujemala z dejanskim vremenom.

4. REKLAMA

VSEBINSKI UVOD

Nika pripoveduje zelo dolgočasne zgodbe in je nihče razen Momo noče poslušati. Sivi možje imajo veliko moč nad mediji in z medijsko propagando prepričajo ljudi, da so njene dolgočasne zgodbe najboljše na svetu. Momo še pravi trenutek nalepi plakate, da prepreči predstavo.

Tako kot je Momo po mestu nalepila plakate, bomo tudi mi naredili reklamo za nedeljsko sveto mašo, zaključno prireditev ali samo preprosto razstavo ter jih nalepili po mestu/vasi. Na plakate lahko napišemo in narišemo tudi dogodke, ki so se zgodili na oratoriju, osnovne informacije, kaj sploh je oratorij, sporočilo oratorija ...

MATERIAL: šeshamer A3, flomastri, tempere, voščenske.

ČAS IZDELAVE: 60 minut.

IZDELAVA

Na šeshamer z lastno idejo in domišljijo napišejo in narišejo reklamo, ki jo raznosijo po mestu/vasi ali pa nalepijo v bližino oratorijskega dogajanja.

5. TELEVIZIJSKA ODDAJA

VSEBINSKI UVOD

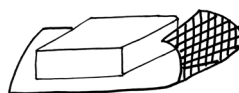
V današnjem življenju imajo mediji na nas zelo velik vpliv, zato bomo v tej delavnici izdelali oz. narisali igro oz. vsakodnevni prizor.

MATERIAL: manjša prazna papirnata škatla (škatla za čevlje), dve leseni palčki, lepilo, škarje, barvice, lepilni trak, svinčnik, barvni papir, kolut belega papirja.

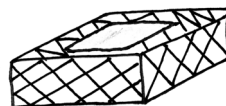
ČAS IZDELAVE: 60 minut.

IZDELAVA

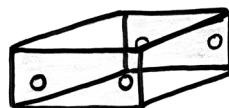
1. Barvni papir odrežeš na primerno velikost. Škatlo namažeš z lepilom in nanjo prilepiš papir (skica 1).
2. Iz škatlice izrežeš luknjo – okno (skica 2).
3. Na krajših stranicah narediš s konico škarij luknjice (skica 3).
4. Na trak belega papirja narišeš zgodbo – vesel dogodek v obliki stripa. Če je škatla večja (npr. škatla od čevljev), lahko zlepiš več A4 papirjev skupaj (skica 4).
5. Na začetek in konec traku prilepiš palčki.
6. Odpreš škatlico in film vstaviš v televizijo (skica 5).
7. Palčki potisneš skozi spodnji luknjici. Zapreš škatlico in palčki potisneš skozi zgornji luknjici.

skica 1

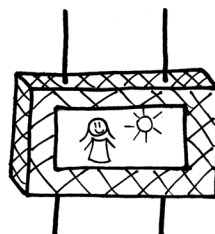
skica 2

skica 3

skica 4

skica 5

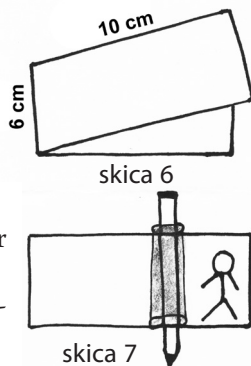

8. Film predvajaš tako, da eno palčko vrtiš v pravo smer in zraven pripoveduješ zgodbo.

Opomba:

Če so v skupini mlajši otroci, lahko zgodbo narišejo tako, da vzamejo blokec listkov (10 listkov), na vsakega narišejo en prizor in zgodbo gledajo tako, da blokec na hitro prelistajo.

Lahko pa vzamejo trak (dolžina 20 cm, širina 6 cm), ga prepognejo na pol (skica 6) in na skrajni desni konec prve in zadnje strani narišejo prizor. Nato vzamejo svinčnik, ga položijo na konec traku in vanj zavijejo prvo stran traku (skica 7). Nato ga odvijejo in hitro premikajo levo–desno, da se prikaže tudi spodnja slika.

6. LADJICA NA ZRAČNI POGON

VSEBINSKI UVOD

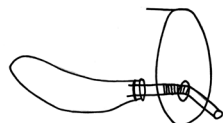
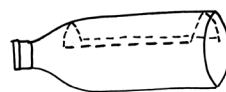
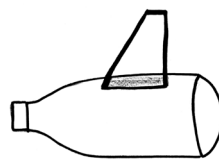
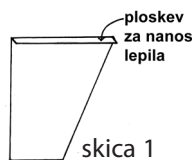
Nedelja je Gospodov dan. Pri maši si vzamemo čas za Boga, mu izročimo svoje prošnje in se mu zahvalimo za vse, kar nam daje. Ob nedeljah pa si vzamemo čas tudi za svoje hobije, druženje in sprehode. Če bomo na sprehodu opazili kakšen potoček, lahko na njem izpluje tudi naša ladjica.

MATERIAL: platenka čim bolj preproste oblike, žebelj ali vijak, škarje, plastična banjica za sladoled ali druga tanjša plastika, vodoodporni flomastri, lepilna pištola, hladna voda, balon, elastika, čim debelejša slamica za sok s pregibom, malo plastelina.

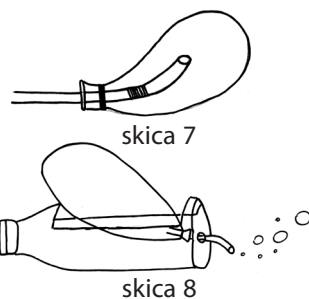
ČAS IZDELAVE: 90 minut.

IZDELAVA

1. Iz tanjše plastike (prazna plastična banjica za sladoled) izstrižemo z močnejšimi škarjami kobilico, ki bo poskrbela za ravno plovbo. Kobilica naj bo trapezne oblike, zakrivljeni rob posodice pa lahko uporabimo kot stično ploskev za nanos lepila (skica 1). Kobilico nalepimo s pomočjo lepilne pištote, ampak ker gre za plastiko, ki se lahko hitro stali, platenko do vrha napolnimo s hladno vodo.
2. Da se ladjica ne bo prevrnila, na konec kobilice s lepilno pištolo nalepimo žebelj ali vijak (skica 2).
3. Kobilico nalepimo na platenko (skica 3). Da bi se platenka zaradi temperature lepila ne stalila, vanjo nalijemo vodo.
4. Nato izlijemo vodo iz platenke in ji s škarjami odrežemo vrhni del (skica 4), v zadnjem spodnjem delu pa naredimo luknjo za pogonsko cevko – plastično slamico (skica 5). Ladijski trup lahko tudi pobarvamo z vodoodpornimi flomastri ali barvami, ki so odporne proti vodi.
5. Slamico s škarjami skrajšamo do pregiba in nato nanjo, s pomočjo elastike, namestimo manjši balon (skica 6).

- Slamico z balončkom potisnemo skozi luknjico na spodnjem delu plastenke (skica 7) in špranjo zatesnimo s plastelinom ali pa zalijemo z lepilom iz lepilne pištole, vendar v tem primeru v balonček in slamico nalijemo vodo, ki bo plastiko hladila.
- Skozi slamico napihnemo balonček in ladjico pošljemo na poskusno plovbo (skica 8).

6. PEŠČENA URA

VSEBINSKI UVOD

Momo z zmago nad Sivimi možmi svojim prijateljem pove in razloži, da je treba čas shranjevati v zakladnico časa, kjer ga ne uničujeta ne molj ne rja. Da ne bi pozabili na čas, bomo izdelali peščeno uro, ki jo lahko uporabimo pri kakšni časovno omejeni družabni igri.

MATERIAL: majhni steklenički (z ozkim vratom) ali plastenki, membrana (preluknjan balonček s šivanko ali papir, lahko pa tudi preluknjan plastični zamašek v primeru, če uporabimo plastenki), ogrodje za uro – lahko leseno (4 palčke in 2 plošči), barve za steklo, les, drobna fina mivka, lepilni ali izolirni trak.

ČAS IZDELAVE: 90 minut.

IZDELAVA:

- S poskušanjem ugotovimo, kolikšno količino mivke bomo potrebovali in temu primerno naredimo tudi luknjico v balonu (skica 1).
- V stekleničko damo mivko in nato opno pritrdimo na stekleničko (skica 2).
- Steklenički zlepimo z lepilnim trakom tako, da sta vratova obrnjena skupaj (skica 3).
- Na dno stekleničk z zunanje strani pritrdimo plošči (leseni), ob straneh pa palice, tako naredimo uro bolj stabilno (skica 4).
- Tako nastalo uro še pobarvamo z barvami za steklo s svojo lastno domišljijo.

Opomba:

- Animator mora prej preizkusiti, kako hitro teče mivka skozi odprtino, da jo doda ravno pravo količino za določen čas.
- Najbolje je, da se uporabljena mivka stehta, da vsi uporabijo enako količino mivke.

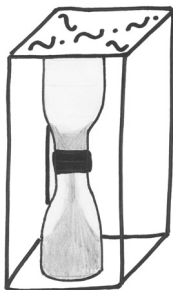
skica 1

skica 2

skica 3

skica 4

7. ANGEL VARUH

VSEBINSKI UVOD

Momo prijateljem predstavi lepoto Kraljestva časa, kamor vsi enkrat pridemo, če pravilno uporabljamo čas. Kraljestvo časa je za nas seveda podoba nebes oz. večnosti.

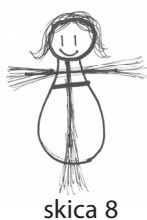
Angel varuh je podoba nebes, v igrici pa ga predstavlja želva Garmi, zato bomo tudi mi izdelali angela varuha.

MATERIAL: rafija, belo blago, lesena kroglica, lepilo, dve leseni palčki, flomastri, škarje, kokosova vlakna, šeleshamer, vata, modra barva.

ČAS IZDELAVE: 60 minut.

IZDELAVA

1. Palčko prelomimo na pol in s škarjami odrežemo šopek rafije, ki je dvakrat daljši od palčke.
2. Rafijo prepognemo na polovico ob palčki in na dveh koncih z rafijo zavežemo, kot kaže skica (skica 1). Na tistem delu, kjer je pregib rafije, s škarjami odrežemo (dobimo roki).
3. Drugo palčko, ki pomeni telo, potisnemo skozi sredino rok in zavežemo s koščkom rafije (skica 2).
4. Daljši šop rafije ovijemo ob palčki na telo, tako kot kaže skica (skica 3), in jo s krajšimi kosi rafije trdno privežemo ob palčko (skica 4). Odvečno rafijo pri nogah skrajšamo – odstrižemo. Spodnji del razširimo, da oblikujemo krilo.
5. Na kroglico s flomastrom narišemo obraz, na palčko kanemo lepilo in kroglico nasadimo na palčko (skica 5).
6. Iz kosa belega blaga izrežemo obleko, ki jo oblikujemo, kot kaže skica (skica 6). Na sredini naredimo luknjo za glavo (skica 7). Iz drugega kosa blaga pa izrežemo tanek trak, ki ga uporabimo za pas.
7. Obleko angelčku oblečemo čez glavo in stisnemo v pasu ter zavežemo s koščkom rafije. Čez rafijo ovijemo pas in ga na hrbtni strani prilepimo.
8. Kokosova vlakna oblikujemo in prilepimo na glavo (lasje) (skica 8).
9. Iz šeleshamerja izrežemo oblak in ga prelepimo z vato (skica 9). Po želji ga lahko pobarvamo z modro barvo. Nato na oblak pritrdimo angela.

8. ŽELVA GARMİ

VSEBINSKI UVOD

Edina oseba, ki ima večjo moč od Sivih mož, je Mojster Urnik, ki je kralj in oskrbnik časa, brez katerega tudi Sivi možje ne bi mogli krasti časa. Želva Garmi Momo pelje k Mojstru Urniku. Želva Garmi ima vedno vlogo neke usmerjevalke, pokazateljice poti, opozarjanja na nevarnost, zato jo lahko primerjamo s podobo Angela Varuha.

Ker ima tako pomembno vlogo, jo bomo izdelali za spomin.

Želva tudi drugače predstavlja mirnost, tihoto, brez glasu se lahko umakne v svoj oklep, zato je simbol pazljivosti in zaščite.

MATERIAL: das masa ali glina (lahko tudi kakšen drug material, ki se gnete), storži (borovca, smreke), plastičen pokrovček, belo lepilo (mekol), črna barva, klešče, voda, čopič, igla.

ČAS IZDELAVE: 60 minut.

IZDELAVA:

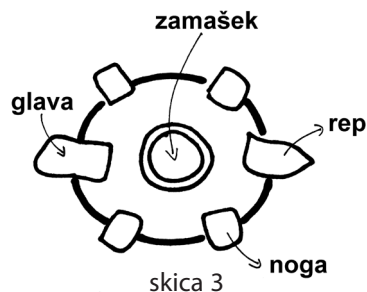
1. Maso pregnetemo in oblikujemo v kroglo. Kroglo najprej sploščimo, nato pa jo poveznemo čez plastičen pokrovček, ki pomaga obdržati obliko oklepa (skica 1).
2. Iz mase naredimo štiri svaljke za noge primerne velikosti glede na oklep in jim s konico vtisnemo krempljčke, da dobimo štiri okončine (skica 2).
3. Oblikujemo rep za želvo in svaljek za glavo z vratom.
4. S konico igle vtisnemo na glavo oči in usta.
5. Okončine, rep in glavo pritismo na oklep s spodnje strani in jih s prsti zamažemo (skica 3).
6. S kleščami porežemo storžu svetle dele lusk.
7. Spodnji del luske namažemo z belim lepilom in jo pritismo na še moker oklep na sredino tik za vratom. Nadaljujemo v ravni liniji proti repu (skica 4).
8. Luske položimo še vzporedno levo in desno v dveh linijah, nato pa še po spodnjem delu oklepa v dveh krogih. Polaganje lusk je odvisno tudi od velikosti oklepa.
9. Belo lepilo zmešamo z nekaj kapljicami vode in z zmesjo premažemo celo želvo. Pustimo na zraku, da se dobro posuši. Po potrebi glavo podpremo s kosom zmečkanega papirja, da se ne povesi.

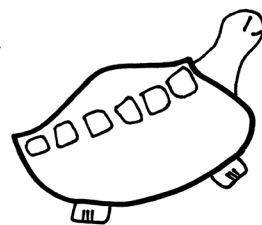
skica 1

skica 2

skica 3

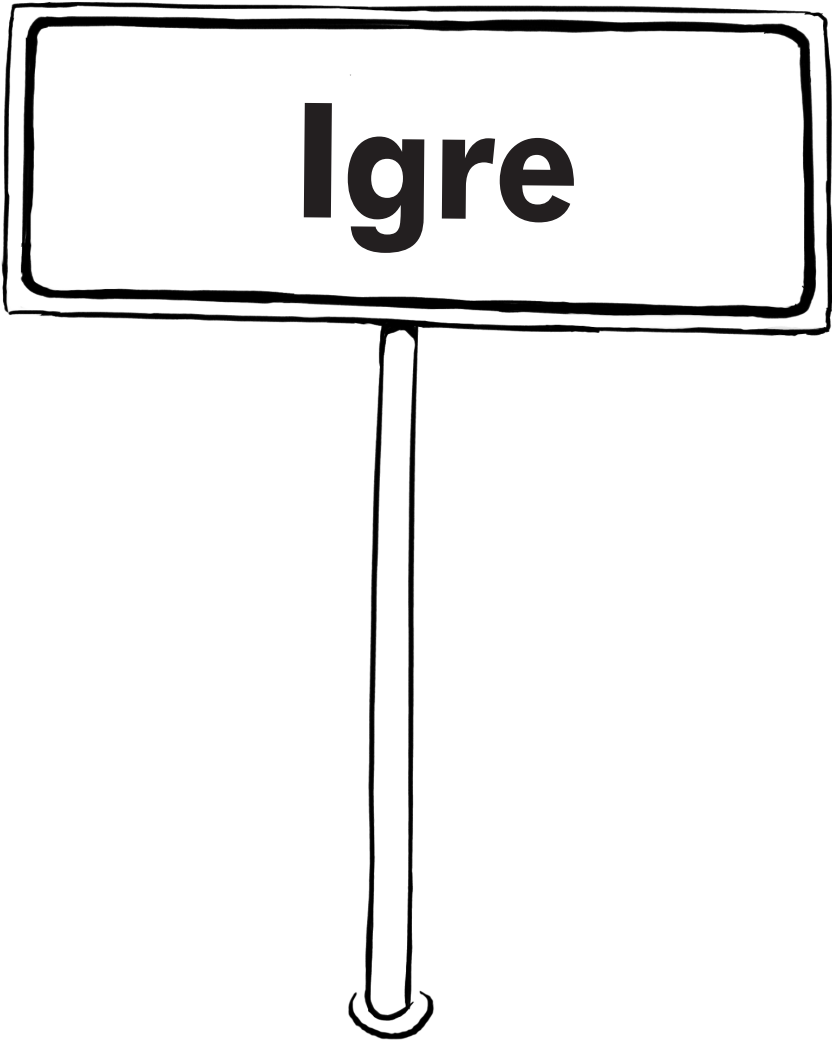

skica 4

PREDLOGI ZA DELAVNICE

- Powerpoint predstavitev oratorija
- Pisanje novic in bloga na oratorijsko internetno stran
- Izdelava brezove metle, smetišnice
- Ekološka delavnica

Igre

1. igra: ZGRADIMO MOST PRIJATELJSTVA

Trajanje: 90 min

Št. udeležencev: $20 < n < :$

Starost: za vse starosti osnovne šole (če igrajo mlajši, naj jim starejši otroci ali animator na želvjem otoku pomaga z branjem vizitk)

Prostor: večji travnik, igrišče ali več manjših površin

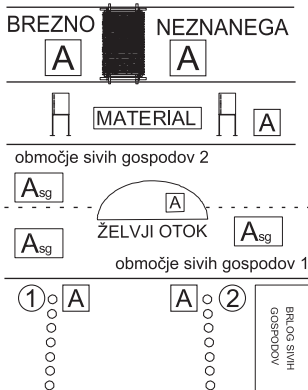
Št. animatorjev: Sodelujejo naj vsi animatorji oziroma 5 do 9 animatorjev na 20 otrok + 1 animator (glavna igralka). (Animatorjev je lahko manj, če za sive gospode vključite starejše otroke.)

Pripomočki: krede ali vrvi ali kaj podobnega za razmejitev igrišča, za vsakega otroka izdelanih 10 vizitk z vprašanji, ena improvizirana mizica ali ena trda podlaga za pisanje in nekaj kemičnih svinčnikov na 20 otrok, ena tabla na 10 otrok (dve palici, na kateri je pritrjen karton), bucike ali risalni žbljčki ali spenjač za pripenjanje vizitk, 2× tram (2 m × 5 cm × 5 cm), 2× tram (1 m × 5 cm × 5 cm), 4× kratki količki (5 cm × 5 cm × 50 cm), 75× leskova palica (100 cm × 2 cm), en večji kos kartona (2 m × 90 cm); glej skico mostu (vse to za 20 otrok), 2 kladivi, 16 daljših žbljev in klobčič vrvi na 20 otrok, barvni trakovi za otroke, kostum za Momo, bonboni.

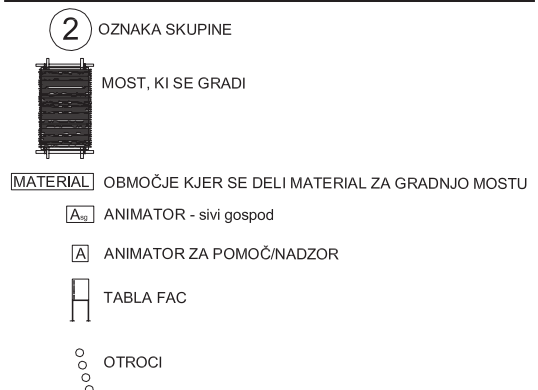
KRATEK OPIS

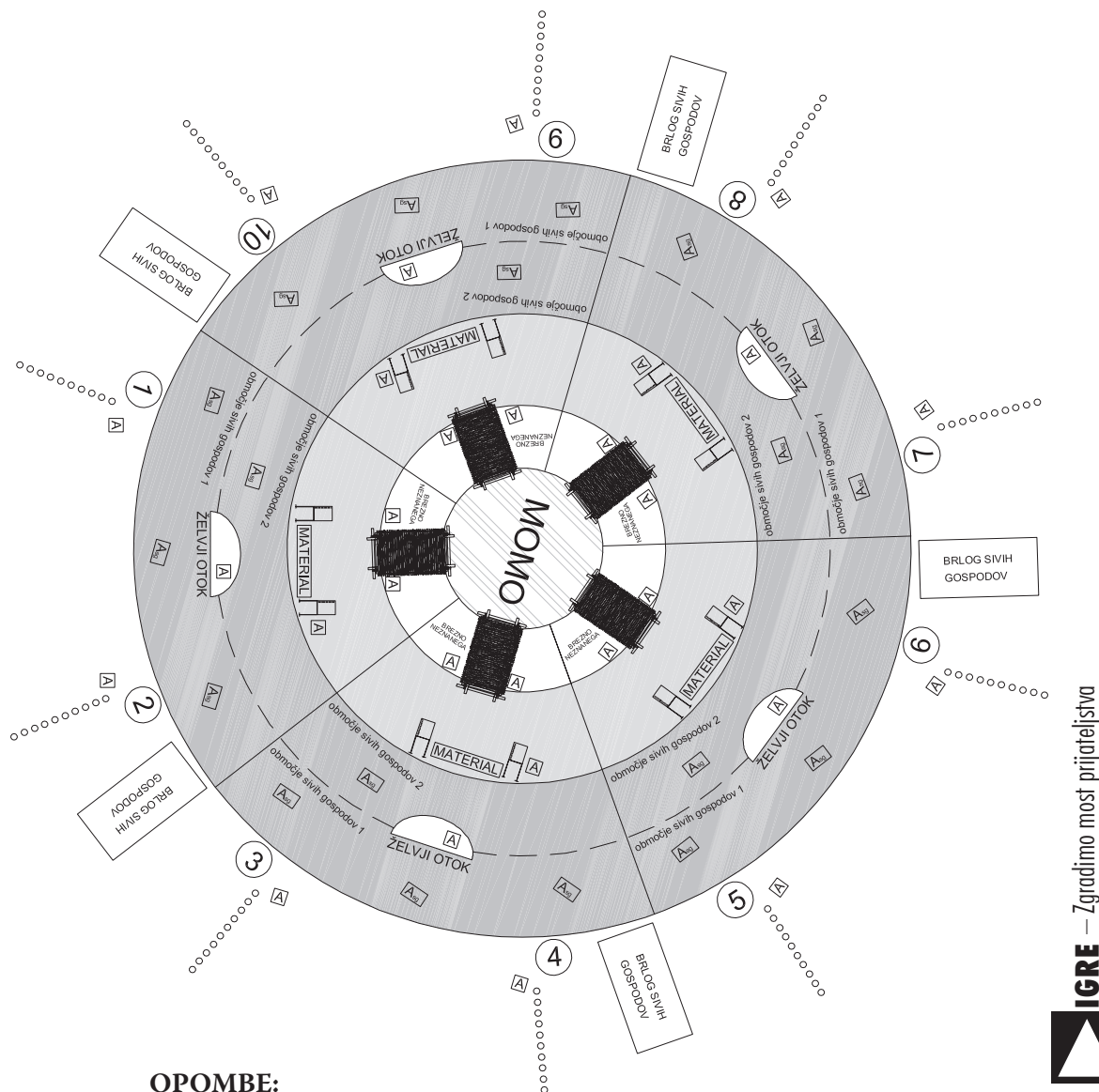
Momo želi, da bi vsi postali prijatelji. Vabi nas, da skupaj premostimo brezno neznanega in na oratoriju postanemo dobri prijatelji. Igra ni pretirano tekmovalnega značaja. Vsebuje elemente spoznavanja otrok med seboj, zato je morda primerna za prvi dan. Otroci na zanimiv način spoznavajo otroke iz sosednje skupine, vsaka skupina sestavi nekakšen »facebook« oziroma tablo fac o sosednji skupini, obe skupini skupaj pa zgradita most prijateljstva do deklice Momo, pri tem jih seveda ovirajo sivi gospodje, ki ne želijo, da bi se vsi spoprijateljili med seboj. Zmagata skupini, ki sta prvi skupaj zgradili most in prvi prišli k Momo, vendar to ni bistvo igre; bistvo je v spoznavanju in skupnem delu. Na koncu, če ostane čas, lahko vsaka skupina predstavi tekmovalce sosednje skupine, sicer pa lahko z Momo zaplešejo kak bans.

MOMO

LEGENDA

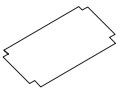
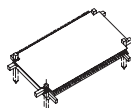

OPOMBE:

- Igra je pripravljena za sto otrok, vendar jo lahko prilagodite glede na vaše število otrok, animatorjev, glede na vaš teren, tudi za most si lahko izmislite druge materiale, vendar morate potem nujno popraviti tudi »cenik« za material oz. število vizitk na otroka.
- Deklico Momo lahko na sredini dogajanja ogradite z improvizirano špansko steno, tako da pokončne palice, ki ste jih pritrdili v tla, povežete z lepilnim trakom in časopisnim papirjem. Tako Momo ne bo vidna med igro in bo cilj še nekoliko bolj skrivnosten. Ko otroci zgradijo most in ga skupaj vsi prečkajo, lahko »prebijejo« svoj del papirnate pregrade.
- Za najmlajše – predšolske otroke lahko igro prilagodimo tako, da skrajšamo razdaljo, ki jo morajo preteči, poenostavimo gradnjo mostu in zmanjšamo število sivih gospodov, ki tudi ne lovijo več tako intenzivno.

- Pri takih igrah morate biti med samim igranjem pozorni, da igra dobro teče, da se ne nabirajo kolone in tudi da igra ne poteka prehitro. Otroke zato že pri razlagi pravil opozorite, da boste prilagajali določena pravila glede na to, kako bo igra potekala. Vendar to lahko stori samo voditelj igre, ki da znamenje animatorjem, da vsi enako spremenijo potek igre; na primer: na pisk piščalke voditelja animatorji namesto po enega otroka na startu spuščajo po dva otroka. Še najbolje pa je, da igro pred oratorijem animatorji »sprobate« in popravite ter prilagodite pravila, če je to potrebno.

SIDRO		10 vizitk
TRAM (2m)		10 vizitk
POVEZNIK (1m)		5 vizitk
2 ŽEBLJA		5 vizitk
LESKOVA PALICA (1m, Ø2cm)		1 vizitka
KARTON (2m x 0,90m)		15 vizitk
		200 vizitk

OPIS IGRE

Do želvjega otoka

Otroke razdelimo v skupine po deset. Skupine razporedimo po prostoru, ki nam je na voljo (glej shemo igre). Po dve skupini igrata skupaj, zato mora biti število skupin sodo. Vsak otrok ima 10 vizitk s svojim imenom in z vprašanjem o določeni njegovi lastnosti na zadnji strani. Iz svojega tabora morajo otroci posamično priteči na želvji otok (pri tem jih seveda lovijo sivi gospodje). Animatorji spuščajo po enega otroka iz skupine na želvji otok (otroci v svoji skupini čakajo v koloni); ko ta zapusti želvji otok ali pa ga ujame sivi gospod (pravila o sivih gospodih glej spodaj) preden doseže želvji otok, animator spusti naslednjega otroka iz skupine. Medtem ko otroci čakajo, da pridejo na vrsto, se lahko učijo kako pesmico, ki jo lahko na koncu zapojejo Momo. V primeru, da se na startu nabira kolona in igra poteka prepočasi, lahko spuščamo po več otrok naenkrat, vendar jim moramo to razložiti pri pravilih, da ne bodo mislili, da gre za goljufanje.

Na želvjem otoku

Otrok, ki pride na želvji otok, počaka na sotekmovalca iz sosednje skupine. Ko ta prispe, si izmenjata vizitko, na kateri je vprašanje; drug drugemu odgovorita na vprašanje in si ga zapišeta (Andreja na Tomaževo vizitko napiše Tomaževo lastnost, Tomaž pa na Andrejino vizitko napiše Andrejino lastnost, Andreja gre naprej s Tomaževo vizitko in obratno). Iz želvjega otoka se podata z roko v roki do table fac.

Sivi gospodje

- Sivi gospodje lovijo v območju sivih gospodov 1 (pred otokom) in v območju sivih gospodov 2 (za otokom), vendar ne lovijo otrok, ki se vračajo nazaj na start.
- Če sivi gospod ujame otroka v območju sivih gospodov 1, mu vzame eno

SPREDNJA STRAN VIZITKE

VIZITKA

janko.slak@prijava

SKUPINA 3

vizitko in ga pelje nazaj v njegovo skupino, kjer otrok čaka v koloni, da spet pride na vrsto, sivi gospod pa da otrokovo vizitko animatorju, animator vrne vizitko otroku, ko je ta spet na vrsti.

Če sivi gospod ujame par otrok v območju sivih gospodov 2, jima ne vzame vizitk, ampak ju pelje v brlog sivih gospodov, kjer morata opraviti kako nalogo, da se rešita (kratke naloge naj bodo nekaj v smislu: naredi 5 počepov, zapoj himno, šteje od 20 proti 0 ...). Ko se rešita, nadaljujeta pot z roko v roki proti tabli fac (sivi gospodje naj v območju 2 lovijo manj intenzivno kakor v območju 1).

Sivih gospodov naj ne bo preveč in ne premalo; prilagajate št. sivih gospodov glede na to, kako hitro bo igra potekala. Starejši otroci so ponavadi navdušeni, če lahko pomagajo na oratoriju. Lahko jih vključite kot sive gospode, da lovijo otroke, vendar naj bo zraven animator, glavni sivi gospod, ki bo pozoren, da sivi gospodje ne postanejo preveč uspešni ali pregrobi.

Tabla fac

Ko par otrok pride do tabel, gresta vsak k tabli svoje skupine, kjer s pomočjo animatorja pripneta vizitko soseda na ustrezno mesto (glej skico table in vizitke). Vsaka skupina ima na koncu igre 10 lastnosti za vsakega člana sosednje skupine. Ko otrok pripne vizitko, se vrne nazaj v svojo skupino, kjer v koloni počaka, da je ponovno na vrsti (ta čas se lahko otroci učijo pesmico, ki jo na koncu zapojejo Momo). Za določeno število vizitk si prislužijo določen kos mostu (glej cenik); ker most otroci gradijo skupaj, se tudi vizitke štejejo skupaj; št. vizitk nadzira animator. Otrok, ki prinese zadnjo vizitko, ki je potrebna za določen kos mosta, dobi ta kos in ga odnese do brezna neznanega na gradbišče mostu in se potem vrne v svojo skupino.

Gradnja mostu čez brezno neznanega

Gradnja mostu se prične šele, ko so zbrani vsi kosi, ki so potrebni za gradnjo. Pri gradnji naj pomagata 2 večča animatorja. Most naj se gradi po določenem zaporedju (glej skico mostu). Pri gradnji mostu noben otrok ne sme stopiti v brezno neznanega. Če se mu to pripeti, ga animator pospremi v brlog sivih gospodov, kjer mora opraviti nalogo, da se reši.

lastnosti	ime	Petra	Maja	Jure	Luka	Meta	Teja	Janez	Eva	Peter	Anja
najboljši prijatelj											
najljubša hrana											
najljubša risanka/film											
lep spomin iz oratorija											
koliko imaš bratov/sester											
kateri razred si koncal/a											
najljubša barva											
rojstni dan /starost											
kdaj si danes vstal/a											
kaj si zajtrkoval											

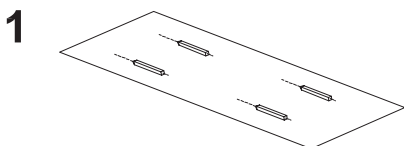
HRBTNA STRAN VIZITKE

NAJLJUBŠA HRANA

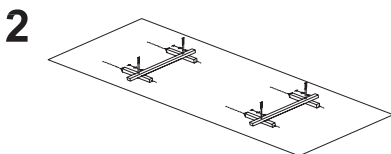
makaroni

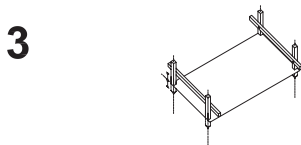
Ko je most zgrajen, ga obe skupini skupaj slavnostno prečkata. Zmagata skupini, ki sta prvi zgradili most in prvi prišli k Momo; ta jih nagradi tako, da jim natrosi bonbonov, vendar to ni bistvo igre; bistvo je v spoznavanju in skupnem delu. Pomembno je, da naredite čimbolj slavnosten zaključek. Na koncu, če ostane čas, lahko vsaka skupina predstavi tekmovalce sosednje skupine ter njihove lastnosti, sicer pa lahko z Momo zaplešejo kak bans, otroci lahko Momo zapojejo pesem, ki so se jo naučili.

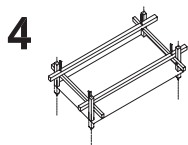
1 Na tla vležemo vzporedno po dve in dve sidri

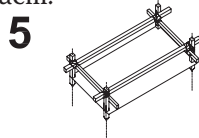
2 Na vsak par sider z dvema žebljema zabijemo po en poveznik. Poveznik naj bo dovolj visoko, da bo kasneje pod njega možno napeljati vrvo.

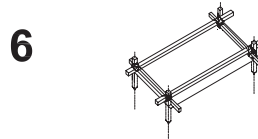
3 Vsak par zabljemo v zemljo In pri tem pustimo dovolj prostora pod povezniki za prevez z vrvo

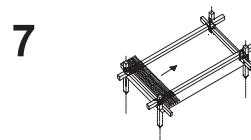
4 Po dolžini položimo tramova in ju zbijemo na levi in desni strani skupaj s poveznikom

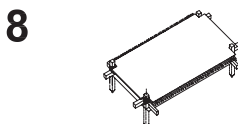
5 Vso konstrukcijo na vseh štirih vogalih ojačamo z vrvo.

6 Vso konstrukcijo lahko potisnemo v tla tako, da vsa sloni na tleh

7 Zaporedoma polagamo leskove palice, ki jih lahko sproti fiksiramo z vrvo.

8 Na koncu čez leskove palice položimo pohodno plast iz kartona, ki naj sega na ožjem delu vsaj do roba sider, na daljših strancah pa preko sider

2. igra: GIGA MAVRICA

Trajanje: 120 min

Št. udeležencev: 140

Starost: za vse starosti

Prostor: večji travnik, igrišče ali večja dvorana

Št. animatorjev: 1 voditelj celotne igre, 7 voditeljev posamezne igre, dodatni sodniki, kjer je potrebno, 3 sivi gospodje, 7 voditeljev skupin

Pripomočki: velik karton, na katerem je narisano črno-bel okvir mavrice (kot pri pobarvanki), lepilni trak, pripomočki za sedem iger in »sebične računalniške igrice«, vrvi ali krede za

razmejitev igralnih površin, štoparica in piščalka ali zvonček za voditelja igre, vsaj 280 listkov vsake barve: rdeča, oranžna, rumena, zelena, modra, indigo in vijolična.

KRATEK OPIS IN UVOD

Pri igri bomo sestavljali velikansko mavrico. Vsak otrok bo prispeval svoj delež. Na dvorišču bo sočasno potekalo sedem različnih iger, kjer boste tekmovali v skupinah in si s tem prislužili barvne listke, s katerimi boste pobarvali mavrico. Pri igri se imamo lepo, kadar se igramo skupaj in smo pri igri pošteni. Sivim gospodom to nikakor ni všeč, saj bi nas radi ločili med sabo in nas zaprli v samotni svet »sebičnih računalniških igrice«. S svojim pisanim in igrivim veseljem premagajmo sivo sebičnost in zgradimo giga mavrico!

OPIS IGRE

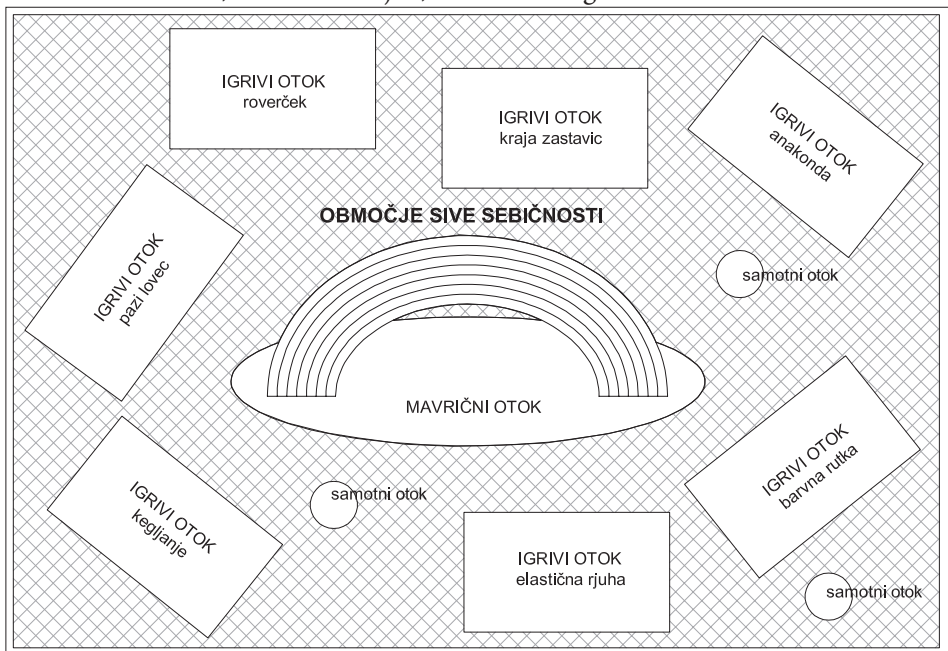
Animatorji si v pripravi izberete sedem zanimivih in ustreznih iger. Tu je osem predlogov: kraja zastavic, anakonda, roverček, barvna zastava, kegljanje, pazi lovec, elastična rjuha, nori nogomet ... Igre so enostavne in otrokom že povečini poznane. Za izbrane igre na dvorišču označimo dovolj velike igralne površine in jih razmejimo z vrvmi ali kredami, tako da dobimo sedem otokov. Na sredini dvorišča označimo tudi prostor, kjer bo mavrica, to območje se imenuje mavrični otok. Med sedmimi otoki in mavričnim otokom je območje sive sebičnosti, kjer lovijo sivi gospodje in trije samotni otoki, kjer bodo sivi gospodje izvajali svoje »sebične računalniške igrice«. Na začetku igre otroke razdelimo v sedem enakovrednih skupin po 20 otrok. Te skupine ves čas potujejo skupaj, razen če kakega člana ujame sivi gospod. Skupino dvajsetih otrok že predhodno razdelimo na dve enakovredni podskupini, ki potem na otokih tekmujeta ena proti drugi.

Cilj vsake igre je, da se otroci igrajo in zabavajo in da si s tem prislužijo enega ali tri barvne listke. Pri vsaki igri je vsaka skupina otrok lahko le enkrat, potem pa morajo naprej k drugi igri. Na pisk voditelja se vse igre začnejo hkrati in trajajo vsakič po 10 minut in se hkrati tudi končajo. Za izbiranje igre, ki se je bo skupina udeležila, je najbolje, da si izberete sistem kroženja po otokih. Igre potekajo 7-krat po 10 minut. Pri vsaki od teh iger dobi vsak udeleženelec po desetih minutah igre barvni listek, zmagovalci pa tri mavrične listke. Na vsak listek se mora otrok podpisati. Po vsaki igri je 7 minut časa, da otroci pritrdijo listke in si najdejo novo igro. Pri pripenjanju listkov na mavrico je zelo pomembno, da animatorji skrbite za red, da ne pride do pretirane gneče in prerivanja. Najbolje je, če tudi tu uvedete pravilo, da skupine po vrsti obiskujejo mavrični otok, pripnejo listke in odidejo na otok, kjer se bodo igrali naslednjo igro.

V času 7-minutnega odmora pa na otroke v območju sive sebičnosti preži tudi nevarnost. Nekaj animatorjev, ki so oblečeni v sivo, predstavlja sive gospode. Njihova naloga je, da po svoji izbiri ujamejo nekaj otrok (dva ali tri), ki se bodo igrali posebne »sebične računalniške igrice«. V času, ko se vsi igrajo, se bodo tudi ti trije otroci vsak posebej igrali eno od »sebičnih računalniških iger« na samotnem otoku, ki jo vodijo animatorji v sivem. Tudi pri tej igri imajo otroci

možnost, da zaslužijo barvni listek, vendar so te možnosti le 50% saj otrok izžreba listek iz vreče, v tej vreči je 50 % barvnih listkov in 50 % nepobarvanih listkov, ki nič ne štejejo. Poleg tega, da je to za posameznega otroka kazen, je to kazen tudi za njegovo podskupino, saj igra eno igro z igralcem manj. Poskrbite, da se bodo otroci trudili, da ne bi bili ujeti, sicer namen igre ne bo v celoti uresničen.

OPISI POSAMEZNIH IGER

Kraja zastavice

(rdeči listki)

Pripomočki: dve zastavi (ruti na palici)

Iz skupine, ki je prispela na ta otok, naredimo dve enakovredni skupini, ki sta razporejeni vsaka na svoji strani igrišča. Cilj je prinesiti zastavo, ki je izven igrišča na nasprotnikovi strani, ne da bi bil ujet. Če želijo zaustaviti nasprotnega igralca na svoji polovici, se ga morajo dotakniti. Ujeti igralci se zaustavijo tam, kjer so bili ujeti - okamenijo, z dotikom jih lahko reši le njihov soigralec, ki še ni ujet. Kdor je ulovljen z zastavo v roki, le-to vrne, sam pa je ujet in okamen. Okrog vsake zastave je trimetrski pas, v katerega ne smejo igralci, katerih je zastava. Točka je dosežena vsakokrat, ko je zastava uspešno prenesena iz nasprotnikove polovice igrišča na drugo polovico igrišča. Zmaga skupina ki je dosegla največ točk. Zmagovalci dobijo tri rdeče listke, drugi pa po enega.

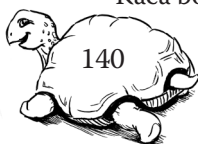
Anakonda

(oranžni listki)

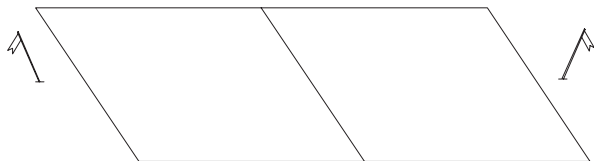
Pripomočki: večje igrišče ali travnik, ki je omejen z oznakami

Opomba: Pri tej igri še posebej pazite na varnost otrok

Štirje igralci (kačje glave) poskušajo z dotikom uloviti čim več ostalih igralcev (žab). Kdor je bil ujet, se s prijemom za levo roko priključi glavi, ki ga je ujela. Kača bo tako postajala vse daljša, pri tem pa se igralci (rep) ne smejo spustiti, si-

cer je ulov neveljaven. Lovi lahko le glava kače (4 igralci), ki se med igro ne sme menjavati. Če glavam uspe uloviti tri četrtine od vseh igralcev, ki bežijo, igro zmagajo ti štirje igralci, drugače pa so zmagovalci otroci, ki niso bili ujeti in priključeni kači. Igro voditelj prekine, ko na igrišču ostanejo samo še štiri žabe (te predstavljajo kačjo glavo v novi igri, če je še dovolj časa).

Roverček

(rumeni listki)

Pripomočki: 'roverček', (10 metrov 8-milimetrske vrvi), palica dolga 2 m, 2 m vrvi za označbo omejenega prostora

Opombe: Poskrbite, da igra ne postane preveč agresivna.

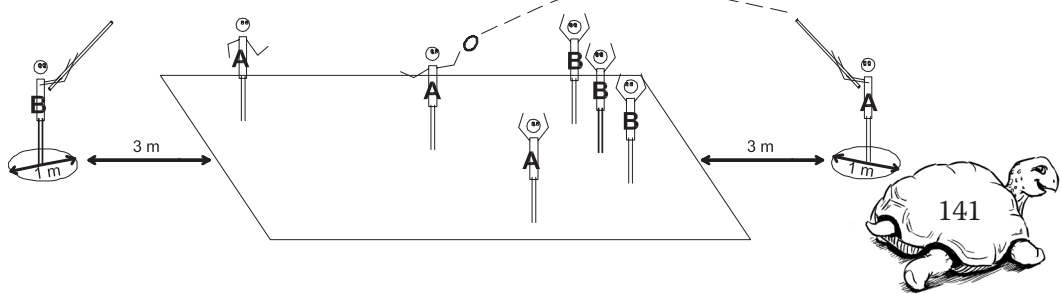
Roverček je značilna skavtska igra. Otroci se razdelijo v dve enakovredni skupini. Vsaka skupina določi svojega igralca, ki bo lovilc. Ta stoji v krogu premera 1 meter, ki je tri metre oddaljen od roba igrišča izven igrišča na nasprotnikovi strani igrišča in v rokah drži palico, usmerjeno navpično navzgor. Njegova naloga je, da poskuša na palico uloviti roverček. Roverček je obroč iz vrvi.

Cilj igre je, da skupina z roverčekom zadane palico svojega igralca na nasprotnikovi polovici igrišča, in sicer tako, da roverček kot obroč prileti na palico. Igralec, ki ima v roki 'roverček' lahko naredi le tri korake, potem pa mora 'roverček' podati soigralcu ali ga vreči na palico, sicer naredi neveljavne korake in njegova ekipa izgubi roverček. Nasprotniki lahko roverček prestrežejo v zraku, ne smejo pa ga nikomur izpuliti iz rok. Če roverček hkrati ulovita igralca iz nasprotnih ekip, se igra ustavi, igralca pa morata na polovici igrišča skakati za 'roverček' kot pri košarki za žogo ali pa mečeta kovanec. Kadar ekipi pri podaji ali metu na palico roverček pade na tla, izgubi roverček. Nasprotna skupina izvaja tam, kjer je roverček padel na tla. Če tekmovalc z roverčkom stopi izven igrišča, njegova ekipa izgubi roverček in nasprotna ekipa izvaja tam, kjer je bil prestop. Če nasprotnik prestreže met na palico in hkrati naredi prestop z igrišča, ima tisti, ki je metal, en prosti met. Zmaga skupina, ki večkrat z metom spravi 'roverček' na palico svojega igralca.

Izdelava roverčka: Vzamemo približno 10 metrov 8-milimetrske vrvi, naredimo začetnih nekaj ovojev (glede na želeno debelino; običajno 5–7) ter okoli njih na tesno ovijemo preostalo vrv. Premer obroča 'roverčka' je okoli 30 cm. Ovoji morajo biti tesno eden ob drugem. Glede na sile, ki jih mora prenesti 'roverček' med igro, vse skupaj dobro zategujemo; že sproti in še dodatno na koncu, ovoj za ovojem, najbolje večkrat. Pomembno je, da je zaključek vozla dober, da se vozle med igro ne razveže. Uporabimo lahko

>> izdelava roverčka <<

- 1 ○
2 ○
3 ○
4 ○
5 ○
6 ○
7 ○
8 ○
1 ○
2 ○
3 ○
4 ○
5 ○
6 ○
7 ○
8 ○

rutka ○

ambulantni voz in prosta konca po možnosti še zašijemo skupaj z manjšo vrvico ali nitjo, da se obroč ne razrahlja. Za pomoč pri izdelavi 'roverčka' glej spodnji sliki.

Barvna rutka

(zeleni listki)

Pripomočki: rutka

Opombe: Pazite na varnost otrok, da se ne zaletijo pri teku.

Naredimo dve skupini, ki sta razporejeni vzporedno v vrsti. Vsak igralec v skupini dobi številko (1, 2, 3 ...). Voditelj stoji v sredini med skupinama, vendar je od njiju oddaljen nekaj metrov in v roki drži rutko. Igra se začne, ko pokliče neko številko. Igralca s to številko tekmujeta, kdo bo prvi prišel po rutko. Točko dobi skupina, katere igralec je prej prišel do rutke. Da je igra še bolj zanimiva, lahko hkrati pokličemo dve ali tri številke. Če pokličemo dve številki, mora en igralec na hrbtu nesti soigralca do rutke. Če pokličemo tri številke, morata dva na rokah nesti tretjega do rutke, da jo ta pograbi. Skupina, ki nalogo prej opravi, dobi točko. Zmaga skupina, ki zbere več točk.

Nori nogomet

Pripomočki: 4 goli, 4 žoge, trakovi 4 barv za razdelitev otrok v 4 skupine

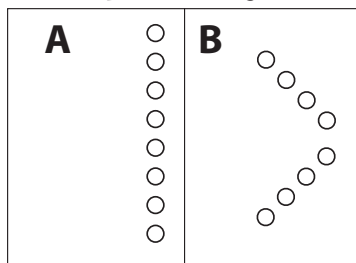
Opombe: Pazite, da igra ne postane preveč agresivna, za izvajanje te igre mora biti prostor dovolj velik.

Kot že ime igre govori, gre za igro, ki je podobna nogometu, vendar igrajo namesto dveh ekip 4 ekipe in imamo namesto dveh golov 4 gole in namesto ene žoge 4 žoge. Pri igri potrebujemo nekaj več sodnikov, pri vsakem голу enega, da štejejo, koliko zadetkov je vsaka skupina prejela, in še dva, ki bosta sodila igro. Vsa pravila so enaka kot pri navadnem nogometu. Izjeme pa so: ni prepovedanega položaja, pri grobih prekrških pravil se dosodi izključitev za 2 minuti (kot pri hokeju). Zmaga ekipa, ki je prejela najmanj golov, ni pa važno, koliko jih je katera dala.

Kegljanje

(modri listki), Pripomočki: žoga

Sistem igre je podoben kot pri kegljanju. Igralce razdelimo v dve skupini. Ena skupina se postavi na črto, druga pa se postavi 6 ali več metrov stran in tvori črko v (kot jata ptic v letu), tako da igralci stojijo čim bolj skupaj. Igralci na črti imajo nalogo, da po vrsti eden za drugim vržejo žogo po tleh kot kroglo in skušajo zadeti igralce, ki predstavljajo keglje. Kogar od igralcev se žoga dotakne, je izbit. Voditelj šteje, koliko igralcev se je žoga dotaknila v enem igralnem krogu. Ko so bili na vrsti za met vsi igralci ene skupine, se vloge obrnejo. Zmaga skupina, ki v vseh igralnih krogih zadane največ igralcev.

Pazi, lovec

(indigo listki)

Pripomočki: ruta in stoli, če sedimo

Igralci stojijo ali sedijo v krogu, lovec pa je z zavezanimi očmi na sredini. Voditelj vsakemu igralcu dodeli številko (1, 2, 3 ...). Lovec pokliče dve naključni številki, ki si morata zamenjati mesti in pri tem paziti, da se ju lovec ne dotakne. Kogar se lovec dotakne, postane novi lovec. Zmagovalci so vsi, ki niso bili ujeti.

Elastična rjuha

(vijolični listki)

Pripomočki: 2 rjuhi in lahki žogi; list in pisalo za voditelja

Naredimo dve enakovredni skupini po 10 igralcev. Vsaka skupina prime svojo rjuho in jo drži rahlo napeto. Voditelj na rjuho namesti žogo in igra se lahko prične. Naloga igralcev, ki držijo rjuho, je, da skušajo z nihanjem čim večkrat dvigniti žogo v zrak. Voditelj zabeleži, kolikokrat so žogo uspeli odbiti v zrak brez da žoga pade na tla ali da se ustavi na rjuhi. Zmaga skupina, ki je večkrat dobila dvoboj, se pravi, da je večkrat imela več odbojev od nasprotné skupine v času desetih minut.

IGRE ZA SIVE GOSPODE

Igre morajo biti za eno osebo. Po njih naj se otrok počuti čimbolj bedasto. Sivi gospodje lahko goljufajo, si sproti v lastno korist prirejajo pravila ... Otrok mora na koncu ugotoviti, da bi bilo bolje, če bi se igral skupaj s svojo skupino. Prav tako poskrbite, da te igre ne bodo preveč zanimive.

Računalniška igra 1 (formula): Animator mora v samokolnici voziti otroka z zavezanimi očmi po zelo omejenem prostoru. Praktično sta ves čas skoraj na mestu, animator pa s tresenjem in guganjem samokolnice daje otroku občutek, da se peljeta. Otrok, ki je v samokolnici, naj ne ve, da sta skoraj ves čas na mestu; svojimi kretnjami in besedami mora usmerjati animatorja. Animator naj daje otroku vtis, da ga vozi, kot ga ta usmerja.

Računalniška igra 2 (zadeni): Otrok mora z žogico za badminton čim večkrat zadeti z določene razdalje na primer tarčo, platenko ...

Računalniška igra 3 (zobotrebci): Otrok mora iz zobotrebcev zgraditi maketo proge formula 1, vojaške utrdbe ali kaj drugega. Lahko tudi gradi hišico iz kart. Na koncu ali že vmes mu animator vse podre, ker je »zmanjkalo elektrike«. Za sabo otrok pospravi vse zobotrebce.

Računalniška igra 4 (obrni): Otrok dobi listek, kjer na obeh straneh piše »obrni!«

Opombe

- Igre, ki so tu predložene za to, da si otroci pri njih prislužijo barvne listke za mavrico, lahko nadomestite tudi z drugimi primernimi igrami, vendar bodite pozorni na vrsto igre, da je ta še vedno v stilu igre, ki je razvedrilna in povezovalna.
- Število lističev je odvisno od števila otrok na oratoriju. Vsak otrok pri vsaki igri dobi vsaj en barvni listek, zmagovalec pa tri. Poskrbite, da bo na voljo dovolj listkov.
- Na vsak listek, ki ga dobijo, se naj tudi podpišejo, da bodo na oboku mavrice lahko prepoznali svoje listke in svoj trud.
- Pozor! Skupina, katere član je bil ujet, nadaljuje igro z enim igralcem manj.
- Za izdelavo barvnih listkov lahko namesto barvnega kolaža uporabite prazne listke, ki jih pri posamezni igri otroci sproti barvajo z voščenko določene barve ali pa jih barvajo animatorji vnaprej.
- Dobro je, če uvod v igro naredi animatorka, ki na oratoriju igra vlogo deklice Momo.

3. igra: DELAM KOT PEPI

Trajanje: 90 min ali po želji

Št. udeležencev: neomejeno

Prostor: primerno velik prostor, kjer se lahko poliva z vodo

Št. animatorjev: vsaj 10 + en animator na skupino 10 otrok

Namen: Skozi igro seznaniti otroke z ločenim zbiranjem odpadkov in s tem, da biti smetar ali opravljati kak drug fizičen poklic ni sramotno delo.

Pripomočki: listki, na katerih so narisani odpadki (listke najdete na www.oratorij.net in jih natisnete na enostransko porabljen papir, ki ga lahko zbirate do oratorija), oratorijski denar ali Salezije (najdete na www.oratorij.net), škatle – šest velikih za zbirni center in sedem manjših (škatla za čevlje) na skupino za ločevanje odpadkov, Za vsako skupino 20 metrov dolgo vrstico, dva kola z nosilcem (tega naredimo tako, da na kol privežemo ali prilepimo tulec od lepilnega traku ali odrezano rolco toaletnega papirja in skozenj speljemo vrv) in vsaj deset ščipalk na skupino, table z opisanim in narisanim ločenim zbiranjem odpadkov, plastenke, lončki, vodni baloni in ostalo, vrtna cev za končno čiščenje.

Priprava: Prostor je razdeljen na 3 dele, v sredini je prostor za baze čistilnih skupin, na eni strani je odlagališče, na drugi strani pa zbirni center in trgovina s čistilnimi sredstvi. Med smetiščem in bazami čistilnih skupin naj bo 10 metrov dolg prostor, kjer se bodo posedli otroci in po tekočem traku premikali vrv, na kateri bodo obešeni listki z narisanimi odpadki.

KRATEK OPIS

Vsi v skupini bodo s pomočjo žičnice s smetišča dostavljali smeti v bazo skupine. Ko bo na smetišču zmanjkalo odpadkov, jih bodo v bazi razvrstili v 6 ustreznih zabojnikov in odnašali v zbirni center, jih oddali v velike zabojnike in s tem dobili plačilo za posamezni odpadek. S pridobljenim denarjem kupujejo čistilna sredstva za »čiščenje smetišča«.

UVOD

Na prizorišče pride Pepi s svojo metlo in v žalostni drži reče: »Odkril sem ogromno divje odlagališče, ki je polno odpadkov, ki onesnažujejo našo prelepo okolico. Ne vem kako bi ga očistil, ker že čiščenje mesta zahteva čas in za čisto mesto porabim ves čas. Vendar vem, da je tisto divje odlagališče (pokaže na kupe vreč – smeti) lahko očiščeno. Otroci bi mi pomagali? Torej se razdelimo v skupine po 10, da bomo lažje delali, in očistimo te smeti!«

IGRA

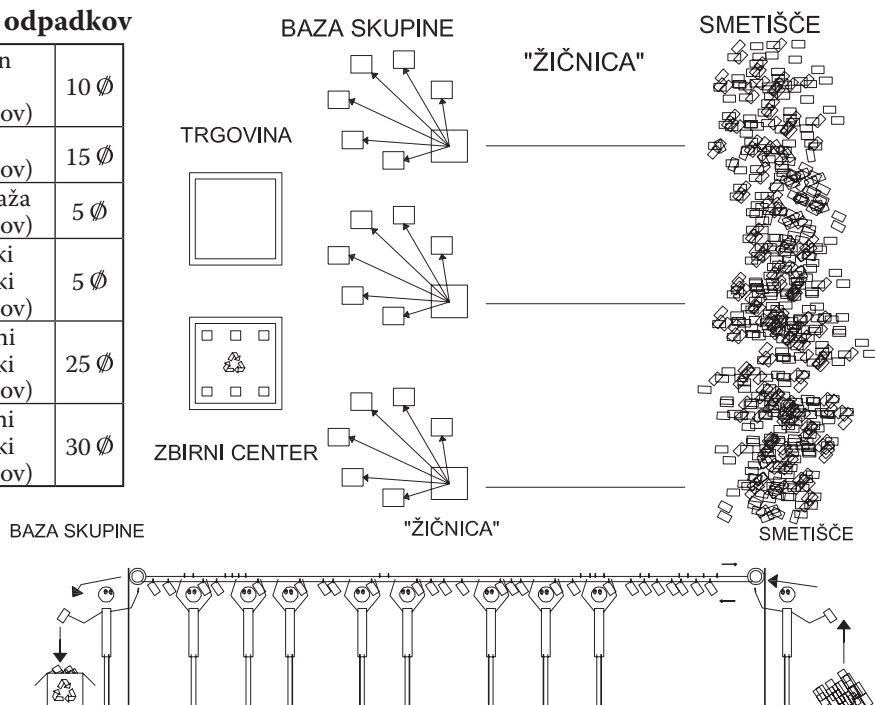
Ko Pepi pove uvod, se otroke razdeli v skupine po 10, ki predstavljajo eno čistilno skupino; vsaki skupini pripada en animator, ki da otrokom še preostala navodila.

Otroke odpeljemo v njihove začetne čistilne baze. Animator v skupini razloži sistem žičničnega pobiranja odpadkov. Ob znaku za začetek se vsi odpravijo na smetišče, kjer eden pobira listke – odpadke in jih s ščipalkami pripenja na krožno vrv, osem

Cenik odpadkov

Papir in karton (5 listkov)	10 Ø
Steklo (5 listkov)	15 Ø
Embalaža (5 listkov)	5 Ø
Biološki odpadki (5 listkov)	5 Ø
Kosovni odpadki (5 listkov)	25 Ø
Nevarni odpadki (5 listkov)	30 Ø

otrok poganja žičnico tako, da poganjajo vrvi v pravo smer, eden pa na drugem koncu žičnice snema listke z vrvi in jih meče v zbirno škatlo v bazi posamezne čistilne skupine. V žičnici si lahko razdelijo del drugače, važno je, da je cela ekipa vključena v igro.

Ko zmanjka listkov na odpadu ali pa ko je škatla za zbiranje odpadkov polna, vsi otroci pridejo v bazo in začnejo razvrščati listke v šest osnovnih skupin odpadkov za reciklažo po tabli za ločeno zbiranje odpadkov, ki jo dobi vsaka skupina v 6 različnih škatel. Razvrščene odpadke odnašajo otroci v parih (in sicer tako, da vozijo samokolnico, tisti otrok, ki je samokolnica ima na hrbtu škatlo z odpadki) v zbirni center, kjer te odpadke odvržejo v označene zabojnike, za pravilno odložene odpadke pa dobijo plačilo – denar, ki ga zbirajo v skupini. S tem denarjem lahko hodijo v trgovino, kjer kupujejo čistilna sredstva, povezana z vodo za dokončno čiščenje smetišča.

Ko otroci prodajo vse odpadke, se nameni še 5 min časa, da lahko kupijo še zadnja čistilna sredstva za čiščenje. Zaključno čiščenje se izvede tako, da se postavimo na območje, kjer je bilo prej smetišče, in na njem zlijemo vsa čistilna sredstva v obliki vode na naše sotekmovalce in animatorje.

Baze čistilcev: Vsaka skupina ima nek prostor, v katerem se nahajajo barvni zabojniki (škatle) za ločeno zbiranje odpadkov. V sami bazi je tudi tabla (ali nek večji trši papir) za ločeno zbiranje odpadkov, kjer je napisano in tudi narisano, kaj spada pod katero vrsto odpadkov. V bazi odpadke razvrščajo vsi v skupini.

Smetišče: Ta del naj bo urejen tako, da je na omejenem prostoru polno manjših lističev, na katerih so narisani odpadki (npr. star časopisni papir, plastenka, steklenica itd.). Na samem smetišču je na večjih oratorijih potrebno paziti, da se otroci ne bodo prerivali za posamezne listke smeti.

Zbirni center: V zbirnem centru so postavljeni večji barvni zabojniki, kamor bodo otroci odlagali prinesene smeti, velika tabla ločenega zbiranja odpadkov in vra-

Cenik v trgovini

Vodni balon	25 €
Plastenka	30 €
Vedro vode	100 €
Lonček	10 €

tarnica, kjer se otroci oglasijo pred oddajo odpadkov. Ko otrok prinese odpadke, je tam animator, ki mu preveri količino in vrsto odpadkov ter mu za posamezni odpadek da določeno vsoto denarja, ki je zapisana na ceniku (na večjih oratorijih vsaj dva animatorja v zbirnem centru). Otrok pa odpadke iz malega zabojnika prestavi v velike zabojnike zbirnega centra.

po želji dodajamo druge artikle za polivanje:

Trgovina s čistili: V sami trgovini se nahajajo različni zabavni pripomočki, ki se jih porabi ob končnem čiščenju. Gre za npr. vodne balone, lončke, plastenke in vedra vode ... Skratka vse, s čimer se lahko zabavno špricamo ob zaključku vodnih iger. Seveda ima vsako čisto svojo ceno, te cene pa najdemo spodaj na ceniku, velik cenik pa visi tudi na sami trgovini.

Vmesni prostor: Gre za prostor med bazami in smetiščem ter bazami in zbirnim centrom ter trgovino. V vmesnem prostoru si lahko izmislimo tudi kako oviro, ki jo morajo premagati.

Vodni del: Ko čistilci s čistilnih servisov povsem očistijo smetišče in razvrstijo odpadke v zbirni center, imajo na voljo še 5 min časa za zadnje nakupe čistil in neko pravično razdelitev le-teh med otroke v skupini (poskrbijo animatorji v skupini). Po pretečenem času pa se vsi skupaj zberemo na območju smetišča, kjer se začne vodni šov, dokler ne zmanjka vseh čistilnih sredstev.

Opombe

- Igro se da zlahka preurediti v primeru hladnejšega vremena, tako da enostavno umaknemo škropljenje z vodo in ukinemo trgovino in zmaga tista ekipa, ki zbere največ denarja.
- Pazimo, da nimamo pripravljenih premalo odpadkov, premalo materiala ali premalo artiklov v trgovini, saj je med igro lažje odvzeti kakšno stvar, kot pa da kake stvari zmanjka.
- V zadnjem delu se lahko po želji priključimo animatorji in se postavimo na mesto smetišča, da otroci »očistijo« animatorje.
- Na koncu ne smemo pozabiti na pravo čiščenje po igri. Otroke nagovorimo, da skupaj z animatorji pospravijo ostanke vodnih balončkov po tleh.

4. igra: PO SLEDEH SKRIVNOSTNIH MEDIJEV

Trajanje: okvirno okrog 100 minut, lahko pa se po želji prilagodi dolžino proge

Število otrok: vsi otroci na oratoriju

Starost: za vse starostne skupine (sicer bolj primerno za starejše)

Prostor: zunaj; okolica župnišča oz. prostora, kjer je oratorij

Pripomočki: različni časopisi in revije, vsaj toliko mobilnih telefonov kot je skupin, kartoni, pisala, lepilni trak, Sveta pisma, škatlice/šatuljice v katere boste lahko dali zaklad (sladkarije), bonus: radio, prenosni računalnik, kamera, Wi-Fi spot, velika mera iznajdljivosti.

Animatorji: Sodelujejo vsi animatorji. Tisti, ki niso na kontrolni točki (v nadaljevanju KT), hodijo skupaj s svojo skupino, saj je zelo verjetno, da bodo otroci na poti večkrat prečkali cesto ali kake druge nevarne ovire in je potrebno biti zelo pozoren na varnost.

Opomba: Igra lahko izpade zelo zanimiva in polna dogodivščin, vendar je za to potrebne nekaj iznajdljivosti. Ker je igra, in s tem posledično navodila na KT, vezana na vaše okolje, so tu podani le osnovni potek, ideja igre in glavna navodila. Besedilo v *ležeči* pisavi predstavlja primer, kako bi stvar lahko izgledala, a jo morate prirediti svojim razmeram.

IDEJA IGRE

Živimo v modernem svetu, kjer nas neprestano in z vseh strani zasipavajo z novicami, obvestili, reklamami itd. Pozabili smo, kaj je res pomembno, saj smo neprestano v naglici in sledimo množicam in temu, kar nam vsiljujejo drugi. Pri tej igri se bodo otroci podali na lov za zakladom, ki pa jim ga ne bodo kazale kamnite puščice in rdeči križi, pač pa sodobni mediji vseh vrst. Otroci bodo med drugim spoznali, da niso vsi mediji uporabljeni v dobro vseh, in se naučili razlikovati med njimi. Potrebna bo iznajdljivost in skupno delo, da bodo prišli do zaklada, ki pa bo poleg običajnih draguljev (sladkarij) še molitev, ki bi morala biti vsakemu kristjanu glavni medij, saj se preko nje pogovarja s svojim Očetom.

OSNOVNI POTEK

Otroci se zberejo na dvorišču, kjer jih nagovori animator (lahko tudi Momo) in jim pove, da je iz Kraljestva časa uspel izvedeti, da je nekje v bližini skrit prav poseben zaklad, ki komaj čaka, da bo odkrit (to je lahko tudi vse od navodil – naprej se znajdejo sami). Otroci se razdelijo v skupine in nato vsakih 5 min ena odide na progo. V času čakanja lahko ostale skupine sestavijo svoje ime in vzklik ter se igrajo igre po dvorišču. Na progi hodijo otroci od ene KT do druge tako, kot jim to veljavajo navodila. Z vsako skupino naj bo vsaj en animator, ki pazi, da se kaj ne zgodi, vendar pa otrokom ne pomaga pri reševanju nalog. Na koncu jih pot pripelje do prostora, kjer so skriti zakladi in vsaka skupina dobi svojega (vsi so zmagovalci).

GLAVNA NAVODILA

Osnova igre so KT, ki so razporejene po okolici oratorija tako, da je pot zanimiva in ravno prav zahtevna. Vsaka KT predstavlja enega izmed medijev in na svoj način sporoča navodilo za nadaljevanje poti. Ker bo proga povsod drugačna in različno dolga, je tu podanih le nekaj idej za KT. Lahko kakšno dodate ali odstranite in jih seveda uporabite v svojem zaporedju.

Časopis: Otroci se spremenijo v kriptologe. V članek iz časopisa skrijete navodilo do naslednje postaje.

Za mlajše: markerjem označite nekaj črk v besedilu, ki jih morajo sestaviti skupaj tako, da dobijo besedo ali dve, ki pomenita namig za naprej.

Za starejše: označite članek in ob njem napišete na videz nesmiselne koordinate 1-20, 3-7, 17-31 ipd. pri čemer prvo število predstavlja vrstico, drugo pa črko ali besedo. Črke so lahko podane po vrsti ali pa tudi ne. Animator na KT lahko pomaga z namigom.

Radio: Ko otroci pridejo na KT, jim animator predvaja posnetek, ki je navodilo za naprej. Lahko se posnamete na računalnik, z mikrofonom ali preprosto s telefonom, nato pa posnetek predvajate preko radia (posnamete CD) ali pa tudi s telefona.

Na posnetku nekdo z zdolgočasnim glasom monotono in brezvezno pripoveduje o zgodovini šole in šolstva na slovenskem (besedo šola tu in tam poudari). Otroci iz tega razberejo, da je naslednja točka pri šoli.

Televizija: Animator otrokom, ki pridejo na KT, predvaja prej pripravljene video posnetke. S kamero ali kar mobitelom posnamete kratek filmček, ki bo služil kot kažiplot za naprej, in ga nato predvajate na prenosnem računalniku (sigurno se najde kak) ali v skrajnem primeru na mobitelu. Oseba na posnetku je lahko želva Garmi, ki na zabaven in šaljiv način (veste, kako bo obrnjen računalnik, in lahko smer pokaže kar z roko) da namig za naprej. »*Sedaj me pa pozorno poslušajte! (premor) No, kaj sem rekel, tudi ti, deklita mala! (premor) Ja, ti ja, tam zadaj! (daje občutek da je v živo, predvsem pa je zabavno) ... (pove še kaj nepotrebne) ... tja! morate it. Ne, ne tja, joj zdej pa še jst ne vem več kam, ah kr tja zavite (kaže z rokami).*«

Telefon: Animator otrokom naroči, naj naredijo iz teles zanimivo skulpturo/se vsi skupaj objamejo/s kredami nekaj narišejo na tla ipd. Pri tem jih animator slika s telefonom in sliko prek MMS-a pošlje Mojstru Urniku, zato se morajo otroci še posebej potruditi saj mu mora biti slika všeč, da jim bo pomagal. Če je zadovoljen, jim nazaj pošlje sms ali MMS z nadaljnjimi navodili za pot. Za lažjo izvedbo animatorju ni treba dejansko poslati slike, lahko ima povratno sporočilo že na telefonu in ga otrokom pokaže po nekaj trenutkih.

Revije: Na kontrolni točki otroke čaka animator, ki ima pri sebi nekaj različnih revij oz. člankov (Ciciban, Ognjišče, Salezijanski vestnik, Mavrica, Pil ...), preko katerih se poda namig. *Izrežete besede iz različnih naslovov iz različnih revij in otroci jih morajo sestaviti v smiselno poved, ki da namig. Za mlajše naredite podobno s slikicami. Lahko jim daste članek in iz njega razberejo kako in kam. Poučno: na razpolago jim daste dva ali več različnih člankov izmed katerih en opisuje pozitivno in drugi negativno stvar. Otroci morajo sami presoditi, kateri jim bo pokazal pravo pot (poudarimo dobre in slabe strani medijev).*

Plakat: Se navezuje na zgodbo tega dne. Podobno kot so Sivi možje lepili oglase, tudi vi nalepite reklamni oglas/plakat za določen kraj/prireditel in s tem otroke usmerite naprej. »*Danes zvečer bo na velikem travniku na koncu ulice z rdečo hišo nastopil slavni žongler Miha. Tega šova ne smete zamuditi!*«

Od ust do ust: Na kontrolni točki čaka animator, ki otrokom, ki pridejo, zastavi uganko, katere rešitev je namig za nadaljevanje poti. *Bregova reka dva ima, le kaj povezuje ju oba? (most)*

Sveto pismo: Namig skrijete v Sveto pismo in s tem poudarite, da je tudi to eden izmed medijev, ki lahko kristjanu ogromno pove. Izberete odlomek, ki govori o kakem kraju, ki je podoben kakšnemu v vaši bližini (npr. Jn 4,7–15). Poiščete poglavja, katerih prve črke skupaj sestavijo besedo, otrokom pa mesta v SP podate le z oznako (otroci se naučijo brskati po SP, imejte jih več, da ne bo trajalo predolgo).

Internet: Na internetu poiščete spletno stran, ki bo dovolj očitno opisovala želeno stvar (kraj, dejavnosti ...), da bodo lahko otroci iz tega razbrali, kaj jim želi povedati/namig. Na internet grejo lahko otroci, če ne gre drugače, tudi preko telefona, ki jim ga da animator. *Na Wikipediji ali kaki drugi strani poiščete članek ali sliko o kraju v vaši bližini, ali pa bolj na splošno (zdravstveni dom, šola, avtobusna postaja itd.) s tem otroci spoznajo dobro stran interneta, možnost koristnega informiranja.*

Lažni namigi: Tekom celotne poti so lahko na različne načine podani tudi lažni namigi s pomočjo plakatov, smerokazov itd. pomembno je, da na ne preveč očitno,

a še vedno viden način označite, da so ti smerokazi delo sivih mož, ki jih hočejo le spraviti na napačna pota. Animator, ki je s skupino, lahko prejme telefonski klic in nato otrokom pove, da ga je klical eden izmed agentov in mu rekel, da morajo *tja in tja*. Otroci morajo prepoznati lažni namig.

Zaklad: Na koncu jih zadnji namig pripelje do lokacije zaklada. Vsaka skupina dobi svojo skrinjico ali škatlico, v kateri je zaklad, ki ga predstavlja nekaj sladkarij in pa molitev, ki jo dobijo na podobici ali pa jo napišete animatorji. S tem se poudari pomen molitve in možnost razumevanja le-te kot medija med Bogom in nami. Zaklad jim lahko plitvo zakopljete v zemljo, da ga nato resnično izkopljejo, ali pa ga malo bolj skrijete.

Želva Garmi: Velika verjetnost je, da se bo na kaki točki nabralo več skupin otrok oziroma bo kaka izmed skupin prehitro napredovala. Da pa bi vse potekalo čim bolj enakomerno, se ves čas po progi premika animator (Želva Garmi), ki je dobro seznanjen s celotnim potekom igre in zaustavlja skupine, ki so prehitre, ter jim ne dovolj naprej dokler zanj ne opravijo naloge. Zapojejo, se grejo Jon-Marion, mu povejo pravljičico, zaplešejo bans ... Garmi si lahko na hrbtu menja napise (če bodo otroci npr. prehitri, jih nagovori z napisom: »Sledite mi«, če se bodo otroci pritoževali nad počasnostjo, si lahko na hrbtu izobesi napis: »Počasi se daleč pride« ali pa »Hiti počasi« ...).

Bodi pozoren na

- Medtem ko skupine čakajo na svoj začetek, se ne smejo dolgočasiti. Nekatere bodo čakale tudi do 20 min.
- Varnost je na prvem mestu, zato progo sestavi tako, da ne bo prevelikih tveganj (široke prometne ceste, potoki ...).
- Lahko se zgodi, da so naloge, ki vsebujejo črke in številke, prezahtevne za najmlajše, zato je dobro za njih sestaviti posebne naloge, da bodo lahko sodelovali.
- Kar je zabavno tebi, je zabavno tudi otrokom. Vse je le igra, zabavajte se. ☺

5. igra: ZADNJI BOJ

Trajanje: okrog 90 min

Št. udeležencev: neomejeno

St. udeležencev: ni pomembna

Št. animatorjev: Vsako bazo vodi en animator, ki je odgovoren za pripravo in izvedbo krajših iger; pri igralnem polju se potrebuje en sodnik, ki mu pomagajo trije animatorji pomočniki. Opomba: igra je prilagojena za oratorije, kjer imate veliko animatorjev!

Prostor: večji travnik ali igrišče

Priprava in pripomočki: listki z barvastimi črkami in številkami, ki si jih udeleženci prilepijo na vidno mesto (število posameznih je odvisno od števila skupin in njihovih članov); sivi možje, sodniki, Momo ... imajo prepoznavno uniformo; oprema za male igre na bazah; dobro označite baze in igralno polje z vrvmi, plakati ...

KRATEK OPIS

Sivi možje pozovejo Momo na boj za rožo enournico. Glavni junakinji priskočijo na pomoč naši otroci. Zmaga tisti, ki na igralnem polju (glej sliko) prvi zasede pike njegove barve. Igra krepi skupino, logično razmišljanje udeležencev, njihove motorične veščine ...

UVOD

Momo: Otroci, a se spomnite, kaj se je dogajalo 5 minut nazaj? (otroci bodo govorili o različnih svareh, ki so jih počeli pred začetkom velike igre ...) Uf, vse to ste počeli že dolgo nazaj. Na poti smo srečali sive možje, ki so nas hoteli začarati in izgubili ste spomin. Toda Mojster Urnik mi je dal rožo enournico, s katero sem nas komaj uspela rešiti. A sivi možje so še vedno tu. Poglejte jih tam v kotu, kako se nam režijo in že razmišljajo o novih ukanah.

Do Momo stopi sivi gospod.

Sivi gospod: Videli smo, da nekaj pogledujete k nam. Naklepate kaj neprijaznega? (posmehljiv smeh) Tale roža enournica nam je agentom zelo všeč! Bi nam jo malo posodili? (Momo nejevoljno zamahne z roko.) Potem pa vas pozivamo na boj. Pomerimo se v znanju in moči. Tisti, ki zmaga, dobi rožo enournico!«

Momo: Vredu. Vem, da boste vztrajali, toda ne bodite tako lahkomišelní. Z otroki vam bomo pokazali zobe. A ne, otroci? Sedaj pa vsi skupaj poslušajmo Štoparico, ki nam bo razložila navodila za boj.

NAVODILA

Štoparica (*vsem skupaj*): Imamo dva tabora, in sicer na eni strani ste zelen tabor otrok z Momo in na drugi siv tabor s sivimi možmi. Rožo enournico si pribori tisti tabor, ki prvi zasede vse svoje pike na igralnem polju (pokaže na polje). Torej zeleni morate čim prej zasesti vse zelene pike in sivi vse sive.

Kako zasesti pike? Vsak tabor ima več svojih figur in več tekmovalnih ekip. Tekmovalne ekipe igrajo na bazah (pokažeš na bazo), kjer nabirajo točke. Žive figure (sestavljene iz preostalih članov) unovčijo nabrane točke za premik po pikah. Ena točka pomeni premik ene figure po črti do najbližje nezasedene pike.

Razdelimo se v skupine. Ob izhodu na polja dobite listke. Tisti, ki dobite številke, poiščite bazo, označeno z vašo številko. Tisti s črkami pa pojdite do igralnega polja. Tam bodo sledila dodatna navodila.

Pa Bog z vami!« (Štoparica oddide)

Dodatna navodila za tekmovalne ekipe (*poveste na bazah*)

Torej vsi zeleni ste ena tekmovalna ekipa in vsi sivi iste številke druga. Čez celotno igro ostajate skupaj in se borite za točke svojega tabora. V enem tekmovalnem krogu na vsaki bazi poteče ena igra med eno zeleno in eno sivo ekipo. Tista, ki zmaga, prisluži točke za svoj tabor. To točko odnese k sodniku pri igralnem polju. Nato tekmovalne ekipe zamenjajo baze, in sicer zeleni greste za eno bazo v desno (smer naraščajočih števil), sivi pa za eno bazo v levo (smer padajočih števil). To se ponavlja, dokler sodnik ne označi konec igre s trojnim dolgim piskom.

Dodatna navodila za figure (*pove sodnik ali animatorji pri igralnih poljih*)

Udeležence enake barve in enake črke bodo animatorji povezali z vrvo v eno figuro. Med celotno igro morate ostati povezani in se skupaj premikati po igralnem polju. Figure enake barve lahko sodelujete med seboj in se glasno odločate o potezah. Ena točka pomeni premik ene figure po črtah do naslednje nezasedene pike. Poleg svojih figur lahko premaknete tudi figuro nasprotnega tabora, pri čemer ravno tako velja pravilo ena točka – premik za eno piko. Eno figuro lahko premaknete v enem krogu tudi za več pik. Pri tem ne smete skakati čez druge figure ali jih »jesti« (zasedeš mesto druge figure in jo odstraniš s polja). Primer: Ob zaključku tekmovalnega kroga vam tekmovalne ekipe k sodniku prinesejo 3 zelene pike. Te lahko unovčijo samo zeleni za poteze kot je premik ene same njihove ali nasprotnikove figure za 3 pike v levo ali pa premaknejo dve svoji figuri za eno piko ter eno nasprotnikovo za eno piko. Vsak krog je prvi na potezi drug tabor. Ko en tabor zasede vse pike svoje barve, je igre konec.

Opozorila za animatorje

Število skupin-figur otrok (zelenih skupin) za osnovno igralno polje (glej sliko) je največ 7, število animatorskih (sivi možje) pa okrog 3. Toliko mest mora biti primerno označenih na igralnem polju. Število figur enega tabora ni nujno enako številu tekmovalnih skupin enega tabora. Za večje število skupin pa povečajte igralno polje za dodaten zunanji kvadrat z enakim številom pik. Udeležencem listke z njihovo oznako razdelite po uvodu v igro, da bo med uvodom manj motečih dejavnikov. Deli jih lahko več animatorjev, da bo delo hitreje poteklo. Igre na tekmovalnih enotah naj bodo prilagodljive in primerne trajanju tekmovalnega kroga. Priporočamo, da igre poiščete v priročniku *Vija Vaja ven* oziroma v katerikoli podobni knjigi. Vedno pa so najboljše že preizkušene igre, ki jih otroci mogoče še ne poznajo. Uporabite pa lahko tudi vsem dobro znane igre, na primer vlečenje vrvi ...

PRIMERI IGER NA BAZAH

Vlečenje vrvi: Potrebujemo eno debelo vrv in manjši prostor. Prostor razmejimo s črto v dve polovici. V vsaki stoji ena ekipa, ki drži za svoj konec vrvi. V začetku sta obe ekipi enako oddaljena od sredinske črte. Zmaga tista ekipa, ki prva drugo ekipo potegne na svojo stran črte. Če se igra hitro konča, jo lahko ponovite na več načinov: igralci se lahko najprej vrvi držijo z obema rokama, v naslednji lahko le z eno, v tretji vsak konec vrvi drži le en igralec, vsi ostali pa ga držijo za pas in pomagajo pri vleki, nato morajo vsi igralci stati na eni nogi in vleči za zmago ... Točko dobi tista skupina, ki si nabere več manjših zmag.

Logične uganke: Postavite različna vprašanja. Število zastavljenih vprašanj je odvisno od časa, ki vam je na voljo. Točko dobi tista ekipa, ki v dvoboju večkrat zmaga.

Podajanje žoge z odejami: Potrebujemo odejo za vsako skupino in eno mehko žogo. Eno odejo lahko drži največ 5 udeležencev. Nato pa si skupini podajata žogo. Zmaga ekipa, ki največkrat odbije žogo po nasprotnikovi podaji. Da ne postane dolgčas, lahko dodajate navodila: ko leti žoga proti skupini, mora

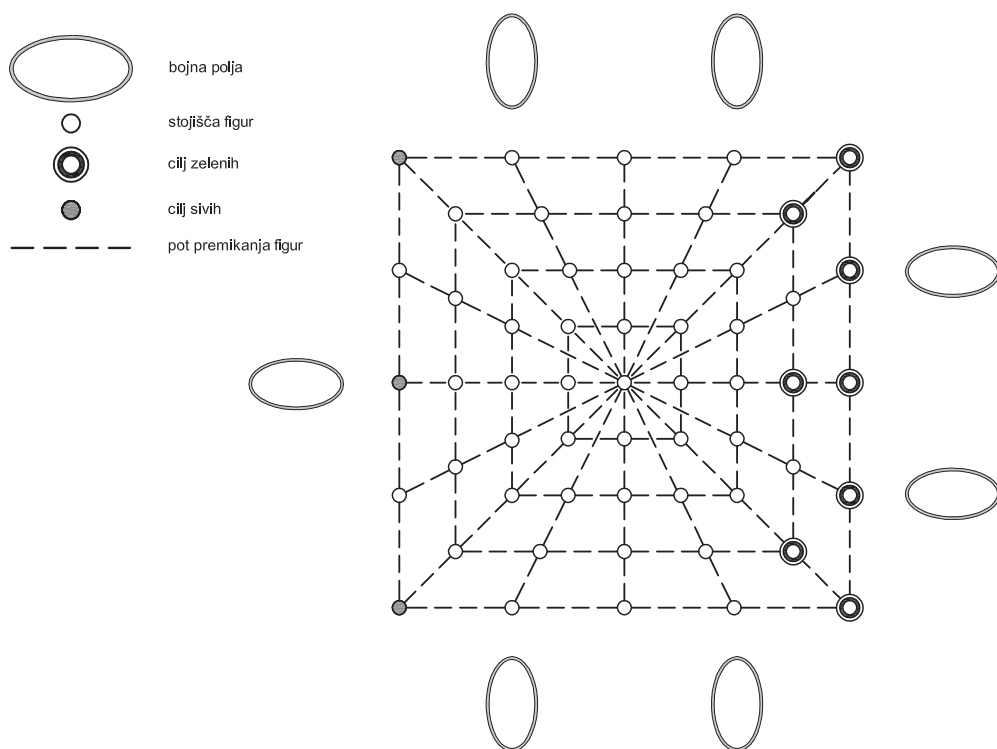

najprej skupina poskočiti in šele nato odbiti, ali pa ko žogo skupina sprejme, jo najprej zavrti v krogu po odeji in šele nato odbije proti nasprotni ekipi ...

Pike na igralnem polju, ki ga morata zasesti ekipi, se lahko tudi prekrivajo, vendar na eni točki še vedno ne smeta stati dve figuri. Tako boste povečali tekmovalnost, saj bosta morali ekipi premakniti nasprotnikovo figuro, da bosta lahko dosegli piko svoje barve. Sivi možje naj poskrbijo, da v igri zmagajo otroci z Momo. Momo igro zaključí z besedo pohvale in zahvale.

EVALVACIJA ZA ANIMATORJE

So bili v igro vključeni vsi otroci? Ste animatorji imeli pregled in nadzor nad dogajanjem igre? Bi pri igri kaj spremenili?

Razlaga igralnega polja

Črne pike so mesta, kjer lahko stojijo figure. Figure se lahko pomikajo taktično po prosti poti v smeri pol-puščič po črtah mimo in do nezasedenih pik. Cilj zelene skupine je v tem primeru zasesti pike, ki so obrobljene z zeleno barvo, medtem ko je cilj sivih mož prvi zasesti pike, ki so sivo obrobljene. Modri krogi predstavljajo baze za tekmovalne ekipe, ki so zunaj igralnega polja.

Animatorjem

poslanica animatorjem
molitvena srečanja
med oratorijem

srečanja v pripravi
na oratorij

PAZI, ČAS!

Poslanica animatorjem Oratorija 2010

pisec: Janez Vodičar SDB

Spoštovane animatorke, animatorji!

Saj se spomnite trenutka, ko ste hoteli še koga nagovoriti za pomoč pri oratoriju. »Ko bi le utegnili!« je bolj kot odgovor slišati vzdihovanje. Ob tem se tudi sami vprašamo, ali si je za to res vredno vzeti čas. Toliko dogajanja je okrog nas, da se nam včasih zdi, da je odklop še najboljša rešitev. Obsedeti pred računalnikom ali televizijo je izbira, ki pogosto reši te težave. Z daljincem v roki si preganjamo dolgčas in pozabljamo na vse zamujeno v življenju. Udobno nameščen in počasi zamaščen dopuščam, da gre življenje v najbolj premišljenih in prefinjenih oblikah mimo mene. Postajamo opazovalci, nergači, sem ter tja izbirčiči, spet nevoščljivci, privoščljivci, pogosto naveličanci, če ne osamljenci. Sem ter tja pošljemo kakšno sporočilo, se priklopimo na to ali ono mrežo, skaçemo od te do one oddaje. Vsak ima svoj žanr in za vsakogar se kaj najde, le da vedno pogosteje menjamo kanale, strani. Vse lepo od daleč in brez prave zavesti, da me bo prej ali slej preplaval občutek, kako to le ni tisto pravo življenje, po katerem hrepenim. In potem pišejo znanstvene razprave, raziskave, ugotovitve o generaciji, ki živi v virtualnem svetu; o generaciji, ki je brez domišljije, brez socialnih večšin in brez prihodnosti. Le ugotovitve brez rešitve.

Če pogledam animatorje, s katerimi sem delal, jih sedaj srečujem tu, na Kodeljevem in verjamem, da bi jih tudi drugod po oratorijih, bi z lahkoto ovrgel vse te znanstvene ugotovitve o sodobnem mladostniku. Animator utegne, si vzame čas, je sposoben pozabiti na njemu najljubšo oddajo, ker ne more pozabiti na otroke, s katerimi je pripravljen izgubiti živce, da bi jim vsaj malo pričaral veselje do življenja. Momo še živi in z njim svet domišljije. Čas se ni ustavil samo v zgodbi, s katero boste vzgajali to leto; čas se ustavi tudi na vašem dvorišču.

Pogosto rečemo, da se je kje ustavil čas, ko mislimo na zastarelost. Stari ljudje se vprašujejo, kaj je z današnjim svetom. Včasih so hodili peš, pisali s peresi, nosili sporočila na pošto, obdelovali polja z rokami in premagali ogromne razdalje, da so obiskali prijatelje, in še jim je ostajal čas za kratek klepet z neznancem. Danes se nam vsem mudi. Bodite starokopitni, ker boste le tako pred časom. Oratorijsko dvorišče je najboljše zdravilo za nevrotičen in z urniki obseden svet. Med igro ne animirate le otrok, ampak razvnamate zdolgočasnega potrošnika. V vaši igri pokajo okovi tržnih zakonitosti. Z zapravljanjem časa na razigranem dvorišču praznite trgovine in razblinjate učinke reklamnih sporočil. Človeka vračate k človeku in nič več ne bo otrok le potencialni kupec.

Ko je sv. Janez Bosko v starosti opazoval svoje 'animatorje' po oratorijih, ni videl šole, kapele, delavnice. Videl je dvorišče. Prepričan je bil, da le tam lahko živi njegov ideal mladosti in življenja. V šoli, delavnici, kapeli imamo urnike, pravila, red, ki določajo, kako in kaj moramo storiti. Vse to je nujnost življe-

nja, resnost dela in pot do odgovornosti. A za vsem tem se lahko skrijemo. Na dvorišču je spontanost, je človek tak, kot je. Zmrazilo ga je, ko je videl, da mladi ne zmorejo več prave sproščenosti. Vzgojitelj Janez Bosko ugotovi, da so animatorji, njegovi nasledniki, krivi, da ni več v njegovem oratoriju veselja, igre, sproščenosti. Gotovo so imeli veliko dela in ob tem so se sem ter tja celo spomnili, da bi šli med mlade, ampak to je bilo narejeno, pod pritiskom, brez pravega veselja. Animator mora biti duša dvorišča. Predvsem pa mora tam živeti on sam, kot Momo v letošnji zgodbi, kot Janez Bosko sredi svojih fantov.

Momo, mala deklica, je znala poslušati, si je vzela čas, ker je verjela v vsak trenutek življenja. Da preženemo sivino sodobnega sveta, da izženemo dolgčas in razodenemo svetu Odrešenika, se odpravljamo na njeno pot. Ne imejte občutka, da na dvorišču zapravljate čas, tam ste edino pravo zdravilo človeštva. Kje so še danes taki, ki bi z radostjo podarili svoj čas? Vaša zastojna podaritev otrokom odpira v preračunljivem trgu globaliziranega sveta najbolj dobičkonosne delnice: veselje do življenja. Ko se bodo na vas obešali otroci, vam iz ust pili besede, vas občudovali pri raznih spretnostih, vas jezili s svojo razigranostjo in neukročnostjo, spravljali ob živce z razvajenostjo, morili s svojimi vprašanji, se veselite, ker ste za nekoga postali človek in po tem človeku se edino lahko učloveči Beseda življenja. Vsak izmed vas bo tako molitev na dvorišču zdolgočasnega sveta!

PAZI, ČAS ZA RAZMIŠLJANJE!

Vprašanja in misli za poglobitev poslanice animatorjem Oratorija 2010

UVODNA RAZLAGA

- Vprašanja in misli so namenjena osebnemu delu ali pogovoru v skupini. Z njihovo pomočjo lahko poslanico animatorjem še globlje premislite. Razdeljena so glede na odstavke poslanice, dodan je odstavek za Boga.
- Vprašanj/misli je precej in gotovo se ne boste enako intenzivno ustavili pri vsakem. Vseeno so zapisana vsa, saj enega nagovori bolj eno, drugega bolj drugo. Ustavite se ob tistih, ki vas nagovorijo, preskočite tiste, ki se vas ne dotaknejo.
- Vprašanja lahko poljubno uporabite za pripravo enega ali več srečanj animatorjev. Seveda ne pozabite prej prebrati in/ali pogledati poslanice (glej www.oratorij.net/poslanica).

1. odstavek

Znana slovenska pesem pravi: »Za prijatelje si je treba čas vzeti, se poveseilit in kdaj znat potrpet.« Zanimivo je, da mnogi prijatelji potrebujejo pomoč ravno tedaj, ko imamo največ dela. Zdi se, kot da bi Bog to dopustil zato, da dokažemo, kako zelo nam je prijatelj/ica pomemben/na in da si kljub delu znamo vzeti čas zanj. Se je tebi to že kdaj zgodilo?

Napiši deset misli, ki jih lahko sam pri sebi uporabiš, da se motiviraš za pomoč bližnjemu, ko ti je to najtežje: ko si npr. utrujen/a, imaš natrpan urnik opravkov, ko imaš res slab dan.

Ne vem, ali se spoznaš na matematične enačbe, a tale je zelo preprosta in jo lahko vsak razume:

Nimam časa, = Nimam ljubezni,
moram nujno nekaj drugega narediti. ti mi nič ne pomeniš.

Se strinjaš z zgornjo enačbo, drži vedno ali drži samo v nekaterih primerih ali pa sploh ne drži?

Predstavljaš si, da je življenje trgovina in da je vse, kar se okrog tebe dogaja, zloženo na trgovskih policah in se ti ponuja, da kupiš. Skušaj naštetih vse, kar ti ponudi en dan (če ti je lažje, lahko narišeš trgovske police in celotno ponudbo enega dneva življenja zapišeš na police). Ko končaš ponudbo enega dne, preglej še celoten teden in skušaj najti še tisto, kar se ti dodatnega ponudi v celotnem tednu.

Izdelkov, ki ti jih ponudi življenje, je veliko. Preveč jih je, ne moreš kupiti vseh. Kako se odločiš, katere stvari, ki ti jih življenje ponuja, so zate primerne in katere ne? Je pomembna cena, ki jo je treba za kaj plačati? Je pomembno, da dobiš čim več vsega, kar se ti ponuja? Je pomembno, da premisliš, ali ti res kaj rabiš ali ne? So pomembni prijatelji, za katere v življenju kaj dosežeš?

Zakaj se v življenju včasih bojimo izbire? Ali je mogoče, da izbira v nas povzroči strah, ki se ga včasih niti ne zavedamo? Katere izbire nas morda prestrašijo? Kako lahko gojimo svoje razpoloženje, da za nas velja: »Kdor vesele pesmi poje, gre po svetu lahkih nog, če mu kdo nastavi zanko, ga užene v kozji rog. Jaz pa pojdem in zasejem dobro voljo pri ljudeh, v eni roki nosim sonce, v drugi roki zlati smeh.«

Nekateri strokovnjaki za človeško obnašanje trdijo, da se ljudje, ki se bojijo narediti resne izbire, začnejo ukvarjati z nepomembnimi rečmi, kot je npr. pretirano gledanje televizije, posedanje po gostilnah, igranje računalniških igric, klepetanje v nedogled ipd. Ali se ti zdi takšna razlaga resnična, ali je morda privlečena za lase?

Ignacij Lojolski, strokovnjak za duhovno življenje, je izumil naslednje pravilo odločanja: »Če ne veš, katero stvar v življenju bi izbral, potem si zapiši vse možnosti, ki te zanimajo. Te izbire preišči in ob njih moli (s svojimi besedami ali z molitvenimi obrazci). Ko tako nekaj časa delaš, se opazuj, ob kateri možnosti začutiš največji mir – tista izbira je pravilna, ker ti Bog govori po miru, ki ga v molitvi čutiš ob določeni možnosti. Včasih se to pokaže hitreje, včasih je treba moliti in preiščevati dalj časa.«

Ali veš? »Večina življenjskih odločitev niso odločitve med dobrim in slabim, temveč so odločitve med dobrim in boljšim.« Si o tem kdaj razmišljal, imaš kakšen primer iz svojega življenja?

Poznaš zgodbo o oslu, ki so mu vrgli eno vrsto hrane na desno stran, drugo vrsto pa na levo. Ni se mogel odločiti, kaj bi jedel, hrano na levi ali hrano na desni strani. Skušal se je temeljito odločiti in je gledal zdaj na levo, zdaj

na desno. To je delal toliko časa, da je na koncu poginil od lakote. Ali smo v življenju kdaj podobni temu oslu?

Nekateri trdijo, da preveč udobja človeku škodi. Kaj meniš ti? Koliko udobja je dobro imeti, koliko pa ga je morda že preveč?

Beseda »medij« pomeni posrednik, tisto, kar posreduje med ljudmi in omogoča, da imamo ljudje zaradi tega več stikov, da med nami steče več komunikacije. Ali ni zanimivo, da se včasih zgodi ravno obratno: namesto, da bi nas mediji med seboj povezovali, nas ločujejo (o tem npr. govori Smolarjeva pesem Adijo: »Bog ne daj, da bi crknu televizor«)? Zapiši si 10 zapovedi (pravil), ki zagotavljajo dobro in kvalitetno uporabo medijev.

Poslušal sem pridigo, v kateri je duhovnik rekel: »Nikdar v zgodovini ljudje še ni toliko vedeli o človeku, nikdar v zgodovini še ni bilo toliko različnih svetovalcev za človeško življenje. In vendar potrebujemo enega samega svetovalca in enega samega pomočnika – Boga.« Se ti zdi, da je pridigar pretiral? Je povedal delček resnice, popolno resnico, ali čisto laž?

2. odstavek

Ob zgodnjem premišljevanju ste morda prišli do naslednjih dobrih lastnosti, ki si jih želimo: imeti čas za bližnjega; pomagati bližnjemu; imeti rad druge; izbirati pomembne stvari v življenju; ne zapravljati časa z nepomembnimi stvarmi; imeti pogum za dobre izbire; delati izbire skupaj z Bogom; uporabljati medije za medsebojno povezovanje; izgubljati živce z drugimi; uresničiti tisto, kar spoznamo, da je prav.

Naštej ljudi, ki jih poznaš in ki so uspeli uresničiti vse zgornje dobre lastnosti. Ne bodi preveč kritičen/na, gotovo takšni ljudje obstajajo.

Don Bosko je trdil: »Prva najpotrebnejša lastnost, ki jo mora imeti vzgojitelj (animator), je potrpežljivost. Druga najpotrebnejša lastnost, ki jo mora imeti vzgojitelj (animator), je potrpežljivost. Tretja najpotrebnejša lastnost, ki jo mora imeti vzgojitelj (animator), je potrpežljivost.« Kaj meniš o tem? Do katere mere je potrpežljivost potrebna, kdaj pa morda že škoduje? Ali je mogoče, da to trditev narobe razumemo in otroke vzgajamo za razvajenost?

Ali morda obstaja nevarnost, da ob delu za druge tako pozabimo nase, da se uničimo, iztrošimo, pregorimo? Če ta nevarnost obstaja, kaj moramo narediti, da se nam to ne bi zgodilo? Ali pa je morda edina resnična nevarnost, da premalo mislimo in delamo za druge?

Naštej sposobnosti, ki ti pomagajo, da si dober animator. Naštej sposobnosti, ki ti pomagajo, da si duša oratorijskega dvorišča. Samo ne reci, da jih nimaš, vsak jih ima.

3. odstavek

Neka misel pravi: »Življenje ne šteje dihe, ampak trenutke, ko nam je zastal dih.« Kako si razlagaš to misel?

Ljudje imamo občutek, da se je ustavil čas v naslednjih razmerah:

- ko nam je zelo dolgčas: ko npr. čakamo na prijatelja, ki ga ni in ni, ko čakamo v čakalnici, v vrsti, na vlak ali avtobus;

- ko nas je strah: grozni in težki trenutki se kar nočejo in nočejo končati in včasih se zdi, da se vlečejo celo večnost;
- ko zastarimo: poznamo ljudi, ki ne gredo v korak s časom, ki so v svojem razmišljanju, obnašanju, oblačenju, tehniki ostali v preteklosti;
- ko se zavestno odločimo za počasnejši slog življenja in na ta račun izkoristimo več energij za odnose;
- ko smo šokirani: nekaj se nam zgodi čisto nenadoma in nepričakovano, kot strela z jasnega, to je lahko pozitivno ali negativno;
- ko nas tisto, kar opazujemo/doživljamo tako zanima, da pozabimo na čas: npr. nekateri pri učenju, ob gledanju dobrega filma, ob opazovanju lepih predmetov, narave;
- ko se nam zgodi kaj izredno lepega: s prijatelji, v naravi, notranje doživetje, doživetje Boga ...

Kakšna je razlika med zgornjimi situacijami?

Trenutki, v katerih se zdi, da se čas ustavi, trajajo dolgo. To so trenutki, ki so zelo podobni večnosti – stanju, v katerem bomo po smrti. Kateri od zgoraj naštetih trenutkov bi bili podobni večnosti v nebesih in kateri večnosti v peklju?

Mnoge starejše ljudi slišimo govoriti: »Včasih je bilo lepo, včasih smo imeli čas drug za drugega, včasih nismo uničevali narave, včasih je bilo vse boljše.« Ali se strinjaš z njihovimi izjavami?

Pregovor pravi: »Vsak je svoje sreče kovač.« Ali verjameš, da smo si mi samo sami (se pravi vsak izmed nas) sposobni ustvariti lepe čase? Koliko so lepi časi odvisni od vsakega od nas, koliko pa so odvisni od drugih: od politikov, od Cerkve, od šolstva, od gospodarstvenikov?

Neki novinar je spraševal mater Terezijo, rekel ji je: »Že res, da vi veliko storite za reveže, a kaj je to v primerjavi z vso revščino na svetu, vaše delo je kot kaplja v morje.« Mati Terezija mu je odgovorila: »Morje je sestavljeno iz mnogih kapljic. Če bi vsak prispeval svojo kapljico, bi s temi kapljami napolnili morje.« Kako pogosto tudi tebi uspe razmišljati kot mati Terezija: vedno, skoraj vedno, včasih, redko?

Tole se sliši zelo učeno: »Nevrotičen in z urniki obseden svet.« Kako razumeš ta stavek, kako si ga predstavljaš (za vsak primer še slovar tujk: nevrotičen = živčen)? Zakaj bi bilo oratorijsko dvorišče zdravilo za živčnost in obsedenost z urniki? Kaj posebno zdravilnega naj bi oratorijsko dvorišče vsebovalo? Zakaj naj bi bilo oratorijsko dvorišče bolj zdravilno od pomirjevalnih sredstev, vikend zabav, sprostitev tehnik, pomirjajoče glasbe, takšnih in drugačnih »odklop variant«?

Stara šala pripoveduje, da je nemški turist prišel v Črno goro in se je ustavil ob pristnem Črnogorcu, ki je ležal na obali, imel trnek navezan na prst na nogi in čakal, da bo ujel kakšno ribo. Podjeten Nemeč ga je vprašal: »Kaj delaš? Zakaj se bolj ne potruдиš, zakaj nisi bolj delaven, zakaj malo bolj ne hitiš?« Črnogorec mu je odvrnil: »In zakaj naj bi delal hitreje, zakaj naj bi delal več?« Nemeč mu je razložil osnove gospodarstva: »Če boš delal več, boš več zaslužil. Potem si boš počasi lahko kupil boljšo ribiško palico, nato ribiški čoln z

ribiško mrežo. Če boš res priden, boš imel kmalu celo ribiško ladjo s posadko, ki bo delala namesto tebe in ti boš lahko v miru počival.« Črnogorec mu je odgovoril: »In kaj delam sedaj? Saj že sedaj v miru počivam.« Kdo od njiju je bolj pameten in bolj moder? Ali obstaja srednja pot?

Kaj imata skupnega pretirana delavnost in lenoba? Nekateri pravijo, da je skupni imenovalc pretirane delavnosti in lenobe egoizem. Kako je to mogoče razložiti?

Še ena zelo učena: »Med igro ne animirate le otrok, ampak razvnamate zdolgočasenega potrošnika.« Zakaj bi bil potrošnik (= človek, ki kupuje, troši denar za nakupe) zdolgočasen? Tisti, ki ima dovolj denarja, si vendarle lahko privoščijo vse, kar je v trgovinah, torej bi moral biti vesel, ne zdolgočasen? Ali morda obstaja kaj, česar v trgovinah ni mogoče kupiti? Na kaj moramo biti pozorni, da ne bi morda s kupovanjem v trgovinah izgubili čas za nakup tistega, česar v trgovini ni mogoče kupiti?

Nekaj vprašanj za miselni vstop v tržno zakonitost:

- Kdo potrebuje nakupe: kupec ali trgovec?
- Zakaj toliko reklam, če pregovor pravi: »Dobro blago se samo hvali«?
- Kaj se reklamira na plakatu za dober avto ali na plakatu za spodnje perilo: avto oz. spodnje perilo ali se morda reklamira lepa in erotična privlačna ženska? Če velja zadnje, ali se sploh reklamira ženska, ali pa se reklamirajo samo nekateri deli njenega telesa? Koliko ljudi sledi reklamam zaradi avta/spodnjega perila, koliko pa zaradi osebe, ki je ob izdelku?
- Kaj ima večjo vrednost: Tisto, kar težko dobimo, ali tisto, kar hitro kupimo in česar se hitro naveličamo?

Nekaj vprašanj za ločitev tržne zakonitosti od zakonitosti človeških odnosov:

- Najprej trditev: Če velja, da v trgovini kupujemo z bankovci in kovanci, to ne velja za odnose med ljudmi. Ljudi ne kupimo, ljudi si pridobimo. Pridobimo si jih s časom in s potrpežljivostjo. Bankovci, ki veljajo med človeškimi odnosi, se imenujejo čas. Kovanci, ki veljajo med človeškimi odnosi, pa se imenujejo potrpežljivost.
- Kaj se lahko zgodi, če pomešamo tržno zakonitost in zakonitosti človeških odnosov? Kako se konflikt med ljudmi rešuje po tržni zakonitosti in kako po zakonitosti človeških odnosov? Če prijatelja/partnerja zavržemo/zapustimo zaradi konflikta, ali smo ravnali po tržni zakonitosti ali po zakonitosti odnosov? Če medsebojni konflikt vzamemo kot priložnost za rast in poglobitev odnosa, po kateri od dveh zakonitosti smo ravnali?
- Zakaj pravi pregovor, da prijatelja spoznaš v preizkušnji? Zakaj pravimo, da se ljubezen preizkuša v ognju? Zakaj si zakonca obljubita, da si bosta ostala zvesta v sreči in nesreči, v bolezni in zdravju, skratka v vsakem položaju?
- Kaj pomeni pregovor: »Kjer imajo otroci denar, imajo trgovci sejem«?
- Zakaj so otroci najbolj dojemljivi za tržne vabe, tudi takšne, ki so jim lahko v škodo? Kako naj jih vzgojimo, da bodo vedeli, kaj je za njih koristno, kaj pa škodljivo?
- Koga/kaj v potrošniškem sistemu v resnici potrošimo: denar ali ljudi oz. sami sebe? Kdo je na koncu pogosto izmučen in utrujen, pa čeprav živi v

gradu in ima hrane v preobilju? Zakaj je potrošniški sistem edini sistem, ki je uspel izmučiti naravo do te mere, da nam grozi propad sveta? Ali so ekološki problemi sad prenaseljenosti, ali so sad prevelike požrešnosti?

Še enkrat premisli, kaj od tistega, za kar se mučimo, da bi kupili v trgovini, lahko v nekaj trenutkih zastonj dobimo/podarimo na dvorišču, polnem prijateljev, veselja in igre.

Nevidni odstavek za Boga

V prejšnjem odstavku smo razmišljali o trgovini in medsebojnih odnosih. Razmišljali smo o tem, kaj lahko kupimo v trgovini, in o tem, kaj nam lahko dajo medsebojni odnosi. Obstaja odnos z veliko začetnico, to je odnos z Njim, z Bogom, ki je hkrati tudi stvarnik vsega materialnega. Kaj lahko dobimo v odnosu z njim:

Jn 6,35: Jezus jim je dejal: »Jaz sem kruh življenja. Kdor pride k meni, gotovo ne bo lačen, in kdor vame veruje, gotovo nikoli ne bo žejen.«

Mt 11,28: Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek.

Mt 4,4: Jezus je odgovoril: »Pisano je: Človek naj ne živi samo od kruha, ampak od vsake besede, ki prihaja iz Božjih ust.«

Jn 4,13.14: Jezus je rekel Samarijanki: »Vsak, kdor pije od te vode, bo spet žejen. Kdor pa bo pil od vode, ki mu jo bom jaz dal, ne bo nikoli žejen, ampak bo voda, katero mu bom dal, postala v njem izvir vode, ki teče v večno življenje.«

Jn 4,34: Jezus jim je rekel: »Moja hrana je, da uresničim voljo tistega, ki me je poslal, in dokončam njegovo delo.«

Ali doživljaš Božjo pomoč v svojem življenju? Ali pri sv. maši prideš v stik z Bogom – zakaj da oz. zakaj ne? Ali ti sv. spoved daje novega zagona za življenje – zakaj da oz. zakaj ne? Kako premagaš trenutke, ko se molitev zdi prazna?

4. odstavek

Don Bosko je trdil: »Človeka spoznaš pri igri, pri zabavi, tam se pokaže, kakšen v resnici je.« Kako si to razlagaš?

Dve misli iz oratorijske duhovnosti:

1. Veselje je znamenje srca, ki zelo ljubi Boga (*Marija Mazzarello*)
2. Hudič se boji veselih ljudi (*don Bosko*)

Si to že kdaj doživel/a?

Beseda »srečanje« v sebi skriva še besedo »sreča«; srečanje je namreč dejanje, v katerem drug drugega osrečimo. Katerih srečanj se veselimo, katerim pa se morda raje izognemo? Ali obstaja možnost, da bi nas osrečila tudi srečanja, ki se jim izognemo?

Katera srečanja so resnična, katera pa so samo navidezna in se v njih v resnici ne srečamo, ampak gremo drug mimo drugega? Ta srečanja bomo poimenovali »mimo-srečanja«.

Katera srečanja so tako intenzivna, da postanejo ne-srečanja in so podobna avtomobilski nesreči, ker v njih resnično pride do zelo nevarnih trkov? Ta srečanja bomo poimenovali »ne-srečanja«.

Trdim, da se mimo-srečanja pogosto zgodijo v preveč formalnih oz. preveč programiranih razmerah, kot je npr. kupovanje v trgovini. To so razmere, v katerih se bojimo pokazati svojo resničnost in igramo koga drugega (v trgovini npr. kdo igra trgovca, drugi pa igra kupca). Ali je nujno, da so vsa srečanja v formalnih situacijah res mimo-srečanja? Kako pogosto ti uspe vzpostaviti pristen človeški odnos v šoli, trgovini, uradu, bolnici?

Trdim, da se ne-srečanja pogosto zgodijo v preveč spontanih in razpuščenih situacijah brez vsakršnega pravila. V spontanosti včasih mislimo, da si lahko povemo čisto vse, kar drug do drugega začutimo, in da to lahko povemo vse hkrati in takoj. Tako lahko drugega ranimo, saj ne pomislimo, da bi bilo morda bolje, da bi mu povedali počasi in postopoma. Ali se ti zdi, da je tudi v spontanosti potrebno ohraniti določena pravila obnašanja? Ali je mogoča popolna spontanost, ki se ne čuti ujeta v pravila in hkrati vse okrog sebe razveseljuje?

Zdi se, da se v sodobnem slogu življenja včasih dogajajo mimo-srečanja med tednom v službi ali šoli; ne-srečanja med tednom doma in mimo-srečanja na vikend zabavah. Mimo-srečanja v službi/šoli tečejo skozi ustaljene urnike in pravila, za katera se kratko malo skrijemo in ne pokažemo svoje pristnosti, temveč igramo vloge. Ne-srečanja doma se zgodijo, ko s premalo občutka za druge družinske člane, ki jim povemo, kar si mislimo, da jim gre in da jim je treba že kdaj ali bolje vedno znova povedati. Mimo-srečanja na vikend zabavah se zgodijo v hrepenenju po pristnih srečanjih. Po trdem in napornem tednu si človek zaželi vsaj malo spontanosti med koncem tedna, spontanosti, v kateri naj bi prišlo do resničnega srečanja. A kaj, ko je ta spontanost preveč nevarna in se je bojimo ... Na pomoč nam pridejo sredstva, ki preprečijo, da bi čutili napor, nevarnost in včasih bolečino pristnega odnosa. To so sredstva, ki zmanjšajo čutenje in vodijo naše telo, čustva, misli: močna glasba, alkohol, vedno pogosteje tudi droga. Edina resnična spontanost v takih odnosih je spontanost do teh sredstev. Spontanosti v odnosih pa žal ni, ker ni nikogar, ki bi bil v odnosu ... So samo marionete v rokah sredstev spontanosti, zopet programirane od zunaj. In kar je še huje – v takih kvazispontanih mimo-srečanjih se zgodijo tudi ne-srečanja, ki jih verjetno ni potrebno razlagati.

Kako lahko pomagamo mladim, ki sem jim dogaja, kar je zapisano zgoraj? Kako jim lahko pomagamo do pristne spontanosti, do iskrene zabave? Kako jim lahko pomagamo, da bodo tudi svoje delo/šolo doživeli kot veselje in radost življenja?

Obstajata dve poti resničnega srečanja:

1. pot je spoštovanje, varnost, toplina in ljubezen v odnosu;
2. pot je odpuščanje in pozaba krivic, ki so nam bile storjene.

Kako se z zgornjima dvema potema povezujeta evharistija in spoved? Evharistijo imenujemo tudi zakrament ljubezni, spoved imenujemo tudi zakra-

ment odpuščanja. S katero potjo se torej povezuje evharistija in s katero spoved? Ali razumeš, zakaj je don Bosko v središče oratorijskega življenja vedno postavljaval evharistijo in spoved? Bog je sredi naših odnosov in jih podpira.

Ko je don Bosko v Pismu iz Rima kritiziral svoj oratorij, ki ni bil več takšen, kot naj bi bil, je takole zapisal:

»Če hočeš, da bi bili znova vsi eno srce in ena duša, je treba, za Božjo voljo, to usodno pregrado nezaupljivosti podreti in namesto nje zasaditi pristrčno zaupljivost. To pregrado podremo s pristrčnimi odnosi z mladimi, zlasti med odmor. Brez domačega pristrčnega odnosa ne moremo dokazati ljubezni; brez tega dokaza pa ni zaupanja. Kdor hoče biti ljubljen, mora pokazati, da ljubi. Jezus Kristus je bil majhen z malimi in si je naprtil naše slabosti. Pri njem se učimo domačnosti! Učitelj, ki ga vidiš samo za katedrom, je učitelj in nič več; če pa gre z mladimi na odmor, jim postane brat.«

Kako vam na vašem oratoriju uspeva vzpostaviti ozračje spontanosti? Kaj vam pri tem pomaga? Ali verjameš, da evharistija in spoved pripomoreta k večji spontanosti?

5. odstavek

Kaj pomeni resnično poslušati, kakšne so lastnosti resničnega poslušalca, kako ga prepoznamo?

Kako ti poslušáš drugega? Ga skušáš začutiti; ga skušáš doumeti; se zani- maš za njegovo širše življenje; zastavljaš dodatna vprašanja; mu daš, da govori in govori? Kako se varuješ pretirane vsiljivosti in kako pretirane spoštljivosti?

Kdaj in kako poslušáš samega/samo sebe? Kdaj in kako poslušáš Boga?

Si že kdaj srečal/a človeka, ki ti je rekel: »Dajva se pogovorit,« potem pa je ves čas samo on govoril in govoril. Na koncu pa je morda še dodal: »Kako sva se lepo pogovorila?« Kakšni so občutki ob takem »pogovoru«?

Si že kdaj srečal/a človeka, ki te je napadel z vprašanji in skušal v nekaj trenutkih izvleči iz tebe vse? Kakšni so občutki ob takem »pogovoru«?

Zakaj gredo nekateri starejši k zdravniku ali na banko samo zato, da se tam pogovorijo? Kakšnega zdravnika v resnici potrebujejo? Kakšen denar v resnici iščejo?

Kako doživljaš stavek, da smo animatorji za otroke priče oz. nosilci Boga? Kako doživljaš stavek, da nam animatorjem prek otrok govori Bog?

Kako si predstavljaš stavek: »Vsak izmed vas bo tako molitev na dvorišču zdolgočasnega sveta!«

Nariši/te perfektnega animatorja: dobrega poslušalca bližnjih, sebe in Boga, veseljaka, pogumneža, povezanega z drugimi in Bogom. Napiši, katere lastnosti ima na/ob posameznem delu telesa (npr. veliko uho, ker dobro posluša; močne noge, ker igra nogomet z otroki ...)

MOLITVENA SREČANJA MED ORATORIJEM

UVODNA NAVODILA

- Molitve animatorjev so oblikovane po načelu »oratorijska molitev je vesela in ustvarjalna, preprosta in globoka: odpira se skupnostni udeležbi, povezana je z življenjem in se v njem nadaljuje.«
- V prostoru prvi dan postavimo klopco, na kateri animator vsak dan moli molitev Dobro jutro, Bog. Poleg klopcice se v drugih dneh doda še simbol dneva.
- Molitev Dobro jutro, Bog molita animator in Božji glas, ki mu odgovarja. Animator sedi na klopci, Božji glas mu odgovarja nekje iz ozadja, lahko preko ozvočenja, lahko pa tudi preprosto iz skupine animatorjev.
- Na koncu molitve imate lahko vsak dan blagoslov, kot je predviden prvi dan v možnosti 3: na sredini je posodica z blagoslovljeno vodo in vsak, ki odide iz prostora, se tiho pokriža.
- Če je skupina animatorjev velika, se dinamika razdeli na manjše skupine, da ne bi bilo preveč razvlečeno in potem nič kaj dinamično, ampak lahko celo nasprotno – dolgočasno. Med dinamiko imate lahko v ozadju primerno glasbo.
- Molitev Dobro jutro, Bog se nanaša na vrednoto dneva in skuša tisto vrednoto najti tudi v sveti maši oz. v bogoslužju – smo namreč v evharističnem letu, v letu evharističnega kongresa.
- Preventivni sistem je razlaga, ki naj jo voditelj pove na pamet oz. vsaj približno na pamet. Za pomoč razlagi lahko uporabi tudi kakšen simbol, sliko (glede na lasten govorniški slog). Izhajali smo iz dejstva, da je preventivni vzgojni sistem, ki je temelj oratorijske pedagogike, med animatorji zelo slabo poznan. Jutranje molitve se nam zdijo lepa priložnost, da se hkrati razloži tudi košček oratorijske pedagogike. Predstavljeni so tisti deli preventivnega sistema, ki se povezujejo z letošnjimi oratorijskimi vrednotami. Zato se razlaga smiselno povezuje z drugimi deli molitev.
- Po svoji presoji lahko molitve skrajšate, a raje smo vam zapisali več kot manj. Menimo, da vam bodo molitve v sedanji dolžini prej koristile kot škodile.
- »Kdor moli, mu iz dveh zrn zrastejo štirje klasi; kdor pa ne moli, mu iz štirih zrn zrasteta dva klasa,« pravi don Bosko. A ne samo on, vsak svetnik in vsak, ki je v Cerkvi uspel narediti kaj velikega, vam bo povedal isto. Življenje je treba sanjati, a ne smemo sanjati, da bomo brez molitve lahko naredili dober oratorij.

1. dan: PAZI, ČAS ZA SPREJEMANJE!

Pripomočki: klopca, kropilnik ali posodica z blagoslovljeno vodo, listki z imeni animatorjev, pisala

Priprava prostora: V sredino prostora postavimo klopco, na kateri sedi animator v molitvi Dobro jutro, Bog. Klopca ostane na istem mestu vse dni.

Pesem: Pridi, Sveti Duh, luč srca

Križ

DOBRO JUTRO, BOG: KRST IN BLAGOSLOV

A: Dobro jutro, Bog!

B: Dobro jutro, (*ime*)!

A: Danes začenjamo z oratorijem, končno, po enem letu. Moram reči, da se kar veselim.

B: Vem, da začenjate z oratorijem, saj sem ga jaz organiziral.

A: No ja, ne vem, če bo čisto tako ... Kolikor je meni znano, oratorij pri nas organizira (*ime voditelja/ice*).

B: Drži, res ga organizira on/a, a organiziram ga tudi jaz. Želim, da bi bil oratorij v vaši župniji dom, v katerem se bo vsak čutil sprejetega.

A: Naj bo, kakor praviš, ne bom se prepiral/a s tabo, saj se na organizacijo ne spoznam najbolje. To, kar praviš o sprejemanju, to mi je bližje, to bolj razumem. Tudi meni je všeč, ker na oratoriju najdem svoje prijatelje, ki me sprejemajo in ki jih jaz sprejemam. Čeprav ... niso samo takšni ... so tudi takšni, ki mi gredo na živce. Ne sprejemajo me najbolje in – če sem iskren/a – tudi jaz jih težko sprejemam. Povsod se najdejo tečnobe, tako med animatorji kot med otroki.

B: Jaz pa sprejemam vsakega. Vsakega, ki želi biti moj prijatelj, sprejemem. Vsak, ki si želi, lahko pri krstu postane moj prijatelj. Krst – to so vrata, skozi katera vsakega sprejemem v svojo hišo.

A: Dober si. Ne vem, kako ti to uspe. Ko jaz vstopim skozi cerkvena vrata za eno od teh tečnob, me ima, da bi ne pomočil/a roke v kropilnik in se ne pokrižal/a z vodo, s katero se je tisti pokrižal pred mano.

B: Ja, boš moral/a še delati na sebi. Predlagam ti, da se vsakokrat, ko se pokrižaš pri cerkvenih vratih, spomniš, da jaz pri krstu sprejemam vsakega. Predlagam ti, da se vsakokrat, ko se pokrižaš z blagoslovljeno vodo, spomniš, da jaz blagoslavljам vsakega. Sprejemam tebe in sprejemam tudi tečnobe, kot jih ti imenuješ.

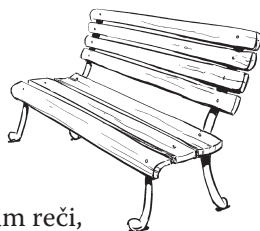
A: Če že moram biti ... A mi boš prosim pomagal?

B: Bom, pomagal ti bom.

PSALM 90

Kdor prebiva v varstvu Najvišjega, *
počiva v zavetju Vsemogočnega.

Reci Gospodu: »Moje pribežališče in moj varuh, *
moj Bog, ki vanj zaupam.«

Zares, on te osvobaja iz zanke hudobnih, *
te rešuje hudobnega jezika.
S svojo ljubeznijo te neguje, *
pod njegovo varstvo se zatekaš.
Njegova zvestoba te varuje *
bolj kot najmočnejše orožje.
Ni se ti bati nočne strahote, *
niti nevarnosti, ki ti grozi podnevi.
Ne bolezní, ki te skrivaj napade, *
ne pogube, ki razsaja očitno.

Če jih ob tebi pade tisoč ali deset tisoč, *
tebi nobena nesreča ne more do živega.
Samo oči ti je treba odpreti, *
pa boš videl, kako Bog grešnike kaznuje.
Ti pa si se zatekel k njemu, *
izbral si Najvišjega za svoje varstvo.
Zlo te ne zadene, *
nadloga se tvojemu domu ne približa.
Svojim angelom je zate zapovedal, *
naj te varujejo na vseh tvojih potih.
Na rokah te bodo nosili, *
da z nogo ne zadeneš ob kamen.
Stopal boš čez gada in modrasa, *
poteptal boš leva in zmaja.

Gospod govori: »Ker mi je vdan, ga rešim, *
varujem ga, ker me priznava.
Ko me bo klical, ga bom rad uslišal, *
v stiski ga bom rešil in uveljavil.
Dal mu bom dolgo in polno življenje *
in mu pokazal, kako znam reševati.«

PREVENTIVNI SISTEM: NAREDITI PRVI KORAK IN SPREJEMATI VSAKEGA

Današnja vrednota dneva je sprejemanje – sprejemam te, sprejemam se. Bog sprejema vsakega, sprejema ga pri krstu. Sprejema ga tako, da ga blagoslavlja. Tudi animator sprejema vsakega otroka. Ne vemo, zakaj je nekdo grob, neolikan, nevzgojen. Največkrat so v ozadju težka doživetja. Don Bosko pravi: »Glasbe mladih src ne poslušamo z ušesi ampak s srcem. V vsakem mladem človeku, tudi v najbolj zanemarjenem, je neka točka, ki je občutljiva za dobro. Prva vzgojiteljeva naloga je, da poišče to ,občutljivo struno srca' in na njej gradi.«

Animator zato naredi prvi korak do otroka. Animator ne čaka, da bo otrok tisti, ki bo začel prijateljstvo z njim. Animator je starejši, animator je močnejši, animator je modrejši. Animator lažje naredi prvi korak prijateljstva, kot to naredi otrok.

Animator je tudi potrpežljiv – z drugimi besedami bi lahko rekli, da animator blagoslavlja vedno in vsakega. Beseda blago-sloviti pomeni dobro (blago) govoriti (sloviti). Tudi če nas otroci zasujejo s ploho grdih besed, nanje odgovarjamo lepo in potrpežljivo. Seveda jim jasno povemo, da ne delajo prav, a ne začnemo jezno kričati nazaj. Smo potrpežljivi in blagoslavljam.

DINAMIKA – 1. DEL: BLAGOSLAVLJAMO SE

Na sredini prostora v košarici pripravimo listke z imeni vseh animatorjev. Vsak si izbere enega, ki ga sam želi (ne tistega, ki ga je že izbral drug, in tudi ne samega sebe). Na listek napiše nekaj dobrih lastnosti tistega animatorja. Listke nato vrnemo v košarico.

EVANGELIJ: JEZUSOV KRST

Tedaj je prišel Jezus iz Galileje k Jordanu do Janeza, da bi se mu dal krstiti. Janez ga je hotel odvrniti od tega in je rekel: »Jaz bi se ti moral dati krstiti, pa ti hodiš k meni.« Jezus je odgovoril in mu dejal: »Pústi zdaj, kajti spodobi se nama, da tako izpolniva vso pravičnost.« Tedaj mu je pustil. Po krstu je Jezus takoj stopil iz vode, in glej, odprla so se mu nebesa. Videl je Božjega Duha, ki se je spuščal kakor golob in prihajal nadenj. In glej, glas iz nebes je rekel: »Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje.« (Mt 3,13–17)

DINAMIKA – 2. DEL: BLAGOSLAVLJAMO SE

Iz košarice ponovno vzamemo (žrebamo) listke, na katerih so napisana imena in dobre lastnosti. Vsak glasno prebere ime in dobre lastnosti. Beremo v krogu in brez komentarjev. Če je skupina animatorjev večja in se bojimo, da se bo branje zavleklo, dejavnost izvedemo v manjših podskupinah.

Pesem: Znova se lahko rodiš
Oče naš, Zdrava Marija

ANIMATORJEVA MOLITEV

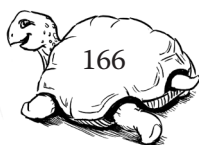
Dobri Jezus! Stoj mi ob strani danes, ko bom med otroke in mlade, ki so mi zaupani, prinašal veselje, ljubezen in vero vate. Naj čutim tvojo bližino, ko mi bo lepo in ko mi bo težko. S tvojo pomočjo, po zgledu sv. Janeza Boska, sv. Marije Dominike Mazzarello in drugih svetnikov naj vse, kar delam in živim, počnem v tvojo čast in slavo. Amen.

Slava Očetu

BLAGOSLOV

Možnost 1: Če je le mogoče, naj bo pri molitvi navzoč duhovnik in naj animatorje na koncu blagoslovi s kropilnikom z blagoslovljeno vodo. Ta blagoslov lahko velja tudi za začetni animatorski blagoslov.

Možnost 2: V lepi posodici imamo že od začetka molitve na primernem mestu postavljeno blagoslovljeno vodo. Ob koncu molitve si posodico podamo

v krogu in vsak blagoslovi svojega desnega soseda (pomoči prst v blagoslovljeno vodo in ga pokriža na čelu).

Možnost 3: Vsak ob odhodu sam sebe blagoslovi.

Pesem: Zdaj sem tu, moj Bog

2. dan: PAZI, ČAS ZA IGRO!

Pripomočki: klopca, žoga, posodica z blagoslovljeno vodo, listi za risanje v dinamiki, pisala

Priprava prostora: Na klopco, na katero se usede animator v molitvi Dobro jutro, Bog, postavimo žogo.

Pesem: Mladost, več kot norost

Križ

DOBRO JUTRO, BOG: IGRA – BOG JE Z NAMI

A (*Vzame v roko žogo, ki je na klopci, jo v prvem delu pogovora vrti v rokah, nato jo odloži*): Dobro jutro, Bog!

B: Dobro jutro, (*ime*)!

A: Veš, kaj me zanima? Kako izgleda v nebesih? Ali v nebesih igrajo nogomet ali košarko ali biljard, tarok ali računalniške igrice ... sploh karkoli od tega?

B: Dobro vprašanje. Ti bom skušal razložiti. V nebesih vsak dela tisto, kar ga najbolj veseli in kar v njem prebuja iskreno veselje. Don Bosko – ne vem, če ga poznaš, to je tisti, ki je se je največ ukvarjal z oratorijem – no, don Bosko je rekel, da se boste v nebesih igrali.

A: Aaa, saj res, zato je izumil oratorij, kjer se igramo in zabavamo. Prepričan je bil, da se v nebesih igrajo, in ker je hotel delček nebes na zemlji, je naredil kraj, kjer se igramo.

B: Nekako tako. Vaša igra je podobna nebeški, a samo pod enim pogojem: če v igri ni greha. To je pravil tudi Filip Neri, začetnik oratorija: »Skačite, tekajte, bodite vedno veseli, samo da ne grešite.«

A: Res je, če si vesel tako, da zafrkavaš drugega, to ni pravo veselje. Še nekaj mi povej. Rekel si, da se v nebesih igrajo. Zanima me, ali se tudi ti igraš z njimi. Pravzaprav me ne zanima toliko, kako je to v nebesih. Bolj me zanima, ali se tudi ti igraš z nami na našem oratoriju?

B: Da, tudi jaz se igram z vami. Ves čas sem z vami. Si morda kdaj razmišljal/a o enem od mojih imen? V Svetem Pismu piše, da mi je ime tudi Emanuel – to pomeni »Bog je z nami«. Jaz sem torej ves čas z vami, z vami sem tudi med igro.

A: Si pa res mogočen. Kako ti to uspe, da si z nami in te jaz ne vidim?

B: Zelo preprosto. Z vami sem v obhajilu, pod podobo kruha. Če stopiš iz oratorijskega dvorišča skozi cerkvena vrata, me lahko vidiš v tabernaklju, kjer prebivam v kruhu. Če greš pri sveti maši k obhajilu, vstopim vate in s teboj hodim po svetu – s teboj hodim tudi, ko se igraš.

- A:** Ti pa si ... ti si več kot mogočen, ti si vsemogočen. Tega noben človek nikoli ni naredil, da se naseliš v košček kruha in da se naseliš celo v ljudi. (*Malo premora, premisleka, nato premišljeno, tehtno*) Verjeti ali ne verjeti, to je sedaj vprašanje.
- B:** Blagor tistim, ki mojo besedo poslušajo in se po njej ravnaajo.
- A:** Verujem. Danes te bom prišel/prišla pozdravit pred tabernakelj.
- B:** Zelo dobro, čakam te in se te veselim.

PSALM 22

Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka, *
na sočne pašnike me vodi.

Ob mirnih vodah počivam, *
poživlja me in osrečuje.

Vodi me po pravih potih, *
ker je neskončno dober.

Ne bojim se, dokler si ti ob meni, *
čeprav bi hodil po temnih dolinah.

S pastirsko palico in gorjačo me spremljaš, *
to mi je v pogum in tolažbo.

Svojo mizo pred mano pogrinjaš, *
častiš me vpričo mojih nasprotnikov.

Venčaš me in mi glavo maziliš, *
srce mi prekipeva od sreče.

S svojo dobroto in milino me obdajaš, *
z menoj si vsak čas mojega življenja.

V tvoji hiši bom prebival, *
to je moj dom za vse čase.

PREVENTIVNI SISTEM: BITI Z OTROKI (ASISTENCA)

Emanuel, Bog je ves čas in vedno z nami, Bog je z nami tudi pri igri. Tako smo slišali v današnjem dialogu med Bogom in animatorjem.

»Biti z otroki, biti skupaj drug ob drugem« je osnovna ideja preventivnega vzgojnega sistema, ki velja v oratorijih. Edina don Boskova kritika salezijancev – vzgojiteljev v oratoriju je bila, da ti niso več z mladimi, ki so v oratoriju. Bili so na oratoriju, a med igro so se vzgojitelji postavili v skupino sami zase, mlade pa so pustili, da so se igrali sami zase. Zgodilo se je nekaj, kar se ne bi smelo. Ker se niso več igrali skupaj, so se drug od drugega oddaljili. Vzgojitelji niso več razumeli mladih. Mladi niso več zaupali vzgojiteljem in niso več resno jemali njihovih navodil. Don Bosko je o tej problematiki pisal zahtevno in jasno pismo, ki se imenuje Pismo iz Rima. Velja za najboljšega od njegovih vzgojnih spisov in za enega najlepših vzgojnih spisov vse človeške zgodovine.

Tudi za naš oratorij velja: Če smo z otroki med igro, če se z njimi igramo, če smo z njimi prijatelji, če naši odnosi tečejo spontano in veselo, potem je naš ora-

torij pravi oratorij. Če se nam slučajno dogaja, da se med odmorom animatorji postavimo sami zase in se oddaljimo od otrok, potem don Bosko tudi nam piše Pismo iz Rima in nas opominja: »Brez domačega pristrčnega odnosa med odmori ne moremo dokazati ljubezni; brez tega dokaza pa ni zaupanja. Kdor hoče biti ljubljen, mora pokazati, da ljubi. Animator, ki ga vidiš samo v delavnici in pri katehezi, je učitelj in nič več; če pa gre z otroki na odmor, jim postane brat. Če vidimo koga pridigati na prižnici, pravimo, da ne dela drugega kot svojo dolžnost. Če pa spregovori besedo med odmorom, je to beseda človeka, ki ljubi.«

DINAMIKA – 1. DEL: DOBRI ANIMATOR

Vsak animator vzame list papirja. Na sredino lista s simbolom in/ali z imenom nariše/napiše sebe. Po ostalem prostoru na papir s simboli nariše otroke in animatorje z oratorija. Nariše najprej nekaj najbolj prijaznih animatorjev/otrok. Nato nariše nekaj najmanj prijaznih animatorjev/otrok. Z oddaljenostjo od samega sebe nakaže, koliko mu je ta animator/otrok blizu/daleč. S povezavo (npr. črtkano črto, odebeljeno črto, s strelami, s srčki) nakaže kakšen odnos ima do njega.

Ta del dinamike dela vsak sam zase in o njem ne govori drugim, je torej njegova zasebna stvar. Zato tudi riše s simboli, da se ne ve, koga ima v mislih.

EVANGELIJ: JEZUS JE DOBRI PASTIR

Jezus je znova spregovoril: »Resnično, resnično, povem vam: Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir da svoje življenje za ovce. Tisti pa, ki je najemnik in ne pastir in ovce niso njegove, pusti ovce in zbeži, ko vidi, da prihaja volk, in volk jih pograbi in razkropi. Je pač najemnik in mu za ovce ni mar. Jaz sem dobri pastir in poznam svoje in moje poznajo mene, kakor Oče pozna mene in jaz poznam Očeta. Svoje življenje dam za ovce. Imam še druge ovce, ki niso iz tega hleva. Tudi tiste moram pripeljati in poslušale bodo moj glas in bo ena čreda, en pastir. Zato me Oče ljubi, ker dam svoje življenje, da ga spet prejmem. Nihče mi ga ne jemlje, ampak ga dajem sam od sebe. Oblast imam, da ga dam, in oblast imam, da ga spet prejmem. To naročilo sem prejel od svojega Očeta.« (Jn 10,7a.14–18)

DINAMIKA – 2. DEL: DOBRI PASTIR

Ko smo slišali evangelij o Jezusu, ki je dobri pastir, ponovno vzemimo v roke ilustracijo, na kateri smo prej narisali naše odnose do otrok in animatorjev. Na isto ilustracijo v mislih postavimo Jezusa, Dobrega pastirja. Postavimo ga namesto samega sebe – v sredino, namesto sebe postavimo Jezusa.

Vsak se vpraša oz. skuša premisliti, kakšen je Jezusov odnos do oseb, do katerih je on narisal svoje odnose. Kako te iste osebe gleda, čuti, doživlja Jezus?

Na koncu na podlagi narisanih odnosov vsak glasno izreče sklep ali prošnjo, npr. »Danes hočem ...« ali »Bog, pomagaj mi ...«

Če je skupina zelo velika, potem zaradi dolžine zadnji del dinamike lahko naredimo v manjših podskupinah.

Pesem: Rad bi te videl – Odpri mi oči srca
Oče naš, O Gospa moja

ANIMATORJEVA MOLITEV

Dobri Jezus! Stoj mi ob strani danes, ko bom med otroke in mlade, ki so mi zaupani, prinašal veselje, ljubezen in vero vate. Naj čutim tvojo bližino, ko mi bo lepo in ko mi bo težko. S tvojo pomočjo, po zgledu sv. Janeza Boska, sv. Marije Dominike Mazzarello in drugih svetnikov naj vse, kar delam in živim, počnem v tvojo čast in slavo. Amen.

Slava Očetu, blagoslov

Pesem: Ti si spremenil

3. dan: PAZI, ČAS ZA DELO!

Pripomočki: klopca, metla, posodica z blagoslovljeno vodo, glinene opeke (zidaki), listki, pisala, svečke

Priprava prostora: Na klopco, na katero se usede animator v molitvi Dobro jutro, Bog, je naslonjena metla.

Pesem: Moj Gospod

Križ

DOBRO JUTRO, BOG: DELO – DAROVANJE

A (*Pometa, se utruji in nasloni na metlo in kot ob palici za starčke s pomočjo metle komajda sede na klopco*): Dobro jutro, Bog!

B: Doro jutro, (*ime*)!

A: To je pa že preveč, ne morem več. Komaj tretji dan oratorija je, jaz pa sem že ves/vsa utrujen/a. Kako bom zdržal/a do konca ... Ne vem, kaj se letos dogaja – zakaj je prav letos toliko dela na oratoriju in zakaj sem prav letos najmanj razpoložen/a za delo?

B: Končno si začel/a resnično živeti.

A: Lepo prosim, zdaj me pa še ti zafrkavaš. Utrujen/a sem že zjutraj in ti si rekel: »Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in ste obteženi in jaz vas bom poživil.«

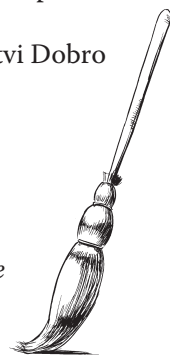
B: Imaš prav. Hotel sem ti samo povedati, da je tudi tvoje delo molitev, da sem s teboj tudi takrat, ko delaš in si utrujen/a.

A: Pa kaj še! Tega ti pa ne verjamem. Ko delam, ne mislim Nate. Ko sem utrujen/a te ne čutim. Kako naj bo torej moje delo molitev?

B: Molitev ni samo tisto, kar misliš. Molitev tudi ni samo tisto, kar čutiš. Molitev je tudi tisto, kar delaš. Si bil/a kdaj pri sveti maši pozorna na besede, ki jih duhovnik govori pri darovanju?

A: Ne. Zakaj? Pri sveti maši med darovanjem ponavadi pojejo pesem in duhovnik ne govori veliko.

B: Pri darovanju kruha duhovnik govori: »Po tvoji dobroti smo prejeli ta kruh, tebi ga prinašamo: sad zemlje in dela človeških rok, naj nam postane kruh ži-

vljenja.« Ko daruje vino, pa reče: »Po tvoji dobroti smo prejeli to vino, tebi ga prinašamo: sad trte in dela človeških rok, naj nam postane duhovna pijača.«

A: Ja, in? To sem že večkrat slišal/a ...

B: A ne razumeš? Kruh, ki postane moje telo, in vino, ki postane moja kri, sta rezultat človeškega dela. Če ne bi bilo človeškega dela, tudi ne bi bilo kruha, ki bi postalo moje telo. Če ne bi bilo človeškega dela, tudi ne bi bilo vina, ki bi postalo moja kri.

A: Ooo, sedaj razmem. Če je moje delo na oratoriju narejeno iz ljubezni, je to delo tudi molitev, ki otrokom govori o Tebi.

B: Vsak dan bolje ti gre. Sedaj že prehitevaš moje misli. Ravno to sem hotel še povedati. Sveta maša se ne konča s »Pojdite v miru«. Darovanje dela, ki se začne pri sveti maši, se nadaljuje v življenju. Zato pravi Sveto pismo: Dajte svoja telesa v živo, sveto, Bogu prijetno daritev, tako bo vaša sveta maša res prava.

A: Veselo na delo – delo, ki je narejeno iz ljubezni, je molitev.

B: Veselega darovalca Bog ljubi.

(Vstane in v plešočem koraku zopet začne pometati.)

PSALM 118

Sklenil sem, da bom spolnjeval tvoje zapovedi, *

Gospod, to je moj delež.

Z vsem srcem te prosim, *

usmili se me po svoji obljubi.

Svoja pota preudarjam, *

uravnavam jih po tvojih besedah.

Hitim in se ne obotavljam, *

ko spolnjujem tvoje ukaze.

Grešniki me zvijačno zapeljujejo, *

a ne pozabljam tvoje postave.

Sredi noči vstajam, da te hvalim *

zaradi tvojih pravičnih sklepov.

Prijatelj sem z vsemi, ki te spoštujejo *

in spolnjujejo tvoje zapovedi.

Gospod, zemlja je polna tvoje dobrote, *

uči me svoje postave.

PREVENTIVNI SISTEM: MOLITI S SVOJIM DELOM

Odnos z Bogom gradimo v časih molitve. Pomembno je, da so časi molitve redni, da ne molimo samo tedaj, ko nas zgrabi navdušenje do molitve. Ob rednih časih molitve vse naše življenje – tudi naše delo počasi postane molitev, kakor smo slišali v pogovoru med animatorjem in Bogom.

Molitev z delom velja tudi za oratorij. Vse, kar delamo na oratoriju, je lahko molitev. Če na oratoriju delamo iz ljubezni do Boga in bližnjega, potem je naše delo molitev. Mati Terezija pravi, da nas Bog na koncu življenja ne bo vprašal, koliko dela smo naredili, ampak koliko ljubezni smo v to vložili.

Ni potrebno, da ves čas mislimo, da je naše delo molitev. Saj tudi ne mislimo na dihanje in na bitje srca, pa vendarle ves čas dihamo in naše srce ves čas bije. Dovolj je, da na začetku svoje delo s kratko mislijo posvetimo Bogu in delo postane molitev – tudi če vmes pridejo trenutki slabe volje in utrujenosti, je to še vedno molitev.

DINAMIKA – 1. DEL: DARUJEM TI SVOJE SRCE

Pripravimo toliko opek, kolikor je animatorjev; za vsakega animatorja pripravimo listek in svinčnik; na sredini prostora pripravimo skico srca (morda jo nakažemo kar z vrstico).

Vsak animator dobi opeko, listek in svinčnik. Na listek napiše, katero delo želi danes na oratoriju darovati Bogu oz. kaj mu že ves čas oratorija daruje. Animatorji drug za drugim na glas povedo, kar so napisali na listek, listek vstavijo v opeko in opeko postavijo na sredino. Opeke postavljajo tako, da iz njih sestavijo srce.

Če je skupina animatorjev velika, dinamiko izvedemo v manjših skupinah, v katerih izgradimo več src.

BOŽJA BESEDA: DARITEV ŽIVLJENJA

Rotim vas, bratje, pri Božjem usmiljenju, dajte svoja telesa v živo, sveto, Bogu prijetno daritev; tako bo vaše bogoslužje po pameti. In ne ravnajte se po tem svetu, ampak preobrazujte se z obnovo svojega mišljenja, da boste preskušali, kaj je Božja volja, kaj je dobro in njemu všeč in popolno. (Rim 12,1–2)

DINAMIKA – 2. DEL: MOJA DARITEV POSTAJA MOLITEV

Vsak od animatorjev prižge svečko in jo postavi na eno od opek v srcu. Če je skupina velika, vmes pojemo primerno pesem.

Pesem: Sprejmi ta dar

Oče naš, Pod tvoje varstvo pribežimo

ANIMATORJEVA MOLITEV

Dobri Jezus! Stoj mi ob strani danes, ko bom med otroke in mlade, ki so mi zaupani, prinašal veselje, ljubezen in vero vate. Naj čutim tvojo bližino, ko mi bo lepo in ko mi bo težko. S tvojo pomočjo, po zgledu sv. Janeza Boska, sv. Marije Dominike Mazzarello in drugih svetnikov naj vse, kar delam in živim, počnem v tvojo čast in slavo. Amen.

Slava Očetu, blagoslov

Pesem: Naj te pozdravim

4. dan: PAZI, ČAS ZA MEDIJE!

Pripomočki: klopca, časopis, posodica z blagoslovljeno vodo, plakat, listki, pisala

Priprava prostora: Na klopco, na katero s usede animator v molitvi Dobro jutro, Bog, je položen časopis – naj ne bo ravno najslabše vrste in najnižje kvalitete.

Pesem: Ljubezen me spreminja

Križ

Dobro jutro, Bog: Mediji – oznanjevanje

A (*Vzame v roke časopis, ga na kratko prelista, nato odloži:*)

Dobro jutro, Bog!

B: Doro jutro, (*ime*)!

A: Danes nas na oratorij pridejo obiskat novinarji iz našega lokalnega časopisa (*tu lahko vstavite drug medij – lokalni radio, TV*). In veš kaj se je zgodilo? Se mi zdi, da si ti vsega kriv!

B: Kaj se je zgodilo?

A: Včeraj si me prepričal, da sem bil/a res vesel/a tudi med napornim delom in naš/a voditelj/ica je po mojem prav zato tudi mene izbral/a za neko izjavo, ki naj bi jo dal/a novinarjem.

B: Čestitam ti. To je res lepo in se veselim skupaj s teboj.

A: Ja, ti se že lahko veseliš, a meni ni do tega, da bi postal/a medijska zvezda. Razen tega niti ne vem, kaj naj povem. Najhuje pa je to, da se bo morda kdo norčeval iz mene, da ne bo razumel, kaj sem hotel/a povedati.

B: Vidiš, tako se včasih počutim tudi jaz. Napisal sem celo Sveto pismo in marsikdo ne razume, kaj sem hotel povedati in se norčuje. Še slabše se včasih počutijo duhovniki. Ko se pripravljajo na pridigo, včasih sploh ne vedo, kaj naj bi povedali. Večkrat si tudi mislijo, da jih ljudje ne razumejo in da se mnogi tudi norčujejo iz njihovih pridig.

A: Saj to ti hočem povedati. Zakaj bi ljudem govorili svete stvari, če pa obstaja nevarnost, da ne bodo razumeli. Saj si tudi ti rekel: »Ne mečite biserov svinjam.«

B: Ne bo čisto držalo, kar praviš. Po moji statistiki večina ljudi razume, kaj hočemo povedati s Svetim pismom. Po moji statistiki tudi večina ljudi dobro sprejme besede, ki so izrečene iz ljubezni. Saj veš: Lepa beseda lepo mesto najde. Novinarjem preprosto povej, kar čutiš in kar doživljaš, to je najboljše oznanjevanje in pričevanje.

A: Se mi zdi, da tudi ti v Svetem pismu preprosto govoriš, kar čutiš in kar doživljaš. Ko pri sveti maši poslušam berila in evangelij, se mi včasih zdi, da si malo slabe volje, da nas karaš in opominjaš. Večino časa pa se mi zdi, da si zelo zadovoljen z nami, da nas imaš rad in da nas spodbujaš.

B: Napreduješ, napreduješ, vsak dan bolj napreduješ. Zdaj si dojel/a bistvo mojega oznanjevanja. Sedaj moraš samo še dojeti, da ne morem oznanjati sam. Sam lahko oznanjam samo tistim, ki berejo in poslušajo Sveto pismo.

A: »Tistim, ki ne pridejo k sveti maši, tistim, ki ne pridejo blizu Cerkvi, tistim pa je treba povedati po medijih.« Saj si hotel tako nadaljevati?

B: Točno tako. Tistim, ki ne pridejo v Cerkev, je treba o meni povedati preko medijev.

A: In to bom storil/a jaz danes.

B: In to boš storil/a ti danes ... Pojdite po vsem svetu in oznanjate evangelij vsemu stvarstvu.

PSALM 18

Nebesa razglašajo Božje veličastvo *
 in nebo oznanja, da je Božje delo.
 Dan podaja besedo dnevu, *
 noč pripoveduje noči.
 To niso besede in niso govori, *
 njihov glas je neslišen.
 Vendar se njih sporočilo razlega po vsej zemlji *
 in do konca sveta gre ta govorica.
 Na nebu je postavil šotor soncu, *
 ki prihaja kakor ženin iz svoje izbe.
 Kakor junak, ki teče po poti, *
 veselo pošilja svoje žarke.
 Na vsej poti od vzhoda do zahoda *
 se nič ne odtegne njegovemu žaru.

PREVENTIVNI SISTEM: PRIČEVANJE IN BESEDA NA UHO

Pogovor med animatorjem in Bogom nam predstavi, da Bog včasih potrebuje naše besede, roke in noge, da spregovori tistim, ki ga še ne poznajo. Nekaj podobnega se dogaja tudi na oratoriju.

Animator je za otroke priča Božje ljubezni. To preprosto pomeni, da otroci preko animatorjevega navdušenja, preko njegove prijaznosti, preko njegove dejavnosti spoznajo tudi Božjo dobroto. Če je animator dober, prijazen, navdušen, potem mora biti takšen tudi Bog, o katerem govori in v katerega verjame. To imenujemo pričevanje.

Vendar animator ne samo pričuje s svojim zgledom, ampak tudi jasno spregovori o Bogu. Eden od načinov, ki ga je don Bosko uporabljal, da je mladim povedal kaj lepega o Bogu ali da jim je povedal kaj vzgojnega, je beseda na uho. Beseda na uho preprosto pomeni dobronamerna in iskrena beseda ob pravem času. Največkrat so se besede na uho zgodile med odmori, ko je bil z mladimi skupaj pri igri. Ko so bili navdušeni, ko so doživljali medsebojno bližino in povezanost, jim je mimogrede povedal še kakšno lepo misel o Bogu. Včasih je bila beseda na uho tudi vzgojni opomin ali spodbuda – tedaj je bil posebej pozoren, da je tako besedo rekel na samem, na štiri oči, da drugi niso videli, da mladega ne bi žalil ali ga izpostavljaj pred drugimi.

Predpogoj, da beseda na uho uspe je, da je ta beseda iskrena in dobronamerna. Ne moremo o Bogu govoriti tistega, česar sami ne verjamemo – potem je bolje ne govoriti. Ne moremo otrok spodbujati in opominjati, če jim s tem ne želimo koristiti – potem jih je bolje ne opominjati.

DINAMIKA: JEZUS JE CAR, POVEJ NAPREJ!

Vsak zase v tišini pomisli, kaj on lepega ve o Bogu – bodisi da gre za dogodek iz njegovega življenja, ko je začutil Boga, bodisi da je to lepa misel o Bogu, bodisi da je kak svetopisemski stavek. To, kar razmišlja, vsak napiše (ali tudi nariše) na

svoj list papirja (npr. velikosti A6). Nato naredimo skupni plakat, na katerega nalepimo napisane (narisane) listke. Vsak tudi na glas pove, kar je zapisal. Če je skupina večja, naredimo več plakatov, da vsak pride na vrsto.

Plakat oz. plakate po molitvi obesimo na vidna mesta na oratoriju. Plakati so naš medij, s katerim v okviru oratorija udeležencem, staršem in mimoidočim govorimo o Bogu.

EVANGELIJ: OZNaNJAjTE EVANGELIJ VSEMU STVARSTVU

Enajst učencev se je odpravilo v Galilejo na goro, kamor jim je Jezus naročil. Ko so ga zagledali, so se mu do tal priklonili, nekateri pa so dvomili. Jezus je pristopil in jim spregovoril: »Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence. Krščujte jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih izpolnjevati vse, kar koli sem vam zapovedal! In glejte: jaz sem z vami vse dni do konca sveta.« (Mt 28,16-20)

Pesem: Njemu, ki je na prestolu
Oče naš, Zdrava Marija

ANIMATORJEVA MOLITEV

Dobri Jezus! Stoj mi ob strani danes, ko bom med otroke in mlade, ki so mi zaupani, prinašal veselje, ljubezen in vero vate. Naj čutim tvojo bližino, ko mi bo lepo in ko mi bo težko. S tvojo pomočjo, po zgledu sv. Janeza Boska, sv. Marije Dominike Mazzarello in drugih svetnikov naj vse, kar delam in živim, počnem v tvojo čast in slavo. Amen.

Slava Očetu, blagoslov

Pesem: Psalm 29

5. dan: PAZI, ČAS ZA NEDELJO!

Pripomočki: klopca, ročna ura s številčnico, posodica z blagoslovljeno vodo, plakat z narisano hostijo, samolepilni listki (z narisanimi žitnimi zrni/klasi)

Priprava prostora: Ni potrebna. Animator v molitvi Dobro jutro, Bog potrebuje ročno uro s številčnico – po možnosti čim večjo.

Pesem: Stvarniku
Križ

DOBRO JUTRO, BOG: NEDELJA IN SVETA MAŠA

A: Dobro jutro, Bog!

B: Dobro jutro, (*ime*)! Kako gre na oratoriju?

A: Dobro nam gre, zelo dobro. Še malo in smo pri koncu. Še nekaj dni in je nedelja. V nedeljo nimamo več oratorija in v nedeljo bom lahko spal/a (*pogleda na ročno uro in kaže na številčnici*) do 9h, 10h, morda celo do 11h ali 12h.

B: Joj, ne že spet! Ali mi res ni uspelo, da bi ti razložil, kaj je res pomembno? Kdo bo šel pa k sveti maši? Ali me res nočeš razumeti? Kaj bi še moral storiti, da ti povem, kako pomembna je sveta maša?

A: Hej, hej, umiri se prosim malo. Ali je treba toliko besed zaradi ene svete maše?

B: Ko bi bila vsaj samo ena. Ne gre samo za sveto mašo ob koncu oratorija – za to te bodo verjetno še prepričali. Poznam tvojega/o voditelja/ico oratorija, ne bo odnehal/a, dokler ne boš pristal/a, da prideš v nedeljo k sveti maši.

A: Ja, saj res, če se on/a spravi težit, je bolje priti k sveti maši, kot pa poslušati njega/njo.

B: Zdaj bodo pa vsega drugi krivi. Pravim ti, da ne gre za oratorijsko sveto mašo. Gre za vse druge nedeljske maše med celim letom. 52 jih je. Potem je zraven še nekaj zapovedanih praznikov. Pri koliko od teh svetih maš te vidim v cerkvi?

A: Ali nisi Ti povesod? Zakaj bi me hotel videti ravno pri sveti maši v cerkvi? Saj me vidiš tudi, ko ležim doma v postelji?

B: Že res, da te jaz vidim tudi če si v postelji, a videli bi te radi tudi tvoji prijatelji. Razen tega ima skupna molitev večjo moč in je dosti lepša. Tudi meni je ljubše, če vas je več skupaj. Saj sem ti menda že kdaj rekel: Kjer ste dva ali ste trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz med vami.

A: Saj smo skupaj tudi, ko gremo ven v kino in ravno v soboto zvečer gremo navadno skupaj ven. Molimo pa tudi – vsak zase in včasih tudi drug za drugega.

B: No vidiš ... ali se ti ne zdi, da me žališ. V kino greste skupaj, k sveti maši pa ne morete. Potem mi pa še reci, da ti je veliko do mene. Glej, sveta maša ni enako kot vsaka druga molitev, sveta maša je več kot so druge molitve, pri sveti maši se jaz darujem in jaz molim z vami.

A: Zame je sveta maša dolgočasna. Vedno je vse isto, nerazumljiva pridiga, ki je ne morem poslušati, petje, ki ni po mojem okusu. Jaz veliko lažje in lepše molim sam/a, po svoje. Na oratoriju še nekako molim v cerkvi, tam je bolj živahno, med letom pa ... dolgčas od dolgčasa. Je pa že bolje ležati doma v postelji.

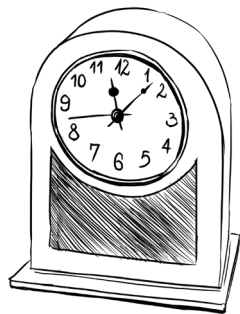
B: Zdi se mi, da je bolje, da se več ne pregovarjam s teboj. Zdi se mi, da ti z besedami ne bom uspel razložiti, zakaj je potrebno iti vsako nedeljo k sveti maši.

A: Res bo verjetno najbolje, da me nehaš prepričevati.

B: Glej, tudi če ne razumeš, zakaj je dobro iti k sveti maši, jaz vem, da je zate to dobro. Zato ti bom preprosto ukazal, da hodiš k sveti maši. Ukazal ti bom, ker še ne zmoraš razumeti. Raje vidim, da prideš k sveti maši na moj ukaz, kot da si brez svete maše in po svoji pameti delaš neumnosti.

A: Joj meni, ti si bolj vztrajen od naše/ga voditelja/ice!

B: Tega, kar ti sedaj ukazujem, še ne razumeš. Marsičesa nisi razumel, kar so ti kot otroku ukazali tvoji starši, pa sedaj vidiš, da je bilo tako prav. Tudi jaz ti ukazujem, da greš ob nedeljah k sveti maši in nekega dne boš spoznal/a, da je to dobro in nujno potrebno za tvoje duhovno življenje.

A: Dobro, dobro, si me prepričal. Ne verjamem ti, ker bi te razumel/a. Verjamem pa ti, ker ti zaupam. Do sedaj me še nisi prevaral.

B: Se vidiva pri sveti maši.

A: Da, se vidiva pri vsaki sveti maši.

PSALM 147

Hvali Gospoda, Jeruzalem, *
hvali svojega Boga, o Sion.

Utrdil je zapahe pri tvojih vratih, *
blagoslovil tvoje otroke v tebi.

Tvoji deželi daje živeti v miru, *
hrani te z najboljšo pšenico.

Na zemljo pošilja svojo besedo, *
njegovo oznanilo se hitro širi.

Snežno odejo razgrinja kot volno, *
kakor pepel potresa slano.

Točo siplje kot drobtine kruha, *
kaj more obstati pred njegovim mrazom?

Na njegovo besedo pa se vse raztaja, *
veter zaveje in stečejo vode.

Svojemu ljudstvu je oznanil svojo besedo, *
zakone in zapovedi svojim izvoljenim.

Tako ni storil nobenemu narodu, *
ni jim razodel svoje postave.

PREVENTIVNI SISTEM: ČAS ZA KOSILO/MALICO

Danes razmišljamo o sveti maši. Zanimivo je, da si je Bog obred svete maše zamislil v obliki obeda (kosila ali večerje). Pri sveti maši imamo skupni pogovor (molitve, Božja beseda) in imamo skupno hranjenje (hranjenje z obhajilom, Božjim kruhom). Človek se ne samo hrani, človek se ne samo prehranjuje, človek skupaj je in skupaj obeduje. Pri obedih se spletejo in poglobljajo medsebojni odnosi.

Don Bosko je govoril o dveh trenutkih največje spontanosti in neposrednosti – to sta igra in obed. Rad je rekel: »Pri igri in pri kosilu spoznaš človeka, kakršen v resnici je.« Podobno kot je za oratorij pomemben čas igre, je pomemben tudi čas kosila/malice. Tako v času igre kot v času skupnega obeda se spletejo prijateljske vezi in se veselimo življenja. Enkrat je veselje izraženo v smehu igre, drugič je veselje izraženo v hvaležnosti za hrano, ki jo imamo. Enkrat je prijateljstvo v skupni igri, drugič je prijateljstvo v skupnem pogovoru ob obedu.

DINAMIKA: VSAK JE SVOJE SREČE KOVAČ

Iti vsako nedeljo k sv. maši je včasih lažje, včasih težje, a pomembno je, da gremo vsako nedeljo k sveti maši. Vsaka nedeljska sveta maša je kot kamenček v mozaiku. Če hočemo, da naše duhovno življenje postane lep mozaik, morajo v

njem biti vsi kamenčki – lepši in manj lepi, veliki in majhni, ostri in gladki. Svete maše oz. doživljanja ob svetih mašah so vseh vrst: od navdušenja do napora za pozornost, od intenzivnega notranjega dogajanja do popolne suše. A vse mora biti, če hočemo zgraditi resničen odnos do Boga. Sicer je nevarno, da v resnici ne iščemo Boga, ampak samo prijetna občutja.

Na sredino prostora na večji plakat narišemo veliko hostijo, na katero napišemo IHS. Vsak od animatorjev dobi samolepilni listič rumene barve, na katerem je narisano žitni klas ali žitno zrno. V tišini premisli in na listič napiše razlog, zakaj gre k sv. maši. Razloge nato glasno preberejo in lističe prilepijo na plakat z narisano hostijo (lahko jih prilepijo tako, da iz njih oblikujejo oči in usta smeška ☺).

BOŽJA BESEDA: BOŽJI KRUH NAM JE POTREBEN ZA POT ŽIVLJENJA

Prerok Elija je prišel v Beeršébo na Judovem in tam pustil svojega služabnika, sam pa je šel naprej v puščavo dan hoda. Prišel je in sédel pod samotno bodičevje; želel si je smrt in rekel: »Dovolj je; zdaj, GOSPOD, vzemi moje življenje, saj nisem boljši kakor moji očetje.« Legel je in zaspal pod bodičevjem. A glej, dotaknil se ga je angel in mu rekel: »Vstani in jej!« Ozrl se je in glej, pri njegovem vzglavju je bil hlebček na vročem kamenju pečenega kruha in vrč vode. Jedel je in pil pa spet legel. GOSPODOV angel pa je prišel še drugič, se ga dotaknil in rekel: »Vstani in jej, sicer bo pot zate predolga!« Vstal je, jedel in pil in v moči tiste jedi potoval štirideset dni in štirideset noči do Božje gore Horeb. Tam je prišel do votline in je tam prenočil. (1 Kr 19,3b–8a)

Pesem: Kakor je bil ta kruh
Oče naš, O Gospa moja

ANIMATORJEVA MOLITEV

Dobri Jezus! Stoj mi ob strani danes, ko bom med otroke in mlade, ki so mi zaupani, prinašal veselje, ljubezen in vero vate. Naj čutim tvojo bližino, ko mi bo lepo in ko mi bo težko. S tvojo pomočjo, po zgledu sv. Janeza Boska, sv. Marije Dominike Mazzarello in drugih svetnikov naj vse, kar delam in živim, počnem v tvojo čast in slavo. Amen.

Slava Očetu, blagoslov

Pesem: Tebi, Brezmadežna

6. dan: PAZI, V NEBESIH SI DOMA!

Pripomočki: klopca, pot, posodica z blagoslovljeno vodo, listki in pisala

Priprava prostora: Pripravimo pot (oblikovano z vrvjo, kamenčki ali kako drugače). Pot pelje od klopi, kjer sedi animator v molitvi Dobro jutro, Bog, do vrat in je rahlo vijugasta. Pot bomo rabili v dinamiki. Vrata na koncu predstavljajo simbol dneva.

Pesem: Spremenil srca je

Križ

DOBRO JUTRO, BOG: V NEBESIH SEM DOMA –
SVETA MAŠA PO SVETI MAŠI

A: Dobro jutro, Bog!

B: Dobro jutro, (*ime*)!

A: Konec dober, vse dobro. Danes zaključujemo z oratorijem. Moram ti reči, da je bilo zelo dobro. Verjamem, da bo tudi konec dober. Samo nekaj je ... nekaj, kar me skrbi, tišči, mori ...

B: Kaj je? Povej ...

A: Zakaj se morajo vse lepe stvari enkrat končati? Zakaj mora biti danes konec oratorija, ko smo pa komaj začeli, ko smo se komaj lepo ujeli? Zakaj se ob vsakem koncu spomnim, da bo enkrat konec mojega življenja, da enkrat ne bom več dihal/a, da se ne bom več veselil/a, da bo vsega konec, da bom samo še zemlja, na kateri raste trava in morda kdaj kakšna roža?

B: Začnimo pri najtežjem delu vprašanja: »Zakaj bo enkrat konec tvojega življenja in boš samo še zemlja, na kateri raste trava?« Tako razmišljaš zato, ker si manjkal/a pri verouku, ko ste govorili o večnem življenju.

A: Nisem manjkal/a, nikoli nisem manjkal/a pri verouku in sem si tudi dobro zapomnil/a, kaj smo tam govorili. Vem, da smo govorili o večnem življenju. Vendarle ... Daj no, saj večnega življenja v resnici ni, meni se ne zdi verjetno, da bi bilo. Da bi kar nikdar ne umrli, da bi večno živeli. To ne more biti. Kam boš pa strpal vse ljudi iz vseh zgodovinskih obdobj? Saj imamo že sedaj težave s prenaseljenostjo.

B: Spet smo pri tvoji človeški pameti ali bolje rečeno nespameti. Kdo pa je ustvaril vesolje? Ali si kdaj pri fiziki poslušal/a o neskončnosti vesolja? Ali se ti ne zdi, da lahko vse vesolje v trenutku naredim za rajski vrt?

A: (*Nekaj časa molči*): Imaš prav, kaj pa je tebi to. Samo ... povej mi – kdaj bo to?

B: Radovednost pa taka. Ali si slišal/a Jezusa: »Za tisti dan ali uro pa ne ve nihče, ne angeli v nebesih ne Sin, ampak samo Oče.«

A: Dobro, dobro si mi povedal.

B: Sedaj ti odgovorim še na drugi del vprašanja. Lepe stvari se ne končajo, ampak se drugače nadaljujejo.

A: In ti praviš, da naj bi bil ta del odgovora lažji? Kaj pomeni »Lepe stvari se ne končajo, ampak se drugače nadaljujejo«?

B: Vzemiva za primer sveto mašo. Sveta maša se ob koncu v resnici ne konča, ampak se nadaljuje v življenju.

A: Ja, to vem, o tem sva govorila pred nekaj dnevi. Vem tudi, da za mnoge to ne velja. Nekateri takoj po sveti maši začnejo sitnariti, opravljati druge, najedati ... Za take se sveta maša ne nadaljuje v življenju.

B: Kdaj se boš nehal/a ukvarjati z napakami drugih? Hotel sem ti povedati, da se tudi oratorij s koncem ne konča, ampak se nadaljuje na drugačen način.

A: Saj res, sedaj se mi je posvetilo. Po lanskem oratoriju so me otroci iz moje

skupine še celo leto pozdravljali, kjer koli smo se videli. Z nekaterimi smo bili tudi skupaj pri pripravi miklavževe igrice.

B: Oratorij se nikdar ne konča.

A: Otroci, ki so se zapisali v moje srce, bodo v mojem srcu tudi ostali.

Ker je današnji evangelijski odlomek nekoliko daljši, namesto psalma beremo evangelijski odlomek z vmesnimi molitvenimi vzkliki

UČENCA NA POTI V EMAVS (Lk 24,13–35)

V: Jezus, mi te iščemo na poteh svojega življenja.

B: In glej, prav tisti dan sta dva izmed njih potovala v vas, ki se imenuje Ema-
vs in je šestdeset stadijev oddaljena od Jeruzalema. Pogovarjala sta se o
vsem tem, kar se je zgodilo.

V: Jezus, ti nas spremljaš in hodiš z nami, čeprav te včasih ne vidimo.

B: In medtem ko sta se pogovarjala in razpravljala, se jima je približal sam
Jezus in hodil z njima. Njune oči pa so bile zastrte, da ga nista spoznala.
Rekel jima je: »O kakšnih rečeh se pogovarjata med potjo?«

V: Jezus, mi te iščemo na poteh svojega življenja.

B: Žalostna sta obstala in eden izmed njiju, ki mu je bilo ime Kleopa, mu je
odgovoril: »Si ti edini tujec v Jeruzalemu, ki ne ve, kaj se je tam zgodilo te
dni?« »Kaj neki?« je rekel. Dejala sta: »Kar se je zgodilo z Jezusom Nazare-
čanom, ki je bil prerok, mogočen v dejanju in besedi pred Bogom in vsem
ljudstvom; kako so ga naši veliki duhovniki in poglavarji izročili v smrtno
obsodbo in ga križali. Mi pa smo upali, da je on tisti, ki bo odkupil Izrael.
Vrh vsega pa je danes že tretji dan, odkar se je to zgodilo. Vsi iz sebe smo
tudi zaradi nekaterih žena iz naših vrst. Ko so bile zgodaj zjutraj pri grobu
in niso našle njegovega telesa, so se vrnile in pripovedovale, da so imele
celó videnje angelov, ki so dejali, da živi. Nekateri izmed naših so šli h gro-
bu in so našli vse takó, kakor so pripovedovale žene, njega pa niso videli.«

V: Jezus, ti nas spremljaš in hodiš z nami, čeprav te včasih ne vidimo.

B: In on jima je rekel: »O nespametna in počasna v srcu za verovanje vsega,
kar so povedali preroki! Mar ni bilo potrebno, da je Mesija to pretrpel in
šel v svojo slavo?« Tedaj je začel z Mojzesom in vsemi preroki ter jima raz-
lagal, kar je napisano o njem v vseh Pismih.

V: Jezus, mi te iščemo na poteh svojega življenja.

B: Medtem so se približali vasi, kamor so bili namenjeni. On pa se je delal, ka-
kor da gre dalje. Silila sta ga in govorila: »Ostani z nama, kajti proti večeru
gre in dan se je že nagnil.« In vstopil je, da bi ostal pri njiju.

V: Jezus, ti nas spremljaš in hodiš z nami, čeprav te včasih ne vidimo.

B: Ko je sédel z njima za mizo, je vzel kruh, blagoslovil, ga razlomil in jima ga
dal. Tedaj so se jima odprle oči in sta ga spoznala. On pa je izginil izpred
njiju. In rekla sta drug drugemu: »Ali ni najino srce gorelo v nama, ko
nama je po poti govoril in odpiral Pisma?« Še tisto uro sta vstala in se vrni-
la v Jeruzalem ter našla zbrane enajstere in tiste, ki so bili z njimi. Govorili
so, da je bil Gospod resnično obujen in se prikazal Simonu. Tudi ona dva

sta pripovedovala, kaj se je zgodilo na poti in kako sta ga prepoznala po lomljenju kruha.

V: Jezus, ti nas spremljaš in hodiš z nami, čeprav te včasih opazimo šele, ko nam izgineš izpred oči.

PREVENTIVNI SISTEM: SPREMLJATI MLADE/OTROKE

Oratorij se končuje in oratorij se nikoli ne konča – to je sporočilo današnje molitve. Ko so don Boska spraševali o skrivnosti preventivnega sistema, je rekel, da je največja skrivnost v ljubeznivosti – v zaupnem in iskrenem odnosu med vzgojiteljem in mladimi. Ta odnos ni enak odnosu prijateljstva, a mu je zelo podoben. Vzgojitelj je seveda starejši in ne more povsem in v celoti deliti življenja z mladim, kot to lahko naredi prijatelj. Vzgojitelj pa je lahko mlademu zelo blizu in ga prijateljsko razume ter se med njima zgradi odnos zaupanja.

Mlad človek oz. otrok, ki bo začutil da ga je vzgojitelj/animator razumel, se bo tudi kasneje, ko bosta živela vsak v svojem okolju in ko bosta fizično daleč drug od drugega, rad in z veseljem spominjal svojega vzgojitelja/animatorja. Zgodilo se bo celo, da bo ta človek prišel k svojemu vzgojitelju/animatorju po nasvet in ga vprašal, kako naj ravna v določeni življenjski situaciji. To je osebno spremljanje. Spremljanje, ki se zgodi in ki je dar – podarjen, ko ga najmanj pričakujemo.

Tudi nas bodo otroci nosili v srcu in mi njih. Še se bomo srečevali, morda pogosteje, kot si mislimo. Še bomo delali skupaj, morda več, kot si mislimo.

DINAMIKA: POT DO BOGA

Vsak animator dobi dva lističa: enega zase in enega za otroke. Na listič, ki je zanj, napiše svoje ime. Na listič, ki je za otroke, napiše otroke, preko katerih mu je Bog na poseben način govoril.

Listič, na katerega je napisal svoje ime, postavi na pot – položaj na poti izbere glede na to, koliko je on Bogu blizu – bližje, ko mu je, bližje vratom ga postavi. Ko postavi listič, hkrati glasno razloži, zakaj ga je postavil tja in kaj je s tem hotel reči glede svojega odnosa do Boga. Listič, na katerega je napisal otroke, postavi kamorkoli na poti – to dejanje predstavlja, da želi napisane otroke še naprej spremljati na poti njihovega življenja.

Pesem: Aleluja – dal si čisto mi srce
Oče naš, Pod tvoje varstvo pribežimo

ANIMATORJEVA MOLITEV

Dobri Jezus! Stoj mi ob strani danes, ko bom med otroke in mlade, ki so mi zaupani, prinašal veselje, ljubezen in vero vate. Naj čutim tvojo bližino, ko mi bo lepo in ko mi bo težko. S tvojo pomočjo, po zgledu sv. Janeza Boska, sv. Marije Dominike Mazzarello in drugih svetnikov naj vse, kar delam in živim, počnem v tvojo čast in slavo. Amen.

Slava Očetu, blagoslov

Pesem: Nasmeh v očeh – Cvet dišeč

Srečanja animatorjev v pripravi na oratorij

Letošnja srečanja animatorjev v pripravi na oratorij imajo novo zasnovo – oblikovana so bolj svetopisemsko in v njih je več osebnega dela (puščave). Da bi se na izvedbo srečanj dobro pripravili, smo organizirali predstavitve v okviru pomladanskih srečanj animatorjev oratorija. Srečanj zato tudi nismo dali v priročnik, temveč jih udeleženci predstavitvenih srečanj prejmejo kot dodatno elektronsko gradivo.

Pesmi

A hand-drawn signpost with a rectangular sign at the top and a vertical post below it. The sign contains the word "Pesmi" in a bold, black, sans-serif font. The drawing is simple, with thick black outlines and no shading.

Oratorijska himna: ČAS JE ZAKLAD

Peter Pučnik

Le - pe be - se - de - ni - so mi mar, - - - - - če ni - so iz sr - ca.

5 Pra - vi pri - ja - telj, ta je res dar, - - - - - če za - te čas i - ma. - - - - - Naj ne bo ti

10 ško - da ča - sa za pri - ja - te - lje in ples, naj ži - vlje - nje raz - i - gra - no

15 pot u - stva - rja do ne - bes. Ne s po - hle - pom, ne - - - - - z mo - čjo, ne s pre -

22 va - ro, ne - - - - - z la - žjo. Naj sr - ce pre - pro - sto bo!

A h D E
Lepe besede niso mi mar, če niso iz srca.

A h D E
Pravi prijatelj, ta je res dar, če zate čas ima.

A fis D E
Naj ne bo ti škoda časa za prijatelje in ples,

A fis D E
naj življenje razigrano pot ustvarja do nebes.

D E cis
Ne s pohlepom, ne z močjo,

D E cis
ne s prevaro, ne z lažjo.

D E7 A
Naj srce preprosto bo!

Naglica časa vzbuja nam strah,
da vse prepozno bo.
Tudi če nisi zvezda sveta,
prijatelj te pozna.

Sredi življenja, sredi sveta
nekdo živi s teboj.
On je prijatelj, rad te ima,
življenje zate da.

ČAS

Aleš Traven

Pa-zi, čas je dra-go-cen, in naj bo to tvoj sla-dek
plen, ki lah-ko ga uja-meš v past in v-za-meš v svo-jo last. Pa-zi,
čas je dra-go-cen! Vze-mi čas si za dru-ži-no in do-ma ne
bo-di len. Bo-di son-ce svo-jim star-šem s tem boš ča-su dal po-men.

A D
Pazi, čas je dragocen,
A E
in naj bo to tvoj sladek plen,
fis
ki lahko ga ujameš v past
D
in vzameš v svojo last.
A E A
Pazi, čas je dragocen!

Vzemi čas si za počitek
ali pa preprost objem.
Ko utrujen si, spočij se,
s tem boš času dal pomen.

Vzemi čas si za Gospoda,
bodi z njim povsem iskren.
Vedno se mu ves zaupaj,
s tem boš času dal pomen.

A D
Vzemi čas si za družino
A E
in doma ne bodi len.
A D
Bodi sonce svojim staršem
A E A
s tem boš času dal pomen.

DON BOSKO

© SMG

Don Bo-sko, don Bo-sko, vzkli-ka-mo ti o-če mla-dih, u-či-telj, pri-ja-telj,

ve-lik vzor. Don Bo-sko, don Bo-sko sto-pa-mo po tvo-jih po-tih za ta-bo, po-gu-mno

v ne-bo! Tvo-je ro-ke so de-li-le kruh živ-lje-nja, v tvo-jem
Mla-de vztraj-no va-bil si na pot sve-to-sti, tvoj dom
V tvo-jih mi-slih ve-dno bil je le Go-spod, s tr-dim

je ob-je-mu na-šel vsak po-moč. Bil de-le-žen pre-iz-ku-šenj si, tr-
je spre-je-mal ma-le re-ve-že. Vse be-se-de tvo-je pol-ne so mo-
de-lom za vse nas zgra-dil si pot, po ka-te-ri vo-di nas, da bi po-

plje-nja, za vse de-lo na-šel si v mo-li-tvi moč.
dro-sti, tvo-je je sr-ce lju-bi-lo gre-šni-ke.
sta-li ži-ve pri-če, tvo-je pri-če Kri-stu-sa!

a F C G
Don Bosko, don Bosko, vzklikamo ti oče mladih,
učitelj, prijatelj, velik vzor.
Don Bosko, don Bosko stopamo po tvojih potih
za tabo, pogumno, v nebo!

Mlade vztrajno vabil si na pot svetosti,
tvoj dom je sprejemal male reveže.
Vse besede tvoje polne so modrosti,
tvoje je srce ljubilo grešnike.

F G
Tvoje roke so delile kruh življenja,
e a
v tvojem je objemu našel vsak pomoč.
F G
Bil deležen preizkušenj si, trpljenja,
d7 E7
za vse delo našel si v molitvi moč.

V tvojih mislih vedno bil je le Gospod,
s trdim delom za vse nas zgradil si pot,
po kateri vodi nas, da bi postali
žive priče, tvoje priče Kristusa!

Donatorji

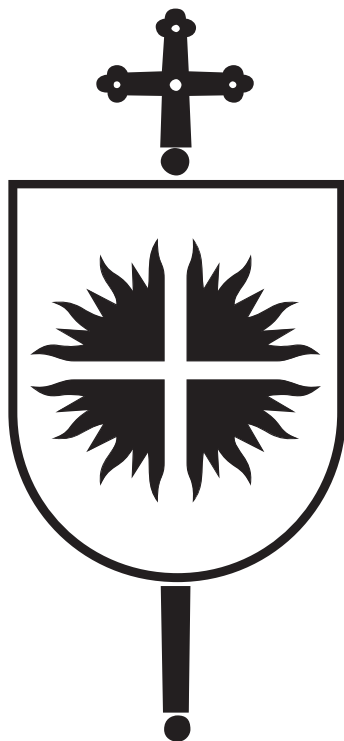
A hand-drawn signpost with a rectangular sign at the top and a vertical post below it. The sign contains the word "Donatorji" in a bold, black, sans-serif font. The drawing is simple and sketchy, with a white background.

ORATORIJ SLOVENIJA SO PODPRLI

NADŠKOFIJA
LJUBLJANA

ORATORIJ SLOVENIJA SO PODPRLI

ŠKOFIJA KOPER

NADŠKOFIJA
MARIBOR

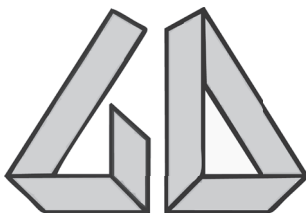

ORATORIJ SLOVENIJA SO PODPRLI

ŠKOFIJA
CELJE

ŠKOFIJA
NOVO MESTO

HRASTNIK

**PODJETJE ZA GRADBENO
DEJAVNOST HRASTNIK d.o.o.**

ORATORIJ SLOVENIJA SO PODPRLI

KARBA mge

KAZALO

Vsebinski prerez priročnika.....	6
O Oratoriju	8
Ne prezrite!.....	13
Zgodba.....	31
Topel sprejem	33
Igrača brez igre.....	37
Račun za naglico	41
Beseda, obešena na veliki zvon.....	45
V Kraljestvu časa.....	49
Nerjaveča zakladnica časa.....	53
Molitve za otroke.....	57
Kateheze za otroke; skupni uvodi, za mlajše, za starejše.....	71
Delavnice.....	123
Igre	133
Zgradimo most prijateljstva	134
Giga mavrica.....	138
Delam kot Pepi	144
Po sledih skrivnostnih medijev.....	146
Zadnji boj	149
Animatorjem.....	153
Poslanica animatorjem Oratorija 2010.....	154
Pazi, čas za razmišljanje.....	155
Molitvena srečanja med Oratorijem	163
Pesmi.....	183
Donatorji Oratorija	187